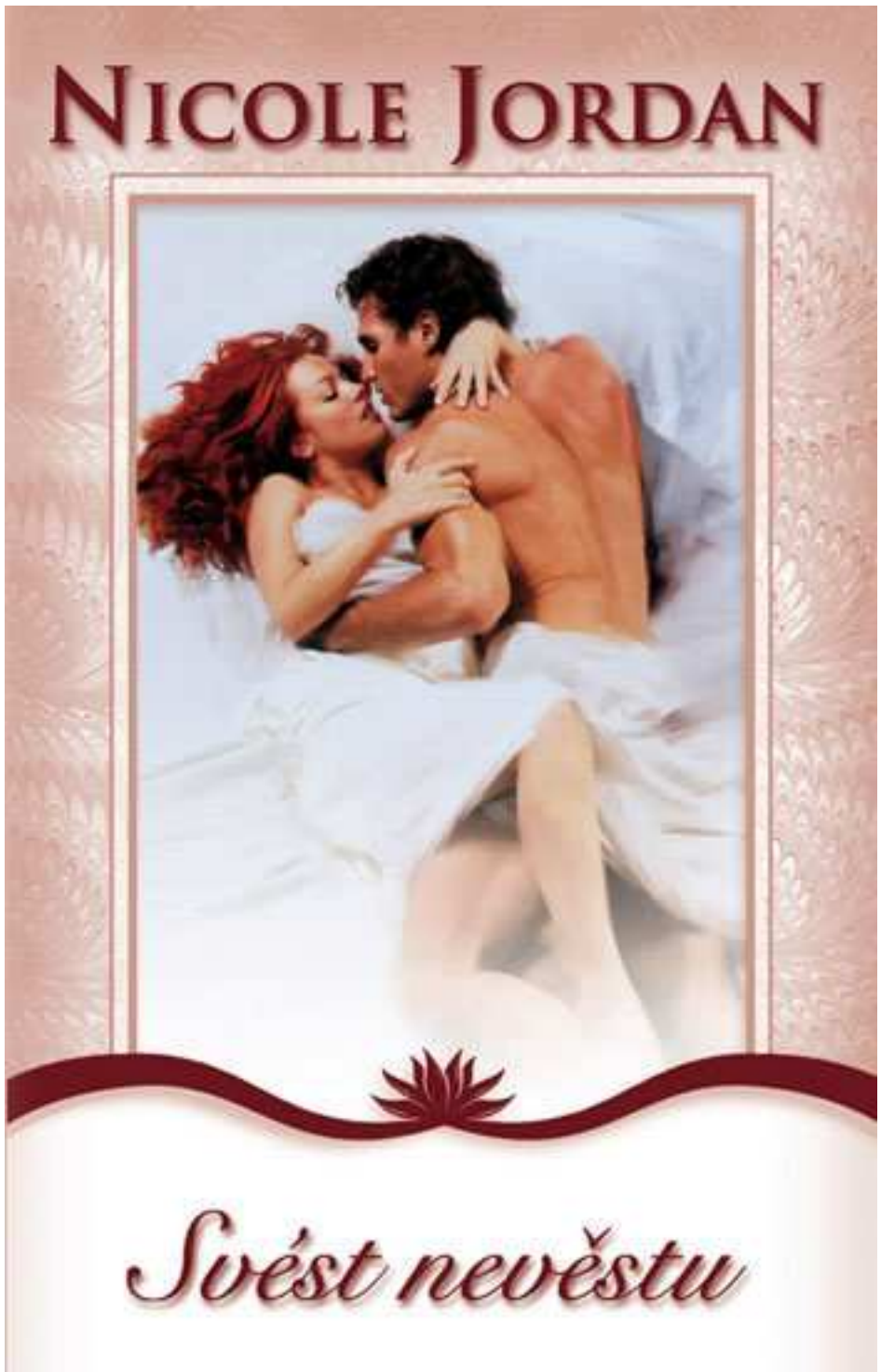

Copyright © 2008 by Anne Bushyhead Translation © 2010 by Alena Horváthová Cover design © 2010 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv. _

Z anglického originálu TO SEDUCE A BRIDE, vydaného nakladatelstvím Ballantine Books, New York 2008,
přeložila Alena Horváthová
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazyková redakce: Hana Kneblová
Korektura: Hana Bončková
Technický redaktor: Martin Pěch
Sazba: Dušan Zárský
Obálka: Radek Urbiš
Vytiskla tiskárna Finidr Český Těšín
Vydání první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1, v lednu 2010
ISBN 978-80-7303-502-0

Mým báječným přítelkyním: Karen, Wyatt a Kari.

Díky za vaši starost o mé děti!

1

Snaha lady Freemantlové provdat mě by otrávila i svatého a ty víš, že já svatá rozhodně nejsem.
z dopisu slečny Lily Loringové své přítelkyni Fanny Erwinové

DANVERS HALL, CHISWICK, ANGLIE ČERVEN 1817

„*Nemůžu* pochopit, proč mě tolik znervózňuje," svěřovala se Lily Loringová šedé kočce. Ještě žádný muž mě nikdy takhle nevyváděl z míry."
Tiché předení bylo jedinou odpovědí, kterou Lily dostala.
„Není to jen proto, že je tak krásný. Obvykle mě hezcí gentlemani nepřitahují." Nikdy si jich příliš nevšímala. „A na jeho postavení a penězích mi vůbec nezáleží."
Lily se pohodlně uvelebila do sena a zamyšleně hladila šedý kožíšek. Nedokázala pochopit, proč má na ni Heath Griffln, markýz z Claybournu, tak zničující vliv. Vlastně o tom přemýšlela od první chvíle, kdy ho dnes ráno uviděla na sestřině svatbě.
„Problém bude zřejmě v tom, že je až příliš krásný..., *okouzlující." Mužný a silný. Tak vitální.*
Ať už je to z jakéhokoliv důvodu, zcela nelogicky jí bere dech a vyvádí ji z rovnováhy.
„Kčertu sním..."
Lily se kousla do rtu, a když si uvědomila, že její slova zní nesrozumitelně, raději se odmlčela. Zřejmě to bude třemi sklenicemi chlazeného šampaňského, které vypila, což je nejméně o dvě více, než na kolik je zvyklá. Dnešek je však naprosto jiný než ostatní dny.
Asi to nebyl dobrý nápad lézt ve svých svátečních šatech z růžového mušelínu a v tanečních střevíčcích po žebříku na seník. Zdolat výstup v tak úzké sukni, a navíc s miskou plnou mléka si vyžadovalo téměř nadlidské úsilí. Nicméně ještě předtím, než opustí dnešní svatební slavnost, chtěla Boots přinést něco k večeři.
Boots, kočce ve stájích na Danvers Hall, se nedávno narodila tři koťata. Díky Lily, která na seník přinesla velkou papírovou krabici, teď celá rodinka spokojeně podřimovala a nemusela se bát zdejších psů. Lily nechala lucernu pověšenou dole na hřebíku, aby nerušila mláďata, a zlatavé světlo pronikalo na seník jen několika otvory v prkenné podlaze. Byla teplá letní noc.
Koťátka zatím byla jen malými hebkými klubíčky a ospale mrkala na svět přivřenýma očima, ale už se u nich začala projevovat jejich osobnost. Tak jako u sester Loringových, pomyslela si Lily. Pohled na drobné tvorečky ji naplňoval něhou a dojetím, poněvadž pro bezmocné a ty méně šťastné měla vždy slabost.
Kdyby k sobě měla být upřímná, musela by si přiznat, že na seník nešla jen proto, aby nakrmila svou oblíbenou kočku, ale aby tak unikla před lordem Claybournem.
Zatímco si Boots pochutnávala na své večeři, Lily opatrně sáhla do krabice a vytáhla jedno roztomilé koťátko.
„Víš vůbec, jak jsi rozkošné?" zašeptala a nosík přitiskla k hebkému kožíšku. Černé kotě bylo ze všech sourozenců nejživější, stejně jako Lily, a hravě se ohnalo po jejím nose.
Lily se rozesmála, čímž ve staženém hrdle zahnala podivnou bolest, kterou způsobily nechtěné vzpomínky.
Byla to krásná svatba. Ráno ve venkovském kostele řekla její nejstarší sestra Arabella ano markýzi Pierceovi, novému hraběti z Danversu. Pak následovala honosná oslava a velkolepý bál na Danvers Hall, na který bylo pozváno šest set hostů. Celá slavnost dopadla přesně tak, jak měla, a to především díky její prostřední sestře Roslyn, která na vše osobně dohlížela.
Bál bude pokračovat ještě nejméně dvě nebo tři hodiny, ale Lily a Roslyn se se svou sestrou Arabellou před malou chvílí v soukromí rozloučily. Samozřejmě nechyběly slzy štěstí a smutku.
Pro Lily to nebylo lehké, vždyť dnes přišla o svou sestru. Jako by toho však nebylo dost, celý den ji pronásledovala jejich přítelkně Winifred a snažila se jí dohodit vhodného kandidáta na manžela. Před několika lety, když se sestry Loringovy ocitly zcela bez prostředků a nutně potřebovaly někoho, kdo by jim pomohl, jim lady Freemantlová poskytla peníze na to, aby si mohly otevřít školu pro mladé dívky z neurozených kruhů, kde by je učily všemu, co by měla znát pravá dáma. Winifred se celý den neúnavné snažila strčit ji do cesty Marcusovu dobrému příteli markýzi z Claybournu.
Bylo to příšerné. Winifred ji vehnala do kouta a markýze téměř donutila, aby s ní šel tančit.
„Zcela jistě budete poctěn, že si můžete zatančit s tak půvabnou dívkou, jako je slečna Lilian, lorde, že ano?" zaútočila na něho ona dáma vletech.
„Poctěn a potěšen," odpověděl Claybourne, přičemž se pobaveně pousmál.
Lily cítila, jak celá rudne. Když se její zrádná přítelkyně otočila a se spokojeným úsměvem zmizela v davu, Lily se podívala na Claybourna a najednou se jí zatajil dech.
Markýz byl vysoký, svalnatý a vyzařovala z něho mužnost, která přitahovala pozornost. Měl hnědé vlnité vlasy, rozesmáté oči barvy lískových oříšků a tak dokonalou tvář, že musel učarovat každé ženě.
Lily brzy zjistila, že není výjimkou. Bolestné si uvědomovala svůj zrychlený puls a stála tady zahanbená Winifredinou očividnou machinací. Bylo pokořující nechat se dohazovat bohatému a urozenému markýzi, jako by byla nějaké zboží.
Mlčky přijala markýzovo nabízené rámě a nechala se dovést na taneční parket. Když se místností roznesly první tóny waltzu, váhavě mu vklouzla do náruče. Nelíbilo se jí, že je tak blízko jeho pevným svalům, jeho žáru a mužnosti. Také se jí nelíbilo, jak J[e] okouzlená jeho tělem, jeho přirozenou grácií a lehkými pohyby, kterými ji nenucené vede rytmem hudby. Něco takového ještě nikdy nezažila. Obvykle si všimla jen mužské brutality, velikosti pěstí...
„Netančíte ráda, slečno Loringová?" zeptal se Claybourne, aby přerušil ticho. „Nebo vám vadí jen tanec se mnou?"
Lily byla jeho otázkou zaskočená. Jak vás něco takového napadlo, lorde?" vydechla.
„Možná to bude tím, že se mračíte."
Lily se donutila k úsměvu. „Omlouvám se. Tanec není mou oblíbenou činností."
Oříškově hnědé oči, v nichž se třpytily jiskřičky zlata, se na ni usmály. „Ale jde vám to velmi dobře. Musím říct, že jste mě překvapila."
Povytáhla obočí. „Překvapila? A čím?"
„Marcus říkal, že jste jako divoká voda. Pochopil jsem, že před nudným přešlapováním v tanečním sále dáváte přednost cválání na koňském hřbetu."
Lily se rozesmála. „Přiznávám, že raději než tanec mám jízdu na koni, ale to s divokou vodou je trochu přehnané. Marcus si o mně myslí, že jsem taková, protože jsme se kvůli Arabelle často dostali do křížku. Jsem jen trochu temperamentnější..., avšak kromě hodin ve škole, kde musím jít příkladem. A samozřejmě kromě takových příležitostí, jako je tato, kdy se musím chovat přesně podle etikety, abych neudělala hanbu své sestře. Ale abych řekla pravdu, v porušování společenských pravidel nacházím jisté uspokojení."
„Obdivuji rebely," řekl pobaveně. Jste naprosto jiná než vaše sestry, že ano?"
Lily si ho změřila zkoumavým pohledem. Nevěděla, zda svá slova myslí jako lichotku či právě naopak.
Ne že by jí na jeho úsudku záleželo. Ani jí nevadilo, že ve srovnání se svými sestrami vždy vyjde zkrátka. Arabella i Roslyn byly neobyčejně krásné. Obě měly plavé vlasy, světlou pokožku a dokonalou postavu.
Lily se nemohla rovnat jak jejich výšce, tak ani aristokratickému vzhledu. Se svými kaštanovými vlasy, tmavýma očima a růžolícími tvářemi se zdálo, jako by do své blonďaté a modrooké rodiny ani nepatřila. Navíc, obě její sestry byly ztělesněním grácie a uhlazenosti, zatímco jí její prudká a tvrdohlavá povaha způsobovala jen samé nepříjemnosti.
Lily však neměla v úmyslu jakkoliv se markýzi za svou povahu omlouvat. Místo toho si v duchu řekla, že čím méně s ním bude mluvit, tím lépe.
Nicméně on ji zřejmě nemínil nechat mlčet. „Líbila se vám dnešní ceremonie, slečno Loringová?"
Tohle téma bylo pro Lily velmi ožehavé, přesto se však přinutila k úsměvu. .Arabella byla překrásná nevěsta," řekla opatrně.
„Vy však neschvalujete, že se provdala za mého přítele."
Lily se zamračeně rozhlédla po tanečním parketě a spatřila Ara-hcllu a Marcuse, jak se na sebe usmívají. „Myslím, že se svatbou mohla ještě chvíli počkat. Vždyť se vlastně skoro ani neznají."
‚A přesto se zdá, že jsou do sebe hluboce zamilovaní."
„To ano," řekla Lily zachmuřeně. Když viděla, jak se na sebe s láskou dívají, musela přiznat, že vypadají zamilovaně. „Obávám se však, že to nemusí mít dlouhého trvání."
Claybourne se usmál. „Teď mám dojem, jako bych mluvil se svým přítelem Ardenem."
Lily věděla, že Arden je druhým Marcusovým přítelem. Ti tři -Marcus, Arden a Claybourne - byli jako bratři. „Takže Jeho Milost svatbu neschvaluje?"
„Ne, a z téhož důvodu jako vy."
„Co vy, lorde? Jaký je váš názor na jejich manželství?"
V hnědých očích se pobaveně zablýsklo. „Raději bych se svým úsudkem ještě počkal, ale věřím, že jim to vyjde. Vždyť vypadají tak šťastně, nemyslíte?"

„Ano, a z celého srdce doufám, že jim to vydrží. Nechci, aby Arabelle někdo ublížil."
Poslední slova zaujala jeho pozornost. „Vy si myslíte, že Marcus vaší sestře ublíží?"
„Přesně to urození šlechtici často dělají," zamumlala Lily.
Udiveně se na ni podíval. „Všichni šlechtici nejsou lumpové, slečno Loringová."
„Ne..., všichni zcela jistě ne."
Při zmínce o lumpech se na markýze zkoumavě zadívala. Byl t
o vysoký, svalnatý muž se širokými rameny. Hlavou mu stěží dosahovala k ramenům.
Obvykle se velkých mužů bála. Posuzovala je podle toho, jak by mohli ublížit ženě. Šlo o zvyk, který si osvojila v dětství. Kupodivu lord Claybourne ji neděsil. Alespoň ne běžným způsobem, i když byl větší a silnější než ona.
Vypadal, že je velmi silný, ale nezdálo se, že je ten typ muže, který by svou sílu zneužíval proti slabším.
Snad to bylo jeho chlapeckým úsměvem. Nebo tím, co o něm slyšela. Markýz z Claybournu byl známý svým citlivým přístupem k něžnějšímu pohlaví a ženy ho zbožňovaly.
Stejně tak on zbožňoval ženy, ne však natolik, aby se s jednou ze svých milenek oženil. Právě proto bylo tak zvláštní, že proti svatbě svého přítele nic nenamítal.
„Doufám, že až mě poznáte lépe, pochopíte, že já patřím mezi ty slušné," poznamenal markýz, čímž ji vytrhl z myšlenek.
„Není třeba, abychom se poznávali lépe, lorde," řekla mírně. „Nepohybujeme se ve stejných kruzích, a jakmile tahle svatba skončí, mám v plánu nevstoupit do dalšího tanečního sálu ani pod pohrůžkou smrti."
Tlumeně se zasmál a Lily se rozbušilo srdce. „Marcus mě varoval, že jste jedinečná."
Lily cítila, že by se proti jeho kouzlu měla bránit, ale nevěděla jak. Odtrhla zrak od jeho pobaveného pohledu a zadívala se kamsi neurčito přes jeho rameno.
Nikdy by nepřiznala, že ji lord z Claybournu přitahuje. Vedle něho si připadala něžně a křehce, tak nějak ženský. Zřejmě to bylo mužností a silou, kterou vyzařoval.
Neokouzlovala ji však jen jeho krása a síla. Měl kolem sebe zvláštní auru, díky níž jí divoce bušilo srdce a podlamovala se jí kolena. Vypadal jako dobrodruh. Cestovatel, průzkumník. Jako kapitán lodi, která proplula sedmi moři, nebo velitel výpravy do neznámé země.
Lily netušila, zda vůbec vlastní nějakou loď, ale věděla, že je sportovec. Zvěsti o jeho sportovních úspěších se nesly všemi přijímacími salony. A kdyby snad o něm ještě nikdy neslyšela, zcela jistě by to vynahradila Winifred, která na něho celý den jen pěla chválu, aby zaujala Lilyinu pozornost.
Nicméně ona neměla nejmenší chuti vdát se za markýze ani za nikoho jiného. Musela si však přiznat, že Claybourne byl ten nejvzrušující muž, jakého kdy poznala..., a právě proto se od něho musí držet co nejdál.
Jakmile dozněl poslední takt waltzu, Lily se mu rychle vymanila znáruče a zbavila se jeho znervózňující společnosti.
Stejně měla v plánu odejít z plesu brzy a noc strávit se svou dobrou přítelkyní Tess Blanchardovou, která rovněž vyučovala na Danwersově dívčí škole.
Jakmile se rozloučila s Arabellou a v rychlosti vypila dvě skleničky šampaňského - potřebovala si dodat síly a zahnat chmury-, vydala se zadním východem ke stájím, aby nakrmila Boots a zkontrolovala koťata. Tady, daleko od všeho toho ruchu svatebního veselí, byl klid a mír.
Hlava se jí stále točila přemírou alkoholu stejně jako myšlenkami na lorda Claybourna.
„Stejně ho už nikdy neuvidím," zamumlala Lily, když vrátila černé kotě do krabice. „Ani nedopustím, abych se ještě někdy stala terčem Winifrediných machinací."
Vtom Lily zdola zaslechla podivný zvuk, jako by si někdo tiše odkašlal.
Zajímalo ji, kdo je ve stájích, a tak se přemístila k otvoru pro žebřík a nakoukla dolů. Když uviděla markýze z Claybournu, jak se opírá o jeden z dřevěných trámů a s hlavou na stranu hledí vzhůru k otvoru na seník, na malou chvíli se jí zastavilo srdce.
Rychle ucukla zpátky. Ach, bože, co když slyšel její nářky nad lim, že je až příliš okouzlující? Nebo jiné inkriminující poznatky, které o něm pronesla nahlas?
Rukama se chytila za spánky, kde ji prudce tepala krev, a znovu .e naklonila dolů. „Co tady děláte?"
„Viděl jsem vás, jak odcházíte z bálu, a zajímalo mě, proč jdete do stájí."
„Vy jste mě špehoval?" zeptala se Lily nevěřícně. Claybourne jen přikývl. „Ano, přiznávám, jsem vinen." Zachmuřeně se na něho podívala. „Takže vy jste obyčejný slídil."
„Byl jsem zvědavý. Často mluvíte sama se sebou, slečno Loringová?"
„Občas. Ale tentokrát jsem mluvila s kočkou.... vlastně s kočkami. Boots má koťata."
„Můžete mi vysvětlit, co děláte na seníku?"
„Když to musíte vědět, přišla jsem ji nakrmit."
„Vy jste vylezla na seník, abyste nakrmila kočku?" V jeho hlase se odráželo pobavení a nedůvěra.
„To jsem ji měla nechat umřít hlady?" zeptala se Lily. „Boots je skvělá lovkyně myší, ale právě teď má na starosti mnohem důležitější věci, pečuje o svá koťata."
Jeho krásné rty se zkroutily do pobaveného úsměvu. „Máte v úmyslu tam zůstat?"
„Ne. Jakmile se mi trochu vyčistí hlava, hned slezu dolů. Zdá se..., že jsem vypila trochu moc šampaňského." Byla příliš ovíněná, než aby bezpečně slezla dolů po žebříku a setkala se s lordem Claybournem.
„Pak vám jistě nebude vadit, když se k vám přidám," řekl a položil nohu na první příčku dřevěného žebříku.
Ano, bude! Lily se prudce napřímila a rychle přemýšlela, jak by mu mohla zabránit, aby pokračoval. „Nemůžete nahoru, lorde!" vykřikla, nicméně její námitka zcela zjevně nepadla na úrodnou půdu, protože netrvalo dlouho a v otvoru pro žebřík se objevila jeho hlava.
„Věřím, že mohu. Budu vám dělat společnost."
„Ušpiníte si kabát," řekla Lily zoufale a nešťastně se dívala na prvotřídní kabát z burgundského plátna, který mu dokonale padl a zvýrazňoval jeho široká ramena.
„Můj kabát to přežije." Pohledem přejel po jejích šatech. ‚Ale co vy? Máte na sobě plesové šaty."
„To je něco jiného. Mně je jedno, jestli je mám na sobě nebo ne."
Když povytáhl obočí, Lily si uvědomila, že její slova měla dvojí význam. „Nemyslím tím, že bych chtěla chodit *nahá...,"* začala koktat a cítila, jak rudne. Jen chci říct, že mi stačí obyčejné šaty, nemusím mít drahé plesové."
„To je zajímavé." Markýz zdolal poslední příčku a bokem se opřel o konec žebříku. Jste první žena, kterou jsem poznal, jíž nezáleží na šatech."
Jak vidíte, lorde, nejsem normální. Spíše bych řekla, že jsem nenormální."
„Opravdu?" opáčil a posunul se tak, že teď seděl vedle ní.
Dokonce i v matném osvětlení viděla, jak mu v očích tančí jiskřičky. Vysmívá se jí!
Lily se napřímila a otevřela ústa, aby protestovala, ale on promluvil první. „Co je na vás tak nenormálního, anděli? Mně se zdáte docela normální."
Když zkoumavým pohledem přejel po jejím těle, Lily si přitiskla dlaně k hořícím tvářím a přinutila se ke klidu, což bylo vzhledem k lomu, co v ní probouzel nejen jeho nestoudný pohled, ale především jeho těsná blízkost, velmi obtížné.
Hrdě se napřímila a pokusila se o co nejklidnější tón. „Myslela jsem tím, že nejsem běžná žena."
„O tom bych si nedovolil pochybovat."
Střelila po něm rozzlobeným pohledem. „Prostě jsem se měla narodit jako muž. Byla bych mnohem šťastnější." ‚Ach tak. Takže teď jste nešťastná?"
V jejím mírně opilém stavu jí to myslelo poněkud těžkopádněji než obvykle a chvíli trvalo, než mu odpověděla. „Nu..., vlastně ani ne. Mám svůj život docela ráda. Jenže ženy mají mnohem méně svobody než muži."
Jakou svobodu máte na mysli? Svobodu v lásce?"
Lily se kousla do spodního rtu. Nestačila se divit, jak jí zrazuje vlastní jazyk. Zdálo se však, že si nemůže pomoct. Šampaňské jí zřejmě zcela zbavilo jakýchkoliv zábran. „To je jedno. Raději mě neposlouchejte, lorde. Vypila jsem toho víc, než jsem měla."
„Také se mi zdá. Proč jste tolik pila?"
„Když to musíte vědět, chtěla jsem utopit svůj žal."
Jaký žal?"
„Nad ztrátou sestry. A tady jsem se chtěla oddávat své melancholii. Ale o samotě." Jelikož se markýz ani nehnul, Lily pokračovala: „To měl být náznak pro vás, abyste odešel, lorde."
Místo toho, aby sešplhal po dřevěném žebříku dolů, mile se usmál, dlaněmi se opřel o dřevěnou podlahu a dlouhé nohy pohodlně natáhl před sebe, jako by se chystal k dlouhému rozhovoru.
Lily rozčileně zafuněla. „Zřejmě si vůbec neuvědomujete, v jakém jste nebezpečí, lorde Claybourne. Je to velká chyba zůstávat se mnou o samotě. Kdyby se to dozvěděla Winifred, byla by nadšená."
„Winifred?"
„Lady Freemantlová. Je hlavním důvodem, proč jsem z bálu odešla dřív. Snaží se nás... dát dohromady. Jistě jste si toho musel všimnout."

Zdálo se však, že markýze její slova nevyděsila. „Možná, ale věřte, že to nebylo horší než obvykle. Jsem zvyklý na to, že mě snaživé matinky chtějí dát dohromady se svými dcerunkami."
Lily se ušklíbla. „Vám to možná nevadí, ale mně rozhodně ano. Je to tak ponižující. Nejsem žádná chovná klisna, aby před bohatým kupcem vychvalovala mé přednosti a snažila se skrýt nedostatky."
Znovu se mu v očích objevily pobavené jiskřičky smíchu. „To tedy rozhodně nejste."
Tohle už Lily rozčílilo. „Copak to nechápete?" vykřikla. „Vždyť Winifred chce, abych vás dostala do chomoutu."
„Ale vy zřejmě ne."
„Zajisté že ne! O manželství nemám zájem."
„To je u mladé dámy neobvyklé. Většina dívek považuje sňatek za své celoživotní poslání."
„Zřejmě ano, ale mě se rozhodně bát nemusíte, lorde Claybourne. Samozřejmě že vím, že jste skvělá partie. Jste pohádkově bohatý, máte honosný titul, nevypadáte až tak zle, a navíc z vás vyzařuje něco jako charisma."
Jenže vás nepřitahuji."
„Ani v nejmenším." Lily se přinutila k chabému úsměvu, aby zmírnila tvrdost svých slov. Jsem si jistá, že máte dlouhý zástup obdivovatelek, lorde Claybourne, ale já se k nim rozhodně nikdy nepřidám. Nebudu se chovat jako to hejno husiček, kterým nejde o nic jiného než o to, aby ulovily manžela. Já vás pronásledovat nebudu."
„To se mi ulevilo, slečno Loringová. Nelíbí se mi, když mě někdo pronásleduje." Podle pobaveného výrazu se zdálo, že si jejich konverzaci skvěle užívá. „Zajímalo by mě však, proč máte k manželství takovou nechuť."
Lily se zhluboka nadechla. Za běžných okolností by ji ani nenapadlo, aby probírala své osobní pocity s naprostým cizincem, ale tentokrát to bylo jiné. Udělá všechno, jen aby se ho konečně zbavila.
„Podle mě je žena v manželství jen nešťastná."
„To mluvíte z vlastní zkušenosti, slečno Loringová?"
Lily protáhla obličej. „Bohužel ano. Mí rodiče mi dali dostatečnou lekci, abych o manželství nikdy ani neuvažovala."
Pobavený výraz v Claybournově tváři zmizel a muž se na Lily zkoumavě zadíval. Nicméně jeho zaujaté pozorování bylo mnohem více znepokojující než jeho pobavení.
Já manžela nepotřebuji," dodala rychle. ‚A to i navzdory tomu, CO si společnost o neprovdané ženě myslí. Díky Marcusově štědrosti jsem teď finančně nezávislá. Mohu prožít plnohodnotný život, aniž bych se provdala."
„Stěžovala jste si na nedostatek svobody," připomenul markýz.
Nejisté se usmála. „Ano, to je pravda." Jejím snem byl vždy život plný svobody a dobrodružství. „Ráda bych cestovala a objevovala nové země."
„Sama?"
„Proč ne? Lady Hester Stanhopeová to zvládla," poukázala Lily na neteř Williama Pittyho, která plula na Střední východ, kde se přidala k jednomu arabskému kmeni.
„To ano, jenže ona byla mnohem starší než vy."
Je mi jednadvacet a jsem dost stará na to, abych se o sebe uměla postarat."
„To ano... Takže vy se nechcete provdat, protože muži svým ženám často ubližují," řekl Claybourne pomalu, jako by si všechno musel nechat projít hlavou.
„Ano. Nejdříve nás pobláznite, a když vám uvěříme a zcela se vám oddáme, tak nám ze života učiníte peklo." Lily mimovolně sevřela pěsti. „Považuji za zcela nemorální, že manželé mají *legální* právo na to, aby bili svou ženu. Nikdy žádnému muži nedovolím, aby nade mnou měl takovou moc."
K jejímu velkému překvapení se Claybourne naklonil dopředu a zvedl ruku, aby ji pohladil po tváři. „Kdo vám ublížil, anděli?" zeptal se tiše.
Lily sebou prudce škubla a odtáhla se. „Nikdo mi neublížil. To moje matka trpěla, když to musíte vědět. A taky moje sestra."
Markýz chvíli nic neříkal. „Pochopil jsem, že váš otec byl nenapravitelný sukničkář."
Lily uhnula pohledem. Nechtěla se vracet k bolestným vzpomínkám. „Ano, to byl. Střídal své milenky jednu za druhou a nestoudně je vystavoval před mou matkou. Velmi ji to bolelo. A Arabellin první snoubenec nebyl o nic lepší. Bella ho milovala, ale když propukl skandál s našimi rodiči, zrušil zasnoubení a opustil ji."
Lily věděla, že lord Claybourne ví všechno o skandálu, který před několika lety postihl jejich rodinu. Věděli to všichni. Nejdříve si jejich matka našla milence, poněvadž už nechtěla dál trpět v manželství bez lásky, a pak ji jejich otec donutil, aby utekla na kontinent a už se v Anglii neukazovala. O čtrnáct dní později jejich nezodpovědný otec prohrál v kartách veškeré rodinné jmění a byl zabit v souboji pro svou milenku. Sestry Loringové zůstaly zcela bez prostředků a bez domova, odkázány na milost nerudného strýce, hraběte z Danversu, který jim všemožně dával najevo, že jsou mu na obtíž.
„Tak proto jste nechtěla, aby si Marcus vzal vaši sestru?"
„Vlastně ano."
„Zdá se, že jste proti šlechticům zaujatá."
„To nepopírám. Šlechtici jsou nejhoršími manželi."
„Nakonec jsem rád, že vaše antipatie nejsou namířeny přímo proti mé osobě."
Lily se zamračila. „Ne, proti vám osobně nic nemám. Vždyť vás ani neznám." *Díkybohu*, dodala v duchu.
Claybourne se znovu na chvíli odmlčel, pak se nahnul a nakoukl do krabice s koťaty. „Řekl bych, že tohle bude Boots," zamumlal a poškrábal kočku za ušima. Kupodivu ta neucukla, začala přist a mazlivě se mu třela o ruku.
Lily si uvědomila, že upřeně pozoruje dlouhé prsty, jak se probírají hebkým kožíškem. Měl velké, nicméně štíhlé a elegantní ruce.
„Myslím, že jste zapomněla na jednu důležitou věc," řekl po chvíli.
Lily si nejdříve neuvědomila, že lord Claybourne mluví na ni. „Na jakou věc?"
Je pravda, že někteří muži jsou krutí a mohou ženě ublížit, ale jsou i tací, kteří dokážou být milí a mohou ženě způsobit skutečnou rozkoš."
Lily zrudla. „Možná máte pravdu, ale to je jedno."
Vlom se černé kotě postavilo na vrávoravé nožky a začalo mu žužlat palec.
.. Ty jsi ale malý nenasyta, co?" zamumlal s úsměvem. ‚A ty stejní tak," dodal, když se ke svému sourozenci přidalo i šedé kotě.
Vzal drobná stvoreníčka do dlaně a položil si je na klín. Téměř okamžitě se černé kotě začalo drápat nahoru na jeho hrud a drobni drápky zatínalo do jeho brokátové vesty.
„Promiňte, lorde," řekla Lily omluvné.
„Nic se neděje." Když černé kotě pokračovalo stále výš a výš, i Claybourne se rozesmál. „Počkejte, pomůžu vám."
Lily se naklonila dopředu, vzala kotě a chtěla ho sundat, ale to se drápky zachytilo za markýzův nákrčník a nechtělo se pustit. Lily se pokoušela vymanit drobné drápky z drahé látky, aniž by způsobila nějakou škodu, a mimoděk se do markýze opřela a povalila ho zády do sena.
Ležel tam a upřeně ji pozoroval. Lily ztuhla. V jeho tváři bylo něco zvláštního. Nic neříkal, ale v oříškově hnědých očích plálo zvláštní světlo, které jí rozbušilo srdce.
Je mi to líto," vyhrkla a najednou nemohla popadnout dech.
„Mně ne."
Jeho prsty něžně objaly černé tělíčko, vymanily ho ze zajetí nákrčníku a kotě položily do sena. To se ihned rozběhlo zpátky ke krabicí.
Lily se však nemohla ani hnout. Upřeně hleděla do hnědých očí lorda Claybourna. Když natáhl ruku a objal ji kolem šíje, ohromeně zatajila dech. Pak si ji k jejímu velkému úžasu přitáhl dolů a jejich rty se na nepatrný okamžik střetly.
Na něco takového Lily nebyla připravená. Celým tělem jí projel zvláštní pocit, jaký ještě nikdy nezažila. Jeho rty byly horké a pevné, nicméně zároveň hebké jako samet... a neobyčejně svůdné.
Lily zalapala po dechu, dlaní se opřela o jeho hruď a zvedla hlavu. „Proč jste to udělal?" zeptala se rozechvěle.
„Chtěl jsem se přesvědčit, zda jsou vaše rty tak sladké, jak vypadají."
Jeho odpověď nebyla taková, jakou by očekávala., A jsou?" „Víc než to."
Lily na něho omámeně hleděla. Měl překrásné rty. Takové snad ještě nikdy předtím neviděla. Byly dokonale tvarované a teď se na ni usmívaly.
„Řekl bych, že nemáte ani potuchy, o co se ochuzujete, maličká. Vášeň mezi mužem a ženou může být vskutku nádherná."
Lily hlasitě polkla. „I přesto s vášní nechci mít nic společného."
„Co o ní vlastně víte? Už vás někdo pořádně políbil?"
Lily se zamračila. „Pořádně? Co tím myslíte?"
Znovu ji objal kolem krku a přitáhl k sobě. „Když se musíte ptát, tak asi ne. Myslím, že je načase to napravit..."
Jakmile si Lily uvědomila, co chce udělat, pomyslela si, že se musí bránit, ale když na ústech ucítila jeho rty, její odhodlání se náhle rozplynulo jako mlha nad řekou.
Jeho polibek měl na ni stejný účinek jako šampaňské. Hlava se jí točila a ona se vznášela kdesi vysoko na růžovém obláčku rozkoše a touhy.
Když jejich polibek přerušil, zadíval se jí do očí a prsty ji něžně pohladil po tváři. „Líbilo se vám to, maličká?"
Kdyby řekla ne, lhala by. Jeho polibek ji zcela omámil a dole v podbřišku cítila zvláštní mrazení, které rozhodně nebylo nepříjemné. „Snad..., ano."
„Nevíte to jistě?"

„Bylo to *docela* příjemné."
Suše se pousmál. Jen docela? Zřejmě bych se měl více snažit."
„Moc dobře víte, že nemusíte. Je o vás známo, že vám neodolá žádná žena a že máte spoustu milenek a obdivovatelek..." Odmlčela se a zatřásla hlavou, aby si vyčistila myšlenky. „Ted konečně chápu, proč každý říká, že jste neodolatelný."
„Ano? Kdo to říká?"
„Fanny."
„Fanny Irwinová? Už si vzpomínám. Vaše sestra se zmínila, že jste dávné přítelkyně."
Fanny, která byla jednou z nejvyhledávanějších londýnských kurtizán, ale zároveň jejich drahou přítelkyní, a která dnes byla pozvána na Arabellinu svatbu, což mnohým vzalo dech.
Lily si toužebně přála, aby tady teď byla Fanny s ní a poradila jí. Jak se do takové situace jen dostala? Co tady dělá v soukromí seniku s naprosto cizím gentlemanem? Jak je možné, že se opírá o jeho bruď a cítí jeho teplo?
po všechno bylo předtím, než zvedl ruku a znovu ji pohladil. „Myslím, že vám to budu muset ukázat."
.,Ukázat? Co?" zeptala se nejisté.
Zasmál se. „Vášeň, kterou může dát muž ženě."
Srdce jí začalo bít jako o závod. Znovu si ji přitáhl blíže a políbil JI, ale tentokrát mnohem důrazněji a naléhavěji. Tento polibek byl dlouhý a erotický. Jazykem jí rozevřel rty a vklouzl dovnitř, aby przkoumal zákoutí její hebkosti.
Lily cítila, jak jí celým tělem pulzují divoké vlny touhy. Rozum n II la ještě stále zastřený přemírou šampaňského, ale to nevysvětlovalo pocity, které ji zcela pohlcovaly.
Věděla, že to není správné, ale nemohla se bránit. Ne, když ji líbal s takovou něhou a vášnivostí. Když jeho jazyk provokativně klouzal do jejích úst, všechny její smysly jako by se probudily a explodovaly
Lily tiše zasténala a podlehla mu.
Jeho odpovědí byl ještě intenzivnější polibek.
Bezradně zvedla ruce k jeho kaštanově hnědým vlasům, které byly neobyčejně pevné a hebké. Jeho ruka ji zatím hladila po štíhlém hrdle, potom sklouzla dolů do čtvercového výstřihu, který odhaloval podstatnou část hebkého poprsí.
Když jeho prsty dráždivě přejely po něžných oblinách, Lily zalapala po dechu a chtěla se odtáhnout, ale markýz ji nepustil. Stačila chvíle v jeho náruči a Lily zapomněla, co vlastně chtěla udělat.
Najednou ucítila, jak se posunul a kolenem jí pomalu roztáhl nohy. Všechno to bylo tak neskutečné a Lily měla dojem, jako by byla ve snách. Zatímco mezi stehny vnímala tlak jeho pevného mužství, malátně si uvědomovala, že rukou vklouzl do výstřihu a dlaní objal jedno její ňadro.
Něco takového ještě nikdy nezažila. Jeho něha a odhodlanost ji přiváděly k šílenství. Probouzel v ní takové pocity, o nichž ani netušila, že existují.
Srdce jí bušilo, v žilách divoce tepala horká krev a hlava se jí točila a nechtěla se zastavit.
Nejvíce ji však ohromovala jeho neskutečná něha. Znal svou nejsilnější zbraň a dobře věděl, jak ji použít. Najednou si Lily vzpomněla na dvě koťata, která mu předla v náručí a dychtivě žadonila o jeho pohlazení.
Tohle je zcela jistě varování, pomyslela si Lily. Ta dvě drobná stvořeníčka v něm neviděla žádné nebezpečí, což znamená extrémní nebezpečí pro *ni*...
Dobrotivé nebe, co to jenom dělá? Musí to zastavit, a to hned. Nesmí dopustit, aby pokračoval.
Dlaněmi prudce zatlačila do svalnaté hrudi, odtrhla se od jeho magických úst a napřímila se. Zmateně lapala po dechu a snažila se uklidnit.
„Tahle ukázka byla dostatečné... názorná, lorde," řekla přerývaným hlasem. „Mám však dojem, že zneužíváte neblahého vlivu, který na mě má šampaňské." Pozvedla ruce ke spánkům. „Neměla jsem tolik pít. S čistou hlavou bych vám nikdy takto nepodlehla."
Neodpovídal. Jen mlčky ležel a pozoroval ji.
Lily se musela odvrátit. Nedokázala snést jeho pronikavý pohled. Ještě stále na rtech cítila jeho horkost a tělem jí pulzoval dychtivý žár. K čertu s ním! Musí odejít. Už s lordem Claybournem nesmí zůstávat o samotě, protože si nevěří.
Vtom v dálce uslyšela cinkavý zvuk. Uvědomila si, že podkoní připravují kočáry. Někteří svatební hosté se rozhodli, že je načase vydat se zpátky do Londýna.
„Musím jít," řekla Lily rychle a v duchu děkovala bohu, že má pro svůj útěk nějaké vhodné vysvětlení.
„Zvládnete to? Žebřík je občas zrádný."
„Doufám, že ano. Už jsem skoro střízlivá."
Vzal dvě koťata a vložil je zpátky do krabice za jejich sourozencem a matkou. Lily se vydala k otvoru pro žebřík.
Zdálo se však, že lord Claybourne s ní ještě neskončil.
„Počkejte chvíli. Máte ve vlasech seno. Nemůžete se vrátit na svatební hostinu a vypadat, jako byste se s někým muchlovala v seně."
Lily odmítavě zakroutila hlavou. „To je jedno. Dovnitř se nevrátím. Jedu domů ke své přítelkyni Tess Blanchardové. S Roslyn jsme se rozhodly, že novomanželům poskytneme soukromí a noc strávíme mimo dům."
,,Přece nechcete, aby na vás slečna Blanchardová poznala, že *jste* se mnou líbala, že ano?"
„No..., to nechci."
Pak se chvíli nehýbejte a počkejte, až vás zbavím všeho toho sena."
Lily nezbývalo nic jiného než mlčky držet a nechat ho, ať jí z vlasů vyplete stébla suché trávy. Ve vlasech cítila jeho hebké doteky a na tváři pronikavý pohled.
„Měla bych si pospíšit," řekla, jakmile byl hotový. „Tess už na mne bude čekat."
Něžněji chytil za rameno. „Dovolte, abych šel první. Kdybyste upadla, mohl bych vás chytit."
Nedohadovala se s ním. Zřejmé měl pravdu. „Děkuji vám, lorde," zamumlala Lily a nechala ho projít.
Sešplhal kousek dolů po žebříku, a když byl pod otvorem v seníku, počkal na ni. Lily se pustila za ním a pomalu sestupovala příčku za příčkou.
Už byla skoro v polovině, když vtom jí najednou podklouzla noha. Ještě štěstí, že pod ní stál markýz a pevně ji chytil. Lily vyděšeně vydechla, ale nebylo to ani tak hrůzou z pádu, ale úlekem z toho, jaký vliv na ni má jeho dotek.
Jen klid," zamumlal a položil jí nohu zpátky na příčku.
Nicméně žár z jeho prstů, které něžně držely její kotník, jí klidu příliš nepřidával, spíše naopak. Lily se kousla do spodního rtu a co nejrychleji zdolala chybějící příčky.
„Děkuji," opakovala, když se konečně ocitla na pevné půdě.
Chvíli nehnuté stála, držela se žebříku a snažila se opět získat kontrolu nad svými city i tělem. Ještě stále byla ohromená jeho polibky a usilovně předstírala, že se nic nestalo.
Čekala, že se lord Claybourne rozloučí a odejde, ale on k ní zezadu přistoupil blíže a objal ji okolo pasu. Jeho tělo bylo horké a pevné.
Když na zadečku ucítila jeho touhou ztopořené mužství, zalapala po dechu.
Celá se zachvěla. Dobře věděla, co to znamená. Byl vzrušený a chtěl se s ní milovat.
I ona byla ještě stále vzrušená, to nemohla popřít. Hrud se jí dmula a citlivé bradavky se bolestně otíraly o látku košilky, zatímco mezi stehny cítila zvláštní napětí a žár.
„Už mě můžete pustit, lorde," zašeptala ochraptěle. „Teď jsem v bezpečí."
Zastřeně se zasmál. „Skutečně si myslíte, že jste v bezpečí?"
Náhle jí vyschlo v hrdle. „Lorde Claybourne, prosím..."
„O co prosíš, Lily?" Vyslovil její jméno tichým hlasem a pak se sklonil, aby se rty dotkl křehkého lalůčku.
Vyděšeně sebou cukla. „Už mě nesmíte líbat!" vykřikla vyděšeným hlasem.
Povzdychl si. Já vím. Nejraději ze všeho bych vylezl zpátky na seník a strávil tam celou noc tím, že bych ti ukazoval rozkoš, o které jsi nikdy ani nesnila. Nebylo by ode mě však čestné, kdybych využil tvého stavu.... Navíc, Marcus by pak požadoval mou hlavu na stříbrném podnosu."
Lily si nebyla jistá, zda Marcus bere svou roli ochránce tak vážně. Nikdy netoužil po tom, aby se staral o tři nemajetné sestry. Svou pozici zdědil po zesnulém hraběti z Danversu a zprvu se zdálo, že se jich chce co nejrychleji zbavit a provdat je za prvního muže, jenž se namane. Když však Arabella nad ním vyhrála sázku, musel jim všem poskytnout legitimní nezávislost. Lily však považovala za moudré se o tomto bodu s markýzem nedohadovat.
„To by určitě požadoval," souhlasila.
Po chvíli ji markýz konečně pustil a ustoupil stranou, aby jí uvolnil cestu. Lily si v duchu oddychla, a aniž by se na něho podívala, otočila se a pospíchala ke dveřím. Pak si však uvědomila, co se vlastně stalo, a prudce se zastavila.
Váhavě se otočila a pohledem se setkala s markýzovýma hnědýma očima. „Musíte mi slíbit, že lady Freemantlové neprozradíte, že jste mě políbil. Kdyby se to dozvěděla, začala by plánovat naši svatbu."
Na tváři se mu usadil neproniknutelný výraz. S odpovědí váhal déle, než by čekala. „Dobře, nic jí neřeknu."
Lily se přinutila k letmému úsměvu, popadla sukně a vyběhla ze stájí. Celou cestu k domu si v duchu spílala. Už nikdy nesmí dopustit, aby ji markýz z Claybournu ještě někdy políbil. Ne, když ie mu nedokáže bránit.
Odteď udělá všechno, co bude v jejích silách, aby se mu vyhla.

Nemá na výběr. Poprvé v životě potkala muže, který by mohl ohrozit její rozhodnutí být nezávislá. Nejmoudřejší, co teď může udělat je zmizet. Utéct daleko od krásného a smyslného markýze z Claybournu, který líbá tak, že ji zbavuje vlastní vůle i rozumu.

2

Byla bych ti nesmírně vděčná, kdybych u tebe mohla několik dní zůstat, drahá Fanny Nechci, aby mě lord Claybourne našel.
Lily Loringová své přítelkyni Fanny Erwinové

Po jejím odchodu Heath zůstal ve stáji a čekal, až mu v žilách přestane vřít krev. Teprve potom se bude moci vrátit zpátky do tanečního sálu. Jeho ztopořené mužství, které v saténových kalhotách nešlo jen tak skrýt, by mohlo pohoršit nejednoho svatebního hosta.
Heath se při té představě jízlivě usmál, ale jeho pobavení se rychle rozplynulo.
Nechtěl, aby to s Lily Loringovou došlo tak daleko. Kdyby ho nezastavila, hrozilo vážné nebezpečí, že ji zkompromituje. Svedl ho však její žár, kterému nedokázal odolat.
I když Lily poprvé uviděl teprve dnes ráno, nebylo se co divit, že na něho měla takový vliv. Několik posledních týdnů byla jeho představivost pokoušena neustálou chválou na nejmladší ze sester Loringových. Marcus v jednom kuse básnil o jejím výbušném temperamentu a tvrdohlavosti. Když se pak setkal s ohnivou Lily osobně, jeho zájem okamžitě vzplál jako zapálená pochodeň.
Marcus měl pravdu. Byla opravdu neskutečná. Plná života a energie, která prýštila z každého kousíčku jejího dokonalého těla. Heath si uvědomil, že ho naprosto uhranula.
Když se konečně ocitl ve stavu, kdy mohl mezi lidi, opustil stáj, ale myšlenkami stále zůstával u Lilian Loringové.
Byla stejně krásná jako její starší sestry, nicméně zcela jiná. Její neohrožené tmavé oči a bohaté kaštanové vlasy spolu s vrozenou elegancí propůjčovaly jejímu vzhledu divokost a žár.
Má překrásné oči, pomyslel si Heath, když dorazil na zadní li rasu. V jednu chvíli byly ostražité a podezřívavé, vzápětí něžné i omámené, ztěžklé touhou a vzrušením.
Její plná ústa byla jako stvořená k líbání. Rovněž věděl, že pod plesovými šaty se skrývá dokonalá postava.
Když si Heath vzpomněl, jak hladil obliny plných ňader, znovu se ho zmocnila vášnivá touha.
„Zatraceně, chlape," spílal si tiše, zatímco stoupal po kamenných schodech. „Měl by ses začít ovládat."
Nicméně touha po Lily byla silnější než zdravý rozum.
Nejvíce ho však ohromoval její smích. Poprvé ho slyšel dnes ráno, když s Marcusem a Drewem čekali u kostela, až dorazí svalí hni hosté.
Když se svými sestrami dorazila v otevřeném kočáře, její smích byl hřejivý a něžný. Když se při svatební hostině bavila se svými přítelkyněmi, nesl se sálem jako půvabná melodie. A před chvílí, když mluvila s koťaty, byl zastřený a vzrušující.
Smích byl pro něho vždy důležitý. Představoval podstatnou součást jeho dětství, kterou spojoval se svou matkou. Ta mu však v deseti letech zemřela.
Pak se objevili jeho přátelé, Marcus a Drew, kteří mu dávali důvod k smíchu během studií na Etonu, později na Oxfordu a stejně tak posledních deset let jeho dospělosti. Nicméně teď, když se Marcus oženil, se zřejmě všechno změní...
Heath zahnal temné myšlenky a ve svých úvahách se vrátil k Lily Loringové. Bylo přirozené, že se mu její smích líbil. Rovněž však obdivoval i její upřímnost a otevřenost.
Z vlastní zkušenosti věděl, že podobné vlastnosti jsou mezi ženami jen velmi řídké. Po všech těch letech přetvářky a flirtování, kterým ho zahrnovaly vdavekchtivé debutantky, mu Lily připadala jako osvěžující závan čerstvého vzduchu.
Nicméně to, že ho bude odmítat, opravdu nečekal. Na ženskou zdrženlivost nebyl zvyklý. Obvykle se setkával s neohroženou vyzývavostí a dravostí. Jako jeden z nejurozenějších šlechticů se Heath stal terčem intrik vdavekchtivých slečen a jejich matinek.
Kupodivu jeho nechuť k uzavření sňatku nezastavila ženy před tím, aby se do něho zamilovaly. Místo toho se na něho lepily jako vosy na med. Zřejmě to bylo tím, že věděl, jak uspokojit jejich tužby...
Když Heath zadními dveřmi vešel do tanečního sálu, jeho hloubání bylo násilně přerušeno. Téměř okamžitě se ozval ženský hlas, který volal jeho jméno.
Ke svému velkému překvapení uviděl, jak se k němu blíží Fanny Irwinová, jako by na něho čekala.
Netvářila se právě šťastné. „Lorde Claybourne," řekla Fanny tichým hlasem, v němž se odrážel náznak naléhavosti, „snad byste mohl být tak laskav a věnoval mi chvilku svého času."
„Samozřejmě, slečno Irwinová...," stačil říct, než ho přerušila.
„V soukromí, pokud vám to nebude vadit."
Ačkoliv ho její žádost překvapila, Heath nic nenamítal a následoval ji do ústraní vzrostlých palem. Od Marcuse věděl, že Fanny je přítelkyní sester Loringových a že v Hamsphiru, kde strávily dětství, byla jejich sousedkou. Rovněž věděl, že kdysi byla urozenou dámou, ale ve svých šestnácti letech opustila domov, aby se stala jednou z nejproslulejších londýnských kurtizán. Heath se s Fanny nikdy blíže neseznámil, ačkoliv se často setkávali na různých plesech a radovánkách, které oba navštěvovali.
Černovlasá Fanny měla dokonalou postavu i krásnou tvář, byla vtipná a inteligentní a podle všeho dokázala uspokojit touhu každého muže. Zkrátka dokonalá milenka.
V tuto chvíli však nebylo po její obvyklé bezstarostnosti ani stopy. Místo toho si ho prohlížela zamračeným pohledem.
„Viděla jsem, že jste vyšel z tanečního sálu hned po Lily, lorde. Nezapírejte."
Heath se na chvíli zamyslel, poněvadž nevěděl, co má na toto obviněni odpovědět. „Dobře tedy, nepopírám, slečno Irwinová. Je to snad zločin?"
„Byl by, pokud byste ji svedl."
Heath zostražitěl. „Do mého setkání se slečnou Lily vám sice nic není, ale věřte, že jsem ji nesvedl."
„Ne?" zeptala se Fanny nedůvěřivě. „Na první pohled je zřejmé, že jste na *někoho* zkoušel své obvyklé metody. Máte rozcuchané vlasy plné sena, jako byste se právě válel se služebnou na seníku."
Natáhla ruku a z pocuchaných kadeří vytáhla stéblo suché trávy, důkaz svých slov. „V jiné situaci by mě ani nenapadlo, abych do vašich milostných záležitostí jakkoliv mísila, lorde, ale Lily je má přítelkyně a nemohu se jen nečinně dívat, jak si s ní hrajete."
Heath se zhluboka nadechl a snažil se ovládnout svůj hněv. ,,Obdivuji váš zájem o svou přítelkyni, slečno Irwinová, ale z mé strany se nemáte čeho obávat."
„Proč bych vám měla věřit?"
Pobouřilo ho, že znevažuje jeho slova, ale pak si uvědomil, že se o svou přítelkyni bojí, a rozhodl se učinit ústupek.
„Co kdybych vám řekl, že mě Danvers požádal, abych na slečnu Irvingovou dohlédl, zatímco on bude na svatební cestě?"
To byla čistočistá pravda. Před chvílí, když se on a Drew s Marcusem loučili a váhavě si připili na konec jeho staromládenectví, Marcus je požádal, aby na obě sestry Loringovy dohlédli.
Fanny však s jeho odpovědí nebyla spokojená. „Takže *takhle* na ni dáváte pozor?" zeptala se kousavě. „Tím, že se s Lily scházíte na seníku?"
„Nikdo nás neviděl, pokud to je to, co vás trápí."
„Naštěstí. S vaší pověstí by se Lily dostala do řečí. Když vezmeme v úvahu historii její rodiny, Lily je v tomto ohledu mnohem zranitelnější než ostatní mladé dámy. Ona a její sestry se konečně přenesly přes skandál, za který vůbec nemohly, a vy byste to teď klidně všechno pokazil."
„To jsem rozhodné neměl v úmyslu."
„Co jste tedy *měl* v úmyslu, lorde?"
To byla velmi impertinentní otázka, na kterou Heath nemohl odpovědět, protože odpověď jednoduše neznal. Sám netušil, co vlastně k Lily cítí. Ještě včera by řekl, že nic, ale poté, co ji objímal a líbal...
Jen si to přiznej, chlape, nechceš se jí jen tak vzdát. Ta myšlenka přišla nečekaně a Heath se zamračil.
Když neodpovídal a podle jeho výrazu se zdálo, že je duchem nepřítomen, Fanny pokračovala mnohem mírnějším, prosebným tónem. „Nesmíte ji svádět, lorde. Zničil byste jí tím život. Pokud byste ji zkompromitoval, jejím jediným východiskem by bylo provdat se. Jenže já znám Lily velmi dobře a vím, že by se sňatkem za takových okolností nikdy nesouhlasila."
Heath se podíval na Fanny. „A co kdybych vám řekl, že mé úmysly jsou naprosto čestné?"
Fanny se nevěřícně pousmála. „Čestné? *Vy* a čestné úmysly? Lorde, to jaksi nejde dohromady. Zlomil jste srdce snad stovce žen. Pokud vím, tak o manželství nemáte zájem..., mýlím se snad?"

Heatha její zřejmý šok pobavil. Je pravda, že byl znám jako lamač ženských srdcí, ačkoliv se necítil zodpovědný za to, že se do něho ženy zamilovávaly, zatímco jeho srdce zůstávalo nedotčené. I když ho něžnější pohlaví vždy přitahovalo, ještě nikdy nepoznal ženu, kvůli které by se dobrovolně vzdal milované svobody a usadil se.
Jenže ještě nikdy se nesetkal se ženou, jakou byla Lily.
„Netvrdím, že bych ji chtěl hned požádat o ruku," řekl Heath pomalu, jako by si urovnával vlastní myšlenky, „ale kdybych se jí oficiálně dvořil, nebezpečí skandálu by nebylo tak velké."
„Zřejmě ne. Nevěřím vám však, že vážně uvažujete o tom, že byste se s Lily oženil."
„Byla by dobrou markýzou."
Fanny se pousmála. „Pravda, má dobrý původ i vychování, ale zapomněl jste na jeden důležitý detail. Lily si vás k sobě nikdy nepustí tak blízko, abyste sejí mohl oficiálně dvořit. Nikdy se netajila tím, že má k manželství odpor."
Heath si vzpomněl na Lilyino vášnivé prohlášení o své averzi k manželství a musel se usmát. „To máte pravdu. Svými názory se opravdu netají. Na zjištění tohoto faktu mi stačilo naše krátké setkání."
„Proto vás lorde žádám, abyste Lily pustil z hlavy." Odměřeně se na něho podívala. „Věřím, že si brzy najdete jiný objekt touhy. Jen v této místnosti jsou desítky žen, které se ochotně stanou vašimi milenkami. Stačí, abyste si vybral."
Koutky úst mu pobaveně zaškubaly. Jenže, bohužel, já o žádnou nemám zájem."
Fanny se zamračila. „Doufám, že o Lily nechcete usilovat jen proto, že je to pro vás výzva?"
Nemohl popřít, že výzvy ho vždy přitahovaly. Ze svých přátel byl vždy nejochotnější podstoupit nebezpečí a nikdy se nebál riskovat. Jeho touha po vzrušení a poznávání nových věcí je všechny Iři zavedla do prekérních situací častěji, než by mohl spočítat. Nicméně s Lily to bylo jiné.
„Můj zájem o ni pramení spíše z její jedinečnosti," řekl Heath upřímně. Je tak svěží a jiná."
„Chápu, že vás Lily zaujala," pronesla Fanny po chvíli. „Odmítá jakákoliv společenská pravidla, ale přitom se dokáže chovat jako urozená mladá dáma. Ve skutečnosti se často podobá spíše muži. Má skvělé výsledky tam, kde je zapotřebí síla a dovednost. Jezdí na koni, plave, střílí z luku. Ve srovnání se svými sestrami je Lily ta nejvášnivější a nejodvážnější. Rovněž však je i nejcitlivější. Když je jejich matka opustila a vydala se za hlasem svého srdce, hluboce ji to ranilo. Lilyina zahořklost k mužům je zakořeněná v její minulosti, kdy se často stávala svědkem toho, jak jejich otec zacházel s jejich matkou."
Heath si uvědomil, že její zranitelnost vyčetl z vylekaného pohledu, a při vzpomínce na něj se mu sevřelo srdce. Něco podobného k mladým dámám obvykle necítil. Nebyla to lítost, ale spíše něha, která se snoubila s touhou tak silnou, jakou doposud ještě nepoznal.
Fanny znovu přerušila tok jeho myšlenek. „Dokážu si představit, že Lily je pro vás mnohem lákavějším soustem než jakákoliv debutantka. Myslíte to s ní však skutečně vážně?"
„Dovedu si představit, že bych se ženou, jako je ona, mohl spojit svůj život," řekl Heath váhavě.
Fanny se stále nezdála být přesvědčená. „Možná ano, ale varuji vás..., ani nepomyslete na to, že byste se jí zmocnil, aniž byste si nebyl zcela jistý upřímností svých citů."
„To vám mohu slíbit," řekl Heath vážně.
„Děkuji vám, lorde," řekla Fanny, když si ho chvíli zamyšleně prohlížela. „Doufám, že mi odpustíte můj zájem, ale opravdu mi na Lily záleží a nechci ji vidět nešťastnou."
„Váš zájem je chvályhodný, slečno Irwinová," odvětil Heath lehkým tónem, „ale já ženám neubližuju."
Fanny se pousmála. „Vědomě zcela jistě ne. Vaše pověst o dokonalém milenci je věhlasná. Je však vskutku opodstatněná? Prosím..., buďte s Lily opatrný."
„Budu, to vám slibuji."
Poté se před ním Fanny uklonila a opustila ho.
Heath vyšel zpoza palem a zůstal stát v rohu tanečního sálu, odkud bezmyšlenkovitě pozoroval taneční páry. Bezpočet parfémovaných těl spolu s teplem stovek mihotajících se svící činily vzduch téměř nedýchatelný, ale hosté se očividně dobře bavili.
Heath si však rozruchu a smíchu kolem sebe téměř nevšímal. Jeho myšlenky se zcela soustředily na právě ukončený rozhovor o manželství.
Myslí to s Lily Loringovou skutečně vážně?
Fannyinu varování nevěnoval větší pozornost, poněvadž vždy dokázal získat ženu, kterou chtěl. A teď ze všeho nejvíce chtěl právě Lily. Byl si jistý, že pokud se ji rozhodne získat, pak ji také dostane.
Ale opravdu ji chtěl dostat?
Jeho jediná možnost byla vzít si ji za ženu. Svést ji nepřicházelo v úvahu. Nejenže by mu to nedovolila jeho čest, ale kdyby se to dozvěděl Marcus, vytrhl by mu srdce z těla spolu s ostatními důležitými částmi jeho mužské anatomie.
Než se Marcus zasnoubil, Heath o svatbě nikdy neuvažoval. Spíše se ženění vždy obezřetně vyhýbal, i když to mnohdy nebylo snadné. Mladé dámy i jejich matinky si často dělaly zálusk na jeho titul i pohádkové jmění.
Zcela nečekaně byl Marcus první, kdo se dobrovolně vzdal své svobody. Než zdědil titul hraběte spolu s poručnictvím třech sester Loringových, Marcuse ani nenapadlo, že by mohl ukončit své staromládenectví. Ve skutečnosti měl v plánu zbavit se nechtěného poručnictví tím, že všechny tři sestry co nejrychleji provdá, a to navzdory jejich nesouhlasu. Jeho náklonnost k Arabelle, nejstarší ze schovanek, byla však tak silná, že se s ní vsadil, že ji přesvědčí, aby přijala jeho žádost o ruku. Po několika týdnech vášnivého soupeření oba beznadějně propadli lásce.
Heath byl za svého přítele upřímně šťastný. Pro šlechtice nebylo obvyklé, že v manželství našel lásku a štěstí. V běžných případech uzavírali aristokraté manželství z rozumu, aby tak posílili prestiž svého jména a zvětšili rodinné bohatství.
Přesně to udělali jeho vlastní rodiče, stejně jako generace před nimi.
Heath však nebyl připraven pokračovat v jejich šlépějích. Sňali k jeho rodičů byl velkou chybou a on si slíbil, že nikdy nebude následovat jejich příkladu.
Pokud se někdy ožení, bude to se ženou, s níž bude mít mnoho společného... Vášeň a touhu po dobrodružství.
A přesně taková je Lily Loringová.
Heath musel uznat, že ho přitahuje dokonce i její tvrdohlavá touha po nezávislosti. Naprosto ji chápal, poněvadž cítil totéž.
Rovněž začal Marcusovi závidět jeho nečekané štěstí. Všechny jeho milostné aférky se ženami byly založené jen na fyzické potřebě a vzájemné touze po uspokojení, jenže on toužil po lásce , intimnosti, kterou teď Marcus sdílel se svou nevěstou. Toužil po manželství plném lásky a pochopení.
Lily Loringová byla skvělou kandidátkou na jeho ženu. Měla dobrý původ i vychování, a co bylo důležitější, jen stěží by ho mohla nudit. Rovněž v posteli by zcela jistě byla dobrou partnerkou.
Stačila chvíle, aby zjistil, že je vášnivá a podmanivá. Její hedvábné vlasy, tmavé oči, smyslné rty a plná ňadra ho nenechaly na pochybách, že milování s ní by mu přineslo naprosté uspokojení. Něco na ní ho přitahovalo a svádělo. Možná to byla její živelnost a vitalita. Měla v sobě vnitřní žár, který ho dokázal vyburcovat na samotnou hranici ovládání.
Rovněž byla velmi citlivá. Kolik dam v jejím postavení by se zajímalo o osud kočky s jejími koťaty?
Rovněž tady byl ten nezvyklý pocit něhy, který zaplavil jeho srdce vždy, když se o ní dozvěděl něco nového.
Ano, Lily mu bude vhodnou manželkou. Ted však bude potřebovat všechny své zkušenosti a šarm, aby překonal její odpor. Je vyděšená z toho, že by se nějakému muži mohla odevzdat a on by jí pak ublížil.
Není chladná, to vůbec ne. Jen si to potřebuje uvědomit. Heath to poznal podle jejího nevinného polibku. Lily reagovala na jeho objetí tak, jako by něco podobného nikdy nezažila.
V jejich překvapených očích a zarudlých tvářích viděl, že ji šokovalo erotické napětí, které mezi nimi zajiskřilo. Nicméně i on musel přiznat, že něco takového nečekal.
Už si ani nepamatoval, kdy naposledy ho někdo tak silně a neovladatelně přitahoval. Lily Loringová měla nečekaný vliv na jeho touhu.
Heath tiše zaklel. Vzpomínka na jejich krátké setkání na seníku stačila, aby se jeho mužství znovu probudilo k životu, a proto se odvrátil od hostů, aby si nikdo nevšiml jeho stavu.
Přesto ničeho nelitoval. Bylo to tak dávno, kdy naposledy cítil vzrušení, jež právě teď proudilo jeho žilami a probouzelo ho k životu. A ještě delší doba uběhla od chvíle, kdy se mu zrychlil tep a srdce začalo bít jako o závod při pouhé vzpomínce na dámu, s níž se rozhodl seznámit mnohem důvěrněji.
Když vystoupil otevřenými dveřmi na zahradní terasu, aby ho chladivý noční vzduch osvěžil, Heath věděl, že se právě rozhodl. Bude se okouzlující Lily dvořit a uvidí, kam ho jeho snaha zavede.
A kdyby ho dovedla až k manželství? Nu což, už dávno mu ta myšlenka nepřipadala tak znepokojující a děsivá.
Možná spíše vzrušující a přitažlivá.
„Snad bych se na ni měla jít přece jen podívat," řekla Tess Blanchardová, když následující ráno zastavila svůj lehký kočár před vstupem do Danvers Hall.
„Nesmysl," namítla Lily. „Už tak jdeš pozdě a má sestra je zcela jistě v pořádku."
S mdlým úsměvem na rtech Lily seskočila z kočáru. Byla nesmírně šťastná, že je konečně doma, a to z mnoha důvodů. Zaprvé ji příšerně bolela hlava z přemíry šampaňského, které včera vypila. Zadruhé ji její svědomí trápilo snad ještě více než bolest hlavy. V noci skoro vůbec nespala. Neustále se převracela a vzpomínala na nestoudné polibky markýze z Claybournu... a na svou ještě nestoudnější odpověď

A nakonec se dnes ráno dozvěděla znepokojující novinu, že se její sestra Roslyn a přítelkyně Winifred staly obětí přepadení.
Roslyn se včera večer k Tess nedostavila, jak měla v plánu, a místo toho jim dnes ráno poslala děsivé vysvětlení. Vyděšená Lily přesvědčila Tess, že se ihned vydaly na Freemantlovo panství, kde se dozvěděly, že Roslyn už odjela domů na Danvers Hall. Winifred jim do detailu popsala vše, co se včera odehrálo, a ujistila je, že Roslyn je naprosto v pořádku. Přesto ji Lily chtěla co nejdříve vidět.
Lily vytáhla z kočáru své zavazadlo a vůbec se nedivila, že jí neběží naproti majordomus ani žádný z lokajů. Věděla, že všichni mají plné ruce práce s tím, aby dům dali po včerejší svatební hostině zase do pořádku.
Novomanželé už byli na svatební cestě, aniž by je někdo informoval o včerejším přepadení, poněvadž Roslyn jim nechtěla kazit chvíle plné štěstí a zatěžovat je svými problémy.
Lily se ohlédla a ještě jednou se na Tess usmála. „Děkuji, že jsem u tebe mohla přespat a že jsi mě zavezla domů."
„Moc dobře víš, že u mé jsi vždy vítaná," řekla Tess upřímně a popadla otěže. „Brzy se vrátím a přijdu se na Roslyn podívat. Navzdory Winifredinu ujištění si myslím, že to pro Roslyn nebylo lehké."
„Řeknu jí, že se zastavíš."
Tess právě chtěla pobídnout koně, když se ozval zvuk přijíždějícího kočáru. Lily se ohlédla a spatřila vůz, který kočíroval vysoký gentleman v módním krátkém kabátu.
Když poznala široká ramena, srdce jí divoce poskočilo a z úst jí unikla tichá kletba: „Co *ten* tady zatraceně dělá?"
„To je lord Claybourne, nemám pravdu?" zeptala se Tess.
„Bohužel ano."
Markýz byl poslední, koho by teď chtěla vidět. Kdyby jen dorazila domů o pět minut dříve, mohla by majordomovi říct, že pro nikoho není doma.
Nicméně teď se bude muset před lorda Claybourna postavit, i když je ještě stále celá rozechvělá z jeho polibků. Na to rozhodně nechtěla být sama.
„Prosím, Tess, zůstaň ještě chvilku. Nenechávej mě tady s ním samotnou."
Její přítelkyně se na ni udiveně podívala. „Nechceš s ním mluvit?"
K odpovědi však už nebyla příležitost, protože Heath zastavil koně těsně vedle Lily.
Lily zatajila dech a podívala se na něho. Dnes ráno byla mnohem více ve své kůži. Možná to bylo denním světlem nebo tím, že konečně vystřízlivěla. S chladnou hlavou mu snad dokáže lépe odolat.
Jen kdyby lord Claybourne nebyl stále stejně krásný a okouzlující jako včera v noci na seníku. Rovněž jeho úsměv, který jí bral dech, se vůbec nezměnil. „Dobré ráno, dámy."
Lily se podařilo na rtech vykouzlit chladný úsměv, avšak její hlas byl mnohem rozechvělejší, než by si přála. „Co vás k nám přivádí, lorde?"
Jen jsem vás přišel pozdravit."
Tázavě povytáhla obočí. „To jste jel z Londýna jen proto, abyste nás pozdravil?"
Pokrčil rameny. „S rychlým spřežením to není ani půl hodiny. A tyhle dvě krasavice," ukázal na grošované klisny, „jsou rychlé jako vítr."
Lily musela uznat, že jeho koně jsou vskutku nádherní. Zvířata byla zcela zjevně plná energie, přesto poslušně stála a čekala na pokyn svého pána.
To však nevysvětlovalo markýzovu návštěvu. „Nemusel jste se obtěžovat, lorde."
„Vůbec mě to neobtěžovalo. Přivezl jsem něco od svého kuchaře."
„Od kuchaře?" nechápala Lily.
„Pár delikates pro Boots a něco na bolavou hlavu. Dovedu si představit, jak se dneska ráno asi cítíte."
Ačkoliv na Lily jeho starostlivost udělala dojem, rozhodla se, že to na sobě nedá znát.
„Zřejmě hovoříte z vlastní zkušenosti," podotkla suše.
„Samozřejmě."
Heath obdařil Lily úsměvem, který jí podlamoval kolena, a podal jí proutěný koš. Aby ho vzala, musela odložit své vlastní zavazadlo.
Jste velmi laskav," řekla s nucenou zdvořilosti. „Boots vaši štědrost jistě ocení. Ale neměl byste sem chodit, lorde. A už vůbec byste mi neměl nosit dárky."
„Proč ne, slečno Loringová?"
Lily nemohla uvěřit vlastním uším. Lord Claybourne se rozhodl dělat potíže, a to i přesto, že ho včera upozornila na Winifred a její machinace. „Vy moc dobře víte proč. Copak jste neslyšel, co jsem vám včera říkala?"
„Ale ano, slyšel jsem každé vaše slovo."
Když Tess tázavě povytáhla obočí, Lily si uvědomila, že ve vzduchu visí přímo hmatatelné napětí, a rozhodla se, že raději bude předstírat lhostejnost.
„Pak jste zřejmě nepochopil mé varováni," pronesla nevzrušeni „V opačném případě byste mi totiž nemohl přinést dárek, poněvadž byste věděl, že tím jen podpoříte snahu lady Freemantlové."
„Lady Freemantlová mě nezajímá."
Jenže ona si bude myslet, že se mi dvoříte."
„Opravdu?" zeptal se vyzývavé.
Lily se na něho podezřívavě podívala. „O-opra..." Když si uvědomila jeho záměr, odmlčela se v půli slova. „To snad nemyslíte vážně? Nemůžete se mi dvořit."
Já mám na věc opačný názor."
Podle vážného výrazu se nedalo posoudit, že si z ní neutahuje, ale přece to nemohl myslet vážně.
„Lorde Claybourne..., tohle je nesmyslné. Vy si mě nechcete vzít a já si nechci vzít vás."
Jeho oříškově hnědé oči se na ni tázavě podívaly. Jak si tím můžeme být jistí, když se ani neznáme? Právě proto musíme dostat šanci napravit to."
Lily se zamračila. „Sice nevím, jakou hru se mnou hrajete, lorde, ale musím říct, že je mi to naprosto jedno a že vůbec nestojím o to, abych vás lépe poznala."
„Není to žádná hra, anděli."
Lily zaťala zuby. „Zdvořilá odpověď by byla: *Děkuji vám, lorde Claybourne*, ale..."
‚Ale vy nejste zrovna nejzdvořilejší," přerušil ji. V očích mu tančily veselé jiskřičky pobavení.
„Ne, to rozhodně nejsem!"
Všimla si, jak se Tess po její odpovědi zamračila. Lily na společenské zdvořilosti nikdy neměla příliš mnoho trpělivosti, ale nikdy se nedalo říct, že byla hrubá. Nicméně nevěděla, jak si má poradit s urozeným gentlemanem, který jí prokazuje přízeň.
Znovu ji obdařil svým okouzlujícím úsměvem. Jsem ochotný vám vaši nezdvořilost odpustit, slečno Loringová, poněvadž znám její příčinu."
To ty jsi příčinou, pomyslela si Lily.
Potřebovala se otravného markýze co nejrychleji zbavit. Naštěstí měla skvělou omluvu. Zhluboka se nadechla a s chladným úsměvem řekla: „Ráda bych vás pozvala dál, lorde, ale dnes ráno nemám čas se vám věnovat. Musím zajít za svou sestrou Roslyn a přesvědčit se, že je v pořádku. Po včerejším přepadení zřejmě nebude mít na návštěvy náladu."
Lord Claybourne se zamračil. „Po jakém přepadení?"
‚Ach, vy jste o tom neslyšel?" Ted, když se nemusela bránit, si Lily připadala mnohem jistější. „Včera večer tady Roslyn zůstala déle, aby dohlédla na služebnictvo, a pak ji lady Freemantlová vezla svým kočárem ke slečně Blanchardové, kde měla zůstat na noc. Neujely však ani míli, když je přepadl lupič."
„Stalo se některé z nich něco?" zeptal se markýz zachmuřeně.
„Naštěstí ne. Ovšem ten lupič je zřejmě zraněný. Shodou náhod se tam objevil vévoda z Ardenu a banditu postřelil. Ted ho všichni hledají."
„Kde je teď Arden?"
„Na Freemantlově panství. Zůstal tam přes noc, aby lady Freemantlová a má sestra byly v bezpečí. Raději byste se ho měl na všechno zeptat sám."
Claybourne se jen mračil a mlčel. Najednou si Lily uvědomila, že její pohled přímo magicky přitahují přísná mužská ústa. Když si vzpomněla, že včera večer nebyla vůbec přísná, ale hebká a smyslná, rozpaky celá zrůžověla.
Prudce sebou trhla, aby zahnala nevhodné vzpomínky a vrátila se do přítomnosti. Jsem si jistá, že vaši koně potřebují pohyb, lorde Claybourne."
Udiveně se na ni podíval. „Vy mě posíláte pryč, slečno Loringová?"
Lily se musela jeho údivu pousmát. Gentleman jeho postavení a majetku zcela jistě nebyl na něco podobného zvyklý. „Dělejte, jak uznáte za vhodné, ale pak mě neobviňujte, že jsem vás zdržovala."
Suše se pousmál. „Zřejmě máte pravdu. Měl bych si promluvit s. Ardenem a zjistit, zda bych mohl být nějak užitečný. Nemyslete si ovšem, že vás jen tak snadno nechám být, slečno Loringová. Vrátím se, až bude příhodnější doba. Pak budeme mít příležitost vzájemně se poznat."
Lily se na něho nesouhlasně podívala. „Taková doba nenastane, lorde Claybourne."
„Pak budu muset vymyslet něco jiného."
Má naprosto okouzlující úsměv, pomyslela si Lily. Zcela jistě šije svého vlivu na ženy dobře vědom.
Když konečně popadl otěže a pobídl své koně ke klusu, Lily si zhluboka oddychla. Cítila úlevu, že se ho zbavila, ale rovněž ji znepokojovalo jeho varování, že se brzy vrátí.
Ještě stále ho sledovala, když ji z myšlenek náhle vytrhl hlas její přítelkyně.

„Mohla bys mi vysvětlit, co to mělo znamenat, Lily? Doufám, že jsi ke své nezdvořilosti měla pádný důvod."
Lily se vzpamatovala a omluvně se na Tess usmála. Vždyť skoro zapomněla, že je přítelkyně ještě pořád tady. „To jsem skutečně měla. Varovala jsem ho, že Winifred udělá všechno, aby nás dva dala dohromady, ale on si má slova zcela zjevně nevzal k srdci."
„Co se mezi vámi včera stalo?"
„Nu...," Lily zaváhala. Raději by se ke svému nevhodnému chování na seníku nepoznávala, ale zároveň nechtěla mít před přítelkyní žádné tajnosti. „Setkala jsem se s markýzem chvíli předtím, než jsme spolu opustily Danvers Hafl. Bylo mi smutno z toho, že ztrácím Arabellu, tak jsem toho vypila víc, než jsem snesla. Když mě našel, byla jsem v trochu povznesené náladě."
Tess zostražitěla. „Nepokoušel se toho využít?"
„Ne..., ne tak docela. To spíše já jsem se snažila využít *jeho."* Lily se suše pousmála. „Byla jsem opilá a obávám se, že jsem se nechovala zrovna jako pravá dáma a že si to lord Claybourne celé chybně vyložil. Zřejmě mě považuje za ženu, které chybí morální zásady. Výsledek toho jsi viděla sama. Nechci, aby si myslel, že
existuje možnost, že bych se přiřadila k dlouhému seznamu jeho milenek."
„Mám pocit, že jeho úmysly jsou mnohem čestnější," odvětila Tess pobaveně. „Vážil celou tu dlouhou cestu jen proto, aby tě pozdravil. Pokud mají gentlemani nečestné úmysly, něco takového nedělají."
„Samozřejmě že *má* nečestné úmysly," namítla Lily. „Přece jsi ho slyšela. Chce se mi dvořit!"
Tess našpulila rty, jako by přemáhala smích. „Na tom, že se s tebou chce lépe poznat, nevidím nic nečestného."
Jenže on si mysli, že by ta naše známost mohla vést k manželství."
Ted už Tess vyprskla smíchy, což Lily rozzlobilo. „To vůbec není k smíchu, Tess!"
„Samozřejmě že je, drahá. Nevěděla jsem, že Claybourne hledá nevěstu, ale zdá se, že o tobě vážně uvažuje. Kdyby znal tvé názory na manželství..."
Jenže on je *zná.* Včera večer jsem mu vše jasně vysvětlila."
Tess *zvážněla.* „Skutečně by to bylo tak zlé trochu si užít jeho společnosti? Neměla by ses manželství tolik bránit, Lily."
Lily se ušklíbla. „Říkáš to jen proto, že jsi nenapravitelný romantik - což já nejsem."
„Připadá mi velmi okouzlující."
„To tedy je." *A ještě více svůdný,* dodala Lily v duchu. Přesto však pro svou budoucnost měla zcela jiné plány než manželství. Plány, které neměly nic společného s tím, že by se mohla stát majetkem svého manžela, jenž by ji měl zcela pod kontrolou. Kromě toho, nezáleží na tom, jak dokáže být gentleman okouzlující nebo svůdný, důležité je jen to, jaký je ve svém srdci.
„Nicméně na jeho kouzlu mi vůbec nezáleží," řekla Lily rozhodně. „Nikdo a nic mě nemůže přinutit, abych se za něho provdala, proto je zbytečné, aby se o to vůbec pokoušel."
„Co chceš tedy dělat? Pochybuji, že muž, jako je Claybourne, se tak lehce vzdá."
Ta otázka Lily zaskočila. „To nemám tušení." Nikdy se ještě neocitía v tak nepříjemné situaci, v níž by musela čelit gentlemanovi, který o ni má skutečný zájem.
„Nu," prohlásila Tess, „já už budu muset jet, Lily. Jak jsi sama řekla, už i tak jedu pozdě. Slibuji však, že se později vrátím a pomohu ti tvůj problém vyřešit."
„Ano, jen jeď. Tvá schůzka je teď mnohem důležitější."
Tess většinu volného času věnovala charitativní činnosti, přičemž veškerou snahu směřovala především na rodiny padlých vojáků, poněvadž sama před dvěma roky u Waterloo ztratila svého snoubence. Teď se usilovně snažila přemluvit zdejší šlechtu, aby její práci podpořila.
Když Tess odjela, Lily popadla své zavazadlo a koš od markýze a vydala se do domu.
Vzpomněla si na přítelkyninu pobavenou reakci, když zjistila, že se markýz chce Lily dvořit, a znechuceně zakroutila hlavou. Možná by ta představa skutečně mohla být humorná, jen kdyby nebyla tak znepokojující.
Věděla, že pokud zůstane tady na Danvers Hall, zatímco Marcus a Arabella budou na svatební cestě, bude proti markýzovým svodům zcela bezbranná. S jednáním s urozeným gentlemanem, jako je Claybourne, neměla žádné zkušenosti. Byl zcela jiný než všichni ostatní muži, které znala. Se svým svůdným úsměvem, svalnatou postavou, dokonalou tváří a neodolatelnou sexualitou byl až příliš nebezpečný.
Jenže ona tady nebude sedět a čekat, až se stane obětí nechtěného dvoření. Musí vzít vše do vlastních rukou. Kdyby z žádného jiného důvodu, tak už jen proto, aby sama sobě dokázala, že je žena činu a nenechá se nikým ovládat.

Ale jdi, bud sama k sobě upřímná, slyšela Lily tichý hlásek. *Bojíš se, že tě tvá vášnivost svede z cesty. Že podlehneš jeho svodům.*

Na tváři se jí objevil smutný výraz. Lily věděla, že právě v tom je celá potíž. Bála se, že by markýzi z Claybournu nedokázala odolat. Prostě byl příliš smyslný a až příliš ji přitahoval.
Možná by mohla na čas odjet z domu. Ale kam? Teď, když má svůj příjem, by mohla jet navštívit své známé a bývalé sousedy v Hampshiru, ale nechtěla cestovat tak daleko a stát se uprchlíkem.
Co kdyby zajela do Londýna navštívit Fanny? Samozřejmě že by nezůstala v domě, kde Fanny uskutečňuje své obchody, ale pokud ví, tak její přítelkyně vlastní v Londýně ještě jeden dům... Zmínila se o tom včera večer na svatební hostině.
Lily se zamračila. Fanny včera nebyla ve své kůži, a když na ni Lily zatlačila, svěřila se, že se bojí o své dvě blízké přítelkyně, které se ocitiy ve velmi těžké finanční situaci.
Lily o jejich problému celou bezesnou noc přemýšlela, ale nemohla přijít na to, jak vydělat skoro čtyřicet tisíc liber.
Kdyby odjela do Londýna, možná by mohla Fanny pomoct s jejími přítelkyněmi a zároveň vyřešit svůj vlastní problém s lordem Claybournem.
Samozřejmě že ještě musím všechno řádně zvážit, pomyslela si Lily, když odevzdala zavazadlo služebné a vydala se vyhledat Roslyn.
Roslyn byla v ranním salonku, kde zapisovala všechny svatební dary, které hosté zaslali hraběti z Danversu a jeho manželce. Naštěstí se ukázalo, že je Roslyn po včerejším přepadení skutečně naprosto v pořádku.
Navzdory všemu Lily litovala, že včera večer nebyla se svou sestrou, poněvadž ona by si s lupičem poradila jistě lépe než Roslyn. Přinejmenším by alespoň uměla použít zbraň. Zároveň však věděla, že sestřino křehké vzezření je jen zdání. Dokázala být silnější, než by kdekdo odhadoval. Podle Winifred Roslyn vše zvládla s chladnou hlavou a s nevšední odvahou ji zachránila před lupičem, který ji chtěl připravit o šperk, jenž jí byl velmi drahý.
„Prý jsi byla velmi odvážná," prohlásila Lily, když jí Roslyn vypověděla celý příběh.
„Byla jsem strachy celá bez sebe," odpověděla Roslyn. Ještě štěstí, že se nikomu nic nestalo."
„Až na toho neřáda. Pochopila jsem, že Hickling pátrá po zraněném muži."
Roslyn přikývla. „Ano, i když není velká naděje, že ho najde." Znovu se pozorně zadívala na svou sestru. Zdálo se, že její neustále dobrá nálada je náhle pryč. „Opravdu se nic nestalo? Jsi v pořádku? Vypadáš, jako by ses na někoho zlobila."
Lily věděla, že se jí ve tváři ještě stále zračí rozrušení ze setkání s markýzem, ale rozhodla se o důvodu svého pohoršení raději pomlčet. Roslyn měla i tak dost svých starostí, musela se vypořádat z šoku ze včerejšího přepadení, a to ani nemluvě o tom, že musí být unavená ze všech těch příprav Arabelliny svatby, které padly na její hlavu.
„Vůbec ne, jen mě prostě bolí hlava a jízda v Tessině otevřeném kočáře mi moc nepomohla."
Pak se sestře svěřila, že včera vypila příliš mnoho šampaňského, ale to, co se poté odehrálo na seníku, raději vynechala.
Jenže Roslyn byla jako obvykle příliš vnímavá. „To je všechno, Lily? Nic jiného se nestalo?"
Lily si povzdychla. „Ne, není to všechno. Winifred mě neustále pronásleduje s těmi svými hloupými nápady na vdávání."
Já vím," souhlasila Roslyn. „Včera v noci jsem si to vyzkoušela na vlastní kůži a dneska ráno zase. Měla jsi pravdu. Chce mě dát dohromady s Ardenem. Bylo to tak pokořující."
„Rozhodně tady nemíním zůstat a nadále čelit jejím útokům," řekla Lily rozhodně. „Pojedu do Londýna a zůstanu u Fanny. Má volný pokoj a její dvě přítelkyně často potřebují poradit, jak správně vést domácnost. Nevím, jestli jim dokážu pomoct, ale pokusím se."
Roslyn s údivem hleděla na svou sestru. „Ty se chceš schovávat v Londýně jen proto, abys unikla Winifredině snaze provdat tě? Je to opravdu nutné?"
Lily se ušklíbla. „Začínám si myslet, že ano. Když mě nenajde, nemusím se bát, že mi bude neustále dohazovat nějaké nechtěné nápadníky. V Chiswicku prostě nezůstanu. U Fanny mě nikdo hledat nebude, naštěstí ani Marcus ne. Zřejmě by to neschvaloval."
A rozhodně mě tam nebude hledat ani lord Claybourne. Lily si oddychla. Najednou se zdálo, že může zase volně dýchat. „Mám to! Winifred nebo každému, kdo se po mně bude ptát, můžeš říct, že jsem odjela do Hampshiru na návštěvu k našim starým známým."
Roslyn se zamyslela. „Proč chceš, aby si všichni mysleli..."
„Prosím, Roslyn, alespoň tentokrát mi věř."
Roslyn podezřívavě zkoumala sestřinu tvář. „Lily, je tady něco, co bych měla vědět?"
„Ne, vůbec ne. Nemusíš se o mě bát. Není to nic, s čím bych si neporadila." Lily se odhodlané usmála. „Prostě říkám rozhodné ne každému muži, který by se mi chtěl dvořit."

* * *

Když se Lily odebrala do svého pokoje, aby si zabalila zavazadla a připravila se k nečekané návštěvě Londýna, uvědomila si, že si svůj osud vybrala už v šestnácti.
Tehdy si přísahala, že nedovolí, aby se kvůli nějakému muži stala zranitelná a nechala se uvěznit ve svazku manželství, kdy se žena stane majetkem svého muže a nemá úniku. Když se žena provdá, zcela legálně *patří* svému muži, který s ní může zacházet, jak jen se mu zachce. *Nikdy* žádnému muži nedá příležitost, aby měl nad ní takovou moc.
A už vůbec nikomu neodevzdá své srdce, aby ho pošlapal, jak to udělala její matka ve svém manželství a Arabella ve svém prvním, krátkém zasnoubení.
Naštěstí se zdá, že Arabella teď dostala šanci na skutečnou lásku. Lily si dobře všimla, jak zamilovaně se Arabella s Marcusem na sebe dívají a jak něžně se dotýkají jeden druhého. Rovněž její matka našla štěstí ve svém druhém manželství, které uzavřela se svým francouzským milencem Henrym Vachelem.
Přesto Lily slovo manželství připadalo odporné. Upřímně pochybovala, že by se někdy mohlo podařit, aby ztratila svou nedůvěru k mužům.
Má své sestry a přítelkyně a ke štěstí nikoho jiného nepotřebuje. Je paní svého vlastního osudu a je tak spokojená. Dobře věděla, co od života chce, a rozhodně to nebylo stát se majetkem muže, který s ní bude manipulovat, bude ji podvádět a ubližovat jí tak, aby každou noc plakala v ložnici do polštáře, jako to dělávala její matka.
Ted, když má pravidelný příjem, může konečně uskutečnit svůj dávný sen. Od chvíle, kdy začala číst, se zamilovala do historických románů, objevných cestopisů a zeměpisných map, kde se mohla ukrýt před neustálými hádkami svých rodičů. Toužila po dni, kdy se stane nezávislou, převezme kontrolu nad svým životem a naplní svou touhu procestovat celý svět, objevit nové země a prožít neobvyklé dobrodružství.
Samozřejmě že by také jednou chtěla děti, které by mohla milovat a vychovávat je, ale to přenechá Arabelle a snad i Roslyn. Sama se spokojí s výukou mladých dívek ve Freemantlově dívčí škole, kterou založila spolu se svými sestrami a kde dcery bohatých obchodníků a kupců mění na opravdové dámy s vytříbeným vkusem, elegantním chováním a vybranými způsoby, aby se mohly stát manželkami urozených gentlemanů a bez obtíží se zařadily do společenské smetánky.
Nicméně teď, během letních prázdnin, ve škole nemá příliš mnoho práce, poněvadž většina dívek odjela domů ke svým rodičům. Takže to je ideální doba na návštěvu Londýna.
Konečně tak unikne nechtěnému zájmu lorda Claybourna. Navíc bude ráda, pokud se jí podaří vyřešit finanční problém Fannyiných přítelkyň.
V Londýně otevře novou kapitolu svého života. Ted, když mají za sebou všechen ten shon ohledně svatby, může začít plánovat svůj život plný svobody a dobrodružství.
Když Tess vešla do Lilyina pokoje, dopis pro Fanny už mířil po rychlém poslu do Londýna a na zemi leželo několik zavazadel.
„Naštěstí se zdá, že se Roslyn nic nestalo," řekla Tess a posadila se do křesla. „Nicméně jsem se od ní dozvěděla, že plánuješ návštěvu Londýna."
‚Ano," odpověděla Lily a probírala se svými šaty. Ještě naposledy se chtěla přesvědčit, že má sbaleno všechno, co bude potřebovat. „Odjíždím dnes odpoledne."
Je to trochu narychlo. Tak mě napadá, jestli náhodou neutíkáš před lordem Claybournem."
„Vůbec ne. Ke svému odjezdu mám jiný důvod. Fanny má potíže."
Tess se zamračila. Jaké potíže?"
Jedná se o dluhy z karet, i když nejsou přímo její. Její dvě dobré přítelkyně přišly u karetního stolu o velkou část peněz a majitel hráčského doupěte je teď chce zaplatit. Fanny by své přítelkyně chtěla zachránit před vězením pro dlužníky, a to v lepším případě."
„Mluvíš o Fleur a Chantel?"
‚Ano. Když Fanny před osmi lety přijela do Londýna, vzaly ji pod svá křídla, a tak je teď Fanny nechce opustit." Lily se podívala na Tess. „Nechtěla jsem se o tom zmiňovat před Roslyn, protože by se v tom chtěla angažovat, a ona si teď po všech těch přípravách zaslouží trochu klidu. Doufám, že dokážu Fanny pomoc i sama."
„Máš v úmyslu pobývat v domě, kde žijí ženy lehkých mravů a který vedou dvě známé kurtizány?"
„Už to tak vypadá."
Fleur Deleeová a Chantel Amourová byly svého času dvě nejžádanější kurtizány, ale ty doby už dávno minuly a ony se pomalu blížily k šedesátce. Když jejich krása vybledla a ony se nedokázaly uživit, Fanny koupila velký dům, který se jim stal domovem a kde si na živobytí vydělávají pronajímáním pokojů sobě rovným.
„To je přesně to místo, kde mě nikdo nebude hledat," vysvětlovala Lily. „Tam mě Claybourne zcela jistě nenajde, a kdyby i ano, bude natolik zděšen, že už se mnou nebude chtít nic mít."
Tess nesouhlasně zakroutila hlavou. „Koleduješ si o potíže."
Lily se rozesmála. „Copak potíže nedoprovázejí celý můj život? Kromě toho, je to část mého plánu - prožít dobrodružství."
Jen aby to dobrodružství nebylo tvé poslední," varovala ji Tess.
Lily povytáhla obočí. „Copak ty si myslíš, že jsem tak zkažená, abych se přidala do jejich řad?"
„Ne, to si nemyslím," přiznala Tess suše. Jen si nejsem jistá, zda jsi nezapomněla na svou pověst."
„Mám za to, že poznat pár nových přátel ještě neznamená, že můj pobyt v Londýně skončí skandálem. Kromě toho míním být nenápadná, jak jen to půjde."
„V to doufám. Kdyby někdo zjistil, kde pobýváš, vrhlo by to špatné světlo na tebe, tvé sestry i vaše působení ve škole."
„Máš pravdu. Proto nikdo nesmí vědět, kde jsem. Celý svět si bude myslet, že jsem jela do Hampshiru navštívit naše staré známé. Kde skutečně jsem, budete vědět jen ty a Roslyn. Rozhodně nechci, aby se to dozvěděla Winifred."
„Chceš jí lhát?" zeptala se Tess udiveně.
Lily se hořce pousmála. „Obávám se, že nemám na výběr. V opačném případě by zcela jistě řekla markýzi, že jsem v Londýně, a ten by mi nedal pokoj. Proto mi musíš pomoct a neprozradit Winifred skutečné místo mého pobytu."
Tess se konečně usmála. „Když jinak nedáš, tak dobře. Jen ne-zapomeň, že jsem tě varovala. Mohu ti nějak pomoct s přípravou na cestu?"
„Ne, děkuji. Ale chtěla jsem tebe a Roslyn požádat, zda byste mně po dobu mé nepřítomnosti nezastoupily ve škole."
„Samozřejmě. Vždyť totéž jsi ty často udělala pro mě."
Lily se usmála, poněvadž byla ráda, že v zastoupení dostojí svým závazkům. O Boots se postará jejich starý majordomus Simpkin, na něhož je spolehnutí. Než odpoledne odjede do Londýna, měla by se ještě zajít rozloučit s koťaty.
Lily cítila, jak se jí nervozitou svírají útroby. Žít s přítelkyněmi Fanny bude zcela jistě zajímavé dobrodružství.
Navíc bude daleko od krásného, smyslného šlechtice a nebude se muset bát, že ji bude obtěžovat svým dvořením.

3

Nemohu uvěřit tomu, že mě lord Claybourne našel, a co hůř - že se mi chce stále dvořit.
Lily své přítelkyni Fanny

LONDÝN O DVA DNY POZDĚJI

„*Jak* bychom mohly toho mizeru poslat do horoucích pekel," mumlala Chantel Amourová, zatímco popíjela čaj.
„Není to zas až takový mizera," namítla Fanny. Je to prostě obchodník. Chce jen splatit dluhy, které jste s Fleur nadělaly v jeho hráčském klubu."
Fleur Deleeová si odfrkla. „Nechce se mi věřit, Fanny, že ti Mick 0'Rourke není protivný. Rozhodně ne potom, co se té snažil donutit, abys za nás zaplatila naše dluhy, a vyhrožoval, že jinak nás nechá strčit do vězení pro dlužníky."
„Nikdy jsem neřekla, že není odporný. Jen jsem chtěla upozornit na to, že jsme se dostaly do potíží jen proto, že jste prohrály jmění, které nemáte."
‚Ale 0'Rourke nás opíjel brandy a povzbuzoval, abychom hrály dál," stěžovala si Chantel. „Stejně si myslím, že to celé udělal jen kvůli tobě. Chce totiž, aby ses stala jeho milenkou."
Fanny sevřela rty. „Moc dobře vím, co Mick chce, ale nedostane to. Musíme přijít na to, jak mu zaplatit."
Lily mlčky naslouchala rozhovoru tří přítelkyň. Když se před dvěma dny nečekaně objevila ve dveřích Fannyina domu a vysvětlila, proč musí utéct před lordem Claybournem, přítelkyně z dětství ji bez dalších okolků přivítala a nabídla, že u ní může zůstat tak dlouho, jak jen bude potřeba. O hodinu později se ubytovala I lomě, který spravovaly Fleur a Chantel.

K Lilyinu překvapení byl dům značně velký a elegantní. Dostala ložnici ve třetím patře a byla vyzvána, aby kdykoliv chce použila soukromý přijímací pokoj a rovněž dva salonky v přízemí.
Dnes odpoledne se všechny čtyři sešly v soukromém přijímanícím pokoji, aby probraly možnost, jak vydělat dostatečnou sumu peněz, pomocí níž by splatily hráčské dluhy.
Když Lily viděla všechny tři ženy pohromadě, bez větších obtíží i všimla, že Fanny na svých starších přítelkyních opravdu záleží. Když ji před osmi lety naučily všechno, co potřebovala znát, aby se v oboru prosadila, a proto je teď nechce opustit.
Lily rovněž chápala, proč bývalé kurtizány kdysi bývaly zářivými klenoty Londýna. Ačkoliv Fleur měla tmavé vlasy nepřirozeně nabarvené henou a Chantel mezi blond prameny prosvítaly šediny, ještě stále na nich byla znát jejich někdejší krása. Lily zanedlouho zjistila, že jsou neobyčejně vřelé a přívětivé, i když někdy trochu příliš teatrální. Občas jí připadalo, že většinu času tráví nářky nad ztracenými dny, kdy pomocí své krásy a smyslnosti vládly celému podsvětí Londýna.
V uplynulých dvou dnech Lily vyslechla spoustu příběhů o jejich dávno minulé slávě, stejně jako o tom, jak se dostaly do problémů. Strávily bláznivou noc v hráčském klubu, kde prohrály skoro *čtyřicet tisíc liber*.
Fanny jim samozřejmě přispěchala na pomoc a zaplatila celou čtvrtinu oné příšerné sumy, ale ještě stále dlužily celých třicet tisíc. O'Rourke vyhrožoval, že pokud je co nejdříve nesplatí, pošle je do vězení pro dlužníky.
Nabídl se, že jejich dluh smaže výměnou za Fannyiny exkluzivní služby, ale ta s odporem odmítla. Fanny měla s 0'Rourkem své zkušenosti. Když jako mladá a nezkušená přišla do Londýna a vydala se na dráhu kurtizány, byl jejím prvním patronem. Ale i přesto, že kdysi byli milenci a on se díky svému hráčskému doupěti doslova topil ve zlaté, odmítl být k jejím přítelkyním benevolentní.
Což bylo podle Chantel neomluvitelné. Vždy si o něm myslela jen to nejhorší, ale teď se konečně ukázalo, co je to za mizeru a křiváka.

„Napadlo mě," přemítala Chantel nahlas, „že bys mohla požádat jednoho ze svých nynějších patronů o půjčku."
Fanny zakroutila hlavou. „I kdyby mi některý z nich vyhověl byla bych mu až příliš zavázaná."
Lily podobné názory od Fanny slyšela už dříve. Nikdy žádnému svému patronu nedovolila, aby na ni měl exkluzivní právo, poněvadž nechtěla, aby nad ní někdo měl takovou moc. Kdyby se totiž onen gentleman rozhodl, že jejich vztah ukončí, ocitla by se zcela bez prostředků a mohla by jít o žebrácké holi.
Lily se svou přítelkyní naprosto souhlasila, protože ani ona nechtěla, aby nějaký muž měl někdy kontrolu nad jejím osudem.
Je tady ještě jiná možnost, Fanny," navrhla Fleur. „Mohla bys prodat své paměti."
„Ne, to není možné." Jaké paměti?" zeptala se Lily zvědavě. Fanny jen mávla rukou. „Nechce se mi o tom mluvit."
Fleur se naklonila dopředu a spiklenecky zašeptala: Jeden nakladatel Fanny nabídl slušnou sumu za to, že sepíše paměti, v nichž se samozřejmě zmíní o veškeré své klientele."
„Tak zoufalé ještě nejsme," zareagovala Fanny. „Nechápu, proč to nechceš alespoň zvážit," dodala Chantel. „Protože by nám to stejně nepomohlo. Z prodeje bychom pokryly jen část vašich dluhů. Kromě toho, i kdybych chtěla své bývalé patrony takhle odhalit - což nechci -, na sepsání pamětí bych potřebovala nejméně půl roku. A pokud si dobře vzpomínám, Mick nám dal jen měsíc."
‚Ale jen považ, že kdybys některé své milence z pamětí vynechala, mohlo by ti to přinést slušné jmění," navrhla Fleur. Jistě by se našli i tací, kteří by ti za tvé mlčení slušně zaplatili."
Fanny se nevěřícně podívala na svou přítelkyni. „Chceš říct, že bych je měla vydírat, Fleur? To nepřichází v úvahu. Nejenom proto, že je to zcela proti mým zásadám, ale navíc bych si proti sobě poštvala dobrou polovinu Londýna. Kdybych to udělala, mohla bych si hledat práci někde jinde."
Fleur jen pokrčila rameny. „No, já jen nevím, jak daleko se svou počestností dojdeš. Žebračka si velkorysost nemůže dovolit."
„ Já mám do žebrácky ještě daleko," řekla Fanny kousavě.
„Je škoda, že nám nemohou pomoct naše přítelkyně," lamentovala Chantel.
Fleur se ušklíbla. „Přesně tak. Jenže ony vydělávají jen zlomek toho, co jsme kdysi za své služby dostávaly my dvě."
„Protože nemají naši bývalou krásu a zručnost," řekla Chantel.
„Ani naši rafinovanost," dodala Fleur. Chantel smutně přikývla.
Lily přemýšlela, o jaké rafinovanosti je vlastně řeč. V domě bydlel tucet žen, všechny z nižší třídy, které jen nedávno začaly pracovat jako kurtizány neboli společnice, jak jejich řemeslu vznešeně říkala Chantel. Většina místních dívek byla tanečnicemi v opeře nebo herečkami a příležitostnou prostitucí si přivydělávala k živobytí.
Na druhou stranu Fleur a Chantel - stejně jako Fanny - měly urozený původ a vychování, což jim umožnilo v jejich řemesle uspět a získat vznešenější klientelu.
Jediné, co by nás zachránilo, jsou bohatí zákazníci," pronesla Fleur zadumaně.
„Přesně tak," souhlasila Chantel. Jenže jak je získáme? Ty i já jsme už dávno ztratily schopnost někoho takového zaujmout."
„Máš pravdu, ale mezi zdejšími dívkami je přece dost krasavic, které by mohly nastoupit na naše místo. S naší pomocí by se jim to nad mohlo podařit."
„To je sice možné, ale jak nám to pomůže?" zeptala se Chantel
zmateně.
„Nebuď tak natvrdlá, drahá," kárala Fleur svou přítelkyni. „Pokud se některým ze zdejších dívek podaří s naší pomocí získat bohaté patrony, jistě nám pak na oplátku pomohou se splácením dluhu."
Jenže jak se k bohatým gentlemanům vůbec dostanou?" stále nechápala Chantel. Jak jistě sama víš, ti se jen tak po ulicích nepotloukají."
„To jistě ne, ale snad by se nám je mohlo podařit přilákat. Podívej, Chantel, co kdybychom uspořádaly večírek, jak jsme to dělávaly za starých časů? Můžeme pozvat každého, koho Fanny zná, a ani my dvě ještě nejsme tak docela bez vlivných přátel."
Před více než dvěma desítkami let Fleur a Chantel prý pořád velkolepé večírky, kde se bavila společenská smetánka a londýnš intelektuálové.
„Nu..., zorganizovat večírek bychom snad ještě zvládly," odpověděla Chantel. Jenže k čemu to bude, když se naše dívky neumějí chovat?"
Fanny najednou zostražitěla. „Možná by to se správnou učitelkou zvládly." Podívala se na Lily. „Myslíš, že bys některé z našich dívek zvládla naučit, jak se pohybovat ve společnosti? Tak, jak to děláš ve vaší škole."
Lily se zamračila. „Proč se ptáš?"
Fleur se rozzářila. „Poněvadž jestli má náš plán vyjít, musí se naše dívky umět chovat jako urozené dámy. Prostitutky z nižší společenské vrstvy nikdy nemohou okouzlit urozené šlechtice ani bohaté gentlemany. Takoví vyžadují rafinovanost, ne oplzlé chování a drsné vyjadřování. Stačí, aby zdejší dívky otevřely pusu, a vyženou z večírku všechny gentlemany."
„Ano," souhlasila Chantel. „Vtip a svůdnost jsou samozřejmě důležité, ale dobré chování a vyjadřování jsou rozhodující. To je hlavní důvod, proč nemohou získat bohatou klientelu." Chantel se podívala na Lily. „*Mohla bys* naše dívky učit, drahá?"
Lily zamračeně zvažovala, co má udělat. Představa, že má mladým dívkám pomáhat, aby se prodaly bohatým mužům, ji značně znepokojovala, ale zároveň nechtěla odmítnout tolik potřebnou pomoc. „Nakonec to zřejmě nebude až tak jiné, než když ve škole, kterou jsme s mými sestrami založily, učím dívky ze střední třídy, jak se chovat jako urozené dámy, aby se dokázaly pohybovat v urozené společnosti, a našly si tak manžela s titulem."
„Tím by se vyřešil náš problém," dodala Fleur.
„Skutečně neexistuje nějaký jiný způsob, jakým by vám mohly pomoct splatit váš dluh?" zeptala se Lily váhavě.
„Rozhodně ne tak velkou sumu."
Lily věděla, že to je pravda. Poctivé zaměstnání, jako je například práce služebné nebo pradleny, přineslo tak deset liber ročně. Dokonce i guvernantka v bohaté rodině nebo hospodyně nevydělávaly za rok více než padesát liber.
„ tady ještě vyrovnání," navrhla Lily. Všechny tři ženy se na ni podívaly. Jedná se o peníze, které jsem obdržela od lorda Danverzho když prohrál sázku s mou sestrou a musel se vzdát našeho podílnictví. Je to dvacet tisíc liber, Fanny, a jsou ti zcela k dispozici."
Chantel nadšeně spráskla rukama. Já jsem věděla, že jsi správná holka, Lily."
Fanny se však zamračila. „Tvé peníze bych si nikdy nevzala,Lily."
„Proč ne?"
„Protože s nimi máš své plány. V každém případě to stejně není dostl, abychom tím zaplatily zbytek dluhu. I tak bychom Mickovi dlužily deset tisíc a ty by ses ocitla zcela bez prostředků."
„Jsem přesvědčená, že zbytek by nám dala Roslyn."
„Zřejmě ano, ale já se jí ptát rozhodně nebudu. Obě jste ještě před třemi roky neměly doslova ani zlámanou grešli, ale teď jste finančně zabezpečené a můžete být nezávislé. Za žádných okolnosti bych nepřipustila, aby vám tuhle šanci někdo zkazil."
Tentokrát se zamračila Lily. „Fanny, jestli si myslíš, že tě nechám, aby ses stala otrokyní muže, kterého nemáš ráda, a to jen proto, abych nepřišla o své peníze, to ses musela docela pomátnout na rozumu. Co bych to byla za přítelkyni?"
„Vždy jsi chtěla cestovat."
„To jsem chtěla, ale okolnosti se změnily. Ty peníze potřebuješ mnohem více než já."

Fanny se usmála. „Děkuji ti, drahá. Kdyby došlo k nejhoršímu, budu vědět, že se na tebe mohu spolehnout, ale nejdříve se pokusíme o něco jiného. Jsem si jistá, Lily, že Fleuřin nápad, jak našim dívkám získat bohaté patrony, by mohl vyjít. Byly by nám natolik vděčné, že jsme je vytrhly z věčné bídy, že by nám se splátkou dluhu zcela jisté pomohly. Tak co říkáš? Naučíš je, jak se chovat a hovořit jako křehké dámy?"
Lily zamyšleně našpulila rty. Zdvořilé způsoby nebyly zrovna její hlavní doménou. Doma se vždy zaměřovala spíše na výuku jízdy na koni a lukostřelby. Ale pokud se dívky budou skutečně chtít něčemu naučit, snad se jí to podaří.
„Budou vaše děvčata pilnými žákyněmi?" zeptala se.
„Jsem si jistá, že budou."
„Vím, že toho po tobě chci příliš," zamumlala Farmy, když viděla, že Lily ještě stále váhá. Jestli ti to není po chuti, Lily, nemusíš to dělat."
„Ne, to ne. Samozřejmě že pomůžu," řekla Lily rychle.„ Já jen, že si nejsem jistá, jestli s vaším plánem budou tak nadšená i děvčata."
Fleur se na Lily chápavě usmála. „Naše děvčata budou šťastná, že jim dopomůžeme k bohatým patronům, drahá. Věř mi, prokážeš jim velkou službu. Když už se musí prodávat, tak ať za to alespoň dostanou slušně zaplaceno."
Lily přikývla, poněvadž chápala, že nemůže pokazit něčí šanci na lepší život jen proto, že ona s jejich způsobem obživy vnitřně nesouhlasí. „Pak tedy můžeme hned začít."
Starší kurtizány si oddychly a Fanny se usmála. „Otázka je, zda ti na jejich výuku bude stačit měsíc."
„Pokud budou ochotné učit se několik hodin denně, pak zcela jistě ano."
„To je dobře, protože víc než měsíc nemáme. Možná by se nám i podařilo Micka přemluvit, aby ještě chvíli posečkal, ale také je možné, že by nelenil a nechal by Fleur a Chantel vsadit do vězení. Tak co budeme dělat?"
Lily se zamyšleně zamračila. „Zřejmě bude nejlepší, když začneme se správnou výslovností a vybranými způsoby Jeden z přijímacích salonů můžeme použít jako třídu a druhý jako taneční parket. .. Jestli ovšem máme dosáhnout nějakých výsledků, musíme začít hned teď."
Podívala se na Fanny. „Také bude lepši, když si rozdělíme, kdo bude za co zodpovědný. Já mohu vaše dívky naučit vytříbeným způsobům, ale ty a Fleur a Chantel jim musíte poradit ve věcech, o nichž já nemám ani potuchy, jako je například konverzace s případnými patrony."
„Ano, to bude rozumné," souhlasila Fanny. „Také sem pošlu několik svých služebných a švadlenu, aby dívkám ušila vhodné šaty."
Jsem si jistá, že když požádám Tess Blanchardovou, velice ráda nám pomůže," řekla Lily. „Také bychom se mohly zeptat Basila, zda by dívky neučil správnou dikci."
Fanny ztuhla. „Proč zrovna jeho?"
Lily tázavě povytáhla obočí. „Protože vyučuje latinu a hovoří dalšími čtyřmi jazyky. Pokud někdo může dívky naučit správně vyslovovat, pak je to on. Navíc, přece tady bydlí."
Basil Eddowes patřil k jedněm z mála mužských obyvatel domu. Byl to vysoký tichý mladý muž asi tak Fannyina věku, který vyučoval latinu a překládal pro jednu významnou právnickou kancelář. Ačkoliv ho Lily několik let neviděla, byl to její dobrý přítel z dětství. Rovněž Fanny ho dobře znala, protože v Hampshiru byli sousedé.
Potíž byla v tom, že Fanny a Basil se neustále hádali. Od chvíle, CO se Basil dozvěděl o Fannyině nové životní dráze kurtizány, dával jí jasně najevo, že s jejím rozhodnutím nesouhlasí. Bylo to zvláštní, neboť navzdory všem neshodám se rozhodl bydlet v domě mezi padlými ženami, kde mohl Fanny často potkávat.
„Basil nepřichází v úvahu," řekla Fanny rozhodným tónem. „Ten nám nepomůže."
„Jen dovol, ať se ho zeptám," nabídla Lily.
„Klidně to zkus. Možná, když ho požádáš ty, bude ochotnější." Fanny ještě stále mluvila, když Fleur náhle vstala. „Takže jsme domluvené. Bude lepší, když se nebudeme zdržovat a hned se dáme do práce. Chantel, pojď se mnou. Zajdeme za děvčaty a všechno jim vysvětlíme. Pak začneme s přípravami večírku. Už se nemůžu dočkat."
Chantel poslušně vstala a vydala se za svou kolegyní, ale než opustila místnost, ještě se ohlédla na Lily. Jsme rády, že jsi tady, drahá. Najednou se všechno zdá snadnější."
Lily se váhavě usmála. Jen doufejme, že to vyjde."
„Určitě, jsem si tím jistá."
Když obě starší ženy odešly, Fanny se přes okraj šálku s čajem podívala na Lily. Jsi si jistá, že do toho chceš jít s námi?"
„Ano, samozřejmě," odvětila Lily. Jsem ráda, že ti mohu pomoct."
Chtěla pomoct Fanny, jejím dvěma kamarádkám, ale také mladým dívkám, se kterými se seznámila před dvěma dny, když se nastěhovala do domu. Ačkoliv s cílem večírku příliš nesouhlasila, to, že se dívky naučí zdvořilému chování a vystupováni, jim může otevřít dveře k mnohem úctyhodnějšímu povolání, které by jinak neměly šanci získat.
„Se mnou si nemusíš dělat starost, Fanny," ujišťovala Lily svou přítelkyni. „Kdybych nechtěla, tak bych to nikdy neslíbila."
Já vím." Fanny se usmála. „Ale když jsi utíkala do Londýn před lordem Claybournem, zcela jistě tě ani nenapadlo, že tady budeš vyučovat kurtizány, jak se mají chovat jako mladé dámy."
„To máš pravdu," souhlasila Lily. ‚Ale je to skvělý způsob, jak ukrátit volný čas."
A jak zaměstnat své myšlenky.
Od oné noci, kdy ji markýz políbil, na něho myslela až příli často.
Lily se zavrtěla a chopila se šálku s čajem. Prostě musí přesta myslet na lorda Claybourna i na jeho vášnivý polibek. Bylo až zoufalé, jak se její myšlenky neustále vracely k muži, kterého vlastně ani neznala. Zvláště když věděla, že on na celou záležitost už dávno zapomněl.

O MĚSÍC POZDĚJI...

Lily na lorda Claybourna stále nepřestala myslet, ale když jednoho odpoledne sledovala, jak *její* dívky používají stříbrné příbory a křišťálové sklenice, spokojeně se usmála. Za čtyři týdny udělaly skutečně velký pokrok. Na jejích lekcích bylo stále plno a děvčata byla chápavými a bystrými žákyněmi. V její třídě bylo dvaadvacet mladých dívek a jejich zápisným byl slib, že z prvního ročního výdělku pomohou Chantel a Fleur splatit jejich dluh. Kromě správné výslovnosti, zdvořilých způsobů a společenské etikety se dívky učily, jak se vhodně obléknout, jak stolovat, podávat čaj, konverzovat ve společnosti, tančit, chovat se v opeře a v divadle..., prostě spoustu důležitých věcí, které byly zapotřebí, aby uchvátily urozeného a bohatého gentlemana.
Lily věřila, že skoro všechny její žákyně budou na večírek připravené, i když sama žasla nad rychlostí jejich proměny Bylo to přesně tak, jak předvídala Fleur. Dívky byly vděčné, že dostaly šanci změnit svůj nuzný život.
Fleur velmi často říkávala: „Najít si bohatého patrona je jejich jediná šance, jak povstat z bláta a dostat se z chudoby. Takový je osud, drahá Lily."
Pohled na svět očima kurtizány nebyl zrovna romantický, ale praktický. Před Lily se otevřel pohled do naprosto jiného světa, který nebyl příjemný ani dobrodružný. Vždy si myslela, že ví, co je chudoba, protože po smrti otce se se sestrami ocitly zcela bez prostředků, ale mnohé dívky tady na tom byly ještě daleko hůře.
Přesto její žákyně nezahořkly a byly veselé a přívětivé. Díky Fanny a starším kurtizánám měly bezpečný a útulný domov, což bylo víc, než v co mohly mnohé tanečnice a operní pěvkyně třeba jen doufat. Rovněž se zdálo, že většina dívek si způsob svého přivýdělku docela užívá. Samy si *vybraly* tento druh života, stejně jako Fanny, Chantel a Fleur. Byly tady ovšem i takové, které byly k obchodu s bílým masem přinuceny násilím.
Právě těm Lily chtěla pomoct ze všech nejvíce. Byly to ztracené duše, které zabředly do profese, k níž měly odpor. Už se jí podařilo pomoct utéct dvěma dívkám. Tajně je poslala na Danvers Hall, kde je Roslyn přiřadila k jejich služebnictvu. Pravda, byla to manuální práce a služebné si vydělávaly méně než lehká děvčata, ale jednalo o počestnou práci a dívky si mnohem raději vydělávaly prací na velkém panství než v nevěstinci.
To, že pomohla dvěma nešťastnicím k lepšímu životu, Lily naplňovalo uspokojením. Konečně pochopila, proč seTess tolik věnuje charitativní práci.
Tess vyučovala v její třídě dvakrát týdně a Basil Eddowes procvičoval s dívkami správnou výslovnost každé ráno, než odešel do práce. Fleur a Chantel dívky školily ve všem, o čem Lily neměla mi tušení, a Fanny jim svěřovala svá tajemství, jak okouzlit muže.
Dívky byly Lily za její úsilí velmi vděčné, což ji hřálo u srdce. Od prvního dne výuky jí bylo jasné, že tyto mladé ženy ji potřebují mnohem více než rozmazlené dcerušky bohatých tatíčků.
Navíc si Lily uvědomila, že může děkovat bohu za svůj osud. Vždyť nebýt toho, že se jich ujal jejich nevlastní strýc, ona i její sestry by mohly skončit jako prostitutky.
Co se týkalo Micka 0'Rourka, zdálo se, že trpělivě čeká, až přijde jeho čas.
Fanny byla neustále v jednom kole, protože se všemožně snažila získat potřebné peníze. Místo sepsání svých pamětí se věnoval rukopisu, který nazvala *Rady pro mladé dámy, jak získat manžela.* Vydavatel se nemohl dočkat, až bude kniha hotová a až se na podzim objeví na pultech všech knihkupectví. Věřil, že mezi urozený debutantkami o ni bude velký zájem.
Lily kazilo radost jen to, že se její sestra Roslyn za poslední měsíc bezhlavě zamilovala do vévody z Ardenu a zasnoubila se s ním. Kdyby byla doma, jistě by se jí podařilo Roslyn ochránit a snad by ji i zastavila před tak chybným krokem.
Alespoň že Arabella a Marcus byli zřejmě stále šťastní. Podle Roslyn se právě vrátili na Danvers Hall ze své svatební cesty.
Lily by chtěla své sestry zase vidět, ačkoliv ne tolik, aby riskovala, že se setká s lordem Claybournem.
Když si vzpomněla na včerejší sestřin dopis, ve kterém ji Roslyn varovala, že markýz zcela očividně neztratil zájem, oči jí potemněly. Podle všeho lord Claybourne podnikl cestu do Hampshiru, aby ji hledal mezi jejich přáteli.

Poslala ho tam Winifred, která když se dozvěděla, že Lily není na návštěvě u svých známých, jak všem tvrdila, byla velmi rozhořčená.
Lily markýzova vytrvalost naháněla hrůzu. Byla přesvědčená, že mu unikla, ale teď se zdálo, že *sejde z očí*, pro něho neznamená, že *sejde z mysli.*
S trochou štěstí mě tady snad nikdy nenajde, pomyslela si Lily, když procházela mezi dívkami a kontrolovala správné držení příborů.
Dívky za elegantně prostřenými stoly vypadaly ve svých večerních šatech jako pravé dámy u večeře, i když ještě nebyly ani dvě hodiny odpoledne.
Nacvičovaly umění jíst polévku, aniž by přitom vydávaly nevhodné zvuky, a Lily je jen zřídkakdy musela napomenout.
Právě dávala znamení dvěma služebným, aby odnesly prázdné talíře a servírovaly další chod, když k ní přistoupila služebná a zašeptala jí do ucha:
„Prosím za prominutí, že vyrušuji, slečno Loringová, ale je tady jeden gentleman, který si s vámi přeje mluvit."
Lily cítila, jak se jí sevřelo srdce. Žádný gentleman z jejích známých neví, že je tady, ovšem až na... Přece není možné, aby ji lord Claybourne našel.
„Představil se?"
„Ne, slečno, ale vypadá jako urozený lord a také se tak chová. Říkal, že má dostatek trpělivosti, aby počkal, a že se jen tak nevzdá, l když nevím, co tím myslí."
Naneštěstí Lily dobře věděla, co tím mysli. Zhluboka se nadechla Když si uvědomila, že se bude muset znovu setkat s krásným markýzem, roztřásla se jí kolena. „Uvedla jste ho do přijímacího salonu, Ellen?"
„Ne, slečno. Chtěl, abych ho pustila do vaší ložnice."
,,*Do mé ložnice?"* vykřikla Lily, ale když si uvědomila, že ji se zájmem sleduje několik párů očí, ztišila se. „Má ložnice není vhodným místem, kde bych mohla přijmout gentlemana, Ellen."
„To já přece vím, slečno Lily, ale on prostě ‚ne' nebral jako odpověď."
To zcela jistě bude lord Claybourne, pomyslela si Lily zničeně.
„Tvrdil, že se s ním zcela jistě raději setkáte v soukromí, než aby vtrhl do vaší výuky a promluvil si s vámi před vašimi žákyněmi."
Lily podrážděné sevřela rty. Takže on jí bude ještě navíc vyhrožovat. Zdálo se, že nemá na vybranou. Pokud nechce, aby jí ztropil scénu před obecenstvem, bude se s ním muset sejít ve své ložnici.
„Mám snad zavolat slečnu Deleeovou, aby si to s ním vyřídila?" zeptala se služebná nervózně, když Lily stále mlčela.
„Ne, udělám to sama. Děkuji, Ellen."
Poté, co se zdvořile omluvila svým žákyním, opustila Lily jídelnu a vydala se ke schodišti. Záměrně ignorovala chvění v útrobách a vystoupala do třetího patra, kde se nacházela její ložnice. Dveře byly zavřené, a když je otevřela, spatřila lorda Claybourna.
Ležel na její posteli, pohodlně se opíral o polštáře, jednu nohu měl nenucené přehozenou přes druhou a četl knihu.
Mou knihu, uvědomila si a v úžasu nad takovou drzostí otevřela lišta. Nicméně byl to markýz, kdo ji zbavil slov. Bylo neuvěřitelné, že stačí, aby se s ním ocitla v jedné místnosti, a najednou nemůže popadnout dech.
Vtom vzhlédl od knihy a jejich pohledy se střetly. Lily měla dolem, že se jí zastavilo srdce.

nala. Pak vzal oba prsy do dlaní, znalecky je potěžkával a hnětl je takovým způsobem, že se Lily začala podlamovat kolena.
Lily slastně zavřela oči. Jeho doteky byly tak skandální a nestoudné, ale nechtěla, aby někdy přestal. Dotýkal se jí tak něžně, a jistě, jako by to byla ta nejpřirozenější věc na světě.
Chvíli trvalo, než si uvědomila, že ji přestal líbat, i když v rukou stále držel její oblá ňadra.
„Copak to nevidíš?" zeptal se Heath zastřeným hlasem. ,,Ať už je mezi námi cokoliv, zaslouží si to, abychom to společně prozkoumali."
Lily omámeně otevřela oči. Ano, měl pravdu. Chvěla se doposavad nepoznaným citem... Chvěla se touhou po *něm.* Nemohla to popřít a ani nechtěla.
Nicméně ve svém srdci cítila zmatek. *Nechtěla* po něm toužit. Nemohla si dovolit riskovat, že se kvůli pomíjivé vášni, ať už byla jakkoliv fascinující, dostane pod nadvládu muže.
Lily nešťastně zasténala, vymanila se z jeho objetí a prudce ho odstrčila. Když se k ní snažil znovu přiblížit, v obranném gestu zvedla ruce a snažila se mezi nimi udržet co největší odstup.
Claybourne se zastavil a zkoumavě se na ni zahleděl.
Lily si třesoucími prsty upravila uvolněné prameny vlasů a ztěžka polkla. Když po chvíli promluvila, její hlas byl ještě stále zastřený touhou. „Pokud jste si myslel, že vám podlehnu jen proto, že umíte skvěle líbat, pak jste se zmýlil, lorde."
„Nic takového jsem si nemyslel," řekl suše. „Vsadil bych se, že se celé tvé krásné tělo chvěje touhou."
„To byste prohrál, lorde. Rovněž vás chci ujistit, že se nikdy nestanu vaší ženou," vyhrkla Lily.
Usmál se na ni tak, až se jí zatočila hlava. „To se ještě uvidí."
Lily chtěla odpovědět, když vtom se ozvalo prudké zaklepání na dveře. Pak někdo vzal za kliku a dovnitř vstoupila Fleur.
Kurtizána znaleckým pohledem přejela po Lilyině zarudlé tváři a oteklých rtech a pak se přísně podívala na markýze. „Doufám, že mi své nevhodné chování vysvětlíte, lorde. Slečna Loringová je pod naší ochranou a my vám nedovolíme, abyste ji jakkoliv obtěžoval!"

4

Musela jsem se zbláznit, když jsem na něco takového přistoupila, ale výhody pro mé žákyně jsou tak velké, že stojí za to riskovat.
Lily své přítelkyni Fanny

Lily byla za nečekané vyrušení vděčná, ale lord Claybourne se vůbec nezdál rozladěný.
Místo toho se před Fleur uctivě uklonil. Jsem rád, že vás opět vidím, slečno Deleeová. Přijměte mou omluvu za to, že jsem vás vylekal, ale já tady rozhodně nejsem proto, abych slečnu Loringovou svedl."
„Ne?" zeptala se Fleur zaraženě. „Tak co vás potom k nám přivádí, lorde? Fanny by mi nikdy neodpustila, kdyby slečně Loringové pod touto střechou někdo ublížil."
„Ujišťuji vás, že mám se slečnou Loringovou jen počestné úmysly. Rád bych se jí dvořil."
Fleur udiveně zamrkala. „Chcete se jí dvořit? Takže se s ní chcete *oženit?"*
Claybourne se podíval na Lily. „Hovořit o svatbě je poněkud předčasné, poněvadž se ještě pořádně neznáme, ale ano, pokud mě můj instinkt neklame a budeme si vzájemně vyhovovat, pak bychom mohli jednou vstoupit do svazku manželského."
„Můj ty bože," řekla Fleur ve směsici údivu a potěšení. „Tohle všechno mění, lorde."
„Myslel jsem si to," zamumlal tak tiše, že to slyšela jen Lily. Hlasitě pak dodal: „Rád bych vás požádal o pomoc. Slečna Loringová o tom, že bych se jí měl dvořit, nechce ani slyšet, ale kdybyste mi ji pomohla přesvědčit, snad by si to rozmyslela."
Lily se nevěřícně podívala na markýze. Je vůbec možné, že se proti ní snaží využít její přítelkyni?
Zato Fleur se rozzářeně usmála. „Ano, pokusím se, lorde Claybourne. Velmi ráda vám pomohu. Co kdybychom se teď odebrali do mého přijímacího pokoje a probrali všechny detaily?"
„Fleur!" vykřikla Lily pohoršené, „tady není o čem diskutovat."
„Ale zcela jistě je, má drahá. Když nic jiného, alespoň ukojím svou zvědavost."
Lilyiny další protesty padly na neúrodnou půdu. Přesto když markýz následoval Fleur na chodbu a potom dolů do přijímacího pokoje, raději šla za nimi, poněvadž nechtěla, aby se na ni domlouvali za jejími zády.
Chantel seděla v křesle a četla poezii, ale když uviděla, kdo je jejich hostem, rychle vyskočila. V posledních letech je jen zřídkakdy někdo navštěvoval, a už vůbec ne někdo tak krásný a bohatý, jako byl lord Claybourne.
Když se markýz před postarší kurtizánou galantně uklonil a políbil ji na konečky prstů, Chantel celá zrůžověla, ale když jí Fleur zopakovala, proč je lord Claybourne navštívil, údivem se jí rozšířily oči.
,,Ale ty jedna tajnůstkářko," plísnila Chantel Lily. „Nikdy jsi nám neřekla, že máš tak urozeného ctitele."
„Protože žádného nemám," ujišťovala ji Lily.

Jenže já doufám, že se to změní," řekl Claybourne mírně.
„Takže vaše úmysly jsou naprosto počestné, lorde?" zeptala se Fleur.
„Naprosto."
„Pak se prosím posaďte a řekněte nám, proč si Lily chcete vzít za ženu."
Heath sice nabízené místo nepřijal, protože Lily zůstala tvrdohlavě stát, ale pokusil se objasnit některé ze svých motivů.
„Začal bych tím, že jsem ještě nikdy nepotkal nikoho takového, jako je slečna Loringová. Naposledy jsem ji viděl před měsícem, ale stále na ni musím myslet."
Lily ke své hrůze zjistila, že se červená. Ani ona nemohla na brda Claybourna zapomenout, ale myslela si, že u ní je to tím, že to byl první muž, který ji tak vášnivě políbil.
Naštěstí Fleur promluvila dříve, než mohl pokračovat. Jenže manželství je závažný krok, lorde."
„To skutečně je," zamumlal markýz suše. „Starý mládenec ve mně se chvěje hrůzou. Nicméně od té doby, co se můj dobrý přítel Danvers nedávno oženil s nejstarší sestrou Loringovou, se na manželství dívám poněkud jinak. Také budu potřebovat dědice. Nicméně hlavní důvod, proč mám o slečnu Lily zájem, je ten, že se mi zdá, že se k sobě skvěle hodíme."
Lily se ušklíbla. Vůbec se jí nelíbilo, že se o ní mluví, jako by tam ani nebyla. Bylo načase, aby tomu učinila přítrž. „Zřejmě jste měšpatně odhadl, lorde Claybourne. Byla bych vám příšernou ženou."
Upřeně se na ni podíval. „Opravdu?"
„Ano, věřte mi. Zaprvé, jsem velmi nezávislá."
‚Ale to je bod pro vás. Nesnáším, když se někdo chová jako klíště. Netoužím po ženě, která by se mi pověsila kolem krku a už tam zůstala."
Lily se mdle usmála. „Dovoluji si říct, že já jsem pravý opak. Mám svou vlastní hlavu a rozhodně nemám v plánu nějakého muže nazývat můj pane."
„Něco takového od vás ani neočekávám. Jako má žena si budete moct dělat, co uznáte za vhodné."
Lily nedůvěřivě povytáhla obočí. „Cokoliv?"
Heath se pousmál. „Cokoliv, co bude mít svůj důvod."
Jenže na spoustu věcí můžeme mít odlišný názor."
„Pochopitelně že se budeme muset domluvit na jistých pravidlech."
„To asi nepůjde," namítla Lily. „Nikdy se nepodřizuji žádným pravidlům."
„To jsem si všiml."
Lily si nemohla nevšimnout škádlivého tónu jeho hlasu. „Copak jsem vám ještě neřekla, že jsem něco jako stará panna? Navíc věčně jenom ležím v knížkách. Má sestra Roslyn je z nás nejchytřejší, ale já zbožňuji dějiny a zeměpis."
„Mám rád bystrý intelekt," odpověděl nevzrušeně.
Lily si uvědomila, že tuhle slovní bitvu nemůže vyhrát, a kroutila hlavou. Je úplně jedno, co máte rád. Prosté na vás nemám čas. Jsem příliš zaneprázdněná výukou místních dívek."
„Nebudu vám překážet."
„Ne? Tomu přece ani sám nevěříte."
Jak jsem pochopil, je to pro dobrou věc."
Chladně se usmála. „Pak jistě pochopíte, proč nemám čas na vaše excentrické nápady."
Kromě uličnických jiskřiček v hnědých očích vypadal naprosto vážně. „Nemyslím si, že je excentrické, když se mladý muž rozhodne oženit."
„Ve vašem případě ano. Jste ten největší zpustlík v celé Anglii."
Markýz se zatvářil, jako by ho její slova ranila. „Vaše obvinění je poněkud ukvapené, drahá. To, že mám rád ženy, ještě neznamená, že jsem sukničkář."
„Jenže *mě* rád nemáte."
„Pokud si to skutečně myslíte, pak se hluboce mýlíte."
„Nejsem jako vaše milenky."
„Přesně tak. Máte více trnů než růže."
„Přesně tak. Navíc mám ostrý jazyk, který nikdy nedokážu udržet za zuby."
„To je dobře. Nemám rád plaché a nanicovaté ženy." Claybourne se odmlčel a podíval se jí přímo do očí. „Při výčtu vašich špatných vlastností, slečno Loringová, jste zapomněla na to nejdůležitější."
„Opravdu? A to je co?"
„Ze mě přitahujete. Připadáte mi nádherná a jedinečná."
Lily obrátila oči ke stropu, i když malinká část jejího ženství byla jeho komplimentem potěšená.
„Přesto..., celý tenhle rozhovor je zbytečný, lorde Claybourne. Já si vás prostě vzít nechci."
Jak si tím můžete být jistá, když mě ani pořádně neznáte?"
Najednou do jejich slovní potyčky vstoupila Chantel. ‚Ano, Lily, jen považ, budeš markýzou!"
Lily se podívala na starší ženu. Já vím, Chantel, jenže titul pro mě nic neznamená. Netoužím po výhodách a po bohatství."
Markýz se spokojeně usmál. „To rád slyším. Znamená to, že když si mě vezmete, nebude to kvůli mému titulu a penězům."
„Lily, Jeho Milost pro tebe může být skvělým manželem," upozornila Fleur.
Lily si nešťastně povzdychla. „Takže i ty jsi na jeho straně?"
„To ne, jen chci, abys neudělala chybu. Lord Claybourne je vášnivý a odvážný stejně jako ty. Jen si myslím, že bys mu měla dovolil, aby se ti směl dvořit."
„Ano," přidala se Chantel. „Být lady Claybournovou má své výhody, drahá. Ty je teď zřejmě nevidíš, ale měla by sis nechat poradil od zkušenějších."
‚Ale Chantel, o titul opravdu nestojím."
„Nemluvím jen o titulu. Žena potřebuje někoho, kdo ji ochrání , kdo se o ni bude starat. Až budeš v našem věku, budeš šťastná, že máš manžela a rodinu. Zcela jistě bys nechtěla dopadnout jako my dvě - chudá a osamělá."
Lily polkla kousavou odpověď. Věděla, že se oběma prostitutkám nedostává finančních prostředků, ale zcela jistě nebyly osamělé. Navíc jejich situace byla naprosto jiná než její. Ona má dvě sestry a spoustu přátel, díky nimž nikdy nebude sama, a také solidní příjem, který zajistí, že nemusí prodávat své tělo ani duši, ať už v manželství nebo jinak.
„Lily," řekla Fleur chlácholivě, „i když si teď lorda Claybourna nechceš vzít, dej mu alespoň šanci. Nestává se každý den, že o tebe projeví zájem tak dokonalý muž." Koketně se podívala na markýze. „Tak krásný, okouzlující, mužný."
„Ano," vydechla Chantel zasněně. „Pro takového muže bych dokázala zemřít."
„To já bych kvůli takovému dokázala zabít," řekla Fleur upřímně. „Věř mi, v Londýně je spousta žen, které by teď chtěly být na tvém místě. Jen se na něho podívej. Jak mu vůbec dokážeš odolat?"
Lily připadalo, že se obě ženy pomátly na rozumu, ale přesto se na markýze podívala. Nemohla popřít, že vypadal vskutku dokonale. Se svou krásnou tváří, urostlou postavou a aurou mužnosti byl smrtelnou zbraní pro srdce každé ženy.
Moc dobře chápala, proč je markýz mezi ženami tak oblíbený a proč ho neustále obletuje zástup mladých dam. Nicméně právě jeho legendární pověst svůdce a dokonalého milence byla hlavním důvodem, proč jeho dvoření odmítala. Rozhodně se nechtěla přiřadil k dlouhému zástupu žen, které po něm vzdychají a trápí se láskou.
Musí být dostatečně silná a odmítnout ho dřív, než bude pozdě, Vůbec nechápala, proč ji jen jeho přítomnost tolik rozrušuje? Pnu stačí, aby se na ni usmál, a jí se rozbuší srdce a najednou nemůže popadnout dech?
Pobavený výraz v oříškově hnědých očích napovídal, že moc dobře ví, co se v ní děje.
Lily v duchu zaklela. Přesně to je ten důvod, proč musí jeho dvoření odmítnout. Bála se, že lordu Claybournovi podlehne a nakonec se do něho zamiluje. Na vlastní kůži se přesvědčila, jak dokáže být přesvědčivý a jaký vliv na ni mají jeho polibky.
Když stále mlčela, Fleur si povzdychla. ‚Je mi to líto, lorde, ale obávám se, že odejdete s nepořízenou. Lily je k mužům zcela lhostejná, a to dokonce i k vám."
Jenže já se jen tak nevzdám."
„Snad by tady mohl být způsob, jak to vyřešit, Fleur," řekla Chantel pomalu. „Hra."
Fleur okamžitě zareagovala. „Myslíš, že bude souhlasit?"
„Pokusíme se ji přesvědčit."
Lily zostražitěla. „Přesvědčit mě k čemu?"
Fleur si ji změřila zkoumavým pohledem. „Často jsme s našimi případnými patrony hrávaly hru. Bylo to ještě tehdy, když jsme si mohly vybírat."
„Byla to vskutku legrace," zachichotala se Chantel. „Gentlemani se nám museli určitou dobu dvořit, řekněme čtrnáct dní, a my jsme zatím otestovaly jejich nápaditost a vytrvalost. Pak jsme vybraly dva z nich, a ti se stali našimi patrony."
Fleur se zasněně usmála, jako by si vzpomněla na něco moc hezkého. „Soutěžení bylo příjemným zpestřením všedních dnů. Gentlemani se mohli přetrhnout, jen aby nás vyhráli."
Lily nevěřila vlastním uším. „Pořád nechápu, co má vaše hra společného se mnou?"

„Vyřešila by se tak tvá situace," odpověděla Fleur. „Můžeš si takovou hru zahrát s lordem Claybournem. Budete soutěžit mezi sebou."
„Samozřejmě že na konci hry se Lily nestane markýzovou milenkou," podotkla Chantel.
Fleur přikývla. „Samozřejmě že ne. V sázce musí být něco jiného. Nejdříve dá lordu Claybournovi čtrnáct dní na to, aby se jí dvořil výměnou za co?"
Lily chtěla tomu nesmyslnému rozhovoru učinit přítrž. „Žádnou hru s nikým hrát nebudu," řekla rozhodně. Jak vás něco takového mohlo vůbec napadnout?"
„Proč ne? Mně to připadá jako skvělý nápad," ozval se lord Claybourne. ,,Jaká měla ta hra pravidla?"
Fleur zamyšleně našpulila rty. „Obvykle jsme sčítaly kladné body a po čtrnácti dnech jsme vyhlásily vítěze. Nevidím důvod, proč na tom něco měnit? Podívejte se, lorde Claybourne, třeba můžete přinést Lily nějaký dárek. Na Chantel nejvíce platily básně, protože je velmi romantická."
„Ano, básně jsem dostávala ze všeho nejraději," zamumlala Chantel. „Dokonce raději než šperky."
„Právě proto ti toho na stará kolena moc nezbylo," řekla Fleur suše. „Nikdy jsi neměla na obchodování talent."
Chantel si povzdychla. „Máš pravdu. Vždycky mě uchvátila spíše krásná tvářička a romantická duše."
,A také jsi vždy měla své oblíbence, kterým jsi nadržovala."
„Hmm. Lord Poole, pamatuješ, Fleur? Byl to skvělý milenec. Vždy získal nejvíce bodů."
„Přesně tak," přitakala Fleur.
„Takže to znamená, že se musím snažit získat co nejvíce kladných bodů," ujistil se Claybourne.
„Ano. Vy se budete Lily dvořit a my budeme hodnotit vaši snahu a nápaditost. Navrhuji, abychom já a Chantel ustanovily pravidla a nakonec vás i rozsoudily. Jen tak bude hra spravedlivá, poněvadž Lily je zcela očividně zaujatá. Co se týká samotné hry, po čtrnácti dnech spočítáme body, a pokud jich budete mít dost - řekněme deset -, Lily musí na tři měsíce přijmout vaše oficiální dvoření. Pokud ovšem ne, pak jste prohrál, necháte ji navždy na pokoji a odměníte ji podle toho, co si sama vybere. Můžeme začít hned zítra. Svatba její sestry Roslyn se bude konat přesně za čtrnáct dní, což bude akorát.“
. Pokud je jako ostatní šlechtici, je příliš přelétavý a dva týdny jsou dlouhá doba. Jeho současný zájem o její osobu pramení jen z nudy a nedostatku jiné zábavy. Byla pro něho jen rozptýlením, nic víc. Je docela možné, že jakmile bude se sázkou souhlasit, jeho zájem náhle vyprchá.
„Prosím, Lily, drahá," pobízela ji Chantel, zatímco Lily přemýšlela. „Na mě a Fleur se neohlížej. Neunesly bychom vědomí, že jsme ti zkazily příležitost ke skvělému sňatku jen proto, abys nám pomohla."
Lily stále mlčela. Nervózně se kousala do spodního rtu a usilovně přemýšlela. Kdyby souhlasila, vskutku tady byly jisté výhody. Rozhodně by měla šanci Claybournovi dokázat, že o manželství s ním nestojí. Ze je příliš nezávislá, než aby se nechala spoutat zlatými okovy. Navíc, její obětování bude mít dobrý důvod.
Když to tak zváží, dva týdny nejsou zas až tak dlouhá doba. Většinou bude mít plné ruce práce se svými žákyněmi. Čtrnáct dní se mu zcela jistě vydrží bránit. Za tak krátkou dobu se do něho přece nemůže zamilovat...
„Dobře tedy," řekla Lily. Je tady něco, co bych po vás chtěly, lorde. Příští týden pořádáme večírek, kde naše dívky prokážou svou dovednost zaujmout bohatého zákazníka. Byla bych ráda, kdybyste přemluvil některé ze svých bohatých přátel, aby se večírku zúčastnili. Samozřejmě to musí být milí a něžní pánové, poněvadž naše dívky jsou většinou velmi mladé. Když mi slíbíte, že se sebou přivedete tucet takových gentlemanů, pak budu souhlasit a začnu s vámi hrát tu hloupou hru."
Claybourne na malou chvíli zaváhal, pak se však usmál. „Hraje-te tvrdě, anděli." „Takže přijímáte?" „Ano, samozřejmě."
Lily slyšela, jak si Fleur s úlevou oddychla, zatímco Chantel nadšeně zatleskala.
„To bylo od tebe velmi moudré, Lily," prohlásila Chantel obdivné. „Podpora lorda Claybourna zaručuje úspěch."
„V to upřímně doufám," zamumlala Lily. Najednou ucítila, jak se ji sevřely útroby. Skutečně souhlasila s tím, aby její markýz dvořil? t o ji to jenom napadlo?
Claybourne si jejího zděšení zřejmě všiml, neboť hovořil tichým a uklidňujícím tónem. „Pokud mám mít jen čtrnáct dní, pak musím okamžitě začít. Jste zítra ráno volná, abyste mě mohla doprovodit na ranní vyjížďku parkem, slečno Loringová?"
Lily se zamračila. Vyjížďka ve veřejném parku jí připadala vcelku bezpečná. Pokud se bude snažit, aby se s ním neocitla o samotě, bude všechno v pořádku. „V kolik hodin? Musí to být dříve, nei mi začne výuka, což je v devět hodin. Pochybuji, že jste tak ranni ptáče."
„Bude vám vyhovovat sedm hodin?"
Překvapilo ji, že je ochotný vstávat tak brzy, jen aby nenarušil její denní režim. „Ano, to by šlo."
Chantel protáhla obličej. Ještě nikdy jsem nevstala drive než] v deset, ale můžete mi o vaší vyjížďce vyprávět."
Lord Claybourne souhlasně přikývl a pak se otočil zpátky k Lily. „Ted budu muset odejít. Pokud můj výkon budou hodnotit vaše milé přítelkyně, pak musím vymyslet něco, čím bych vás i je opravdu překvapil."
„Ach, jsem si jistá, že si povedete skvěle, lorde," řekla Fleur a svůdně se usmála. „Dokonce bych řekla, že už teď máte dva body k dobru."
Lily se zamračila. „Dva body? To mi nepřipadá spravedlivé."
,Ale ano, drahoušku, samozřejmě že to je spravedlivé. Jeden bod za to, že tě tady našel, a druhý, že byl natolik moudrý a požádal nás o radu, jak tě získat. To od něho bylo vskutku velmi mazané."
Jenže to mu stačí získat dalších osm a já prohraju."
„Možná, ale to má před sebou ještě dlouhou cestu. Také bys neměla zapomínat, že o nějaký ten bod může klidně přijít, pokud zjistíme, že nehraje fér. Ať už se ti to líbí či ne, Lily, musíš mu dát spravedlivou šanci," varovala ji Fleur. „Každý den spolu strávíte jistý čas, aby měl příležitost se ti dvořit."
„Ano, skutečně, Lily," dodala Chantel. Jsem si však jistá, že si to skvěle užiješ. Hra na svádění je ta nejpříjemnější věc na světě."
Lily se ušklíbla ve snaze skrýt své rozčilení.
„Chcete snad říct, že s pravidly nesouhlasíte?" zeptal se Claybourne, když Lily mlčela.
Samozřejmě že nesouhlasím. „Ne, to říct nechci," prohlásila nahlas. Když se však střetla s jeho posměšným pohledem, vyzývavě vystrčila bradu.
„Neměl byste si být tak jistý, lorde. Zanedlouho se přesvědčíte, že nemusíte vždy dostat to, co se vám zachce. Nikdy se nestanu vaší ženou."
Je mi to líto, ale opět si s vámi dovolím nesouhlasit."
Přistoupil k ní blíže, vzal ji za ruku a něžně ji políbil na konečky prstů. Lily se celá zachvěla. Stačil pouhý jeho dotek a v žilách ji začala pulzovat krev a srdce bilo jako splašené.
Jestli jsem přece jen neudělala chybu? přemýšlela v duchu.
Nicméně bitva právě začala a ona neměla nejmenší chuť nechat ho vyhrát.

5

Hodlám Jeho Milosti dokázat, že jsem příliš nezávislá, než abych se stala jeho ženou.
Lily své přítelkyni Fanny

Následující ráno byla Lily ještě stále rozzlobená na svého pří tele Basila Eddowese za to, že ji zradil. Chtěla si s ním promluvit ještě dřív, než mu začne hodina, ale předpokládala, že se jí bude záměrně vyhýbat. Včera večer to bylo poprvé, co s nimi společn[v] nevečeřel a poté si s nimi nevypil šálek čaje. Když Basil otevřel dveře své ložnice a před nimi spatřil Lily, na tváři se mu objevil provinilý výraz, čímž ji jen ujistil v jejím podezření.
„Nezlob se na mě, Lily," řekl a v obranném gestu zvedl ruce.
„Copak k tomu mám důvod?" zeptala se s předstíranou nenu-cností. „Snad si nemyslíš, že bych se na tebe měla zlobit jen proto, že jsi vyzradil mé tajemství, a riskoval tak, že mi zkazíš celý život?"
Basil sebou polekaně trhl. Vysoký a štíhlý muž ve svém obvyklém tmavém kabátě vypadal jako pravý učenec, kterým skutečně byl, ovšem až na neposedné kadeře plavých vlasů, které mu neustále spadaly do obličeje a zjemňovaly jeho rysy.
Basil byl obdařen bystrým rozumem, ale v jednání s lidmi měl jisté nedostatky, které teď Lily hodlala kritizovat. „Netušila jsem, že jsi schopen takové zrady, Basile."
„Myslel jsem to dobře. Chtěl jsem ti pomoct."
Příkře se na něho podívala. „Pomoct? Proč?"
„Ty se ptáš proč? Protože chci, abys měla lepší život, než jaký vede Fanny. Nehodlám se jen dívat, jak se ničíš a pokračuješ v je-|icli skandálních šlépějích."
„Basile," řekla Lily káravým tónem hlasu. Věděla, že se jejich •.polečný přítel z dětství nikdy nesmířil s tím, jakým směrem se ubíral Fannyin život, ale rovněž doufala, že ho nemohlo ani napadnout, že ona by chtěla totéž. „Ty přece víš, že se nemíním stát kurtizánou."
,Ale neměla bys přebývat na takovém místě,,a už vůbec se zaplétat s dívkami pochybné pověsti."
„Ty tady také žiješ."

Jenže já jsem *muž*, ne křehká mladá dáma."
Znovu se zamračila. „Myslela jsem, že mou snahu pomoct těmhle nešťastnicím schvaluješ."
„Ano, ale když mi lord Claybourne řekl, že se ti chce dvořit, připadalo mi to skvělé. Šance stát se markýzou je příliš skvělá, než aby sis ji nechala proklouznout mezi prsty. *Záleží* mi na tobě, lily."
Když Lily uslyšela v jeho hlase opravdový zájem, spolkla kousavou odpověď, která se jí drala na jazyk. Určitě to nemyslel špatně ,i nezaslouží si její zlobu, i když to, co udělal, nebylo správné. Už od dětství byli velmi dobrými přáteli.
Basil se podobal její sestře Roslyn, která také do všeho strkala nos. Rovněž však byl Lilyiným věrným soupeřem ve všech sportovních aktivitách, v lezení po stromech, v běhu přes louku, stejně jako jejím pomocníkem v péči o zvířata na Loringově panství. Rovněž byl jejím přítelem v rošťárnách, které jako mladí často vyváděli.
„Nepochybuji o tom, že ti na mně záleží, Basile," řekla mírně. .Jistě víš, že mé city k tobě jsou stejné. Jen mě mrzí, že jsi svou náklonnost projevil právě tím, že jsi mě zradil lordu Claybournovi."
„Když Jeho Milost byla *velmi* přesvědčivá."
„O tom rovněž nepochybuji," povzdychla si Lily.
„Takže jsi s jeho dvořením souhlasila?"
‚Ano, ovšem za jistých podmínek," zamumlala. „Musel slíbit, že bude podporovat mé žákyně. Naštěstí jeho přítomnost budu muset snášet jen dva týdny. Nebude trvat dlouho a zbavím se ho."
Basil si ji zkoumavě prohlížel. „Rozhodně jsem rád, že sis alespoň vzala závoj. Kdyby se někdo dozvěděl, kde ses ubytovala, mohlo by ti to naprosto zničit pověst."
Lily měla na sobě svůj jezdecký kostým spolu s vypůjčeným kloboučkem se závojem, který si mohla kdykoliv přehodit přes obličej, a ukrýt tak svou identitu. Nechtěla, aby ji někdo při projížďce s markýzem poznal.
„Výhody pro mé žákyně jsou tak velké, že stojí za to riskovat. Prosím tě jen o jedno, Basile, příště se do mého života raději nepleť."
Basil se ušklíbl. „Slibuji. Přeji hezkou projížďku."
„Děkuji. Právě hodlám markýzi dokázat, že bych mu byla přímo úděsnou ženou."
Basil zamračeně sledoval přítelkyni, která se měla k odchodu. „Lily, co máš v plánu?"
Lily se však jen zasmála a pokračovala v cestě. Jen se neboj. Než začne vyučování, budu zpátky."
„Doufám, že si uvědomuješ, že urození gentlemani, jako je Claybourne, nemají rádi zlomyslné mladé dámy. S takovou ho od sebe odeženeš."
„Přesně to mám v plánu!"
Lily ignorovala nesouhlasné mumlání svého přítele a vydala se přes dům k hlavním dveřím. Když však vyšla ven a uviděla, že na i čeká lord Claybourne doprovázený podkoním, který držel za uzdu pár krásných koní, prudce se zastavila.
„Můj ty bože," zašeptala sama pro sebe. Jak jenom mohl vědět, že tak krásným zvířatům prostě nedokáže odolat? Vždy se ráda projela na koních, zvláště pak teď, když byla už celý měsíc zavřená v domě, odkud nevytáhla ani paty.
Lily se napřímila a pokračovala dolů po schodech. Bylo zjevné, že markýz nemíní hrát férovou hru. Nebylo však třeba paniky. Koneckonců, s něčím takovým počítala. Nebude však trvat dlouho, a jakmile markýz pozná její skutečnou povahu, uvědomí si, že by mu nebyla dobrou ženou.

* * *

Jakmile Heath uviděl Lily, která vypadala krásně a svěže jako jarní ráno, jeho mužství se ihned probudilo k životu. Nicméně ona ho zcela ignorovala a měla oči jen pro koně.
Došla rovnou k menší klisně, která měla na sobě dámské sedlo, pohladila ji po nozdrách a něco jí pošeptala. Oplátkou se jí dostalo souhlasného zafrkání.
Když konečně uznala za vhodné pohlédnout na něho, usmála Se. Jedno se vám musí nechat, lorde Claybourne, co se týče koní máte skutečně skvělý vkus."
„Mám to brát jako kompliment, slečno Loringová?"
„Berte to, jak chcete. Stejně jsem si jistá, že se jen snažíte získat další body od našich soudkyň."
„A samozřejmě od vás. Myslel jsem, že vám projížďka musí chybět a že oceníte, když přivedu dobré koně."
„Přiznávám, že tentokrát jste se strefil," řekla pobaveně. Jen zřídkakdy mám možnost projet se na tak dokonalých zvířatech."
„Tuto klisnu považujte za dárek. Koneckonců, vždyť za to, že Jste v Londýně a bez koně, mohu jen já."
Lily zakroutila hlavou. „Tak cenný dárek nemohu přijmout."
„Pak se tedy bude jednat o půjčku."
Lily klisničku znovu pohladila. „Děkuji, lorde. Bude mi potěšením jezdit na takové krasavici. Můžeme tedy vyjet?"
Heath si myslel, že se Lily bude zdráhat sdílet jeho společnost, ale místo toho vypadala, že se nemůže dočkat. Kdyby však znal Lily lépe, věděl by, že ta se jen tak nevzdává a že nemá co do činění s žádnou krotkou dívenkou.
Jsem si jistý, že temperamentního koně zvládnete," řekl Heath, když se k ní přiblížil, aby jí pomohl nasednout.
Usmála se tak, až se jí v tvářích objevily dolíčky. Jen žádný smích. Být na vašem místě, spíše bych se obávala, jestli vy zvládnete *mě."*
Její rozzářené oči ho vzrušovaly a čistá krása v něm vzbuzovala touhu dotknout se jí. S nesmírným potěšením ji uchopil kolem pasu a vyzdvihl do sedla.
Klisna poskočila, ale Lily nad ní ihned získala kontrolu. Upravila si sukni, spustila závoj a prudce pobídla klisničku ke klusu.
Heath svižně vyskočil do sedla, a než se za ní vydal, *rozkaz* podkonímu, aby na něho počkal.
„Myslel jsem, že bychom se mohli projet v Green Parku," ře když ji dohnal. Je to blíž a není tam takový provoz jako v Hy Parku."
„To je skvělé," souhlasila Lily „Alespoň se nebudu muset b že někoho srazím."
Green Park byl ani ne půl míle vzdálený od Fannyina domu na Gerrard Street, ačkoliv v rušné části Londýna. Cesta, po níž se vydali, byla plná cestovních kočárů, nákladních vozů a drožek. Heath dával na Lily bedlivý pozor, nicméně ta si s vitálním zvířetem vedla tak skvěle, že netrvalo dlouho, uvolnil se a mohl si jen vychutnávat její společnost.
Heath se v duchu usmál. Jak se jen mohlo stát, že se dostal do takové situace? Vždyť se dvoří ženě, která o něho nestojí a dává mu to jasně najevo. Předtím se ještě nikdy nikomu nedvořil. Rozhodně netušil, že někdy bude muset vyvinout takové úsilí, aby získal pozornost ženy. S jeho bohatstvím a titulem mu stačilo, aby projevil zájem a žena byla vždy jeho. Ani v těch nejdivočejších snech by se nenadál, že bude soutěžit o Lilyinu přízeň, navíc pod ostřížím zrakem dvou vysloužilých kurtizán.
Byla to však pro něho výzva, které nemohl odolat.
Ani na chvíli nepochyboval o tom, že se mu podaří Lily přesvědčit, aby změnila názor a stala se jeho ženou. S jeho vrozeným šarmem a elegancí mu žádná žena nedokázala odolat.
Vždycky vyhrával až příliš snadno a ani tentokrát na tom nemínil nic měnit.
Věděl však, že Lily je velmi neobyčejná, a proto musí vyrukovat se zcela jinými zbraněmi. Pokud ji chce vyvést z rovnováhy, musí být tvůrčí a překvapivý. S tou klisničkou, kterou jí včera koupil, se zřejmě trefil do černého.
Jeho instinkty mu radily, že Lily nedojme šperky ani žádnými jinými ženskými tretkami. Podle rozzářeného výrazu na její krásné tváři věděl, že se mu podařilo zabodovat.
Nicméně prvá slova, která vypustila z úst, rozhodně nepatřila k těm, která by chtěl slyšet.
„Byla bych ráda, kdybyste mi věřil, lorde Claybourne, že si vás kutečně nikdy nevezmu."
Heath povytáhl obočí. „Chcete celý život zůstat starou pannou? 11iiuu se mi nechce uvěřit."
„Proč ne? Nevidím na tom nic špatného. Vlastně se mi ta před-tava čím dál tím víc zamlouvá," prohlásila Lily. „Kromě toho, dvě provdané ženy v rodině jsou až příliš."
Heath se pousmál. „Snad svým sestrám nevyčítáte, že se zamilovaly?"
„Vůbec ne." Poněvadž Lily měla tvář z větší části zakrytou závojem, nemohl jí vidět do očí, ale všiml si jejího pousmání. „Měly plné pravo zvolit si svůj vlastní osud. Rovněž jsem velmi ráda, že jsou šťastné. Ale co se týče mě, než Marcus získal titul našeho nevlastního strýce a všechno převrátil naruby, byla jsem se svým životem docela spokojená."
„I když jste žila ve stínu skandálu, za který jste prakticky nemohla?"
Když její úsměv zmizel, Heath litoval, že něco takového vůbec řekl. „Bylo nespravedlivé, že jste vy a vaše sestry musely pykat za hanbu svých rodičů."
Lily pokrčila rameny. „Nemusíte nás litovat, lorde. Rychle jsme
pochopily, že ztráta dobré pověsti má i své výhody. Nikdo od nás nečekal, že se budeme chovat jako pravé dámy."
„Což vy jste stejné nikdy nedělala."
Její úsměv se zase vrátil. „Máte pravdu, nicméně skandál našich
rodičů nás do jisté míry osvobodil." Povzdychla si. „Neumíte si ani představit, jak je to otravné neustále dávat pozor, abyste se choval jako dobře vychovaná mladá dáma. Upřímně jsem vždy záviděla Fanny její svobodu."
„Vdaná žena má mnohem více svobody než stará panna."
Lily se zasmála. „Zřejmé máte pravdu, ale to mě stejně nepře-svědčí, abych se za vás provdala."
Heath zbožňoval zvuk jejího smíchu. „Kromě toho, že toužíte po svobodě, co dalšího vám brání v tom, abyste se za mě provdala?"

Než Lily odpověděla, počkala, dokud nepřejeli rušnou cestu. „Například vaše pověst. Jste známý svými četnými milenkami a já rozhodně netoužím po tom, abych se přidala do jejich řad."
Jako má žena nemůžete přece být mou milenkou. Mnozí b dokonce řekli, že jste udělala terno."
„Ach, ano, já vím," řekla jízlivě. Je o vás velký zájem. Má spoustu obdivovatelek, které o vás usilují. Jenže já netoužím p tom, abych se stala hloupou ovcí ve stádě, a proto vás nechci. Když se k něčemu rozhodnu, jsem velmi tvrdohlavá, lorde Claybourne."
„Totéž mohu říct já o sobě," poznamenal Heath pobaveně. „Dovolíte však své tvrdohlavosti, aby vám ovlivnila celý život?"
Neodpověděla ihned, ale když tak učinila, v jejím hlase se odrážel zamyšlený tón. „Vydržujete si milenku, lorde Claybourne?"
Její otázka ho překvapila svou neohrožeností, ale rozhodl se pro upřímnost. „Ne, právě teď ne."
‚Ale dříve ano. Měl jste spoustu milenek." Usmál se. „Přičítáte mi příliš velké zásluhy. Nedá se říct, že by jich byla spousta."
„Na tom nezáleží, stejně si myslím, že jste stejný jako můj otec." Heath se na Lily zamyšleně podíval. „Možná byste měla vědět, že hodlám být své manželce věrný."
Přes závoj nemohl vidět její nedůvěřivě povytažené obočí, ale z jejího hlasu čišela jízlivost. „Tomu se ani nechce uvěřit."
Heath nechtěl utvrdit její obavy ještě tím, že se s ní bude hádat, proto jen mírně podotkl: Jak vidím, tak mým prvním krokem bude naučit vás, že mi můžete věřit."
„Přeji vám mnoho úspěchů," řekla Lily bez valného přesvědčení.
„Uvědomuji si, že to nebude snadné."
Lily přikývla. „Mám dobrý důvod myslet si o šlechticích jen to nejhorší, lorde. Dvě z mých žákyň pracovaly ve velkých domech, kde je svedli jejich pánové a nakonec je vyhodili na ulici. Pokud chtěly přežít, nezbývalo jim nic jiného než se začít prodávat." Její tón potemněl. Je neuvěřitelné, co prožily. Dovedete si vůbec představit, že byste se ocitl v jejich situaci?"
Jelikož se zdálo, že se jedná jen o řečnickou otázku, Heath neodpověděl a Lily jeho odpověď zřejmě ani nečekala, protože hned pokračovala: „Ted je všichni odsuzují za prostituci. To není spravedlivé," řekla rozzlobeně.
„Ne, to rozhodné není."
Konečně se na něho podívala. „Souhlasíte se mnou jen proto, lbyste mě získal?"
„Ne," prohlásil Heath vážně. „Obdivuji váš zápal. Je zřejmé, že i rte velmi citlivá a laskavá žena."
Zdálo se, že se Lily částečně uklidnila. „Ne tak jako má přítel-I *yné* slečna Blanchardová. Ta má srdce ze zlata. Má tu nejcitlivější duši, jakou jsem kdy poznala. Jí nesahám ani po kotníky. Prostě je n n líto těch, kteří se nemohou bránit, zvláště nebohých žen, které musejí prodávat své tělo, jako by to byl kus masa. Naštěstí se mi podařilo právě pro ty dvě mladé dívky najít zaměstnání na Danvers I [all, i když vím, že Marcus žádný další personál nepotřebuje."
Heath povytáhl obočí. „Vy jste vaše dvě žákyně poslala k Mar-i II sovi?"
Lily zaváhala. „Vlastně jsem je poslala k Roslyn. Poněvadž jsem nechtěla, aby Marcus věděl, že jsem v Londýně, nemohla jsem se ho zeptat, zda s tím bude souhlasit." Podle tónu jejího hlasu by Heath přísahal, že se Lily červená. „Není to však tak, že bych ho nerespektovala, to vůbec ne. Jen jsem těm dvěma dívkám prostě chtěla dát šanci na lepší život."
Zamyšleně si ji prohlížel. ‚A proto těm ostatním pomáháte, aby dokázaly svést urozené gentlemany?"
Lily se ušklíbla. Já vím. Jenže mé dvě přítelkyně mě přesvědčily, že to je pro ně to nejlepší. Pokud si vydělají dost peněz, mohou lak lépe rozhodovat o svém vlastním osudu. Už nebudou tak bezmocné, jako tomu bylo doposud. Právě proto, že mi na nich záleží, abych vás požádala, abyste jim našel vhodné patrony mezi svými přáteli. Zaslouží si laskavé a něžné zacházení. Snad by byli vhodní vdovci, kteří spíše než vášeň potřebují pochopení. Nebo gen-tlemani, jako je můj přítel Basil, jenž je tolerantní a hodný, i když ostýchavý. Prostě muži, kteří by je nebili a neponižovali, když by nebylo hned po jejich."
„Vaše žákyně měly štěstí, že vás poznaly." Lily se na něho na chvíli zamyšleně podívala a snažila se odhadnout, zda to myslí vážně. „Vždyť na tom máte zásluhu i vy, lorde c laybourne." „Opravdu?"
„Především proto, že jen kvůli vám jsem odjela do Londýn Kdybyste se mi nechtěl dvořit, nikdy bych před vámi neute' a neschovala se u Fanny."
„No, to je mi hezké," zamumlal Heath pobaveně.
„Myslím to vážně, lorde Claybourne," okřikla ho Lily rozzlobeně.
„To vidím, anděli, a skládám vám poklonu. Smál jsem se jen proto, že je to tak ironické. Nikdy by mě nenapadlo, kolik životů může mé dvoření ovlivnit."
„Máte pravdu," uznala Lily shovívavějším tónem. „Skutečně to *je* ironické. Vždyť já s těmi dívkami tolik soucítím zřejmě i proto, že sama jsem se se svými sestrami dostala do svízelné situace a stačilo málo, abychom se všechny tři ocitly na jejich místě."
Heath se zamračil. Představa, že by Lily měla dopadnout jako prostitutka a prodávat své tělo, se mu vůbec nezamlouvala.
‚*JVěkdo* jim přece musí pomoct," dodala Lily. „Od urozených šlechticů se toho zřejmě nedočkají. Podívejte se třeba na sebe. Berete život jako hru."
Možná měla pravdu. Hledání rozkoše a rozptýlení mu opravdu zabralo většinu volného času.
„Než jsem poznala své žákyně, byla jsem skoro jako vy," pokračovala Lily. „Nikdy jsem se o nižší třídu příliš nestarala ani mě nezajímalo, jak si vydělávají na živobytí. Byla jsem tak chráněná před skutečným životem, že jsem ani nevěděla, že takové ženy, jako jsou mé žákyně, vůbec existují. Samozřejmě kromě Fanny, která není typickým příkladem. Najednou mám dojem, jako bych konečně našla smysl svého života."
Heath zamyšleně pokyvoval hlavou. Lily měla pravdu, že se o osud padlých žen nikdy příliš nezajímal. Samozřejmě že se vždy choval slušně ke svému personálu, ale to bylo všechno. Jejich životní příběhy mu byly lhostejné.
Obdivoval Lily pro její odhodlání. Rozhodla se bojovat za věc, která podle ní měla smysl.
Vtom však dojeli k hlavní bráně parku.
Lily se na něho po očku podívala. „Omlouvám se vám, lorde. Zajisté vás musím nudit."
„Vůbec ne. Vlastně mohu říct, že jste ta nejméně nudná žena, Inkou jsem kdy poznal."
Když se na Lily usmál, jen protáhla obličej. „Nu, zrovna pobavit i < ni vás rozhodně nezamýšlela. Co kdybychom vyjeli?"
Poté, co se ocitli v parku, navedli koně na štěrkem sypanou dráhu lemovanou duby a jilmy. Neujeli však příliš daleko, když uviděli, |.ik se k nim přibližují další dva jezdci.
Heath v nich poznal své přátele a zastavil, aby je pozdravil, nicméně Lily kolem nich projela a nechala je za zády.
Heath se chvíli zdržel, ale pak ji bez většího úsilí dohonil.
Jistě chápete, proč bych se nerada seznamovala s někým z vašich kruhů," vysvětlila dřív, než se jí mohl zeptat na její chování.
„Ano, ale přesto bych vám byl vděčný, kdybyste na mé příště počkala," peskoval ji Heath. „V Londýně nemůžete jezdit jen tak bez doprovodu."
„Škoda, že já neposlouchám," odvětila sladce a pobídla koně k rychlému cvalu. „Dívejte, klidně vás nechám v prachu za sebou."
Heath se její provokaci pousmál. Je to snad výzva k závodu, slečno Loringová?"
„Zajisté," zavolala přes rameno.
Sklonila se nad koňský krk a pobídla klisničku k zběsilé rychlosti. Heath věděl, že pokud ji nechce ztratit z dohledu, bude muset její výzvu přijmout.
Patami pobídl svého hřebce a netrvalo dlouho a oba se hnali parkem, aniž by brali ohled na to, že jsou na veřejném místě, kde se konání závodů považuje za nevhodné.
Zprvu chtěl Lily dohonit, ale pak se spokojil s pouhým potěšením sledovat její jízdu. Na první pohled bylo zřejmé, že je skvělou jezdkyní. Pak zaklonila hlavu a šťastně se zasmála.
Při zvuku jejího veselého smíchu Heathem projela prudká vlna vzrušení.
Když si však uvědomil, že pokud se o to alespoň nepokusí, nikdy závod nevyhraje, pobídl koně k větší rychlosti. Přesto byla stále před ním, a když dojeli na konec cesty, Lily vyhrála o celé dvě koňské délky.
Když k ní dojel, klisna odfrkovala vzrušením stejně jako Lily, která byla celá bez dechu.
„To bylo báječné!" vykřikla Lily a poplácala zvíře po krku.
Heath zkroušeně zatáhl za opratě, neboť si dobře uvědomoval že takhle špatně v dostizích nedopadl od té doby, co byli s Drewe a Marcusem malí chlapci. Přesto mu porážka až tolik nevadi Bohaté ji vynahradil pohled na Lily. *Je prostě úžasná*, pomyslel Vzrušující, energická a plná života.
Kvůli tomu zpropadenému závoji jí neviděl do očí, ale její pln rty byly dostatečně smyslné, aby vyburcovaly jeho fantazii. Představoval si, jak by se s Lily miloval, a uvolnil tak její uvězněnou vášeň. Dovedl si živě představit, jaká by byla. Horká, vášnivá, dychtivá, hladová.
Ta představa ho okamžitě vzrušila, což bylo vzhledem k těsným jezdeckým kalhotám značně bolestivé. Proto byl Heath vdě ný, když na zpáteční cestě jeli volnějším tempem.
Právě dojeli na jednu z křižovatek, když Heath potkal další dvě ze svých známých. Tentokrát to byly ženy, které se vydaly na ranní vyjížďku v otevřené dvoukolce.
Jste velmi populární, lorde," zamumlala Lily, než otočila svého koně na boční cestu a pobídla ho do klusu.
Než Heath přetrpěl nutné zlo a pozdravil se s dámami, Lily byla v nedohlednu. Netrpělivě se vydal za ní, poněvadž se bál o její bezpečí. I když věděl, že se o sebe umí docela dobře postarat, osamocená mladá dáma se mohla snadno stát terčem nějakého otrapy.
Vydal se stezkou, kudy odcválala Lily, rozhlížel se kolem sebe, aby se ujistil, že se neschovává někde za stromem, ale po Lily nikde ani stopy. Prostě zmizela.

Heath dvakrát pročesal celý park, ale marně.
Když o dvacet minut později konečně dorazil k hlavní bráně, našel tam Lily, jak na něho trpělivě čeká.
Heathův pocit úlevy se mísil se zlostí, ačkoliv její nádherný úsměv ho téměř připravoval o rozum.
„Co vás tolik zdrželo, lorde Claybourne? Čekám tady na vás už celou věčnost."
Mluvila s ním škádlivým, provokativním tónem, který Heatha pobízel, aby ji popadl, strhl z koně a ztrestal ji vášnivým polibkem. S vypětím všech sil se však ovládl a mírným tónem řekl: „Samozřejmě že jsem vás hledal. Nechce se mi věřit tomu, že jste tak
rozumná a i přes mé varování jezdíte bez doprovodu. Je to ne-
bezpečné."
„Možná, jenže já už se prostě nezměním. Nenechám vás jen tak vyhrát, lorde." Její úsměv se rozšířil. „Co si o vás asi budou myslet naše soudkyně, když se jim svěříte, že jste ztratil svou kořist. Bude zábavné sledovat vás, jak se snažíte vysvětlit, kde jste se zapomněl."
„Mně to zábavné nepřipadá," řekl suše.
Srdečně se zasmála a Heatha se opět zmocnilo důvěrně známé tušení, které projelo jeho tělem vždy, když uslyšel zvuk jejího smíchu.
Chci tě, sladká Lily, pomyslel si. *Chci tě vedle sebe, pode mnou, chci s tebou sdílet tvou vášeň. Chci být obklopený tvým smíchem.* „Myslela jsem si to, lorde," souhlasila Lily. „Ale já jsem vás varo-ala, pamatujete? Pokud budete trvat na pokračování naší hry, nic |lného ode mé nemůžete čekat. Nechcete se raději rovnou vzdát?" zeptala se sladce a otočila koně k cestě. „Nikdy."
Heath si uvědomil, že se jí nemůže vzdát, protože to nedokáže. Tolik ji chtěl, tuhle malou divošku s ohněm v těle. Ajediný způsob, jak ji dostat, je svatba.
Každou chvíli se mu ta představa čím dál tím víc zamlouvala. JIž nyní si Lily dovedl představit jako svou manželku. Dokonce si dovedl představit, že s ní po svatbě bude s nadšením sdílet všechen volný čas.
Dlouhé noci plné vášně a rozkoše. Krásné dny naplněné jejím smíchem a vzrušením.
Heath však věděl, že něco takového navrhnout Lily by bylo taktickou chybou. „Brzy zjistíte, že překážky jen povzbuzují mé úsilí," řekl místo toho.
„Totéž platí u mě," odvětila.
„Takže se mi zdá, že toho máme hodně společného." Lily se usmála. „To nepopírám, jenže má touha po nezávislosti a neustálém soutěžení není dobrou vlastností pro manželku mar-
kýze."
„Právě naopak, mně to připadá úžasné. *Vy* jste úžasná."
Její úsměv se rozplynul. „Nedělejte to, lorde Claybourne. Ne hrnujte mě planými lichotkami."
„Věřte mi, nejsou plané."
„Přesto o vaše komplimenty nestojím."
„Dobře tedy, pokud nechcete, přestanu."
Byl to jeden z mnoha rozdílů, kterého si Heath všiml mezi Lily a jinými ženami, jež znal. Byla si tolik nejistá svou krásou a zřejmé neměla ani tušení, jak je okouzlující a svůdná.
Heath věděl, že je v ní oheň, a toužil ho zapálit.
Nikdy by ho ani nenapadlo, že se někdy bude dvořit ženě, jako je Lily. Neustále ho překvapovala, i když se ho snažila odradit a znemožnit mu, aby vyhrál. Byla pohotová, chytrá a měla smysl pro dobrodružství.
Jeho matka měla podobné vlastnosti. Vlastně v Lily viděl něco z markýzy..., až na to, že jeho matka byla přelétavá a vždy žila jen daným okamžikem. Také ona se neustále smála. Tolik mu chyběl zvuk jejího smíchu, který naplňoval jeho dětství. Zemřela při porodu, když bylo Heathovi deset. Byla to pro něho krutá rána.
Kupodivu její smrt zasáhla i jeho otce. Před Camillinou smrtí byl jeho otec usedlý, nudný, neustále zamračený, ale po její smrti se z něho stala živoucí mrtvola, jako by z něho vyprchal všechen život. Ještě více se uzavřel do své ulity a navždy se ochudil o veškerou radost.
Heath byl pevně rozhodnutý, že se nikdy nebude chovat jako jeho otec. Snad právě proto se tolik oddával rozkoši, aby dokázal, že je naprosto jiný. Heathova touha po dobrodružství a vzrušení byla neustálým bodem jejich svárů. Jeho otec kladl velký důraz na zodpovědnost a povinnosti. Možná to bylo tím, že neměl nic, čím by jinak naplnil nudný život.
Skutečnost, že jeho rodiče měli tak rozdílné povahy, byla hlavním důvodem, proč se v minulosti vyhýbal ženění. Jeho nejhorší noční můrou byla představa, že stráví život po boku nudné, bezduché urozené dámy jen proto, aby zplodil dědice.
S Lily však něco takového nehrozilo. Byla to první žena, kterou poznal, kvůli které se chtěl dobrovolně vzdát své svobody. Pokud

mělo svém záměru oženit se s ní jakékoliv pochyby, během jejich ranních vyjížďky se zcela rozplynuly.
Chtěl ji a mínil ji získat. Jako svou ženu. Nic jiného nepřicházelo Úvahu.
Nejednalo se jen o rozmar. Bylo zde několik praktických důvodu, proč mu Lily bude dobrou ženou. Co se týče původu a vychování bude Lily skvělou markýzou. Navíc ho to ušetří komplikací v blízké budoucnosti, kdy by si musel hledat manželku.
Především však jeho rozhodnutí bylo čistě instinktivní. Bál se, • pokud něco neudělá, nechá si mezi prsty proklouznout něco écného, co už nikdy více nenajde. Zbývalo jen o tom přesvědčit i Lily. Heath věděl, že to bude nelehký úkol.
„Hej, ty tam! Okamžitě přestaň!"
Z myšlenek ho prudce vytrhl její křik.
Když Lily obrátila koně a nechala Heatha stát v prachu za sebou, uvědomil si, že jeho budoucí markýza jede tryskem dolů alejí, kterou právě přijeli.

6

Nevím, jestli jsem přece jen neudělala chybu. Možná jsem neměla souhlasit. Ve hře je příliš mnoho.
Lily své přítelkyni Fanny

Heath tiše zaklel, ale když Lily znovu zakřičela, uvědomil že tentokrát se mu nesnaží utéct.
Chvíli trvalo, než si uvědomil, co se děje. Pak si však na vzdáleném konci aleje všiml několika výrostků, kteří drželi v rukách hole a bili schouleného psa. Zvíře se krčilo pod silnými údery, ale pobudové nepřestávali.
Heath znovu zaklel, prudce obrátil koně a vydal se za Lily. B kousek za ní, když zastavila koně a seskočila ze sedla.
Se srdcem v krku sledoval, jak se Lily neohrožené pustila do chumlu mladíků a se zaťatými pěstmi na ně křičí, aby toho okamžitě nechali.
„Ihned to nebohé zvíře přestaňte tlouct, vy mizerové! Okamžitě s tím přestaňte!"
Poněvadž měla výhodu překvapení, většina z půl tuctu chlapců se zarazila a zděšeně couvla před běsnícím démonem, který se náhle zjevil jako přízrak. Když si však uvědomili, že jejich útočník je jen žena - navíc urozená dáma -, jejich zlost se obrátila proti Lily a jako jeden muž jí nad hlavou mávali svými holemi.
Lily přiskočila k tomu nejbližšímu a vší silou ho kopla do holeně, právě když se Heath svezl z koně a přidal se k boji. Strachem a zlostí celý bez sebe popadl toho nejsilnějšího, pěstí ho udeřil do obličeje a složil ho na dlážděný chodník.
Vtom si všiml, že jeden z mladíků zvedá hůl a chystá se udeřit ji do hlavy. Vytrhl mu klacek z ruky a praštil ho do žaludku tak silně, že otrapa zařval bolestí. Schoulený a naříkající se rozběhl do bezpečí spletitých ulic. Tváří v tvář Heathovu běsnění se i ostatní stáhli a vzali do zaječích.
Jen utíkejte, vy zbabělci!" křičela za nimi Lily.
Pak klesla na kolena a něžně hladila nebohé zvíře, které tiše kňučelo na ulici. V potyčce ztratila klobouk se závojem a v jejích šedivých očích se teď leskly slzy.
Heath přistoupil k Lily a jeho hněv byl náhle tentam.
„Ach, ty nebohá vystrašená chudinko. Slibuji, že už ti nikdo ne-ublíží."
Heath si všiml, že je to fenka pouliční rasy, zpustlá, zablešená I celá potlučená. Tmavý kožich měla potřísněný krví a vedle jednoho oka se škaredě rozvírala tržná rána.
Zatímco ji Lily chlácholivě hladila po hlavě, Heath opatrně pro-hmatával vychrtlé tělo, a když došel k vystouplým žebrům, zvíře tiše zakňučelo. Zdálo se však, že to je její nejvážnější zranění.
„Má potlučená žebra, ale zdá se, že nejsou zlomená," řekl Heath, když skončil prohlídku.
„Díky bohu," vydechla Lily. Pak se podívala do ulice, kde zmizeli výrostci. Jenže ti ničemové se mohou vrátit, aby dokončili, co začali. Nemůžeme tady to nebohé stvoření nechat." Něžně se podívala na zvíře. „Rány potřebují ošetřit."

Zdálo se, že *nebohé stvoření* rozumí každému slovu, protože fenka začala olizovat Lilyinu ruku a hleděla na ni vděčnýma očima.
„Vezmu tě s sebou domů," řekla Lily a něžně se na zvíře usmála.
„K Fanny?" zeptal se Heath pochybovačně.
‚Ano. Může zůstat v mém pokoji."
Heath si dovedl představit, jak se budou Fleur a Chantel tvářit, až jim Lily přinese zablešené psisko do jejich elegantního domu. „Tvé přítelkyně nebudou zrovna nadšené."
Já vím, ale tahle malá chudinka potřebuje bezpečné místo. A také jídlo. Zdá se, že je pořádně vyhladovělá."
‚A vykoupat," zamumlal Heath suše.
„Ano, samozřejmě."
Heath si uvědomil, že nemá cenu se s Lily přít, protože se zc soustředila na záchranu fenky. Vstal, a když Lily vzala zvíře do ruče, pomohl jí postavit se a pak odešel pro koně, kteří kupodivu stáli opodál.
Podal opratě obou koní Lily a natáhl ruce. „Vezmu ji." Nicméně Lily zakroutila hlavou. „Ne, u mě se cítí v bezpečí, Zvládnu to."
Jelikož Heath věděl, že je Lily skutečně dobrou jezdkyní, nedo-hadoval se s ní. Vysadil ji do dámského sedla a pomohl jí umístil psa tak, aby měl pohodlí. Když však vyskočil na svého koně a po malu se vydal za nimi, neustále je obě pozorně sledoval. Zůstal poblíž, kdyby Lily potřebovala pomoc s temperamentní klisnou.
Lily Heatha zcela ignorovala a soustředila se jen na psa, které-mu šeptala slůvka útěchy a bezpečně ho vezla rušnou ulicí. Když se však konečně zdálo, že je zvíře klidné, otočila se přes ramencM a obdařila Heatha vděčným úsměvem.
‚Ani jsem vám nepoděkovala, lorde. Nikdy bych ty mladíky sama nepřemohla. Byl jste vskutku úchvatný."
Heath cítil, jak se mu srdce sevřelo dojetím a štěstím. To ona byla úchvatná. Vždyť se vrhla na pomoc pouličnímu psovi, aniž by přitom myslela na své vlastní bezpečí. Byla to ta nejodvážnější věc, jakou kdy viděl.
Přesto ji nemínil za nerozumný čin chválit.
„Nedala jste mi příliš na výběr," odvětil Heath. „Když jsem vás viděl, jak jste se vrhla na ty násilníky, ztratil jsem rok života. Bylo to od vás odvážné, ale i nerozumné. Mohli vás těžce zranit."
Lily pokrčila rameny. ‚Ale nezranili, protože jste byl se mnou a zachránil nás. Není příliš mnoho gentlemanů, kteří by se obtěžovali pomoct pouličnímu psu." ‚Ani mnoho dam," poukázal.
Znovu se ujistil o tom, jak je Lily citlivá... a také nerozumná. Byla tak vášnivá, že se bezhlavě vrhala do nebezpečí. Její vnitřní žár byl evidentní ve všem, co dělala. Heath obdivné pozoroval její zarudlé tváře a planoucí oči a uvědomoval si, že ji chce ještě víc než před chvílí.

Rovněž však věděl, že její přítelkyně kurtizány záchranou praši-vého psa nebudou nadšené stejně jako Lily. „Myslíte, že vám vaše přítelkyně dovolí, abyste si fenku vzala do ložnice?" Lily se váhavě usmála. „Budu je muset přesvědčit. Jakmile bude vykoupaná a ošetřená, její zjev bude naštěstí mnohem přijatelnější."
„Nejsem si jistý, zda dosáhnete takového zlepšení." ‚.Nu, rozhodné není urozené krve jako vy." „To tedy není."
L"ily se pousmála. „Ale je velmi milá. Jen se podívejte, jaký má roztomilý pohled."
„Nenazval bych ho zrovna roztomilým," podotkl Heath při pohledu na zbídačené zvíře.
„Možná máte pravdu, ale rozhodně nedovolím, aby skončila zpátky na ulici. Ačkoliv..." „Ačkoliv co?" zeptal se Heath, když se Lily odmlčela. „Londýn není pro zvíře vhodným místem." Lily se zamyšleně zamračila. „Zcela jistě by jí bylo lépe na venkově. Napadlo mě, že bych ji mohla poslat na Danvers Hall..., ale to nepůjde. Potřebuje speciální péči a Roslyn a Arabella mají plné ruce práce s přípravou svatby."
„Snad bych vám mohl pomoct," řekl Heath pomalu. Lily se na něho nedůvěřivě podívala. „Vy, lorde? Co byste dělal *se* psem, který nemá správný rodokmen?"
„Netvrdím, že si z ní udělám domácího mazlíčka. Mohla by najít nový domov na mé farmě v Kentu."
Lily zaváhala. „Nerada bych vám byla příliš zavázána." ‚Já vim. Chcete zůstat nezávislá na jakémkoliv muži. Ale pomyslete na to nebohé zvíře. Jak jste sama řekla, na venkově jí bude mnohem lépe než ve městě."
„Zřejmě máte pravdu. Nepochybuji, že máte spoustu sloužících, kteří se o ni postarají."
‚Ano. Dostane se jí náležitá péče."
Lily se na něho zkoumavě zahleděla. „Opravdu byste to pro ni udělal?"
„Udělal bych to pro *vás*, protože vidím, že vám na ní záleží."
„Vaší laskavosti si opravdu vážíme," řekla Lily. „My obě." Zami
lovaně se podívala na zvíře, které jí leželo na klíně. „Měli bychom ti vymyslet nějaké jméno, co říkáš, maličká?"
„Co takhle *Fortuna?* Ve francouzštině to znamená štěstí; navrhl Heath.
Lily se na něho tázavě podívala. „Proč zrovna Fortuna? Mně se zdá, že mnoho štěstí v životě neměla."
‚Až do dnešního dne rozhodně ne. Zato ted může být šťastná že potkala právě vás."
‚A také vás. Dobře tedy, bude to Fortuna." Opět obdařila Heatha vřelým úsměvem, kvůli kterému by si postaral o všechny zatoulané psy v Londýně.
Když se vrátili zpátky do domu, kde Lily přebývala, jeho podko ní tam na ně zodpovědně čekal.
„Můžeš dát Fortunu mému muži," řekl jí Heath. „Vezme ji dfl stájí, kde ji okoupou, ošetří rány a nakrmí ji."
Lily však psa objala a prosebně se na Heatha podívala. „V cizím prostředí bude vystrašená. Nemohl byste se o ni postarat sám, lorde? Nemusíte se bát, o všem řeknu našim soudkyním. Jsem si jistá, že dnes se k vašemu skóre přičtou hned dva body navíc."
Heath se musel pousmát jejímu zapálení, nicméně byl to důležitý krok v jejich vztahu. Vždyť dnes to bylo poprvé, co ho Lily o něco požádala.
I když by zvíře raději předal podkonímu, přijel se svým koněm hned vedle Lilyina a natáhl ruce. „Tak jen pojď, maličká. Zdá se, ŽM domů pojedeme spolu."
Pes Heathovi olízl prsty a odevzdaně se přesunul z jednoho klína do druhého. Jakmile mu však fenka zabořila ostré drápy přímo do penisu, tiše zaúpěl a s vděčností si oddychl, když se konečně uvelebila a natáhla se mu přes stehna.
Lily je spokojeně pozorovala. „Má vás ráda." „Zvířata mě obvykle zbožňují. Stejně jako ženy." Viděl, jak se Lily musela ovládat, aby ho nezpražila kousavou odpovědí, ale místo toho se jen vlídně usmála a řekla: „Děkuji vám, lorde. Jsem vám velmi vděčná."
Jejich pohledy se střetly a Heath znehybněl. Mlčky na ni hleděl a v žilách mu pulzovala dychtivost a žár.

Tak moc ji chtěl políbit. Chtěl jí rozpustit vlasy a přesvědčit se, jaké i budou po jejich milování. Dovedl si Lily představit, jak vášnivě vykřikuje jeho jméno, jak jí žhne pokožka a oči přetékají smyslností.Az rozevřených rtů unikají slastné vzdechy. Chtěl zlíbat ty smyslné rty a pod sebou cítit její hebké tělo. Byl v pokušení vzít Lily někam, kde budou sami a kde celý den stráví tím, že ji bude učit vášni, o níž tak dychtivě tvrdí, že ji nepotřebuje.
Nicméně teď na to nebyl vhodný čas. Ne, když se musí postarat ii pna.
Nepochyboval však o tom, že jeho chvíle přijde. Vezme si Lily za svou právoplatnou manželku a stráví s ní dlouhý a šťastný život plný vzrušení a dobrodružství.
„Až se odpoledne vrátím, najdu způsob, jak byste se mi mohla odměnit," zamumlal zastřeným hlasem. „Také nezapomeňte, že musíme spočítat naše skóre."
Lily nejisté přikývla. „Ano, máte pravdu. Pokud přijdete okolo třetí, zajistím, aby si naše soudkyně udělaly čas."
„Pak tedy ve tři."
Lily dovolila podkonímu, aby jí pomohl z koně, a pak přistoupila k Fortuně, aby ji ještě jednou pohladila. Nakonec se na Heatha vděčně usmála a obrátila se k domu.
Heath zůstal nehybně sedět a mlčky pozoroval zavřené dveře, za nimiž před chvílí zmizela. V ústech měl sucho a jeho mužství se bolestně hlásilo o slovo.
Najednou na prstech ucítil vlhký jazyk a vzpamatoval se.
„Doufám, že si uvědomuješ, jaké jsi měla štěstí, děvče," řekl a zadíval se na psa. „Získala jsi náklonnost své nové paní. Kéž bych mohl říct totéž i já."
Jako odpověď dostal další olíznutí.
Heath počkal, až podkoní nasedne na Lilyina koně, a vydal se domů.
Celé tělo měl napjaté touhou po Lily a jeho jedinou nadějí byla, že to nebude dlouho trvat a stane se jeho ženou.

* * *

Lily střetnutí s brutálními mladíky rozrušilo víc, než dávala najevo. Jakmile však prvotní nával zlosti pominul, rozhodla se, že |< prostě pustí z hlavy. Samozřejmě že byla nesmírně ráda, že když se tak impulziv ně pustila do boje s tlupou mladých mužů s holemi, byl nablízku markýz, který jí přispěchal na pomoc a prakticky ji zachránil před pořádnou nakládačkou. Lord Claybourne se s nimi vypořádal jako pravý hrdina, aniž by se obával o svůj vlastní život. Lily rovněž věřila, že se o fenku náležitě postará a že zajistí, aby jí nic nechybělo.
Komu věřila mnohem méně, byla ona sama. Když se odebrali] do soukromí své ložnice, musela si položit závažnou otázku, zda markýzově mužnosti vskutku dokáže odolat.

Uvědomila si, že je jí v markýzově společnosti až příliš hezky. Ráda s ním vedla konverzaci, neboť byl vtipný, pohotový a zajímavý. Dokázal ji rozesmát, ale zároveň ji nutil k tomu, aby přemýšlela.
Nejhorší však bylo to, že se s ním cítila v naprostém bezpečí, což bylo naprosto absurdní.
Jak v ní jen může probouzet tak protichůdné pocity, jako jsou jistota a vzrušení?
Stačilo, aby se na ni lord Claybourne podíval, a její srdce začalo bít jako o závod. A když se na ni usmál tím svým okouzlujícím způsobem... Bylo v něm něco, co Lily nutilo věřit, že je krásná, zajímavá a jedinečná.
Možná právě v tom tkvělo tajemství jeho úspěchů u žen. K něžnějšímu pohlaví se choval jako k sobě rovnému, ne jako k pouhému objektu své touhy.
Nesmí však zapomínat, že to všechno je jen hra a přetvářka, aby získal její srdce a nakonec i ruku.
Musí vytrvat a i nadále mu odolávat. Nicméně Lily si byla vědoma toho, že Heath v jejich hře vede. A jakmile jejich soudkyním popíše, co se dnes stalo, bude zase o několik bodů blíž ke svému vítězství a jejímu konci.
Všechno dopadlo přesně tak, jak Lily předvídala.
Když lord Claybourne odpoledne vešel do přijímacího pokoje, kde na něho s Fleur a Chantel čekala, obě kurtizány už dopodrobna věděly všechno, co se toho dne odehrálo.
Samozřejmě že nešetřily chválou a projevy nadšení. „Buďte vítán, hrdino," prohlásila Chantel a provokativně zamrkala řasami. Markýz se sklonil a dvorněji políbil ruku.
„Přesně tak," přizvukovala Fleur neméně nadšeně. „Bylo to od Pás fascinující, jak jste Lily zachránil před těmi mizery."
„Příliš mi lichotíte, mé milé dámy," bránil se Heath s lehkým iisměvem. „Nejodvážnější byla slečna Loringová."
‚A taky hloupá," dodala Fleur kousavě. „Kdo ví, co by se stalo, kdybyste tam nebyl."
Lily se v duchu okřikla, že má z markýzovy návštěvy tak ne-myslnou radost, a přesunula se do proutěného křesla, aby jí lord nemohl políbit ruku, jak učinil jejím dvěma přítelkyním. „Byly s Fortunou nějaké potíže, lorde Claybourne?"
Heath se usmál nad rychlou změnou tématu. „Vaše chráněnka je okoupaná a ošetřená. Osobně jsem ji nakrmil polovinou skopové kotlety, kterou jsem nakrájel na malé kousky. Zbytek dostane až večer. Věřím, že by měla zpočátku dostávat menší porce, protože na tak výživné jídlo zcela jistě není zvyklá."
„Děkuji vám, lorde," řekla Lily srdečně.
„Tak, dámy." Markýz se obrátil ke dvěma kurtizánám, které seděly na pohovce. Je čas, abyste zhodnotily můj první den."
Slova se ujala Fleur. „Všechny, dokonce i Lily, jsme se shodly na tom, lorde, že si za tak krásného koně, kterého jste ráno dovedl, zasloužíte bod. Zároveň jste však o jeden přišel, protože jste v parku Lily ztratil. Další dva vám připisujeme za její záchranu a za to, že Jste se postaral o to zablešené zvíře."
„A další za to, že jste tak velkorysý a poskytl jste mu domov," dodala Chantel nadšené.
‚Ano," souhlasila Fleur. „Dokonce jsem navrhovala jeden extra hod navíc za to, že jste Lily nedovolil, aby to příšerné zvíře přivedla k nám do domu, ale pak jsme se shodly, že by to bylo najeden den příliš. K získání všech deseti bodů máte ještě skoro celých čtrnáct dní."
Chantel se usmála. „Takže když připočítáme dva včerejší body, máte jich pět, lorde Claybourne."
„Souhlasíte, slečno Loringová?" zeptal se Heath Lily.
„Ano," odpověděla. Věděla, že dnešní body mu po právu nále i když ji znepokojovalo, že hned na začátku jich získal celou polovinu. ‚Je to spravedlivé."
„Když už mluvíme o spravedlnosti...," vmísila se do hovo Fleur, „musíme Lily připomenout, že souhlasila s podmínkami hr a proto vám musí umožnit, abyste se jí mohl dvořit. Pokud zjistím že je tomu naopak, můžeme vám připsat extra body, abychom rovnaly nefér hru."
Lily viděla, jak se Heath spokojeně usmívá. „V tom přípa bych si mohl vybrat svou odměnu."
Jakou odměnu?" zeptala se Chantel.
„Ano," opakovala Lily. Jakou odměnu?"
Nevinně se jí podíval do očí. „Tu, kterou jste mi slíbila za to, jsem se postaral o psa."
Její pohled zostražitěl. Jakou odměnu byste si přál, lorde?"
„Prostý polibek, nic víc."
Lily rozpaky zrudla a podívala se na své dvě přítelkyně, co na tak nestoudný návrh budou říkat. Ani jedna z nich však nijak nereagovala.
Proto se podívala na Claybourna. „Vy mě chcete políbit?" „Přesně tak," odpověděl a v očích mu tančily jiskřičky smíchu. „Chci to udělat od první chvíle, co jsem vás uviděl." „Přímo tady? Před svědky?" „Copak jinak byste mi to dovolila?" „Ne."
„Proto žádám alespoň to, co mohu dostat."
Lily se znovu úpěnlivě podívala na své přítelkyně. „Vy proti tomu nic nenamítáte?"
„My jsme jen soudkyně, Lily," odpověděla Fleur za obě. „V žádném případě do tvé hry nemíníme zasahovat."
„Opravdu jsi markýzi slíbila odměnu?" zeptala se Chantel. „Pokud ano, pak musíš dodržet slovo. Ale pokud si přeješ, můžeme odejít."
„Ne!" vykřikla Lily. „Nechci, abyste odešly."
Sice neslíbila, že markýze políbí, ale doufala, že to bude nanejvýš nevinná odměna za jeho šlechetnost. Koneckonců, co se může stát, když jsou tady svědci?
„Dobře tedy, lorde," zamumlala Lily.
Avšak ihned zalitovala své kapitulace, sotva k ní přistoupil.
„Vstaňte, drahá," řekl a vzal ji za ruku.
I lly se váhavě postavila. Claybourne se spokojeně usmál, jako by přesně věděl, jaký má na ni vliv.
Pak pozvedl její ruku téměř ke svým rtům. Na dlani cítila jeho horký dech, ale nedotkl sejí. Místo toho natáhl druhou ruku, prsty ■ >l ikreslil linii jejích rtů a uchopil ji za bradu.
Lily cítila, že nemůže popadnout dech, zatímco v hrudi jí bilo •.plašené srdce.
Po několika vteřinách, které se Lily zdály jako celá věčnost, lolio měla dost. „Pospěšte si, lorde, ať tu trapnou záležitost máme /a sebou."
Vydal syčivý zvuk. Jen trpělivost, má drahá. Polibek se musí vychutnat, ne uspěchat."
‚Ano, to je pravda," přitakala Chantel zasněně.
Lily zaťala zuby v zoufalé snaze zůstat klidná. Když se však (laybournovy rty konečně dostaly do těsné blízkosti jejích, měla nervy napjaté téměř k prasknutí.
Byl to jen letmý polibek. Jeho rty se jí stěží dotkly, nicméně účinek byl přímo smrtelný. Líbal tak hebce, něžně a kouzelně...,
přesně jak očekávala.
Když Heath zvedl hlavu, Lily nemohla popadnout dech.
Zatímco se snažila znovu nalézt ztracenou rovnováhu, Chantel nadšeně zatleskala. „Byl to dokonalý polibek, lorde Claybourne."
‚A velmi romantický," dodala Fleur s povzdechem. „Myslím, že byste si zasloužil další bod."
„Fleur!" protestovala Lily. „Nic tak neobvyklého na něm nebylo."
„Kdybych si myslel, že teď mluvíte pravdu, má drahá, mohlo by mě to ranit," řekl Heath s úsměvem.
Stačil jediný pohled do hnědých očí, ve kterých tančily zlaté jiskřičky, aby věděla, že ho rozhodně neošálí. Dobře věděl, co s ní udělal pouhý letmý polibek.
„No dobrá, ale rozhodně si nezaslouží celý bod," bránila se Lily. Claybourne se na ni zamyšleně podíval. „Co kdybychom uzavřeli kompromis? Já za svůj polibek nebudu požadovat žádný bod
výměnou za několik chvil strávených s vámi v naprostém so kromí."
Lily si ho podezřívavě prohlížela. „K čemu potřebujete so kromí?"
„Ačkoliv shledávám společnost vašich dvou přítelkyň za vsku" ku okouzlující, poněkud mě to vyvádí z míry a nemohu se soustř dit na své dvoření."
„Být s vámi o samotě nebylo součástí hry."
„Dobře tedy, když chcete, vezmu si další bod..."
„Ne!" vykřikla Lily.
Fleur vstala a souhlasně kývla hlavou. „Myslím si, že si troch soukromí s Lily zasloužíte, lorde. Máte však jen pět minut, víc ne.
„To snad nemůžeš myslet vážně?" namítla Lily.
‚Ale, ano, mohu," odvětila Fleur. „Trocha soukromí ti může p moct otevřít oči, má drahá. Jsem si jistá, že lord Claybourne bud vědět, jak těch pět minut co nejlépe využít. Není na světě mnoh gentlemanů, kteří by byli zkušenější než on. Navíc, když se lépe p znáte, třeba se pak budeš snáze rozhodovat ohledně vaší svatby.' Fleur se ušklíbla. Já osobně si myslím, že odmítat jeho dvoření je hloupé, ale s následky svých rozhodnuti budeš žít jen ty sama."
„Přesně tak, Lily," prohlásila Chantel a rovněž vstala. „Kdybych byla o dvacet let mladší, pokusila bych se ti ho ukrást."
„Máš k tomu mé požehnání," zamumlala Lily rozmrzele.
Když obě ženy odešly z místnosti a zavřely za sebou dveře, Lily se nervózně podívala na markýze. „Co přesně máte v plánu?"
„Chci vás znovu políbit. Jeden letmý polibek nestačil. Mně ani vám."
„Mně tedy stačil."
Usmál se. „Pak se na to dívejte jako na způsob, jak mě lépe poznat."

Nestála o to, aby ho lépe poznala! Už vůbec ne z té stránky, kterou měl na mysli. Lily začala pomalu couvat ve snaze dostat se co nejdále od markýze, ale ten ji chytil za zápěstí.
„Nehrajete fér, lorde," řekla a snažila se mu vytrhnout.
‚Asi ne, ale znáte to - ve válce a v lásce je vše dovolené."
„Tohle nemá s láskou nic společného! Chcete jen vyhrát tuhle hloupou sázku... a získat chovnou klisnu pro své potomky."
Heath zakroutil hlavou. „Chci manželku, Lily. Chci vás a taky vás dostanu."
Lily se zamračila. „Nemůžete mě získat jako nějakou válečnou kořist."
„To jen vy se tváříte, jako bychom spolu vedli válku. Já se vám snažím dvořit."
Jak myslíte. Přesto bych byla ráda, kdybyste mě nechal na pokoji."
Claybourne pustil její ruku, ale upřeně se jí díval do očí. Jen jeden polibek a pak půjdu."
Lily se zarazila. „Jen jeden?"
„Ano. Stačí, když řeknete dost, a přestanu."
Lily věděla, že líbat ho je pro ni extrémně nebezpečné. Jeho polibky ji zbavují pevné půdy pod nohama a pletou jí hlavu. Dotek jeho rtů způsobuje, že se chvěje po celém těle a srdce jí buší jako n závod. Přesto věděla, že neexistuje jiný způsob, jak se ho zbavit.
„Dobře tedy," řekla váhavě. ‚Ale jen proto, že mi nedáváte jinou ianci."
Heath se pousmál, něžně ji vzal za ramena a přitáhl si ji blíže.
Hned ji však nepolíbil. Místo toho zvedl ruku a začal ji něžně hladit. Nejdříve jen letmo přejel po dlouhém hrdle, pak mezi prsty uchopil citlivý ušní lalůček a opatrně ho promnul.
Lily chtěla utéct, ale jeho oči ji držely v zajetí a nechtěly ji pustit. Ty oči v ní probouzely něco vřelého a něžného. Nemohla mluvit, nemohla se hýbat. Mohla jen cítit.
Druhou rukou ji objal kolem pasu, pak po páteři přejel výš, až ji uchopil za týl hlavy. O chvíli později se konečně sklonil a jeho rty se dotkly jejích.
Tentokrát ji líbal se vším všudy. Jeho pevný jazyk vnikal do horké hebkosti jejích úst a prozkoumával tajná zákoutí. Lily cítila, jak se v jeho náručí rozpouští. To však bylo ještě předtím, než vzal jedno její ňadro do dlaně a něžně ho sevřel.
Jeho nestoudné gesto v ní probudilo tak nečekaně slastné pocity, až se Lily nemohla ubránit a tiše vydechla.
Když ji pevně popadl kolem pasu a přitiskl na své svalnaté tělo, její vzdechy jen zesílily. Měla by být zděšená ztopořeným údem, který ji tlačil do břicha, ale z nepochopitelných důvodů cítila vzru šení a touhu.
Vtom jí vsunul koleno mezi stehna a přinutil ji roztáhnout nohy Lily nebyla připravená na tak silný erotický zážitek, který okusilii, když se jeho stehno třelo o její ženství.
Její hlasité vzdechy se změnily v bezmocné sténání plné slasti a touhy po naplnění. Zatímco ji Heath dále vášnivě líbal, povzbuzený její reakcí, rukou vklouzl mezi rozevřená stehna a přes látku šatů ji začal zkušeně dráždit.
Lily nechtěla, aby přestal. Nedokázala se smířit s tím, že by len slastný pocit měl skončit. S nehty zabořenými do pevné hradby jeho svalů se ochotně oddávala smyslnému šílenství.
Nicméně všechno má svůj konec a stejně tak i vzrušující polibek.
„Chci tě, Lily," zamumlal Heath zastřeným hlasem. „Chci tě ve své posteli. Chci tvé krásné vlasy rozprostřené na svém polštáři, tvá hebká ňadra opřená o mou hrud, tvé smyslné tělo kroutící se pod tím mým."
Jeho přiznání ji mělo vyděsit, ale místo toho ji rozechvělo touhou. Když se kousek odtáhl a podíval se na ni, v jejích doširoka rozevřených očích se zračila dychtivost a chtíč.
Jen si představ, jaké to mezi námi bude krásné, Lily."
Lily ztěžka polkla. Pochybovala, že teď bude schopná myslet na něco jiného.
S něžným pohledem upřeným na její krásnou tvář ji něžně pohladil. „Uvidíme se zítra na ranní vyjížďce?"
Z hrdla jí unikl tichý vzdech. Jak jen mohl být tak klidný, kdy ona se chvěla jako osika?
„Zítra nemohu," řekla. „Hned ráno máme výuku. Do večírku u zbývá jen týden, a tak si děvčata musí procvičit všechno, co bude třeba."
„Tak tedy odpoledne?"
„Můžete přijít na čaj." Už nikdy s ním nesmí zůstat sama. Jak si přeješ."
Claybourne se mile usmál, letmo ji políbil na konečky prstů, dvorně se uklonil a odešel. Lily tam nechal stát plnou zmatku, strachu a neukojené touhy.
Klesla do křesla a prsty se dotkla rozechvělých rtů. Chtěla, aby Claybournovo vzrušující objetí pokračovalo. Nicméně emocionální luk byl mnohem silnější než ten fyzický. Poprvé si dovedla představit, jaká vášeň může být mezi mužem a ženou, a toužila po ní.
Když si to Lily uvědomila, nešťastné si povzdychla a hlavu sklo-llln do dlaní. Rozhodně nemůže Chantel a Fleur vykládat, jaký na ni měl markýzův polibek vliv. Ty by byly schopné uznat mu další body za jeho zručnost.
Ačkoliv ji markýzova snadná vítězství znepokojovala a znovu |i nutila klást si otázku, zda souhlasit s hrou nebyla velká chyba, dobře věděla, co Claybournova pomoc znamená pro její děvčata. V11 írek je naplánovaný už na příští pondělí a ony potřebují, aby tam in.iikýz přivedl své známé.
Nezbývá nic jiného než být silnější. Ještě stále bojovala se silnou touhou vrhnout se mu do náruče a požádat ho, aby jí ukázal rozkoš, která jí tolik chybí, ale už se o slovo hlásil i zdravý rozum. Nikdy nedopustí, aby ji ten nestoudný muž přinutil k tak nevhodnému chování. Nedovolí mu, aby ji pobláznil a ona kvůli němu ztratila hlavu.
Čím dříve mu dokáže, že pro něho není vhodnou ženou, tím dii ve se zbaví jeho nebezpečného svádění.

7

Dnešní trapas mi živě připomněl, proč se nikdy nechci vdát.
Lily své přítelkyni Fanny

Lily s úsměvem pozorovala své tři oblíbené žákyně, jak s Fanny nacvičuji vhodné způsoby flirtování. Lily se s většinou děvčat už seznámila a právě tyhle tři - Ada Shawová, Peg Wallaceová a Sally Neadová - si v hodinách vedly tak skvěle, že si zasloužily zvláštní přístup.
Ada byla herečka s náchylností k oplzlostem, čehož se jí Fanny usilovně snažila zbavit. Na druhou stranu baletka Peg byla až bolestně plachá a potřebovala přesvědčit i k tomu nejmírnějšímu škádlení s gentlemanem. Sally, také herečka, byla roztomilá lištička - svým zjevem poněkud nevýrazná, ale bystrá a inteligentní natolik, že rozhodně stála za povšimnutí.
Fanny věřila, že Sally má největší šanci získat na pondělním večírku bohatého patrona.
Lily upřímně doufala, že všem těmto dívkám se podaří podstatně vylepšit svou životní situaci. Jen pro jejich dobro si přála, aby večírek skončil úspěchem. Lily si připomněla, že právě kvůli tomu se uvolila snášet společnost lorda Claybourna.
Vtom se malá skupinka dívek rozešla. Ada a Sally se v živé konverzaci přemístily do přijímacího pokoje, zatímco Peg zůstala.
Chvíli jí trvalo, než se odhodlala k tomu, aby Lily poděkovala za to, že jim koupila nové šaty. Ještě nikdy jsem neměla nic tak krásného, slečno Loringová," vydechla zasněně.
Lily cítila, jak se jí dojetím sevřelo srdce. Jí samotné jen málo záleželo na tom, co má na sobě, ale šaty z modré krajky, které švadlena ušila pro Peg, skvěle zdůrazňovaly její blond vlasy a podtrhovaly její přednosti.
„Vždy vypadáte nádherně, slečno Wallaceová, ale ve svých nových šatech jste přímo dokonalá."
Peg zrůžověla rozpaky, a než se přidala ke svým dvěma kamarádkám, lehce se uklonila.
Lily pozorovala, jak dívka odchází, a jen ze všech sil potlačila povzdech. Všechny své žákyně nazývala příjmením, aby dívkám dodala sebejistoty, které se jim většinou žalostně nedostávalo. Než se Peg vydala na dráhu baletky, pracovala jako pokojská a bylo velmi nelehké zbavit ji jejího pevně zakořeněného pocitu bezvýznamnosti. Ačkoliv její krása byla vskutku jedinečná, hezké šaty byly jen nepatrným krůčkem na její dlouhé cestě k tomu, aby sebe sama začala vidět jako okouzlující ženu.
Lily věnovala své peníze na večerní róby pro dvaadvacet žákyň. Švadlena neúnavně pracovala ve dne i v noci, aby všechny šaty byly do pondělí dokončené. Lily věděla, že ačkoliv dívky měly dnes ráno poslední hodinu, většina z nich by ještě potřebovala několik soukromých sezení s ní a Fanny, aby si mohly zdokonalit společenskou konverzaci. Bohužel už jim nezbýval čas.
Když byly samy, Fanny pokývala hlavou, jako by četla Lilyiny myšlenky, a řekla: „O Sally se nebojím, ta bude do pondělí zcela jistě připravená, ale ostatní dívky mi dělají starosti."
Já vím," souhlasila Lily. ‚Ale když uvážíme, jak málo měly času a kolik toho musely zvládnout, udělaly vskutku úžasný pokrok."
„Máš pravdu. Zvládla jsi to skvěle, Lily."

„Většina zásluh náleží tobě a Tess. A taky nesmíme zapomínat na Basila. Bez jeho hodin by dívky jen těžko zvládly tak dokonalou výslovnost."
Při zmínce o Basilovi Eddowesovi se Fanny instinktivně ušklíbla. „Zřejmě ano, ale nijak nebyl nadšený z toho, že nám měl pomáhat."
Lily se zasmála. „To se ti zdá, Fanny. Možná je to tím, že jste spolu neustále na kordy."
„Moje chyba to rozhodně není," řekla Fanny zachmuřeně. „Basil kritizuje každý můj čin, a to jen proto, že nesouhlasí s hříšným způsobem života, jaký vedu. To je směšné." Nesouhlasně našpulila rty. „Snad si nemyslí, že se vzdám svého dobře prosperujícího řemesla jen proto, že *on* s ním nesouhlasí? Jak si něco takového vůbec může dovolit? Boží dobroto, vždyť je jen nižší úředník. O mou přízeň bojují muži na nejvyšších postech. Nepotřebuji jeho souhlas."
Lily věděla, že to její přítelkyni trápí, a proto se ji snažila uchlácholit. „Basil tě zbožňuje, Fanny, a vždycky tomu tak bylo."
„Nu, pak má zvláštní způsob, jak to dávat najevo. Zrovna dnes ráno mě pokáral, že kladu příliš velkou váhu na krásu. Právě on, který je vysoký a hubený jak tyčka od plotu. Kdybych vypadala jako on, umřela bych hlady."
„Možná žárlí na tvé patrony," řekla Lily zamyšleně.
Fanny se na ni udiveně podívala. „Tomu se mi nechce věřit," vyhrkla. „Moc dobře ví, že bych si ho nikdy nevybrala za svého patrona, i kdyby si to mohl dovolit. Mám ráda gentlemany, kteří mě dokážou rozesmát, a to Basil rozhodně neumí. No, ale kdyby měl třeba jen trochu šarmu lorda Claybourna, rozhodně bych o něm uvažovala."
Lily se zamračila. „Co to říkáš, Fanny?"
„Jen to, že bys měla o markýzově návrhu uvažovat."
Tentokrát se ušklíbla Lily. „To tě přemluvily Fleur a Chantel?"
„Ne, vůbec ne, ale musím říct, že s nimi souhlasím. Stát se markýzou Claybournovou je jedinečná příležitost, která se dvakrát v životě neopakuje."
Lily se udiveně podívala na svou proradnou přítelkyni. „Udivuje mě, že říkáš něco takového. Ty sama jsi vždycky tvrdila, že se nikdy nevdáš."
„Naše dětství v Hampshiru bylo tak příšerně nudné, že jsem musela utéct. Chtěla jsem být volná a nespoutaná, naplnit svůj život vzrušením a dobrodružstvím. Rozhodně jsem se nechtěla usadit a skončit jako tlustá chovná kobyla nějakého zemana. Poslední dobou mě však napadá, jestli jsem se rozhodla správně. Občas se cítím tak sama, Lily, a to navzdory svým nápadníkům. Manžel a děti by můj problém zcela jistě vyřešili. Prostě čím jsem starší, tím více uvažuji o tom, že bych se jednou přece jen ráda provdala."
Lily si uvědomila, že Fanny to myslí naprosto vážně. Jenže na tom, co cítí ona, to nic nemění.
Zakroutila hlavou. „Raději se budu cítit osaměle, než abych trpěla v manželství tak, jak dlouhé roky trpěla má matka."
„Se správným manželem bys mohla být šťastná."
„To je možná pravda, jenže já to nemíním riskovat. Co kdybychom raději změnily téma hovoru?"
Fanny s úsměvem pokrčila rameny. Jak chceš. Půjdeš na zahradní slavnost, kterou pořádá lady Freemantlová?"
„Ano..., i když tam zřejmě bude i lord Claybourne a Winifred nás zcela jistě bude snažit dát dohromady. Nicméně chci vidět své sestry. Už jsem z domu víc než měsíc. Navíc teď, když markýz ví, kde mě hledat, už není důvod k tomu, abych se nevrátila domů."
„Lady Freemantlová byla tak laskavá, že pozvala i mě," svěřila se Fanny. „Co kdybys jela se mnou mým kočárem?"
„Proč ne?" řekla Lily. „Vlastně ti budu velmi vděčná."
Vtom se do místnosti vřítila služebná. „Omlouvám se, slečno Irwinová..., slečno Loringová..., ale zřejmé byste to měly vědět. V přijímacím pokoji slečny Deleeové je nějaký pán a nechce odejít. Jmenuje se **0**'Rourke."
Fanny zbledla, vyskočila ze židle a pospíchala ke dveřím. Lily se držela hned za ní. Mick **0**'Rourke byl majitelem hráčského klubu, kterému Fleur a Chantel dlužily třicet tisíc liber. Zřejmě přišel vymáhat své peníze a vyhrožovat vězením pro dlužníky.
„Co mu řekneš?" zeptala se Lily, zatímco zdolávaly schody do prvního patra.
„Nevím," řekla Fanny. „Budu ho muset přesvědčit, aby ještě chvíli počkal, protože teď nemáme čím zaplatit. Jakmile mu vysvětlím náš záměr s pořádáním večírku, snad se nechá obměkčit. Mick byl vždy především obchodník."
Když Fanny vtrhla do přijímacího pokoje, Lily byla těsně za ní, ale když uviděla, co se děje, zůstala stát jako opařená.
Zatímco se Chantel vystrašené krčila na rohu pohovky, nad Fleur stál podsaditý, zarudlý muž, mačkal jí rameno a křičel na ni. „Už jsem čekal dost dlouho, ženská! Celý měsíc. Ale má trpělivost je u konce. Chci své peníze, jinak mi zavolejte Fanny." Fleur však vstala a bojovně se na vetřelce podívala. „Ty nevychovaný spratku! Pokud se budeš chovat tak, jak se chováš, a okamžitě neodejdeš, nedostaneš ani zlámanou grešli!"
Muž zbrunátněl. „Ty se mi opovažuješ říkat nevychovaný spratku?"
„Ano, ty lumpe!"
V odezvu na její odvážná slova ji oběma rukama popadl za ramena a zatřásl s ní tak, až vykřikla bolestí.
„Micku, prosím! Pusť ji!" vykřikla Fanny vyděšeně.
Lily ho však o nic prosit rozhodně nemínila. Když viděla utrpení, které se odráželo ve tváři její přítelkyně, zlostí se jí zatmělo před očima, vběhla do místnosti a začala násilníka tlouct pěstmi do zad. Když pustil Fleur a otočil se tváří k Lily, napřáhla se a vší silou ho udeřila do obličeje s takovou vervou, že statný muž zavrávoral a začal couvat.
„Co to má zatraceně znamenat...?" vykřikl a zvedl ruce, aby si chránil obličej.
„Neopovažuj se ji ublížit!" zvolala Lily a dál ho ohrožovala pěstmi.
Nicméně když **0**'Rourke uviděl, kdo na něho útočí, přestal couvat a jen odrážel její rány.
Lily si náhle uvědomila, že je velikostí i silou ve velké nevýhodě, a začala se kolem sebe rozhlížet po vhodné zbrani. Náhle její pozornost upoutala štíhlá bronzová soška nahé Afrodity.
Popadla ji a napřáhla se na **0**'Rourka. „Vypadni! Okamžitě vypadni z tohoto domu!"
Když ji neuposlechl a místo toho udělal výhrůžný krok jejím směrem, Lily ho vší silou praštila do ramene.
0'Rourke v údivu vykřikl, couvl a popadl se za rameno.
„Říkala jsem, abys vypadl!" opakovala rozhněvaně.
V obranném gestu zvedl ruce, ale jeho hlas zněl stále stejně rozhodně. „Nikdo nebude Mickovi **0**'Rourkovi říkat, co má dělat, slečinko."
„Myslím to vážně!" vykřikla Lily a znovu zvedla svou zbraň. **0**'Rourke zaskřípal zuby, prošel okolo ni a dlouhým krokem se vydal ke dveřím.
Fanny přiskočila k Fleur, aby ji uklidnila, zatímco Lily se vydala Za násilníkem, aby se ujistila, že opustil dům.
Vzteky celý nepříčetný seběhl ze schodů, ale na posledním slupni se zastavil a otočil se přes rameno. „O mně ještě uslyšíte! Obě skončí ve vězení, to slibuji!"
Hlas se mu chvěl zlostí, ale stejně tak i Lily, která se soškou připravenou k ráně zůstala stát nahoře na schodišti. „My ti tvé peníze vrátíme! Ale tady už nejsi nikdy vítán!"
„Ted odejdu, ty zatracená mrcho, ale brzy se vrátím a ty budeš litovat."
Lily si uvědomila, že do domu vešel lord Claybourne a udivené hleděl z jednoho na druhého, ale ona z **0**'Rourka ani na chvíli nespustila zrak.
Pozorovala ho, jak přeběhl vstupní halu, rozrazil dveře a zastavil se až v bezpečí svého kočáru.
Když byl konečně pryč, teprve potom stočila zrak k markýzi. Zdálo se, že je celou událostí značně překvapený, ale pro Lily bylo těžké soustředit se na něj, protože se jí náhle podlomila kolena a ona se musela chytit zábradlí, aby neupadla.
Markýzi stačily tři dlouhé kroky, aby zdolal schodiště a přispěchal jí na pomoc.
„Posaďte se," řekl tiše a hlavou kývl na vrchní schod.
Lily byla tak slabá, že mu nedokázala vzdorovat, ale když se posadil vedle ní, napadlo ji, že by měla protestovat. Nicméně zřejmě ztratila hlas. Celá se chvěla a stěží se mohla nadechnout.
Lord Claybourne čekal, dokud se alespoň částečně nevzpamatuje, a mezitím od ní převzal sošku a položil ji na koberec.
Během chvilky se kolem nich seskupilo několik sloužících, ale markýz je všechny poslal, ať si jdou po své práci.
Jeho rozkazu si nikdo nedovolil neuposlechnout, a tak se s Lily ocitli ve vstupní hale naprosto sami.
„Co se stalo?" zeptal se mírně.
„Ubližoval Fleur," vydechla Lily.
Heath v duchu zaklel a podíval se dolů ke dveřím s takovou zlostí, jako by chtěl **0**'Rourka pronásledovat. Jediné, co však řekl, bylo: ‚A vy jste ji musela zachránit."
„Ano." Přispěchala Fleur na pomoc tak, jak před léty své matce. Tentokrát to však nebyl její otec, kdo ubližoval slabší ženě.
Lily se zachvěla a v obranném gestu si paže ovinula okolo ramen. Zřejmě dnes reagovala tak impulzivně, protože mužova slova v ní vyvolala dávné vzpomínky.
Když stále mlčela, Claybourne se zeptal: „Řekl bych, že **0**'Roarke si přišel pro své peníze, ne snad?"
Smutně se zasmála. „Asi ano. Neměla jsem čas to zjistit. Když jsem viděla, jak ubližuje Fleur, nemyslela jsem na nic jiného, než jak ho zastavit."
Claybourne pozoroval její vyděšenou tvář. „Mrzí mě, že jsem nepřišel o chvíli dříve. Vyřídil bych si to s ním sám."
Lily si s dojetím uvědomila, že Heath je připravený kdykoliv přispěchat na pomoc, a podívala se mu do očí. Náhle se jí sevřelo srdce. V těch oříškově hnědých očích se střípky zlata viděla účast a zlost. Zlost, kterou vyvolal muž, jenž by jí mohl ublížit.
Její vlastní zlost se pomalu rozplynula, nicméně náhle se z hloubi její duše vynořily temné vzpomínky. Na ten den nikdy nezapomene. Tehdy jí nebylo ještě ani šestnáct, když se jednoho letního dne připletla do hádky svých rodičů.

Většinu svého dětství, kdykoliv se rodiče začali hádat, utekla do stáje, kde se schovávala před křikem a výčitkami. Tehdy se však vrátila nečekaně domů, a když slyšela křik a pláč, vběhla do přijímacího pokoje, kde její otec surově bil její matku. Pěstmi ji tloukl do obličeje, do žeber, do žaludku... Lily nejdříve ztuhla hrůzou. Srdce jí divoce bušilo a ona se nemohla ani nadechnout. Vtom zaslechla další bezbranný výkřik její matky, a aniž by přemýšlela, vrhla se jí na pomoc, přičemž popadla jedinou zbraň, kterou měla po ruce - nůž na otevírání dopisů. Se srdcem v krku zvedla nůž a přiskočila ke svému otci. Ledovým hlasem mu oznámila, že pokud matku ihned nenechá na pokoji, zabije ho.
Díky bohu že ji hned nechal být.
Zdálo se, že i přes svou zlost sir Charles uvěřil jejímu varování. Na místě se otočil, vyběhl z místnosti a nechal Lily, ať utěšuje svou naříkající matku. Pokud věděla, od té doby už otec na matku nikdy nevztáhl ruku, a právě tehdy si Lily přísahala, že nikdy žádnému muži nedovolí, aby jí takhle ublížil. Zavřela oči a zachvěla se bolestnou vzpomínkou, která byla uchována hluboko v její duši. Ještě stále cítila hrůzu, kterou tehdy zažila. Bezmoc, odpor, vzdor, strach. Tehdy v jediné chvíli začala svého otce nenávidět a už nikdy mu jeho brutalitu neodpustila.
Najednou na sobě ucítila Claybournův zkoumavý pohled. „Co se stalo, drahá? Něco vás rozrušilo a mně se zdá, že to není jen to, že jste toho násilníka vyhodila z domu."
Snad by mu to měla vysvětlit..., ale ne. Nechtěla s markýzem sdílet své soukromé vzpomínky a noční můry. Už tak je pro ni velmi nebezpečný.
Proč o celém incidentu, kdy vyhrožovala vlastnímu otci, že ho zabije, nikdy neřekla svým sestrám? Protože ji o to požádala její matka. Dozvěděl se o tom jen Basil, a to proto, že se náhodou u ní objevil chvíli poté, když byla ještě příliš vyděšená a potřebovala někoho, komu by si mohla vylít srdce. Pak se snažila na onen den navždy zapomenout a pohřbít ho hluboko ve svém srdci, nicméně strach z mužů a jejich násilí vůči slabším ženám v ni už zůstal.
Právě proto, když Claybourne zvedl ruku, aby se dotkl její tváře, vyděšené ucukla.
Heath se zarazil a ruku zase spustil dolů. „Dovolte, abych vám pomohl," řekl tiše.
Jeho něžnost však byla ještě horší, protože Lily věděla, že mu nedokáže odolat.
Kousla se do rtu a zhluboka se nadechla. „Děkuji, ale myslím si, že se s **0**'Rourkem vypořádáme samy."
„Když nic jiného, alespoň mohu zařídit, aby vás tady už neobtěžoval."
To by bylo skvělé, pomyslela si Lily, *jenže já ti nechci být tolik zavázána.* Jsem si jistá, že Fanny si s ním poradí. Kdysi byli milenci, proto věřím, že se jí ho podaří přesvědčit, aby nám dal více času. Vaše intervence by ho mohla jen více popudit, zvláště když jste byl svědkem toho, jak jsem ho vyhodila z domu."
Claybourne zaváhal. „Přesto by bylo dobré, aby věděl, že vaše přítelkyně mají ochránce."
Lily se ušklíbla. „Obávám se, že to by jim nepomohlo. Ještě si le mu dluží příliš velkou sumu."
‚Ach ano, těch třicet tisíc liber."
Heath se na chvíli odmlčel a pak řekl: „Mám pro vás návr Já je zaplatím, když vy se stanete mou ženou."
Ohromeně se na něho podívala. „To nemůžete myslet vážně." V očích se mu objevilo pobavení. „Proč neustále nevěříte mý~ slovům? Vím, co chci. Třicet tisíc liber za vaši ruku. Některé žen by to považovaly za velmi výhodný obchod."
Lily zaťala pěsti. Jak si jen může myslet, že by si ji mohl koupit. Chtěla svým přítelkyním pomoci, ale nemínila učinit tak velko oběť, aby uzavřela sňatek z rozumu, a splatila tak jejich nesmírné dluhy. Naštěstí to nebude muset nikdy udělat.
„My vaši velkorysost nepotřebujeme, lorde," odvětila povýšeně. „S trochou štěstí budeme mít za pár týdnů tolik peněz, že dluh bez obtíží splatíme. Znáte přece naše plány. Všechno splatíme s pomocí dívek, které si na slavnosti najdou bohaté patrony."
„Ale co když **0**'Rourke bude trvat na tom, aby peníze splatily ihned?" zeptal se Claybourne. „Nechcete přece, aby vaše přítelkyně skončily ve vězení?"
Lily vzdorovitě vystrčila bradu. „To nikdy nedopustím. Marcus mi věnoval dvacet tisíc liber. Pokud to bude zapotřebí, použiju je."
Heath tázavě povytáhl obočí. „Chcete obětovat všechno své jmění na to, abyste jim pomohla?"
Je to jediná možnost, která přichází v úvahu." „Co těch zbývajících deset tisíc?"
„Požádám o půjčku Marcuse nebo lady Freemantlovou. Oba jsou bohatí a ušlechtilí. Navíc Fanny napsala knihu, která má vyjít už příští měsíc. Vydavatel tvrdí, že dílo půjde na dračku, poněvadž v něm Fanny radí, jak mladá dáma může získat bohatého manžela. Výnos z prodeje nám pomůže splatit zbytek dluhů."
‚Ale já mohu ihned zaplatit celých třicet tisíc."
Jeho vytrvalost Lily málem rozesmála. Jste nesmírně laskavý a štědrý, lorde, ale musím odmítnout. Možná existuje nějaká situace, kdy bych byla tak zoufalá, že bych o vaší nabídce uvažovala, ale teď tomu tak není."
Pochybuji, že k tomu někdy dojde, dodala v duchu. Nepříjemný incident, který se před malou chvílí odehrál, ji znovu důrazně připomenul, proč se nikdy nechce vdát a stát se majetkem muže, jenž tak nad ní získá naprostou kontrolu. Nikdy žádnému muži nebude věřit natolik, aby se za něho provdala a umožnila mu řídit její osud.
Lord Claybourne zřejmě nepatřil k těm mužům, kteří by na ženu vztáhli ruku, ale to ještě neznamená, že by jí nemohl ublížit. Zvláště, když by ji uvěznil v manželství, odkud by pro ni nebylo útěku.
Lily raději změnila téma hovoru. „Už jste pozval na večírek své známé, jak jste slíbil?"
„Ano, už jsem s tím začal."
‚A jsou skutečně takoví, o jaké jsem vás žádala? Milí, laskaví a dostatečné bohatí, aby mým žákyním umožnili dobrý život?"
„Vaše požadavky nejsou příliš skromné, ale některé takové jsem už skutečně získal. Věřím, že se mi podaří přemluvit ještě ostatní, aby na večírek přišel tucet vhodných kandidátů, jak jste si přála."
„Dobře." Tiše vydechla. Ačkoliv se už přestala třást, útroby se jí ještě stále svíraly hrůzou a nemohla přestat myslet na to, jak si poradí s **0**'Rourkem.
„Musím jít," řekla Lily. „Půjdu se podívat, jak se daří Fleur, a pak se musím poradit s Fanny, co dál."
Vstala, ale když ji Claybourne následoval, zaváhala. „Promiňte, zapomněla jsem. Slíbila jsem vám čaj. Pokud chcete, můžete samozřejmě zůstat. Nebo se vraťte zítra, až se celá situace vyřídí a bude větší klid."
Suše se usmál. „Zůstanu, děkuji. Nemohu si dovolit promarnit ani jediný den. Zbývají mi dva týdny, pamatujete?"
Jeho lehký tón Lily poněkud uklidnil. Připadalo jí mnohem snadnější vrátit se k jejich hře než se potýkat s jeho něžností. „Nebojte se, řeknu Fleur a Chantel o vaší štědré nabídce splatit jejich dluhy. Zcela jistě vám pak připíší další bod."
„Body mě nezajímají tolik jako to, co má v plánu **0**'Rourke. Nemyslím si, že vám odpustí, co jste mu udělala, i když jste byla v právu." Lily nakrčila nosík. Já vím. Zřejmě bych mu měla napsal omluvný dopis a ujistit ho, že máme v plánu zaplatit všechny dlu hy..., i když zřejmě bude lepší, když to nechám na Fanny. Jsem si jistá, že ta má mnohem více zkušeností a bude si vědět rady, jak uchlácholit raněnou mužskou pýchu."
Vydala se dlouhou chodbou a Claybourne ji následoval. „To jis tě ano, ale pokud chcete pokračovat v tom, že budete napadat mnohem větší a silnější muže, zřejmě byste se měla naučit bojovat."
Udiveně se na něho podívala. „Nabízíte mi, že mě budete učit šermovat?"
Pobaveně se zasmál. „Z té představy se mi rozbušilo srdce. D bych přednost, kdybyste se věnovala vyšívání a hraní na piano..., ale to bych od vás zřejmě chtěl příliš."
„To tedy ano," řekla Lily sladce. „Vždy jsem se chtěla nauči šermovat. Matka však na mé prosby nikdy nereagovala. Už tak s nedokázala smířit s tím, že prakticky vyrůstám ve stáji. Pokud vím, tak vy, Marcus a váš přítel Arden jste skvělí šermíři."
„To máte pravdu. Pravidelné trénujeme..." Heath se zarazil. „Vlastně jsme trénovali, než Marcus a Arden ztratili hlavu pro vaše sestry."
Lily se na něho zamyšleně podívala. „Kdybyste mi dal několik lekcí, mohla bych se naučit, jak se bránit. Umím střílet, ale s rapí-rem nemám žádné zkušenosti."
Claybourne se rozesmál. „Dostanu další bod?"
Lily se odmlčela, jako by přemýšlela, zda umění šermovat stojí za to, aby snadno mohl zvýšit své skóre. Nicméně od svých šestnácti si toužebně přála umět se bít jako muž. Kdyby to uměla, pak by si mnohem lépe poradila s takovým surovcem, jako je **0**'Rour-ke, stejně jako s povaleči, kteří v parku mlátili nebohého psa. „Pokud na tom trváte."
„Dobře tedy. Pokud budete mít čas, můžeme začít hned zítra."
Jsem si jistá, že odpoledne si pro vás hodinu nebo dvě vyšetřím, lorde."
„Doma mám místnost vybavenou speciálně na trénink." Lily zakroutila hlavou. Nechtěla zůstat s lordem Claybournem tak dlouho sama, a už vůbec ne u něho doma. „Copak nemůžeme Irénovat tady? Salon, který jsme upravili k výuce tance, by mohl lvi dostatečný."
Heath přikývl. „Máte pravdu, zajisté to bude lepší. Kdyby vás někdo viděl, jak vstupujete do domu starého mládence, mohlo by mi to zkazit pověst."
Právě dorazili ke dveřím do přijímacího pokoje. „Moc dobře víte, že mně na mé pověsti příliš nesejde."
„Ale mně ano, drahá. Zítra přinesu rapíry a vše, co je potřebné. ovšem pod jednou podmínkou."
„Pod jakou podmínkou?"
„Ze mi nebudete říkat lorde, ale budete mě oslovovat mým křestním jménem a budeme si tykat. Jmenuji se Heath."

Heath sledoval Lilyino rozhodování, zda se jí nebezpečí spojené s oslovováním křestním jménem vyplatí vyměnit za umění šermovat.
„Dobře tedy," řekla nakonec. „Budu ti říkat Heathe. Ale při tréninku mě nebudeš šetřit, jinak se vrátíme k lordovi."
Heath se v duchu usmál a gratuloval si k malému vítězství. Ne-jenže s ní stráví více času, ale dostane tak i příležitost občas se jí dotknout, a snad tak pokročit ve svém svádění. Měl na mysli mnohem zajímavější věc, kterou by chtěl s Lily trénovat, než je umění šermu.
Heath si prsty pročísl vlasy a napadlo ho, jak je v jednání s Lily vypočítavý a lstivý. Chová se přesně tak jako většina debutantek, které ho dlouhé roky pronásledovaly.
Jenže ona mi nedává na výběr, omlouval se v duchu a následoval
ji do přijímacího pokoje.
Když přistoupila ke své přítelkyni a objala ji, zůstal opodál, aby jim poskytl chvilku soukromí. Zdálo se, že Fleur se z konfrontace s **0**'Rourkem rychle vzpamatovala, ale zato Chantel se třásla po celém těle jako osika a teatrálně se ovívala vějířem, jako by se chystala k mdlobám. Na druhou stranu Fanny se jako vždy chovala
klidně a vyrovnaně.
Heath z Lily nemohl odtrhnout zrak. Byla neuvěřitelně rozhodná, tvrdohlavá a neústupná, nicméně neobyčejně laskavá, loajální a chápavá. V jejich hře by neustoupila ani o píď, ale zato byla roz-hodnutá klidně se vzdát veškerého svého jmění, jen aby zachránila své přítelkyně.
Lily byla rovněž příjemně originální a vzrušující. Taky odvážná a houževnatá. Heath si vzpomněl na výraz její tváře, když s bronzovou soškou vyprovázela **0**'Rourka. Kdyby se nebál, že to ten mizera nenechá bez odezvy, mohlo by to být nanejvýš komické.
Nemůže se na Lily zlobit za to, že pospíchá na pomoc všem slabým a bezbranným. Vždyť to je jedna z mnoha věcí, kterou na ní obdivuje.
Heath si však uvědomoval, že sama je velmi zranitelná. Nejednou u ní spatřil vyplašený výraz, který ho ponoukal k tomu, aby ji objal a utěšil ji. Aby ji chránil před celým světem a nedovolil nikomu, aby jí ublížil.
Tento silný pocit ho neopouštěl. Lily v něm probouzela ochranitelský instinkt stejně jako touhu. Dobře však věděl, že než by přijala jeho pomoc, to by raději spolykala hřebíky
Byl si jistý, že jí někdo musel ublížit. Možná právě proto je ted tak nedůvěřivá a plachá.
Už se to nikdy nestane. Nikdo jí neublíží. Heath vždy chránil to, co bylo jeho, a Lily jeho je. I když to nechce přiznat.
Pozoroval ji, jak utěšuje své přítelkyně, a zaplavil ho silný příval něhy. Umínil si, že musí odhalit, proč je Lily tak vyděšená, tak odmítavá. Nicméně ze všeho nejvíce musí získat její srdce a důvěru.
Lily si myslí, že nepotřebuje muže, že nepotřebuje *jeho.* Jenže on jí dokáže, jak hodně se mýlí.

8

Lord Claybourne prostě nehraje fér!
Lily své přítelkyni Fanny

Heat zůstal nehnuté stát a jako uhranutý pozoroval Lily, jak běží dolů po schodišti. Opět se jí ho podařilo překvapit, protože tentokrát své oblé křivky zahalila do bílé košile, pánských kalhot a vysokých bot. S dlouhými vlasy svázanými na temeni hlavy černou stužkou vypadala jako malý rošťák - a podle toho, jak se tvářila, si toho byla dobře vědoma.
„Dobrý den, Heathe," pozdravila ho.
Poněvadž ho vyzývavý pohled varoval, aby si jen zkusil její výběr šatstva neschválit, Heath se spokojil jen s letmou poznámkou. „Co té vedlo k tak nevšednímu výběru oblečení, drahá?"
„V šatech se jen stěží mohu naučit šermovat, nemyslíš? V kalhotách se mohu pohodlně a volně pohybovat, jak bude třeba. Navíc, možná že pro tebe bude snadnější, když budeme předstírat, že jsem muž."
Nechápavě se na ni podíval. „Proč bych měl, zatraceně, předstírat, že jsi muž?"
„Protože pak se mnou nebudeš zacházet jako s bezbrannou ženou a přestaneš se mi neustále dvořit."
Pokud si myslela, že by ji jen na chvíli mohl považovat za muže, pak se pekelně mýlila. Kalhoty nechávaly vyniknout ženským křivkám oblých boků a štíhlých stehen, zatímco košile obepínala bujné poprsí „Takže ty ses takhle neoblékla proto, abys mě od sebe od hnala?"
Lily se zvonivě zasmála. „Přiznávám, že mě to napadlo. Nem žeš přece chtít markýzu, která má tak skandální způsob oblékání.
Heath zakroutil hlavou. Její skandální oblékání nic nezměnilo Vlastně právě naopak. Bylo zábavné poznat ženu, která je snad je tě větším rebelem než on sám. „Snad sis už mohla všimnout, v nejsem nijak malicherný. Až se vezmeme, rozhodně té nemíním v ničem omezovat."
‚Ale společnost mě odsoudí a budou se na mě dívat skrze prsty."
„Ani bych neřekl. Pro bohatou šlechtu platí jiná pravidla než pro ostatní. Pokud si jako má markýza oblečeš kalhoty, budou o tobě mluvit jako o excentrické."
Lily se zamyšleně zamračila a Heath pokračoval: Jako má žena budeš mít mnohem více svobody, než jaká je ti umožněna teď, když jsi neprovdaná mladá dáma. Musím tě ujistit, že život se mnou rozhodně nebude žádná nuda. Když budeš chtít, můžeme každý den pořádat turnaje v šermu."
Ohrnula nosík. „Dokonce ani tak lákavá představa mě nemůže zviklat, lorde."
Jmenuji se Heath, pamatuješ?"
„Dobře tedy..., Heathe. To jsou ty rapíry?" zeptala se a ukázala na dlouhé pouzdro, které přinesl s sebou.
„Ano, jsou to cvičné rapíry. Čepel mají obroušenou a hroty jsou opatřené ochrannými kryty."
„Skvělé." Obdařila ho okouzlujícím úsměvem. ‚Alespoň se nemůže stát, že bych tě nedopatřením propíchla."
Heath si pomyslel, že ještě stále ho svým úsměvem vyvádí z míry. Vlastně všechno na ní ho přitahovalo a vzrušovalo tak, jako na žádné jiné.
Zdálo se však, že Lily o svém kouzlu nemá ani tušení. „Pojďme," řekla. „Taneční sál a tréninková místnost šermu je tímto směrem."
Následoval ji přes vstupní halu do zadní části domu a obdivoval její pohupující se boky. Místnost, do níž ho zavedla, byla vskutku neobyčejně velká. Nábytek byl odsunutý do rohů pokoje a srolovaný koberec odhalil leštěné parkety.
„Bude to vyhovovat?" zeptala se Lily. „Myslím, že to je dokonalé."
Heath zavřel dveře a tiše je zamkl. Konečně se mu naskytla vzácná příležitost zůstat s Lily o samotě a on nechtěl být nikým i ušen.
Měl v úmyslu naučit ji toho mnohem více než se jen ohánět ra-I lírem. Navzdory své vášnivosti byla Lily velmi nezkušená a nutně potřebovala, aby v ní probudil její ženskou touhu. Pokud jí ukáže, jaké to je zažít skutečnou rozkoš, snad to sníží její odpor a ona bude ochotná stát se jeho ženou.
Heath se v duchu spokojené usmál, zbraně položil na stůl
a svlékl si kabát a nákrčník.
„S čím začneme?" zeptala se Lily, když otevřel pouzdro.
„Se základy. Nejdříve se musíš naučit správné postavení. Potom základní pohyby a výpady. Nakonec probereme obranu a útok. V některé z dalších hodin tě naučím několika taktikám a strategiím, jak porazit nepřítele. Ale jak už jsem řekl, musíme začít hezky od začátku."
Vytáhl dlouhý tenký rapír a na jeho špičku nasadil ochranný kryt, aby nikomu neublížil. Pak jí ukázal správné postavení - pravá paže natažená, rapír zvednutý, levá paže skloněná dozadu. Potom následovalo několik základních pohybů a nakonec ji nechal, aby si všechno důkladně procvičila.
Heathovi se líbilo, že se jí může dotýkat, a obdivoval fakt, že je Lily tak bystrou žákyní. Bylo to především její skvělou pohyblivostí a přirozeným sportovním nadáním.
Později stál naproti ní a učil ji, jak správně vést výpad a jak se
chránit.
„Šermování je skoro jako naše hra," podotkl Heath, když se pomalu pohybovali po místnosti. „Musíš být neustále ve střehu, počkat na vhodnou dobu a potom zaútočit, aniž se přestaneš bránit."
„To vidím," řekla Lily zadýchaně. Jsi vskutku dobrý," uznala o chvíli později, když jí dal chvíli na odpočinek.
„Trochu cvičení a budeš schopná mě vyzvat na souboj." Hlasitě se zasmála. „Potřebovala bych na to celý život, abych se ti vyrovnala." Heath s ní nesouhlasil. Lily byla pro něho už tak dost dobrrt, Samozřejmě ne v šermu.
Její chuť k životu, její spontánnost a vášnivost ho naplňovaly ob divem a touhou.

Bylo zvláštní, že za tak krátkou dobu jejich známosti k ní cílil něco neuvěřitelně silného a nezlomného. Jediná žena, která v něm dokázala probudit podobně něžný cit, byla Marcusova mladší sestra Eleanor. Vlastně by se dalo říct, že Lily se k němu chovala podobně jako Eleanor, jako mladší sestra ke svému bratrovi, která ho platonicky obdivuje. Heath však měl v úmyslu platonický vztah brzy změnit.
Zároveň si uvědomoval, že ho k Lily váže tak silné pouto, protože mu připomíná jeho nejbližší přátele. Měl jen několik vzdálených příbuzných, ale Marcus a Drew byli vždy jako jeho bratři. Za dlouhá léta přátelství spolu prožili mnoho dobrého i zlého. Radost, smutek, první lásky.
Ted, když budou oba ženatí, mu budou chybět. Nicméně když viděl jejich štěstí, napadlo ho, jestli by ho něco podobného nečekalo s Lily.
Pokud by se stala jeho ženou, mohl by se s ní neustále smát, provokovat ji a škádlit, jako to dělá právě teď. Také by ji mél ve své posteli. Byla to příjemná představa, že by se vedle ní každé ráno probouzel a mohl se s ní dlouze a nerušeně milovat...
Heath se díval do jejích rozesmátých očí a napadlo ho, že ji chce hned teď. Byla tak neuvěřitelně smyslná, že toužil zabořit prsty do jejích vlasů, přitisknout ji ke zdi a celou ji zlíbat.
Takovou chybu si však nesmí dovolit. Nechce jen uspěchanou aférku. Chce, aby se Lily stala jeho ženou. Také nesmí zapomínat na její pověst. Lily žila dlouhé roky ve stínu skandálu a on nedovolí, aby se to opakovalo.
Ne, zůstane pannou, dokud mu před oltářem neřekne své ano. To však neznamená, že ke svému přesvědčování nesmí využít vášeň. Chtěl víc než její kapitulaci. Chtěl, aby poznala skutečnou rozkoš, jaká může být mezi mužem a ženou...
Heath se probral ze svých myšlenek, až když na něho Lily promluvila. „Stalo se něco?"
„Ne, nic. Ale je čas na další lekci."
.Jakou lekci?" zeptala se ostražitě.
Heath neodpověděl, místo toho k ní přistoupil, z ruky jí vzal braň a oba rapíry opatrně odložil na stůl. Když se k ní znovu vrátil, skoro nemohl odolat nutkání sevřít ji v náruči a zmocnit se jí. „Chci tě učit o vzrušení a touze," řekl, když si Lily přitáhl blíže. Lily zvedla ruce a se zrychleným dechem ho od sebe chtěla odstrčit, ale Heath nepovolil.
„Už jsem se zmínil o tom, že když jsem té viděl v těch přiléhavých kalhotách, spustila se má představivost na plné obrátky? obávám se, že tvůj výběr oblečení na mě měl zcela opačný efekt, než v jaký jsi doufala."
Jaký efekt?" zeptala se nervózně.
„Dokonale jsi mě vzrušila," odpověděl s pohledem upřeným do
|**ejích** očí.
„To jsem ale neměla v úmyslu."
„Nemůžeš popřít, že stejně tak vzrušuji já tebe."
Lily otevřela ústa, jako by se chtěla bránit, ale pak je zase zavřela. „Samozřejmě že mě vzrušuješ. Jsi přece zkušený milenec, který vede každou sukni. Jenže reakce mého těla na mém rozhodnutí nic nezmění. Je to jen dočasná fyzická potřeba."
„Neměla bys tolik odmítat to, co ani neznáš."
Heath ji objal v pase a přitiskl na svou hrud. Jsi žena nezkrotné vášně, Lily. Příliš vášnivá na to, abys zbytek života prožila jako stará panna. Příliš horkokrevná a smyslná. A já ti to chci dokázat."
Tvrdohlavě vystrčila bradu. „Myslím si, že vášeň je zbytečně
přeceňována."
„Vím, že teď si to myslíš, ale ode dneška už nebudeš." Kolenem vklouzl mezi její nohy a pomalu je rozevřel. Lily zděšeně zalapala po dechu a snažila se mu vyškubnout, ale Heath ji sevřel ještě pevněji a své vzrušené mužství jí přitiskl k břichu.
Heathem projela prudká vlna touhy, ale věděl, že se musí ovládnout. Tahle chvíle patřila Lily, ne jemu.
Pevným stehnem zkušeně třel její ženství a opatrně ji nadzvedl, aby jí viděl přímo do očí. Než se k ní sklonil a zmocnil se jejích rtů, její hlasité oddychování se změnilo v tiché zasténání.
Lily ztuhla hrůzou. Něco tak nestoudného a podlého od něho nečekala. Heath ji však nepřestával líbat. Něžné si s ní pohrával, vychutnával sladkost jejích úst, jazykem prozkoumával každičko skulinku horké hebkosti.
Po nekonečně dlouhé době byl odměněn prudkou reakcí, jakfl by se v Lily prolomila hráz. Líbala ho tak dychtivě a hladově, až si mu v žilách začala vařit krev.
Heath měl pocit, jako by se líbal poprvé v životě. Když jejich polibek konečně přerušil, ohromeně lapal po dechu.
Lily na něho hleděla doširoka otevřenýma očima, měla rozcuchané vlasy a tváře jí hořely vzrušením. Byla překrásná. Pohled na ni ho naplňoval primitivní touhou, kterou ještě nikdy předtím nezažil. Přesto se ovládl a postupoval pomalu a opatrně.
Dovedl ji do rohu místnosti, kde se posadil na jednu z židlí a přitáhl si ji na klín.
Když si rozepnul košili, vzal ji za ruku a horkou dlaň si přitiskl k hrudi. Udiveně ho pozorovala, ale nic nenamítala.
Když ji však začal hladit po ramenou a štíhlých pažích, tiše vydechla: „Heathe..."
„Copak, lásko?"
„Musíš přestat."
„To je ale hloupý nápad. Vždyť jsme sotva začali."
Pohledem sklouzl k oblým ňadrům a rozepnul několik knoflíčků košile. Měla na sobě průsvitnou košilku, pod kterou se jí jasně rýsovaly růžové hroty bradavek.
Heath vklouzl do výstřihu, zatáhl za látku a svému pohledu vystavil hebké prsy. Pak velmi pomalu klouzal bříšky prstů po citlivé pokožce a krouživě přejížděl po tmavých dvorcích. Lilyiny bradavky byly naběhlé, zduřelé touhou a doslova žadonily o jeho pozornost, ale Heath je záměrně ignoroval.
Lily se zachvěla, a když vzal její plnost do dlaní a potěžkal těžké prsy jako zralé ovoce, ohromené vydechla.
Heath byl její reakcí ohromen. Jakmile vzal pevné hroty zduře-lých bradavek mezi dva prsty a začal je pomalu třít, Lily zaklonila hlavu a tiše vykřikla.
To bylo ještě předtím, než sklonil hlavu, vzal jeden sladký pupen mezi rty a začal ho něžně sát. „O tomhle jsem snil celé týdny," zamumlal a začal se věnovat druhé bradavce. „Chtěl jsem tě laskat, ochutnávat, dráždit tě..."

Když opatrně uchopil hrot mezi zuby a něžně skousl, Lily se zachvěla, popadla ho za ramena a přitiskla se k němu.
Heath ji dráždil tak dlouho, až Lily zavzdychala: „Heathe..., mu-síme přestat." „Ne, dokud mě nepoprosíš," odvětil.
Věděl, že něco takového neudělá, protože ve skutečnosti ne-chtěla, aby přestal. A on by to ani neudělal. Její hebké tělo toužilo po jeho dotecích a žadonilo o polibky a polaskání. Pokožka jí žhnula, srdce bilo jako o závod a hrud se dmula touhou.
K jeho velké radosti Lily zcela zjevně chtěla stále více a více. prsty mu zabořila do vlasů a snažila se ho přitisknout ještě blíž.
Nicméně Heath naposledy polaskal zduřelý hrot, nepatrně ji odstrčil a podíval sejí do očí.
Lily se na něho udiveně podívala a v očích se jí zračilo zklamání.
„To je všechno?"
Heath se usmál. „Ne, je toho mnohem víc." Natáhl ruku, rozvázal stužku, která držela záplavu jejích kaštanových vlasů, a nechal je rozlít po ramenou.
„V těch kalhotách jsi přímo neodolatelná a představa, že bych ti je svlékl, je neobyčejně vzrušující, ale bohužel to musíme zvládnout i v oblečení."
„Copak to jde?"
„Ano, jde. Ukážu ti to."
Oběma rukama ji vzal v pase, nadzvedl a rozkročmo si ji posadil najedno koleno. Pak ji začal vést dopředu a dozadu.
Lily ohromeně vydechla a instinktivně se rozkrokem přitiskla k pevným svalům jeho stehna.
„Tak je to správné, lásko..., pojd."
Když si uvědomila, co po ní žádá, ústa se jí rozevřela údivem, ale když si ji přitiskl ještě blíže, aby se její prsy třely o jeho nahou hrud, nebránila se.
Jeho ruce ji vedly, nicméně netrvalo dlouho a Lily se sama chopila iniciativy a udávala své vlastní tempo. Zaklonila hlavu a slastně zavřela oči.
„Ne, dívej se na mě, lásko. Chci v tvých překrásných očích vidět rozkoš."
Když ho poslechla, skutečně v jejích tmavých hlubinách viděl přesné to, co si přál. Rozkoš, vzrušení a údiv, jako by nechápala, co se to s ní děje. Lily měla pocit, jako by se její tělo ocitlo v ohni. Heathovo pevné stehno nemilosrdně třelo její citlivé ženství a ona mu dychtivě vycházela vstříc a nestoudně hledala ukojení. Jako by jí rozum zastřela hladová touha. Ačkoliv nevěděla, co se bude dít, védl ji primitivní instinkt starý jako lidstvo samo.
Když okolní svět zmizel a nezůstalo nic než jen intenzivní vlny prudkého ukojení, které zcela převzaly kontrolu nad jejím tělem, křečovité se vyklenula, nehty zabořila do Heathova ramene a hlasitě vykřikla.
Když odezněla poslední vlna bouřlivého orgasmu, ornamene klesla do Heathovy náruče a tvář zabořila clo úžlabiny pevného krku. Přerývané dýchala a snažila se pochopit, co se to s ní vlastně stalo.
Byla ohromená rozkoší. Překvapená. Všechny končetiny měla těžké a mozek nechtěl pracovat. Něco tak intenzivního a neskutečně krásného ještě nikdy nezažila.
Byla si jistá, že Heath to dobře ví. Držel ji v náruči a jednou rukou ji něžně hladil po vlasech. Když konečně ze sebe dokázala vydat slovo, její hlas zněl tiše a vyčerpaně. „Tohle není lekce, o kterou jsem žádala."
Cítila, jak se usmál. „Ne, ale byla to lekce, kterou jsi potřebovala. Ted alespoň vidíš, oč přicházíš, když se zříkáš muže a manželství."

„Vidím jen to, že jsem dnes udělala velkou chybu," odvětila Lily. „Neměla jsem si oblékat kalhoty. Kdybych byla oblečená jako lady, nebyl bys tak drzý a nestoudný."
Uslyšela jeho tichý smích. „Nenechej se vysmát, má drahá. Mně je přece naprosto jedno, co máš na sobě. Toužil bych po tobě, i kdyby sis na sebe vzala děravý pytel." Něžně ji políbil do vlasů. Ještě nikdy v životě jsem nebyl tolik vzrušený, jako jsem ted."
Náhle si Lily uvědomila, že se mu kalhoty dmou pevnou vybouleninou, a snažila se odtáhnout, ale Heath jí to nedovolil. „Takže co si myslíš o své první lekci vášně?" zamumlal a něžně jí kousl do ucha.
Lily zrudla rozpaky. „Připadala mi... zajímavá." Jen zajímavá?" zeptal se posměšně. „Dobře..., snad úchvatná."
26
Heath se spokojeně rozesmál. Jsem poctěn. Muž se dme pýchou, když ví, že svou milenku dokáže uspokojit." Lily se zamračila. Jenže my nejsme žádní milenci." „Velmi brzy to hodlám změnit."
Lily se posadila a podívala se mu do očí. „Řekla bych, že mám do toho také co mluvit."
„Samozřejmě že ano. Jsem si však jistý, že po dnešku už nebudeš mít k mé žádosti o ruku tak tvrdohlavý odpor."
„Na mé tvrdohlavosti dnešní den nic nezměnil, lorde."
„Říkej mi Heathe."
Bylo obtížné myslet na něho jako na přelétavého šlechtice, když ho měla oslovovat tak familiárně, ale slíbila to. „Dobře tedy, ale musím tě varovat, Heathe. To, že jsi mě svedl, neznamená, že ti naši hru jakkoli ulehčím."
Líně se usmál. „Vyhrát snadno by mě ani netěšilo..., stejně jako lebe."
Lily věděla, že má pravdu. Křížit s ním svůj důvtip jí připada**lo** vzrušující a osvěžující. I když často prohrávala, jako právě před **chvílí.**
Jak se jen mohlo stát, že mu stačila chvilka a využil jejich hodi**nu** šermu ve svůj prospěch? Jistě to je tím, že zatímco on je vytrva**ly** a neústupný, ona je naprostý slaboch. Je pevně rozhodnutá, že nepodlehne žádným jeho svodům, ale stačí, aby se jí dotkl, a její **pevná** vůle se rozplyne jako pára nad hrncem.
Vtom se Heath naklonil a překvapil ji polibkem na rty. *Má tak nebezpečné rty,* pomyslela si Lily, když ji znovu zaplavila hřejivá touha.
Poněvadž si uvědomila, jak lehce by mu mohla znovu podleh**nout,** rozhodla se pro okamžitý ústup, nicméně Heath jí v tom zno**vu** zabránil.
„Nechce se mi věřit, že jsem to mohla nechat zajít tak daleko," i mumlala Lily.
„Byl to jen další přirozený krok v naší hře. Oba jsme věděli, že se to stane. Snad si mohu dovolit říct, že jsi to sama chtěla."
Lily to nemohla popřít, jelikož v jeho slovech byl kousek pravdy, chtěla vědět, jaké to je prožít rozkoš, a zjistila, že něco takového si nikdy nedovedla ani představit. Když stále mlčela, Heath se jí podíval do očí. „Nepochybuji
0 tom, že *budeme* milenci, Lily. Budeme se spolu však milovat až tehdy, až budeš rozhodnutá, že mě chceš za manžela."
Dlaněmi se zapřela do jeho hrudi. „Oddáváš se bláhovému snění."
„Pokud ano, pak je velmi příjemné. Dokonce ještě lepší, než když si tě představuji, jak ležíš nahá v mé posteli a miluješ se se mnou. Až se vezmeme, velmi rád tě zasvětím do tajů milování a naučím tě vše, co bys měla znát."
Jeho slova v ní probudila divoké fantazie, ale Lily se nevzdávala. ‚J\ž se vezmeme?" opakovala. Jsi arogance sama."
V oříškově hnědých očích se objevily pobavené jiskřičky smíchu. „Ujišťuji tě, že se ti v naší manželské posteli bude líbit. Snad nebude přehnané, když o sobě řeknu, že jsem velmi zručný milenec." Jako by chtěl svá slova dokázat, předklonil se a mezi rty sevřel jednu růžovou bradavku.
Prudký nával touhy Lily rozechvěl jako struny harfy. Vyděšeně sebou škubla a prudce se odtáhla.
Když ji konečně pustil a dovolil jí vstát, vyskočila na nohy, otočila se k němu zády a rychle si začala upravovat spodní košilku
1 košili. O tom, že je Heath skvělý milenec, ani na chvíli nepochybovala.
„Vůbec bych se nedivila, kdybys Fleur řekl, co se mezi námi odehrálo," zamumlala Lily. „Mohla by ti přičíst další bod."
Koutkem oka viděla, že si rovněž upravuje zevnějšek. „To bych neudělal. Gentleman o záležitostech lásky nikdy nemluví před jinou osobou. Tohle je jen mezi námi."
Bez dalšího slova došla ke dveřím a odemkla je.
„Znamená to, že naše lekce šermu dnes skončila?" zavolal za ní Heath.
Lily po něm střelila pohledem. ‚Ano, vlastně ano. Já už o žádnou lekci nestojím. Nevěřím ti."
Tázavě povytáhl obočí. „Nevěříš mi? Nebude to spíš tak, že nevěříš sobě?"
Lily na jeho nestoudnou otázku neodpověděla. Když však otevřela dveře a vyběhla z místnosti, s údivem si uvědomila, že skutečně touží po rozkoši, kterou jí může dát jen ten arogantní, nabubřelý, okouzlující a neuvěřitelně něžný mizera.

9

Už chápu, proč ženy před markýzem omdlévají, ale zamilovat se do něho - nebo do jakéhokoliv jiného muže -to nepřichází v úvahu.
z dopisu Lily svým sestrám

P okud Lily doufala, že se jí podaří v příštích dnech markýzi vyhnout, pak všechny její naděje pohasly hned toho večera, kdy Fleur podotkla, že její žákyně potřebují skutečného gentlemana, aby si na něm mohly procvičit své dovednosti.

Pak však Lily napadlo, že by jeho dvoření, o které nestála, mohla využít pro dobrou věc. Proto spolkla svou pýchu a poslala Hea-thovi do jeho londýnského domu vzkaz, v němž ho žádala, zda by jí následující den v deset hodin dopoledne mohl navštívit.

Lily se v duchu uklidňovala, že pokud bude obklopená svými žákyněmi, bude schopná mu lépe odolat.

Záhy však měla zjistit, že její plány jsou zcela nedostačující. Stačilo, aby Heatha uviděla tak krátce po svém ostudném selhání, a všechny vzrušující vzpomínky se náhle vrátily v plné síle. Ačkoliv se horečně snažila nedat na sobě nic znát, nemohla zapomenout na bouřlivou vášeň, kterou v ní včera vyvolal. Najednou na svých dlaních znovu cítila pevnost jeho svalů. Bradavky jí ztuhly, jako když je sál svými rty, a nohy se jí začaly podlamovat hladovou touhou.

Už chápala, proč ženy bojují o jeho přízeň a snaží se ho dostat do postele.

Naštěstí tady byly Fleur a Chantel, které se chopily iniciativy, představily dívkám lorda Claybourna a připravily scénu chystaného večírku.

Lily nečekala, že jejich setkání na ni bude mít tak velký dopad. Pozorovala, jak se Heath nenucené baví s děvčaty, uvolňuje napětí a na jejich tvářích vykouzluje úsměv. Ke konci hodiny ho všechny prakticky sváděly. Nicméně on zkušeně odrážel odvážné návrhy Ady Shawové i flirtování Sally Neadové.

Lily si neradostně pomyslela, že by dokázal svést i ptáčka na větvi stromu.

Na druhou stranu ji těšilo, jak se snažil povzbudit Peg Wallaceo-vou. Pegina plachost se díky jeho zájmu rozplývala, a když hodina skončila, Lily cítila potřebu poděkovat mu za jeho snahu.

Vzala ho kousek stranou a řekla: „Myslím, že by bylo spravedlivé, aby ti Fleur připsala další bod."

„Víš jistě, že chceš být tak štědrá?" zeptal se pobaveně. „S bodem, který jsem včera dostal za lekci šermu, jich mám už sedm. S takovou se může stát, že vyhraju."

Lily pokrčila rameny. Nechtěla mu dát šanci, aby vyhrál, a tím dostal svolení dvořit se jí další tři nekonečné měsíce, ale rovněž chtěla být spravedlivá. „Tentokrát si ho zasloužíš."

„Byl bych ochoten jeden bod vyměnit za to, že mě dnes večer doprovodíš do divadla Drury Lane."

Nemohla si pomoct a musela se jeho vytrvalosti pousmát. Bylo nad slunce jasné, že jeho nabídka večera stráveného v divadle nebyla ničím jiným než další příležitostí, jak být v její blízkosti. „Bohužel, musím odmítnout. Nechci, aby mě někdo s tebou viděl. Kromě toho, stejně jsi dnes už vyčerpal svůj čas."

Usmál se na ni tak, až se jí prudce rozbušilo srdce. Jen jsem to zkusil. Pak se tedy uvidíme zítra na zahradní slavnosti lady Free-mantlové. Nabídl bych ti doprovod, ale očekávám, že bych stejně neuspěl."

„Děkuji, ale už jsem se domluvila s Fanny," řekla Lily a v duchu blahořečila bohu. Chiswick byl od čtvrti Mayfair nejméně půl hodiny cesty a ona s ním za žádných okolností nesmí zůstat tak dlouho sama. Vždyť jen stát naproti němu v místnosti plné lidí bylo zneklidňující.
A když se sklonil, vzal ji za ruku a něžně políbil na konečky prstů, znovu její zmocnilo důvěrně známé chvění.
Lily se přinutila ke klidu, poněvadž mu nechtěla poskytnout sa-íisfakci z toho, jaký má na ni vliv. Když však odešel, zůstala stát na místě a vychutnávala si hřejivý pocit, který způsobil dotek jeho rtů.

V sobotu ráno se probudili do chladného a zamračeného dne. Lily doufala, že začne pršet a Winifred bude muset svou zahradní slavnost odložit na neurčito. Přesto si oblékla elegantní šaty a klobouk pro případ, že by ji počasí zklamalo a společenská událost ji neminula.
Když Fanny dorazila ve svém kočáře, aby ji vyzvedla, Lily si všimla, že její přítelkyně je oděná podle poslední módy. Zřejmě chtěla udělat dobrý dojem.
Fanny se však až tolik nezajímala o urozené hosty jako o Micka
0'Rourka.
„Napsala jsem mu dlouhý dopis, v němž jsem mu vylíčila náš plán s večírkem," řekla Fanny, jakmile se Lily posadila vedle ní a vyrazily na cestu. Jenže mi ještě neodpověděl. Musím přiznat, že mě to znepokojuje."
„Myslíš, že se chce pomstít za to, že jsem ho vyhodila?" zeptala
se Lily.
„To nevím. Je pravděpodobné, že čeká, až se za ním připlazím po kolenou a osobně ho poprosím o odklad."
„Doufám, že se před ním takhle nikdy neponížíš," pronesla Lily vášnivě. „Zvláště, když se ani nejedná o tvůj dluh." Já vím. Jenže zřejmě mi nic jiného nezbude." Lily se zamračila. Jestli chceš, mohu se dnes Winifred zeptat, jestli by ten dluh nemohla zaplatit."
„Snad bys mohla zjistit, zda by to přicházelo v úvahu. Ale jen pro klid duše," dodala Fanny. „V pondělí pořádáme večírek a pak snad už její finanční podporu nebudeme potřebovat."
Pak spolu mluvily o přípravách na večírek a probíraly poslední detaily. Fanny měla v úmyslu poslat do domu svou kadeřnici, aby děvčatům pomohla s účesem, a Lily chtěla věnovat zvláštní pozornost svým třem oblíbenkyním, aby dostaly lepší šanci na bohatého patrona, a tím také na pohodlnější život.
Když s Farmy dorazily na Freemantlovo panství, Lily zjistila, že její sestry přijely už před ní a že na ni čekají na zahradní teras s úchvatným výhledem na okolní park. Jakmile ji uviděly, Arabe a Roslyn k ní přiskočily a vřele ji objaly. Poté, co se přivítaly s Fan ny, vtáhly Lily do nevelkého salonku, kde měly více soukromí.
Lily byla ráda, že se po dlouhé době konečně zase sešly. Sic si v uplynulých týdnech často psaly, ale to nebylo totéž, jako když si mohly společné vykládat a smát se. Navíc, od Arabelliny svatby se toho tolik přihodilo. Především Roslyniny zásnuby s vévodo z Ardenu.

Arabella vypadala jako vždy překrásně a sofistikovaně, ale Ro lynina plavá krása byla rozzářená jakýmsi vnitřním plamenem.
„Víš jistě, že ses neunáhlila?" zeptala se Lily. „Opravdu je Arde ten pravý? Ještě máš čas si všechno rozmyslet. Do svatby ti zbyv deset dní. Pak už nebude cesty zpátky."
Roslyn i Arabella se na sebe podívaly a rozesmály se.
„Přesně takovou reakci jsme od tebe čekaly, nejdražší Lily," řekla Arabella. „Víme, jak je ti myšlenka na svatbu odporná. Nezapomínej však, že Roslyn byla z nás tří jediná, která sňatek nikdy neodmítala."

Protože se nestala svědkem otcovy brutality jako já, pomyslela si Lily. Ani ji nezradil snoubenec, jako se to stalo Arabelle během jejího prvního zasnoubení.

„Musím říct, že vypadáš šťastně, Roslyn," přiznala Lily. Roslyn se mile usmála. Jsem přešťastná, Lily. Ale jak to vypadá s tebou? Jsi u Fanny a jejích přítelkyň spokojená?"
‚Ano, vlastně ano," odpověděla zamyšleně. „Učit ty ženy vybraným způsobům a chování mě naplňuje pocitem uspokojení. Na vlastní oči vidím, jaké dělají pokroky. Jsou mnohem dychtivějšími studenty než naše žákyně ve Freemantlově škole. Zřejmě to je tím, že vědí, jak je život těžký."
„Co je nového s lordem Claybournem?" zeptala se Arabella.
„Co by s ním mělo být?" ohradila se Lily.
Jak pokračuje jeho dvoření? Pochybuji, že ti jsou jeho romantické výlevy příjemné."
„Samozřejmě že ne. Trpím ho jen proto, že s sebou na večírek přivede své urozené známé."
„Ale Claybourne je velmi okouzlující muž," podotkla Roslyn. Je I livlrý, vzdělaný a bystrý. Podle mě to je šance, jak si užít trochu v/rušení."
Lily nemohla popřít, že je Heath okouzlující a vzrušující. Vedle něho si připadala živoucí a plná energie. Od té doby, co o ni začal usilovat, byl její život radostnější a plnější.

A právě proto je pro ni tak nebezpečný. Pokud k němu cítí něco lakového už po několika týdnech, jak by to asi dopadlo, kdyby vytíral hru a začal se jí dvořit?

„Možná, ale rozhodně neuvažuji o tom, že bych jeho návrh přijala. Především teď, když jsem si začala plánovat budoucnost. Chtěla bych se věnovat ženám, jako jsou mé nynější žákyně. Pomoct jim najít cestu k lepšímu životu."

„To je zajisté ušlechtilý cíl," poznamenala Roslyn. „Ale pomáhat ženám a mít manžela se vzájemně nevylučuje."

Lily se zamračeně podívala na své sestry. „Pokud mi konečně nedáte pokoj, raději odejdu."

‚Ale no tak," chlácholila ji Arabella. Je to jen proto, že my obě jsme našly své štěstí a chceme, abys stejnou šanci dostala i ty. Alespoň bys o Claybournovi mohla uvažovat."
Lily rozhodně zakroutila hlavou. Nikdy se nezamiluje a nikdy se nevdá. Přísahala si, že žádnému muži nedá šanci, aby nad ní měl takovou moc, a rozhodně na tom nic nemíní měnit jen proto, že jeden markýz se zdá být okouzlující. „Nevěřím mu," řekla Lily prostě.
„Každý nemusí být jako náš otec. Marcus takový rozhodně není."

„Ani Drew," přidala se Roslyn. „Ale ani lord Claybourne mi nepřipadá jako náš papá."

Ne. Skutečně se zdálo, že Heath je zcela jiný. Vyzařovala z něho laskavost, něha a dobrosrdečnost. Nikdy se ji nesnaží ovládat ani jí nic nenařizuje, jako to dělal otec jejich matce. Ani ji fyzicky neza-strašuje. Místo toho ji chrání...
„Nechce se mi věřit, že by ses ho mohla bát, Lily," prohlásila
Arabella zamyšleně.
Ne, jeho se nebála. Bála se vlastní reakce. Byla vyděšená touhou, kterou v ní probouzel. Nikdy o ničem takovém nesnila, ale teď zjistila, že na nic jiného ani nemůže myslet.

Byla to ironie osudu. Vždyť jen před několika málo měsíci varu vala Arabellu, aby se nenechala svést Marcusovým šarmem. Ted však už chápe, jak silnému pokušení musela její sestra čelit.
„Opravdu bys neměla odsuzovat všechny muže jen proto, jaký byl náš papá." Arabella se usmála. „I když jsem předtím, než jsem se zamilovala do Marcuse, byla naprosto stejná. Vím, že šlechtici jsou většinou sobečtí a zahledění sami do sebe. Takový muž pak není schopen milovat, ale Claybourne takový zcela jistě není."
Lily neměla ani tušení, zda je Heath schopen lásky. V posledních dnech v jeho očích často zahlédla něžný cit, ale zcela jistě to bylo jen proto, že chtěl vyhrát jejich hru.
Jenže mně na jeho srdci nezáleží, připomněla si a napřímila se. „Bello, skutečně o tom už více nechci mluvit."

Její nejstarší sestra pevně sevřela rty, jako by s ní nesouhlasila, ale pak se přece jen usmála. „Máš pravdu. Ty sama musíš zjistit, zda ho miluješ, Lily. Proto nemá cenu, abychom tě do něčeho nutily. Neměla bys však zapomínat, že Winifred je neustále ve střehu. Samozřejmě že ví o tom, že se ti Claybourne hodlá dvořit."
Lily se zamračila. Jak to zjistila?"
„To nevím. Asi jí to řekl."

To je celý on, spojit se proti mněs Winifred, pomyslela si Lily.

„Navzdory jejím záměrům bychom se měly přidat ke společnosti," přerušila je Roslyn. Ještě ses nepozdravila s Konstancí ani s dětmi. Budou se ti líbit, uvidíš."

Z Roslynina dopisu Lily věděla, že se Winifred ujala bývalé milenky svého manžela i jeho tří nelegitimních dětí. Dnešní zahradní slavnost se vlastně konala na počest Konstance Bainesové, která zde měla být představena místní šlechtě. Podle všeho se Konstance už téměř zotavila z nemoci, která ji málem připravila o život.

„Už se na ně opravdu těším," řekla Lily a objala obě sestry. „Přinesla jsem dětem dárky, Roslyn, abych je rozmazlovala tak, jak jsi navrhovala."

Roslyn se usmála. „Zoufale potřebují, aby byly alespoň trochu rozmazlované. Ani si neumíme představit, co všechno už prožily."

Lily byla ráda, že se veškerá pozornost přenesla na Konstance a děti, poněvadž tak mohla přestat myslet na okouzlujícího šlech**liee.** Jakmile však vešla na terasu, uviděla Heatha se svými dvěma pl áteli, s hrabětem z Danversu a vévodou z Ardenu.

Stejné jako Heath se vyznačovali urostlou atletickou postavou. Vévoda měl plavé vlasy a štíhlou elegantní postavu, zatímco Marníš měl vlasy barvy ebenového dřeva a byl poněkud robustnější postavy než Arden. Oba však měli oči jen pro svou lady. Na první pohled bylo zřejmé, že Arabellu a Roslyn hluboce milují.

Když si jí Heath všiml, usmál se tak, až se jí rozbušilo srdce. I ily se rychle otočila a vydala se ke své přítelkyni Tess, která stála uprostřed skupinky dětí.

Pokud chce projít dnešním odpolednem bez úhony, bude se muset mnohem více snažit.

Lily se konečně setkala s Konstance a jejími třemi dětmi.

Konstance byla půvabná žena, ačkoliv se jí ve tváři ještě stále zračily stopy těžké nemoci. Rovněž její dvě dcery, Sarah a Daisy, rostly do krásy a bylo zřejmé, že jednou zlomí srdce nejednoho mladíka.

Její šestnáctiletý syn Benjamin byl méně křehký a na jeho svalnaté postavě bylo znát, že poslední čtyři roky tvrdě pracoval.

Ben se snažil tvářit, jako že ho urozená společnost vůbec nezajímá, ale děvčata tančila vzrušením. Vždyť to byla jejich první zahradní slavnost. Winifred nechávala podávat zmrzlinu, kterou děti ochutnaly poprvé v životě, a připravila pro ně mnoho překvapení a her. Později se pod dozorem dospělých projedou na lodičce po jezírku.

Na slavnost bylo pozváno několik dalších dětí, aby sourozencům Bainesovým dělaly společnost, a Lily se dobrovolně přidala k Tess, která je dostala na starost.

Díky tomu se jí první hodinu úspěšně dařilo držet se dál od Heatha. Učila Sarah a Daisy hrát kroket a názorně jim ukazovala, jak nejlépe strefit dřevěný míček.

Když však dívky odběhly za ostatními hrát na schovávanou, její pozornost se ihned stočila jeho směrem. Na zahradě byla téměř stovka hostů a Claybourne byl mezi nimi jasný favorit. Všechny dámy se na něho toužebně usmívaly a mladí gentlemani se mu snažili podobat.

Proto Lily překvapilo, když je Heath opustil a přidal se k ní a dětem.

„Lady Freemantlová mě pověřila, abych zorganizoval jízdu na lodičkách," informoval ji.

Lily šlehla pohledem po své přítelkyni, která stála na druhé straně zahrady, a pak se podívala zpátky na Heatha. Je to od ní jasná intrika, jak nás dostat dohromady."

„Přirozené. Nemohla si nevšimnout, že se mi vyhýbáš."

„Když je to všem tak jasné, pak se nemusíš obtěžovat. Jistě máš jiné zájmy než veslovat s dětmi na lodičkách."

„To bych si nemohl nechat ujít. Zvláště, když tak budu moct sdílet tvou společnost."

Lily převrátila oči v sloup, ale zdálo se, že to Heath myslí naprosto vážně. Benjamina Bainese stanovil svým zástupcem a osta vyzval, aby ho následovali přes zahradu k okrasnému jezírku.

Přidalo se k nim i několik dospělých, takže netrvalo dlouho a na jezero vyplulo pět lodiček. Lily stála na břehu, kde pomáhala dětem usednout na jejich místa, a pak pozorovala, jak se loďky za hlasitého veselí a rozjařeného smíchu vydaly na jezero.

Překvapilo ji, jak se Heath chová k dětem. Byl stejně nenucený a okouzlující, jako když hovořil s jejími žákyněmi. Zvláště Sarah a Daisy jím byly zcela uchváceny a fascinovaně hltaly každé jeho slovo, zatímco je vozil tam a sem po jezeře a ukazoval jim, jak správně veslovat.

Vtom k ní přistoupila Winifred a něžně ji objala. Pak se však mírně odtáhla a začala ji peskovat. „Velice se na tebe zlobím, má drahá. Jak tě jenom napadlo utéct do Londýna a skrývat se, aby tě ten okouzlující markýz nemohl najít? Bylo to od tebe opravdu ošklivé."

Lily se chlácholivě usmála. „Moc dobře víš, že mě tvé snahy ohledně vdavek přivádějí k šílenství, Winifred."

„Měla jsem na srdci jen tvé blaho," prohlásila kyprá žena. ‚A stále mám. Slíbila jsem mu, že se za něho přimluvím."

„O čem to mluvíš?" zeptala se Lily ostražitě.

„Chce se s tebou projet na lodičce. Samozřejmě sám bez dětí. Bude to tak romantické," vydechla Winifred.

„To nemůžeš myslet vážně!" „Trvám na tom."

Když se Lily zamračila, Winifred ji vzala za ruku. „Moc dobře vím, že nemá cenu tě k něčemu nutit. Jen tě žádám o malou laskavost. Chci toho snad tak mnoho?" Přítelkyně našpulila rty. „Prosím, Lily, udělej staré ženě radost."

Lily se zamračila. „Vždyť ty vůbec nejsi stará." Jsem dost stará na to, abych mohla být tvou matkou," namítla Winifred. „Navíc jsem mnohem zkušenější než ty. Věř mi, určitě bys jednou nechtěla být stará a opuštěná jako já."

Lily spolkla další zamítavou odpověď, váhavě přikývla a souhlasila s tím, že se s lordem Claybournem projede po jezeře.

Dospělí se spokojili jen s krátkou projížďkou, nicméně děti se veslování po jezeře nemohly nabažit. Trvalo více než hodinu, než se je podařilo přesvědčit, že je čas na svačinu, a než se s nimi Heath vrátil zpátky na břeh. Lily doufala, že bude unavený a o projížďku s ní ztratí zájem, ale jakmile děti vysedly a Tess je odvedla k domu, v očekáváni se na ni podíval. „Konečně jsi na řadě."

Lily začala nastupovat do loďky, ale Heath jí podal ruku. „Dovol mi, abych byl galantní," řekl se smíchem.

Poněvadž věděla, jak na ni jeho dotek působí, raději by nastoupila sama, ale neměla příliš na výběr. Musela přijmout nabízenou ruku a nechat se usadit do lodičky. Jakmile však seděla na lavičce naproti němu, rychle se mu vyškubla.

„Spolčil ses proti mně s lady Freemantlovou, že ano?" zeptala se Lily, když se Heath chopil vesel a začali se vzdalovat od břehu.

„Ani jsem ji nemusel příliš přemlouvat. Stále nemohla přijít na to, jak nás dva dát dohromady. Ber to s humorem, lásko, a představ si, že si to skvěle užíváš."

Lily se hořce pousmála. To tedy bylo velmi humorné, nechat sebou manipulovat, jako by neměla vlastní rozum.

„Moc dobře víš, že se na loďce mohu projet i sama," namítla Lily, protože se nechtěla jen tak vzdát. „Nepotřebuji, abys mě obletoval jak křehký kvítek."

„Věř mi, to bych rozhodně neudělal. Ty jsi totiž spíše jako bodlák." Když Lily protáhla obličej, Heath se tiše zasmál. „Pak se klidně můžeme vyměnit, ale teď sed a užívej si romantiky."

Tázavě povytáhla obočí. „Doufám, že nečekáš, že se od tebe nechám uchlácholit hloupým flirtem?"

„To by mě ani nenapadlo. Jsi příliš bystrá na to, abys měla jakoukoliv ženskou slabost."

Lily se od něho odvrátila a raději pozorovala krajinu. Musela přiznat, že si vyjížďku vskutku užívala. Nebýt toho, že musela snášet společnost toho okouzlujícího mizery, bylo by to příjemné jen tak sedět uprostřed vody a pozorovat oblohu. Slunce vykouklo zpoza mraků a chladné ráno se změnilo v příjemný letní den, ačkoliv stále foukal vlahý větřík.

Všude vládl klid a mír, dokud nedojeli skoro doprostřed jezera a Heath nenatáhl ruku a nezatahal ji za stuhu klobouku.

Lily sebou udiveně škubla a popadla ho za zápěstí, aby s tím přestal. „Co to děláš?"

„Vypadáš až příliš uspořádaně," řekl provokativně. Pak stuhy rozvázal a sundal jí klobouk z hlavy. „Musíš cítit vítr ve vlasech."

Lily pohledem letmo zalétla ke břehu, ale zdálo se, že jim nikdo nevěnuje pozornost. Naklonila se dopředu, chňapla po klobouku a znovu si ho nasadila na hlavu, kam patřil. Než však stačila zavázat stuhy, zvedl se vítr a klobouk odfoukl přes okraj lodky na vodní hladinu.

Lily se reflexivně vrhla za ním a levou paži ponořila do studené vody.

Škubla sebou a rychle se chytila okraje lodky, aby udržela rovnováhu. Cítila, jak jí Heath přiskočil na pomoc a zezadu ji chytil za sukni, aby nespadla do jezera, nicméně lodička se nečekaným pohybem ještě více rozkývala. Lily se neudržela a přímo po hlavě spadla do vody.

Než se nad ní zavřela vodní hladina, slyšela, jak Heath zaklel. Lily v šoku otevřela ústa, která se jí ihned zalila vodou.

V panice sebou začala házet, mávala rukama i nohama a snažila se nadechnout, nicméně marně. Vtom kolem pasu ucítila pevnou mužskou ruku, která ji vynesla nad hladinu.

Jen klid, mám tě," mumlal chlácholivě, ačkoliv se v jeho hlase zračil strach.

Lily si uvědomila, že skočil za ní, aby ji zachránil.

Když se jí konečně podařilo vykašlat všechnu vodu a nadechnout se, pevně ji k sobě přitiskl. Jsi v pořádku?" zeptal se ustaraně. Jeho tvář byla jen kousek od její. Pevně se ho držela za rameno. „Ano," dostala ze sebe chraptivě. Jsem v pořádku." Něžně se usmál. „Nevypadáš tak." „Budu, jen co popadnu dech."

Lily se znovu rozkašlala. Heath ji pevně držel, aby znovu ne-I klouzla pod hladinu.

„Děkuji ti," řekla Lily. „Nicméně nemusel jsi pro mě skákat. Pomohla bych si i sama."

„Bál jsem se, aby ses neutopila."

„Umím plavat. Když jsem byla malá, naučil mě to Basil Ed-dowes. Byla jsem jen v šoku." Najednou si uvědomila kontakt s jeho pevným tělem a zarazila se. „Už mě můžeš pustit."

„V těch spodničkách a šatech to nebude lehké."

„Zvládnu to," trvala Lily na svém.

Zdálo se, že Heath stále váhá, a tak ho od sebe odstrčila. Rychle si však uvědomila, že měl pravdu. Uměla sice plavat, ale nikdy to nezkoušela v šatech. Nařasená sukně nasáklá vodou ji táhla ke dnu. Když se snažila kopat nohama a plavat, zjistila, že jí spodničky brání v jakémkoliv pohybu.

Byl to boj, ale nakonec se jí přece jen podařilo dostat se k loďce

a pevné se chytit jejího okraje.

Chvíli počkala, aby sesbírala všechny své síly, a pak se pokusila vytáhnout nahoru, ale zjistila, že to je téměř nemožné. Těžké šaty ji neustále táhly zpátky do vody a pokaždé, když se snažila přitáhnout, lodka se nebezpečně naklonila.

„Budeš potřebovat mou pomoc, lásko?" zeptal se Heath se smíchem, když několikrát zaklela.

Lily si z očí smetla mokrý pramen vlasů a šlehla po něm pohledem. Uvědomila si, že se Heath skvěle baví. Chtěl, aby přiznala porážku, jenže toho se nedočká. Tu radost, aby ho požádala o pomoc, mu neudělá.

Na břehu se seběhla skupinka lidí a vyděšeně na ni volala, zda

je všechno v pořádku.

„Ano, žádný strach," zavolala Lily zpátky. „Už jdu."

Odrazila se od loďky a pustila se k nejbližšímu břehu. Plaval -pomalu, protože musela neustále bojovat s těžkou sukní a spodničkami.

Podle tónu Heathova hlasu bylo zřejmé, že s jejím **počínáním** nesouhlasí. **„Co** si asi tak myslíš, že děláš, Lily?"

Zoufale pokračovala v nerovném souboji. „Zachraňuji si živo! Nechci, abys dostal další bod za to, že mě vytáhneš z vody. Stačí **Il** jen tři a jsi vítěz."

„Co když mi tentokrát o žádné body nejde? Vrátíš se k loďce a dovolíš, abych ti pomohl?"

„Děkuji, ale plavání je velmi zdravé." „Lily..."

Když se nevzdávala, pustil se za ní a plaval vedle ní. „Už ti ně někdy řekl, že jsi velmi tvrdohlavá?"

„Ano, docela často. Ale já jsem tě varovala, pamatuješ?"

Přihlížející na břehu si uvědomili, co má Lily v plánu, a rozběhli se kolem jezírka, aby jí pomohli z vody. Jako první běžel Benjamin a hned za ním tři sloužící. Opodál za nimi supěla udýchaná Wini-fred.

Lily už necítila ruce ani nohy, ale naštěstí se za chvíli dostala na mělčinu, kde dosáhla na dno. Nicméně ani udržet se na nohou nebyla lehká záležitost. Ztratila oba střevíce a nohy v mokrých punčochách klouzaly v lepkavém blátě. Navíc chůze vodou byla stejně namáhavá, jako by za sebou vlekla těžký řetěz.

Jednou málem upadla, a když byla po pás venku z vody, stoupla na ostrý kamínek, který se jí zabodl do chodidla. Když vykřikla bolestí, Heath zamračeně zakroutil hlavou.

„To by už stačilo," řekl a přistoupil k ní blíž.

Aniž by čekal na svolení, popadl Lily a vzal ji do náruče.

Vydala odmítavý zvuk, ale když se brodil ke břehu, musela se ho chytit kolem krku, aby nespadla zpátky do vody.

„Pusť mě!" trvala na svém, když voda dosahovala už jen po kolena.

„Rád," odvětil. „Vážíš skoro metrák."

Najednou zakopl a spadl na jedno koleno. I když ji bezpečně držel, Lily ho křečovitě popadla kolem krku a oba ve stejnou chvíli naprosto stejně zakleli. Současně si uvědomili komičnost situace a rozesmáli se.

„Hrát si s tebou na hrdinu není vůbec lehké, lásko."

I ily se uchichtla. „Ty jsi mi ale hrdina. Kdybys mi nerozvázal I lobouk, nic takového by se nestalo."

Když se dostali na suchý břeh, čekala tam na ně skupinka lidí.

Winifred byla sice celá bez dechu, ale promluvila jako první. „Je to od vás velmi pozorné, lorde. Zachránil jste jí život."

„Připisujete mi příliš velké zásluhy, madam," odpověděl suše.

‚Ano," dodala Lily. „Klidně bych se z vody dostala i sama."

Heath se na ni usmál a Winifred zakroutila hlavou. ‚Ale přesto to bylo tak romantické," trvala na svém.

Lily však chválu své přítelkyně ignorovala a obrátila se k Hea-iliovi. „Ted snad už mohu jít sama. Pro jeden den bylo toho kava-lirství až příliš."

Heath jí vyhověl a postavil ji na zem, nicméně Lilyina chodidla **oděná** jen v punčochách byla příliš citlivá.

Winifred si všimla jejího bolestného výrazu a zamračila se. „Lily, bez střevíců do domu nedojdeš."

„Nechci se vrátit k tobě domů, Winifred. Půjdu na Danvers I Iall, abych se převlékla."

V očích přítelkyně se zablýsklo. „Samozřejmě že musíš jet domů, aby ses převlékla. Já tady nemám žádné šaty, které by ti padly. Musíte ji doprovodit, lorde Claybourne. Také vy potřebujete něco suchého a ve skříni lorda Danverse zcela jistě něco najdete."

Lily chtěla něco namítnout, ale oba byli mokří a začalo se ochlazovat.

V každém případě Heath reagoval rychleji než ona. „Pojedeme mým kočárem, lady Freemantlová. Půjdeme rovnou do stájí, abychom nevyplašili vaše hosty."

Winifred nadšeně přikývla, přesto se ještě podívala na Lily. „Raději ti nechám přinést teplý plášť."

„V kočáře jsou suché deky," ujistil ji Heath. „Prosím, omluvte nás, že vás tak nečekaně opouštíme, lady."

Krátce se uklonil ostatním hostům, znovu popadl Lily do náruče, aniž by jí dal čas protestovat, a dlouhým krokem se vydal ke stájím.

Lily se nesouhlasně mračila. „Hanebně využíváš situace a **Wl** nifred ti ještě pomáhá."

„Možná, jenže běžné metody svádění na tebe prostě neplatí."

Lily si odfrkla. „Doufám, že tuhle komedii nepovažuješ za ro mantickou stejně jako ona."

„Ne, to rozhodně ne. Vypadáš jako mokrá myš."

Lily se na něho se smíchem podívala. „To jsou mi ale kompli menty. Nejdříve vážím metrák a teď vypadám jako myš."

Heath se ušklíbl. „Ty přece nemáš ráda komplimenty. To jsem se naučil hned při našem prvním setkání."

I když Lily věděla, že by ho neměla podporovat, musela se usmát. Ani nemohla popřít fakt, že se jí v Heathově pevném náručí líbí. Slunce se opět ukrylo za mraky a mokré šaty způsobily, že jí na celém těle naskočila husí kůže.

Jakmile dorazili ke stájím, Heath si to namířil přímo ke svému kočáru. Jeho sloužící vyskočil na nohy a otevřel před ním dveře, takže mohl Lily posadit dovnitř.

Lily cítila, jak se jí mokré šaty lepí na tělo a začala se třást zimou. Jakmile Heath zadal svému kočímu instrukce, vyskočil za ní a vytáhl teplou deku. Lily byla ráda, když ji Heath zabalil do suché vlny, ale když ji objal kolem ramen a přitiskl k sobě, ztuhla. „Lorde Claybourne...," začala protestovat.

Jen mlč a nechej mě, ať tě zahřeju. Jinak promrzneš na kost." Váhavě mu dovolila, aby ji přitiskl ke křivce svého těla. Nemohla uvěřit tomu, že se jím nechala do takové situace vmanipulovat, i když na druhou stranu musela obdivovat jeho vytrvalost. Zakroutila hlavou a tiše se zasmála.

Heath ji vzal za bradu a natočil tak, aby jí viděl do očí. „Miluji tvůj smích," řekl něžně. „Líbí se mi, když se ti v očích rozzáří veselé jiskřičky."

Lily najednou nemohla popadnout dech.

Vtom sebou kočár škubl a strčil mu ji do náruče. Lily se rychle napřímila a uhnula pohledem. Nicméně prst, který ji hladil těsně pod ušním lalůčkem, jí bránil v tom, aby ho ignorovala. Znovu se rozechvěla.

„To je už příliš!" vykřikla.

„Právě naopak. Potřebuješ se zahřát a já to chci udělat svými polibky."

Když jí rty přitiskl k dlouhému hrdlu, útroby se jí sevřely a srdce začalo bít jako splašené. Odstrčila ho a podívala se na něho. „Přece bys nelíbal mokrou myš."

Smyslně se usmál. „Kolikrát ti musím ještě opakovat, že mně na tom, jak vypadáš, vůbec nezáleží? Jsi totiž k pomilování za každé situace."

Ani jemu nedobrovolná koupel v jezeře nic neubrala na jeho přitažlivosti, pomyslela si Lily, když se dívala na jeho krásnou tvář. Jeho tmavé vlasy se zkroutily a ona se nemohla zbavit nutkavé touhy dotknout se jich a pročísnout je svými prsty. Vždyť jak by mohla odolat tak svůdnému úsměvu?

Snad právě proto se neodtáhla, když se k ní Heath naklonil. Líbal ji něžně a zahříval ji svými ústy přesně tak, jak slíbil. Když Lily ucítila, jak mezi stehny vlhne touhou, vydala tichý povzdech. Věděla, že by ho měla zastavit, jenže jeho smyslné rty ji zbavovaly rozumu...

Jednou rukou vklouzl pod deku a majetnicky uchopil oblé ňadro. Lily ho prudce odstrčila.

„To nemůžeš myslet vážné! Přece se nechceš milovat za bílého dne v kočáru?" vydechla ohromeně. „Snad ani ty nemůžeš být tak skandální."

„Vlastně mě to napadlo."

„Na Danvers Hall to je jen kousek."

„Řekl jsem svému kočímu, aby jel pomalu, že jsi v šoku. Věř mi, na to, co chci udělat, máme čas." Prstem se dotkl její brady a pomalu klouzal dolů do výstřihu mokrých šatů. ‚Ale slibuji, že tentokrát přestanu dřív, než vyvrcholíš. Nechci, aby mí sloužící slyšeli, jak křičíš rozkoší."

Když si Lily vzpomněla, jakým způsobem jí včera Heath donutil, aby křičela rozkoší, vyschlo jí v ústech. Nehybně seděla a vnímala jen jeho prst, který ji hladil po citlivé pokožce. Bylo to k neuvěření, jak moc se s ním chtěla milovat.

Lily pevně zavřela oči. Heath je pro ni příliš nebezpečný. Probudil v ní vášeň, kterou se snažila držet pod kontrolou.

S vynaložením nadlidského úsilí se od něho odtrhla a posadila se na protější stranu. „Snažíš se mě připravit o zdravý rozum a **nu** tiš mě k věcem, které nejsou správné."

„Což nikdy nebyla velká potíž."

Heath měl pravdu. Lily se vždy chovala jako rebel a on ji ten" ještě ponoukal, aby v tom pokračovala. Ale tentokrát své touze ne podlehne.

Příliš však nepomáhalo, když po ní nestydatě klouzal hladovým pohledem.

„Mohl by ses přestat na mě dívat takovým způsobem?" dožadovala se Lily.

Jakým způsobem?"

Jako bys mě chtěl svléknout."

Jenže přesně to chci udělat, drahá. Ale obejdu se i bez toho. Ta mokrá látka toho stejně moc neschová."

Lily se podívala dolů a všimla si, že přes mokré šaty se jasně rýsují pevné bradavky. Zrudlá rozpaky popadla okraj deky a přitáhla si ji až pod krk, aby se tak skryla před jeho lačným pohledem.

Heath si nešťastně povzdychl. „Zřejmě se tedy budu muset spokojit jen se svou fantazií."

Lily si ho nedůvěřivě prohlížela a čekala, co bude následovat. Nevěřila mu. V očích mu tančily zlaté střípky, a to znamenalo, že má něco v plánu.

Měla pravdu. Heath si bez rozpaků rozepnul kalhoty a k jejímu zděšení před ní vytáhl svůj ztopořený penis.

„Připravil jsem tě o řeč?"

Lily polkla. Jsi naprosto zvrhlý."

„Možná ti to tak připadá, ale časem zjistíš, že jsem jen muž se zdravým apetitem."

Když uchopil svůj pevný píst do dlaní a sevřel ho, Lily se údivem rozšířily oči. Ještě nikdy předtím neviděla nahého muže -ovšem kromě mramorových soch. Heath však byl mnohem větší a mužnější než jakákoliv socha. Lily od erotického výjevu nemohla odtrhnout zrak. Fascinovaně hleděla, jak rukou pomalu sjíždí nahoru a dolů po dlouhém a pevném penisu.

„Byl bych radši, kdybys to dělala ty."

Když neodpovídala, sklonil se dolů, vzal jednu její nohu a svlékl ii mokrou punčochu. Pak chodidlo zahřál v dlani a přiložil si ho ke Itopořenému mužství.

Byla jako uhranutá. Nedokázala se ani hnout. Na nahé noze cí-lila žulovou pevnost a živelný žár.

„Lily," oslovil ji něžně. „Pojď se posadit vedle mě."

Instinktivně pochopila, oč ji žádá, a zvedla k němu zrak. „Ty chceš, abych... tě hladila?"

„Správně." Smyslně se na ni usmál. „Víš přece, jak se ti líbilo, když jsem se té dotýkal a vzrušoval tě. Stejné to je i naopak."

Srdce jí bilo až v hrdle, ale nedokázala jeho nestoudnému návrhu odolat. Přitahována pohledem oříškově hnědých očí vstala a posadila se vedle něho. Ani si nevšimla, že jí deka spadla k nohám.

Heath na nic nečekal, vzal ji za ruku a přiložil si ji k touhou ztopořenému mužství. Lily sevřela jeho pevnost, a když cítila, jak v něm pulzuje horká krev, ohromeně vydechla.

Heath se pohodlně opřel a nechal ji, ať se nesměle dotýká dlouhého penisu, v dlaních něžné svírá těžká varlata a špičkou prstu krouží po citlivém hrotu roztouženého mužství. Pak ji vzal za ruku a názorné jí ukázal, jak mu poskytne rozkoš.

Lily cítila, jak jí v žilách proudí vzrušení a rozechvívá celé její tělo. Připadala si jako ve snu. V krásném snu, kde není nic než jen on a ona.

„Přitlač, lásko," vydechl zastřeným hlasem. „Neboj se, mně neublížíš."

Netrvalo dlouho a tvář se mu stáhla napětím, pokožka zrudla a v očích se zračila hladová touha.

Lily ho pevně sevřela a stále rychleji klouzala nahoru a dolů. Heath zaklonil hlavu, zavřel oči a začal přerývaně dýchat. Když však už téměř dosáhl vrcholu, odstrčil její ruku a stříkající sémě zachytil do své dlaně.

Lily ohromeně sledovala, jak se Heath vyklenul a jak se otřásá
křečovitými záchvěvy.

Když konečně otevřel oči, usmál se na ni. „Naše soukromá setkávání jsou stále zajímavější, drahá," řekl zastřeným hlasem.

Lily ze sebe nedokázala dostat ani slovo. Jen tam seděla s pootevřenými rty a upřeně sledovala každý jeho pohyb.

Heath vytáhl kapesník, otřel si dlaň a pak se nevzrušeně upravil a zapnul si kalhoty.

Lily si olízla oschlé rty. „To je všechno?" „Cekala jsi snad něco jiného?"

„No..., ano." Myslela si, že se ji přinejmenším pokusí svésl Místo toho ji nechal horkou a roztouženou.

„To je škoda, už nemáme čas. Za chvilku jsme na Danvers Hall."

Lily se na něho podezřívavě podívala. „Ty jsi to udělal schválně, že ano?"

„Ano, lásko. Tohle byla další lekce vášně. Teď víš, jak je to bolestné, když se tvá touha nenaplní..., což se velmi často stává mně, když jsem s tebou."
Záměrně ji vzrušil jen proto, aby ji nechal bolavou touhou.
„To není fér," zamumlala Lily.
Heath se spokojeně usmál. Je ve tvé moci to změnit, lásko. Stačí, když slíbíš, že se staneš mou ženou, a velmi rád tě uspokojím, kdy si jen usmyslíš. Do té doby je pro mě tvá počestnost svatá."
V očích se mu zračil smích, ale i výzva.
Výzva, kterou Lily nemínila přijmout.
Ne poprvé v duchu posílala hromy a blesky na hlavu svůdného lorda Claybourna.
„To budu raději trpět," prohlásila Lily a znovu se přemístila na protější sedadlo. Uraženě našpulila rty a sklonila se, aby ze země zvedla deku a punčochu. „Ale řeknu ti jedno - už se nemůžu dočkat, až budu mít tu absurdní hru za sebou!"

10

Tolik toužím po tom, aby mě miloval.

Lily sama k sobě

„*Vyhlásím,* že to je remíza," oznámila Fleur příští odpoledne, když slyšela o tom, jak se Lily nechtěně koupala v jezeře. „Co na to říkáš, Chantel?"
Lily viděla, jak se Chantel omluvně usmála na lorda Claybourna. Sešli se v přijímacím pokoji, aby přítelkyně kurtizány vydaly svůj soud, nicméně Chantel byla tak měkkosrdečná, že nikdy nikoho nechtěla zklamat, zvláště když se jednalo o pohledného a bohatého gentlemana.
„Bohužel musím souhlasit, lorde," zamumlala Chantel. „Dnes nedostanete žádný bod, ale ani vám žádný nebude odebrán. Podařilo se vám Lily dostat na lodičku, jenže pak vám spadla do vody. Navíc vás nežádala, abyste ji zachránil. Pak jste ji doprovodil na Danvers Hall, kde se převlékla, ale kde jste zároveň získal suché šaty i vy. Nezapomněly jsme na nic?"
„Řekl bych, že to tak je spravedlivé," uznal Heath mírně a Lily si oddychla. Skoro se bála, že se zmíní o události v kočáru. Když se jí podíval do očí, věděla, že na skandální incident nezapomněl, a byla ráda, že držel jazyk za zuby.
Popravdě řečeno dál se neodehrálo nic, co by ovlivnilo skóre jejich hry. Po zbytek odpoledne se Heath choval jako dokonalý gentleman. Na Danvers Hall se převlékli a pak se vrátili na Free-mantlovo panství, aby se přidali k ostatním hostům.
Samozřejmě že Winifred byla celá nedočkavá, až se dozví p| kantní podrobnosti, které se zcela jistě odehrály během jejich ces ty. Jenže než by se Lily někomu svěřila s tím, co se stalo, to by raději umřela.
Už tak bylo nepříjemné, že se je Winifred neustále snažila dát dohromady. Když bohatou vdovu požádala, zda by Fanny případné nevypomohla s dluhem, který musí splatit, Winifred bez zaváhání odpověděla, že má Lily o půjčku požádat lorda Claybourna, což ona samozřejmě nechtěla udělat.
„Takže, lorde," ozvala se Fleur. „Podle mě jste k dnešnímu dl obdržel sedm bodů. Ještě stále vám chybí tři."
„Doufám, že tohle mé skóre poněkud vylepší," řekl Heath a sáh po balíčku, který přinesl s sebou.
Když ho podal Lily, jež seděla na pohovce vedle něho, váhavě ho přijala. Balíček byl zabalený v drahém pozlaceném papíře a převázaný stužkou.
„Ach, dárek!" vykřikla Chantel potěšené. „Vypadá to jako nějaká kniha. Lily, rozbal ho!"
Lily rozvázala stuhu, a když rozbalila papír, v ruce držela v kůži vázanou knihu.
„Co je to?" zeptala se Chantel. „Sbírka básní?"
„Ne," odpověděla Lily, když si přečetla titul. „*Putování po jižních mořích* od George Wilkinse."
„Myslel jsem, že by se vám líbila víc než básně," podotkl Heath. „Wilkins je členem Královské společnosti a žák sira Jo-sepha Bankse. Jeho poznatky ohledně domorodých kultur v Pacifiku jsou velmi zajímavé."
Chantel se zatvářila nejisté. „Proč by se Lily měla zajímat o domorodce někde v bohem zapomenuté zemi?"
Heath se upřeně podíval na Lily. „Protože o sobě tvrdí, že je srdcem dobrodruh," odpověděl.
Je to pravda, Lily?" zeptala se Chantel nedůvěřivě.
Lily se usmála. Přítelkyně se zeptala stejným tónem, kterým s ní často hovořila její matka, když si stěžovala na dobrodružnou povahu své nejmladší dcery. „Obávám se, že ano, Chantel. Ale nemusíš se bát, není to nakažlivé. Jak jste k té knize přišel?"
„Wilkins je můj kolega. Rovněž mám tu čest, že sira Josepha **mohu** nazývat svým přítelem."
Lily nemohla skrýt svůj obdiv, ačkoliv její přítelkyně něco takového nemohly ocenit.
„Kdo je sir Joseph?" zeptala se Fleur.
Lily se na ni podívala. Je to předseda Královské společnosti, Ideur." Královská společnost byla organizace zabývající se přírodními vědami a v poslední době zorganizovala několik velkých objevných expedicí po celém světě. „Sir Joseph se plavil s kapitánem Jamesem Cookem na objevnou cestu Pacifikem a k australskému pobřeží."
‚A tebe takové věci zajímají?"
„Ano, ale jsem překvapená, že zajímají i lorda Claybourna."
Heath se pohodlné opřel. „Přítel Arden je zaníceným členem společnosti a zřejmě mě svým nadšením nakazil. Především se zajímám o objevování nových zemí. Financoval jsem poslední tři Wilkinsovy výpravy."
Lily na Heatha hleděla s netajeným obdivem a najednou si vzpomněla, že její první dojem z neohroženého lorda byl ten, že je dobrodruh a průzkumník.
„To jsem netušila."
Je toho ještě hodně, co o mně nevíte."
„Řekla bych, že váš dárek si zaslouží další bod, lorde Claybour-ne," ozvala se Fleur. „Zcela jisté je nápaditý a zajímavý. Někdo jiný by Lily přinesl poezii. Jde vidět, že skutečně víte, po čem Lily touží."
„To vím naprosto přesně," zašeptal Heath tak, aby ho mohla slyšet jen Lily.
Lily po něm šlehla rozzlobeným pohledem a raději se snažila změnit téma hovoru. Nechtěla myslet na to, že Heathovi už chybí jen dva body. „Děkuji vám za knihu, lorde. Velmi ráda si ji přečtu. Ale teď nám raději povězte, kolik jste pozval přátel na náš večírek."
„Vím o třinácti, kteří mi slíbili, že se určitě ukážou."
Chantel nadšeně spráskla rukama. „To je skvělé! Spolu s gentlemany, které pozvala Fanny, máme třicet urozených a bohatých kandidátů."
Heath se usmál. Jedním z nich je váš starý známý, slečno Chantel, vikomt Poole."
„Můj ty bože! Už jsem ho neviděla celé věky. Jeho žena odhalili naši... známost, a tak se mě musel vzdát." „Ted je vdovec," informoval ji Heath.
„Ano, už jsem o tom slyšela." Chantel se zasněně usmála, jako by vzpomínala na svou pestrou minulost. „Lord Poole byl vždy mým velkým oblíbencem. Ne že by byl nějak originální milenci, to ne, ale byl vždy spolehlivý, a navíc velký básník. Často pro mi psával sonety, vzpomínáš, Fleur?"
„Vzpomínám." Fleur zamyšlené našpulila rty. „Možná bys mohla využít vašich dřívějších dobrých vztahů a navázat tam, kde jste skončili."

„Zcela jistě se o to pokusím. V každém případě budu ráda, že ho zase uvidím."
„Musíš se snažit, abys vypadala dobře," navrhla Fleur. „Čas není zrovna naší výhodou."
‚Ano, máš pravdu, ale dobrá švadlena s kadeřnicí dokážou hotové zázraky. Lily mi nechala ušít ty nejkrásnější šaty, jaké jsem kdy viděla." Chantel se na Lily vděčně usmála. „Kéž bys měla alespoň z poloviny tak krásnou róbu jako já, má drahá."
‚Já půjdu v obyčejných večerních šatech," odvětila Lily. „To naše žákyně musí zazářit."
Všimla si, jak se Heath zamračil. „Vy snad na večírek půjdete?"
„Ale samozřejmě. Co jste si myslel?"
„Společnost nebude taková, na jakou jste zvyklá."
„Pokud se obáváte o mou pověst, hodlám si vzít škrabošku a turban, takže mě nikdo nepozná."
„Přesto byste tam neměla chodit."
Lily se na něho udiveně podívala, pak ji však napadlo, že se Heath bojí toho, aby ji jeho staromládenečtí přátelé nepovažovali za jednu z kurtizán. Jenže já tam musím jít, lorde, abych svým žákyním byla nápomocná. Jistě chápete, že je nemohu opustit. Tento večírek je pro ně až příliš důležitý. A to nemluvě o tom, že v případě úspěchu splatíme **0**'Rourkův dluh."
Heath se s ní dále nepřel, ale jen ji nesouhlasně pozoroval. Lily raději vstala. „Děkuji vám za váš dárek, lorde, ale teď, pokud mé omluvíte, za chvíli mám další hodinu. Uvidíme se zítra na večírku? Bohužel, drive na vás nebudu mít čas."
„Takže zítra v osm," řekl Heath, když rovněž povstal. Lily si všimla, že se jí sice uklonil, ale nezdálo se, že byl spokojný.
Nicméně to teď nebylo to nejdůležitější - ani nikdy jindy, dodala
rychle sama pro sebe.
Jediným, na čem jí teď záleželo, byl večírek, na němž se její /ákyně seznámí s bohatými patrony, díky nimž se jejich život stane snesitelnější a pohodlnější, v což by jinak mohly doufat jen stěží.

Heath opravdu nebyl nadšený, že Lily hodlá v pondělí večer navštívit večírek kurtizán. Nepřál si, aby se jeho budoucí markýza pohybovala v tak nebezpečné společnosti a byla vystavena zhýralým návrhům jeho staromládeneckých přátel.
Proto přišel na večírek raději dříve, aby na Lily dohlédl. Postával v rohu místnosti a zamračeně sledoval, jak se pohybuje mezi hosty a svými žákyněmi. Skutečně si vzala masku, která ukrývala podstatnou část její tváře, a elegantní urban, jenž zahaloval dlouhé vlasy, nicméně žádný převlek nemohl skrýt její podstatu. Byla živoucí a pulzovala energií a smyslností. Každý muž v místnosti si jí všiml, a to navzdory velké konkurenci.
Večírek byl elegantní událostí, která se dala srovnat s honosným veselím, jež princ regent pořádal v Carlton House. Přijímací pokoj překypoval květinami a každá přítomná dívka se chovala a hovořila jako pravá dáma. Heath se nemohl ubránit obdivu, že Lily dokázala změnit obyčejné prostitutky z ulice na kněžky lásky, které byly hodny zájmu londýnské smetánky.
Fleur Deleeová a Chantel Amourová vypadaly jako spokojené kvočny. Fleur měla na sobě šarlatové hedvábí a krajky, zatímco Chantel byla oděná v purpurový satén zdobený pštrosím peřím, ačkoliv si Heath nemohl nevšimnout, že její šperky už pamatovaly lepší časy.
První hodinu se Heath neustále zdržoval poblíž Lily, ale ta přecházela od skupinky ke skupince a naprosto ho ignorovala. Poté se zastavila s postarším lordem Poolem, flirtovala s ním, smála se a skoro hodinu s ním popíjela šampaňské. A jako by to nebylo už tak dost špatné, ani ne uprostřed večírku se Lily přiblížila k páru dychtivých mladíků.
Když Heath viděl, jak jí jeden z nich políbil ruku, sevřely se mu útroby, a když se na druhého usmála a on byl jejím úsměvem doslova fascinován, neváhal a dvěma dlouhými kroky se ocill vedle ní.
„Ach, tady jsi, drahá," procedil Heath skrze zaťaté zuby. Pak ji popadl za loket a táhl ji pryč.
Když se však ocitli mimo přijímací pokoj, Lily se mu vyškubla a zasyčela: „Co si zatraceně myslíš, že děláš?"
„Odvádím tě pryč."
„To nemůžeš. Už jsem ti to říkala, musím tady zůstat pro případ, že by mě některá z dívek potřebovala."
„Ne, nezůstaneš tady. Zakazuji ti to!"
„Ty mi to *zakazuješ?"* Lily nemohla uvěřit vlastním uším.
„Ano," trval Heath na svém a pevně ji popadl za rameno. „Půjdeš se mnou, drahá."
„Ty povýšený, arogantní..."
Když si všimla, že je zvědavě pozoruje několik párů očí, její nadávky umlkly. Tiše supěla vztekem, ale přesto Heathovi dovolila, aby ji dovedl po schodišti nahoru, kde se nacházela její ložnice.
Chodba byla jen chabě osvětlená, a když vešli do ložnice a Heath za nimi zabouchl dveře, ocitli se v naprosté tmě. Poněvadž však byla otevřená okna, netrvalo dlouho a Heathovy oči si navykly na měsíční svit, který proudil do malého pokoje.
Lily ze sebe strhla škrabošku a s rukama v bok se k němu prudce obrátila. Podle výrazu její tváře bylo zřejmé, že s jeho vlastnickým postojem nesouhlasí.
„Mohl bys mi to vysvětlit? Já nejsem tvůj majetek!"
Její prohlášení jen zvýšilo Heathovo pobouření. Skoro se neovládl. Cítil, jak se v něm vaří všechna krev. „Mýlíš se, Lily. Ty jsi *má.* A já nedopustím, aby ses nabízela jako nějaká prodejná děvka!"
‚Abych se *nabízela?"* vykřikla a z očí jí sršely blesky hněvu. „Mohl bys mi laskavě objasnit, co tě vede k tak nesmyslnému obvinění?"
„Od samého začátku jsi flirtovala s Poolem."
Lily se zatvářila udiveně. „Protože jsem ho považovala za jediného muže, který je pro mě bezpečný." Zamračila se. „Snad mi nechceš namluvit, že žárlíš na lorda Poola? Vždyť je tak starý, že by mohl být mým dědečkem. Navíc, já ho vůbec nezajímám. Celou dobu mi vyprávěl o Chantel a její dřívější slávě. Je jí doslova uchvácen a pro mě je naprosto neškodný."
„Ti dva floutci jsou také neškodní? Nechtěli nic jiného než tě
dostat do postele."
‚A i kdyby? Nemáš žádný nárok na mě žárlit!"
Heath si najednou uvědomil, že opravdu žárlí. Bylo to pro něho něco naprosto nového. Ještě nikdy na žádnou ženu nežárlil. Nicméně Poole a jeho mladší rivalové v něm vzbudili něco, co až doposud nepoznal. Nebo to byla spíše Lilyina pozornost, kterou jim věnovala. Její koketování v něm probudilo pradávnou touhu lovce odvléct ji do svého brlohu a tam ji držet stranou od ostatních soupeřů.
Jak jen se téhle tvrdohlavé a vášnivé ženě podařilo něco, co před ní nedokázala žádná jiná?
Lily se na něho mračila, jako by ho chtěla praštit. „Tohle je absurdní. Teď se vrátím na večírek. Nechej mě projít."
„Ne." „Ne?"
„Ne," opakoval, zatímco vzduch kolem nich jiskřil napětím. Měl dost jejího vzdoru, dost jejího odmítání. Lily ty chlípné mladíky nechtěla. Chtěla *jeho.*
Heath se rozhodl, že jí to dokáže. Přistoupil blíže a sevřel ji v objetí.
Políbil ji jako její pán. Bez náznaku něžnosti, s hladovou touhou a zuřivou zlostí, která divoce pulzovala jeho žilami.
Lily cítila, jak ji k sobě pevně přitiskl. Na zlomek vteřiny se chtěla bránit, ale pak mu zcela podlehla. Přitiskla se k jeho svalnatému tělu a ochotně opětovala jeho polibky.
Utápěla se v jeho divokosti..., nicméně to, co začalo jako zlost a pánovitost, se brzy změnilo v něžnost a žár. Jejich polibky začaly být plné vášně a smyslnosti. Lily tiše vydechla.
Když se od ní Heath konečně odpoutal, srdce jí divoce tlouklo a stěží mohla popadnout dech. Okolní vzduch pulzoval touhou a ona cítila, jak vlhne.
Lily se podlomila kolena. Z výrazu jeho tváře a z pohledu hlubokých očí věděla, že se s ní chce milovat.
„Chci tě, Lily," vydechl zastřeným hlasem. ‚A vím, že ty chce mě."
„Ano," řekla prostě.

Jednou rukou uchopil cíp turbanu a stáhl jí ho z hlavy. Netrvalo dlouho a zručnými prsty uvolnil všechny spony účesu a dlouhé prameny vlasů jí nechal spadnout na ramena.
Pak se začal věnovat jejímu tělu. Pomalu a zkušeně hladil hebké křivky, prozkoumával skrytá zákoutí a naplňoval ji rozechvělou touhou.

„Tentokrát se svlékneme?" zeptala se tiše.
Heath se usmál. „Ano, tentokrát ano. Chci vidět a cítit každý kousíček tvého těla, lásko."

Pak ji zbavil šatů. Nedovolil jí, aby mu pomáhala. Lily vnímala jen jeho trýznivě pomalé doteky a tlukot vlastního srdce.
Když byla zcela nahá, poodstoupil, aby si ji prohlédl. Když po ní klouzal dychtivým pohledem, na tváři se mu usadil téměř zbožný výraz. „Tolikrát jsem si představoval..., jak je tvé tělo dokonalé, smyslné. Jak se budeme milovat, aniž by nám cokoliv stálo v cestě."

Také si to představovala, a právě proto, když ji Heath zavedl k posteli a tam ji nechal, cítila zklamání.

Po chvíli si však uvědomila, že Heath se vzdálil jen proto, aby se rovněž svlékl. Dychtivé pozorovala, jak si sundal kabát a vestu, pak přišel na řadu nákrčník a košile a nakonec boty a saténové kalhoty.
Když ho poprvé uviděla zcela nahého, zatajil se jí dech. Pohledem klouzala po svalnatých ramenou, štíhlém pase, pevných a dlouhých nohou a pomyslela si, že vypadá úchvatně.
Pod hebkou kůží se rýsovaly ocelové svaly a z houští mezi stehny se vzpínalo ztopořené mužství.

Při pohledu na jeho velikost Lily vyschlo v ústech. Fascinovaně na něho zírala a nepřestala, dokud Heath nepřistoupil blíže, nevzal ji něžně za bradu a nezvedl jí hlavu tak, aby se mu podívala do očí. Najednou měla dojem, že se v těch hloubkách utopí.
Když ji opatrně zatlačil do polštářů a sám se položil vedle ní, Lily se v očekávání sevřely útroby a celá se zachvěla.

Když se jejich nahá těla dotkla, Lily se znovu zachvěla. Byl tak úchvatně hebký, horký a pevný. Všechny její smysly se probudily k životu. Jeho ztopořené mužství ji tlačilo do břicha a pulzovalo životem a touhou.
Lily se bezmocně přitiskla k jeho tělu.

„Ne, nehýbej se a dovol, abych tě potěšil," zamumlal Heath.
Poslušně se položila zpátky na záda a dovolila mu, aby se jí dotýkal, ale vůbec to nebylo lehké. Jeho ruce klouzaly po jejím nahém těle a hladily ji hebce jako dotek motýlích křídel.
Bradavky jí zdřely touhou, a když se jeho dlaně jen letmo dotkly citlivých vrcholů, vznítil se v ní divoký žár, který se v mocných vlnách rozlil po celém těle.

Lily se kousla do rtu, aby nevykřikla. Připadala si jako v krásném erotickém snu: vnímala jeho kouzelné doteky, tichý šelest noci, měkké světlo měsíčních paprsků, které otevřeným oknem proudilo dovnitř a zalévalo jejich nahá těla.
Heath ji nepřestával hladit a dráždil ji rukama i ústy. Ochutnával každý kousíček jejího těla a přiváděl ji na vrchol blaha. Lily byla zcela očarovaná. Byla paralyzovaná jeho něžností, sladkostí jeho

doteků a polibků.
Kouzelný sen plný rozkoše pokračoval. Najednou okolní svět zmizel a zůstali jen oni dva. Přesto její tělo dychtilo poznat víc a tiše žadonilo o naplnění.

Když jeho ruce uchopily oblá ňadra, Lily vděčně vydechla, neboť citlivé bradavky ji bolely touhou. A když zdřelé pupeny uchopil mezi palec a ukazovák a začal je něžně třít, zavřela oči a slastně přijímala rozkoš, kterou jí způsoboval.
Pak vzal jedno prso do dlaně, nadzvedl ho, roztouženou bradavku sevřel mezi rty a začal hladově sát. Lily zaplavila tak silná vlna něhy, až zalapala po dechu. Prsty zabořila do husté záplavy jeho vlasů a dychtivě si ho přitiskla blíž ke svým prsům.

Zdálo se však, že Heath se jen s drážděním jejích bradavek nespokojí. Uvolnil slastný hrot a horkými ústy pomalu klouzal dolů k břichu.

Lily měla dojem, že shoří touhou, nicméně když se jeho rty přitiskly k trojúhelníku jejího ženství, ztuhla.
Jen klid," zamumlal Heath. „Nechci ti ublížit."
Lily zůstala poslušně ležet a dovolila mu, aby jí roztáhl nohy tak, že byla zcela vystavená jeho hladovým pohledům a horkým rtům.

Pak Heath dvěma prsty něžně rozevřel okvětní plátky prokrven ho ženství a špičkou jazyka přejel po citlivé blizně rozkoše. Lily s zachvěla a hlasitě vykřikla.

Nicméně Heath nepřestával. Místo toho ji dále dráždil, jazyke pomalu přejížděl po citlivém pupenu, sál vonnou vláhu a rty s mazlil s hebkostí svůdného ženství. Lily cítila, jak se jí celým těle rozlévají slastné vlny touhy.

Její tělo bylo jako v jednom ohni. Rozkoš byla tak intenzř a prudká, že ji zcela ovládla. Heath však pokračoval tak dlouh dokud se Lily pod ním nesvíjela a nekřičela rozkoší.

Pak zrychlil tempo, a když jedním prstem hebce vnikl do úz[1] štěrbinky, Lily se křečovitě napjala a dychtivě mu vyšla vstříc.
Zabořila prsty do jeho ramen a zcela se oddala bouřlivé rozkoši. Bylo to příliš... vášnivé, pohlcující, intenzivní. Naprosto ji zaplavily bouřlivé emoce, touha a rozkoš, vášeň a nenasytný chtíč. Najednou se napjala, naposledy vykřikla a zhroutila se v silné explozi.
Když bouře konečně utichla, uvědomila si, že Heath leží vedle ní a pozoruje ji. Podívala se mu do oříškově hnědých očí, ve kterých jiskřily střípky zlata, a viděla v nich myriádu emocí: hlad po sexu, něžnost, pocit vlastnictví, uspokojení.
Když zvedl ruku a konečky prstů ji něžně pohladil po tváři, Lily cítila, jak se jí dojetím sevřelo hrdlo. Heathova vášeň v ní probouzela divokou touhu, nicméně jeho něha ji ohromovala a naplňovala ji slastí a uspokojením.

Najednou ucítila, jak se jí do očí derou horké slzy, a proto mu tvář zabořila do hebké pokožky pevné hrudi. Ještě nikdy nic podobného nezažila a nechápala, proč se jí chce plakat. Ani netušila, že je něco takového možné. Přesto před sebou stále viděla nepodařené manželství svých rodičů.

Lily spolkla hořké slzy a s vypětím všech sil se od něho odtáhla, aby přetrhla to zvláštní intimní pouto, které ji tolik vábilo.

Heath si náhlé změny očividně všiml, protože ji objal a přitáhl zpátky k sobě. Něžně ji hladil po zádech a líbal do vlasů tak dlouho, dokud se Lily znovu neuvolnila a neoddala se svým pocitům. Na břiše stále cítila pevný důkaz jeho touhy, nicméně on neudělal nic, aby našel vlastní ukojení.

„Nechceš..., nechceš víc?" zeptala se Lily ochraptěle. „Teď ne." Jeho tichý hlas ji hladil po vlasech. „Věř mi, že bych I liběl. Po ničem netoužím víc, než tady s tebou zůstat a celou noc promilovat, abych ti ukázal, že milování je nejlepší, když je zcela naplněno. Ale neudělám to dřív, dokud nebudeš souhlasit, že se Itaneš mou ženou."

Podle poslední lekce dobře věděla, že neukojené vzrušení je bolestivé. Proto jí připadalo spravedlivé, aby mu nabídla úlevu. „Pokud si přeješ, mohu ti pomoct jako minule v kočáru."

Heath se bolestně usmál. „Raději si počkám na opravdové uspokojení, Lily. Minule jsem ti ukázal, co potřebuji, a s tím jsem spokojený."

Potíž byla v tom, že *ona* spokojená nebyla. Heath jí poskytl nezapomenutelnou rozkoš, ale přesto jaksi podvědomě věděla, že existuje ještě něco jiného.
Když mlčela, něžně ji pohladil po vlasech a natočil jí hlavu tak,
aby jí viděl do očí.
„Chtěl jsem ti ukázat rozkoš, lásko, abys věděla, co všechno tě v našem manželství čeká. Nevěřím, že bys celý život chtěla zůstat stará panna. Ze by ses dobrovolně připravila o vášeň a slast, kterou skýtá milování. Že bys chtěla promarnit všechny své noci a zůstat sama ve své panenské posteli. Doufám, že to brzy pochopíš."

Lily si uvědomila, že jednu věc už rozhodně pochopila. Nechce zůstat navěky pannou. Ne poté, co jí Heath ukázal vášeň a rozkoš, která ji zcela omámila.

Pevně zavřela oči. Heathova strategie funguje. Pravda byla taková, že se chce stát jeho milenkou.

I když si ho nechce vzít, i když nechce jeho něžnosti, chce poznat magické tajemství vášně a touhy, kterou v ní dokáže probudit.

11

Chtěla jsem se zbavit jeho pozornosti, ale nikdy mě nenapadlo, že tak v sobě probudím žárlivost.

Lily své přítelkyni Fanny

Lily, fyzicky ukojená, ale plná rozporuplných myšlenek, usnula v Heathově náruči. Když ji v noci probudil a zašeptal, že nechce, aby ho někdo našel v její posteli, jeho polibek na rozloučenou v ni I znovu probudil touhu, ale navíc i zmatek.

Lily vstala, a než se znovu vrátila do postele, oblékla si noční košili. Zlobila se sama na sebe, že je tak slabá a že smyslnému mar-kýzi nedokáže odolat. Zbytek noci však strávila převalováním ze strany na stranu, neboť se nemohla zbavit vzrušujících vzpomínek na Heathovy smyslné doteky, slastné polibky, na jeho kořeněnou vůni a něžnost, kterou ji zahlcoval. Jakmile se rozednilo, s kruhy pod očima a unavená vstala z postele a spílala sama sobě, že tak snadno podlehla jeho taktice.

Nejen že ji nechal okusit vášeň a rozkoš, ale přinutil ji, aby uvažovala o jejich dalším vztahu.

Lily se umyla, oblékla a snažila se zbavit skandálních vzpomínek na jejich milování. Nejraději ze všeho by se sbalila a odjela z Londýna, aby unikla jeho svádění, ale nemohla. I když bylo po večírku a její žákyně ji už více nebudou potřebovat, slíbila, že s ním bude hrát tu hloupou hru, a teď, když Heath splnil její podmínku a přivedl na večírek urozené gentlemany, by od ní nebylo čestné, aby z toho vycouvala. Navíc její přítelkyně ještě stále nesplatily svůj dluh.

Lily si neustále opakovala, že celou záležitost s Heathem nemůže nechat zajít dál, než to udělala včera v noci. Rozhodně musí přestat uvažovat o tom, že by se stala jeho milenkou.

Rovněž by se měla připravit na znepokojující možnost, že Heath jejich hru vyhraje. Zbývá mu ještě celý týden, během něhož má získat jen dva body. Tím by získal právo oficiálně se jí dvořit celé líi měsíce.

Proto by měla mezi nimi vybudovat emocionální hráz, a to hezky rychle. V opačném případě bude ztracená.

Když Lily sešla dolů na snídani, ještě stále přemýšlela, jak zlepšit svou obranu. K jejímu velkému údivu v jídelně našla Fleur i Chantel, a navíc tam s nimi seděla Ada Shawová. Bylo neobvyklé, že postarší krásky vstaly před desátou.

Ada vypadala spokojeně jako kočka, která právě slízla čerstvou smetanu, zatímco její dvě přítelkyně se doširoka usmívaly.

„Náš večírek měl neobvyklý úspěch, Lily," řekla Fleur. „Čtrnáct našich dívek získalo nové patrony."

„Přesně tak," přidala se Ada. „Mám ten nejlepší úlovek ze všech. Je to bohatý hrabě, který chce, abych se stala jeho milenkou."

‚A já," dodala Chantel, „jsem znovu získala pozornost lorda Poola. Pokud si ho obtočím kolem prstu věřím, že za nás zaplatí náš dluh. Doufám, že nežárlíš, že jsem si po tak dlouhé době zase našla ctitele?"

Fleur se ušklíbla. „Samozřejmě že ne! Nikdy jsem ti žádného ctitele nezáviděla, drahá. Rozhodně ne takového, který je starý, tlustý, a když se pohne, tak to v něm skřípe. Poole má na sobě těsnější korzet než já."

Když se Chantel zatvářila uraženě, Lily se rychle vmísila do hovoru a začala se vyptávat na podrobnosti večírku. Tím naštěstí obě kurtizány odvrátila od jejich hádky a ony začaly nadšeně vyprávět, která dívka se s kým seznámila a která se stala čí milenkou.

Když po chvíli Fleur a Chantel odešly z jídelny, už zase byly nerozlučnými přítelkyněmi.

Jakmile se Lily ocitla sama s Adou, v duchu děkovala bohu, že přítelkyně byly dnes ráno příliš zaneprázdněné, než aby si všimly její únavy a kruhů pod očima. Byla ráda, že nemusí vysvětlovat, kam a proč včera večer tak náhle zmizela. Nechtěla by, aby někd věděl o skandálních věcech, které dělala s lordem Claybournem své ložnici, zatímco měla být na večírku a sledovat úspěch svých žákyň.

Najednou ji z myšlenek vytrhla Ada.

„Zdá se, že jste lorda Claybourna doslova uchvátila, slečno Lo-ringová," podotkla Ada.

Jak vás to napadlo?" odvětila Lily bezmyšlenkovitě a usrkla horkou kávu.

„Když jste v místnosti, nikdy se nepodívá ani na jednu z nás..., vlastně ani když tam nejste."

„Byla bych ráda, kdyby se poohlédl někde jinde," zamumlal Lily.

„Skutečně?" zeptala se Ada udiveně. „Vy chcete, aby si vás př stal všímat?"

Lily si uvědomila, že své myšlenky vyslovila nahlas, a podíval se na Adu.

„Většina žen by prodala i svou duši, jen aby získala jeho pozo nost," prohlásila Ada.

Lily cítila, jak jí hoří tváře, a raději se zaměřila na toast s marmeládou. „Možná ano, ale já bych si svou duši raději nechala sama pro sebe."

„Slyšela jsem, že se s vámi markýz chce oženit," pokračovala Ada.

„To opravdu tvrdí, ale já si ho nikdy nevezmu."

„Vy nechcete být markýzou?" Adiny oči se rozšířily, jako by tomu nemohla uvěřit. „Kdybych si myslela, že mám jen nepatrnou šanci získat lorda Claybourna, klidně bych svého nového patrona poslala k samotnému čertu." Ada si povzdychla. Jenže bych nikdy nesvedla muže jiné ženy. Rozhodné ne takové, která ke mně byla tak hodná, jako vy, slečno Loringová."

„Lord Claybourne není můj muž," ujišťovala Lily Adu i samu sebe.

Na Adině tváři se objevil vypočítavý výraz. „Takže by vám nevadilo, kdybych se ho pokusila svést?"

Lily se zamračila. Napadlo ji, jak by se asi cítila, kdyby se musela dívat, jak se mladá kurtizána snaží svést Heatha. Zřejmě by se jí to nelíbilo, ale rozhodně nemá právo Adě v čemkoliv bránit, zvláště když o něho sama nestojí.

„Proč ne? Já si na něho nečiním žádný nárok," odpověděla Lily.

„Takže, pokud vám to skutečně nevadí..., mohla bych se o něho alespoň pokusit. Ne že bych si myslela, že mám velkou šanci. Většina šlechticů není tak odmítavých, ale lord Claybourne bude velký oříšek. Říká se o něm, že je skvělý milenec. Slyšela jsem, že dokáže ženu rozplakat štěstím. Zřejmě nebude snadné někoho takového potěšit nebo ho přesvědčit, aby si mě vybral za svou milenku, zvláště když myslí na jinou ženu." Ada pohodila hlavou. ‚Ale když to nedokážu já, tak potom která jiná?"

Lily s ní musela souhlasit. Se svými rudými vlasy, smyslnou postavou a nadpozemskou krásou Ada musí okouzlit i tak náročného gentlemana, jako je Heath. Musí si však dát pozor, aby ovládla své vulgarismy a mluvila spisovně jako pravá dáma.

„Řekla bych, že máte pravdu," uznala Lily s chabým úsměvem.

„Vlastně vám tím prokážu laskavost," dodala Ada rychle.

Jak to myslíte?"

„Pokud se mi ho podaří svést, alespoň uvidíte, že to s vámi nemyslel až tak vážně. Rozhodně by vám nevydržel být dlouho věrný. Než si na někoho políčím, vždycky říkám, že je dobře vědět, co je to zač."

„Pravda. Můj otec byl nenapravitelný sukničkář a já netoužím po manželovi, který by byl stejný jako on."

Když si Lily vzpomněla na svého otce, hořce se ušklíbla. Sice pochybovala, že by byl Heath stejný jako její nevěrný otec, ale pokud podlehne svodům smyslné kurtizány, pak o ni zřejmě opravdu moc nestojí.

A pokud se to Adě podaří, přemýšlela Lily racionálně, pak to vyřeší její problém. Jakmile někdo tak krásný a zkušený ukojí jeho chtíč, určitě na ni rychle zapomene.

„Nemusíte se bát, že bych se vám stavěla do cesty, Ado," zamumlala Lily. „Lord Claybourne přijde dnes v jedenáct. Můžete ho přivítat."

„Děkuji vám, slečno Loringová. Věřím, že vím, jak ho upoutat." * * *

Adin plán byl docela prostý. Jakmile markýz vejde do dveří, se jde dolů ze schodů a upadne před ním tak, aby neměl na vybranou a musel jí pomoct. Ada byla koneckonců herečkou a měla v úmyslu na něm uplatnit veškerý svůj herecký talent.

Nicméně Lily byla celá nesvá. I když se sváděním Heatha sou hlásila, zbytek dopoledne cítila podivnou úzkost. Jakmile se blížila jedenáctá, neustále hleděla na nástěnné hodiny.

Když uslyšela klepání na dveře, vklouzla do boční chodby, odkud měla výhled na hlavní schodiště, kde si Ada připravovala svůj výstup.

Všechno šlo přesně podle plánu. Jakmile lord Claybourne odevzdal chlapci u dveří svůj klobouk, Ada si zvrtla kotník a elegantně se složila na parketovou podlahu přímo k markýzovým nohám.

Když vykřikla bolestí, Heath jí ihned přispěchal na pomoc. A když tvrdila, že nemůže chodit, ochotně ji vzal do náruče a odnesl ji do malého salonku, kde ji položil na pohovku.

Bohužel Lily brzy zjistila, že ze svého místa nemůže vidět ani slyšet, co se mezi nimi děje.

Neuběhlo ani pět minut a Lilyina trpělivost byla u konce. Potichu vyšla z chodby a pomalu se přiblížila ke dveřím do salonku, jenže slyšela jen tiché hlasy, kterým nerozuměla.

Lily se musela ovládnout, aby nevtrhla dovnitř a na vlastní oči se nepřesvědčila, co se tam děje. Nemohla uvěřit tomu, co cítí. Vždyť jí mohlo být naprosto jedno, jestli Heath Adu líbá, dotýká se jí nebo jí způsobuje rozkoš stejně jako *jí*...

Když si Lily představila, jak se Heath miluje s krásnou kurtizánou, zatmělo sejí před očima a musela potlačit bolestné zasténání, které se jí dralo z hrdla. Konečně si uvědomila čistou pravdu. *Nesnese* představu, že by se Heath dotýkal jiné ženy. Nechce, aby líbal kteroukoliv jinou než ji, ani aby způsoboval rozkoš některé jiné.

Když se z místnosti ozval jeho tichý hlas a po něm následovalo Adino zachichotání, Lily ztuhla. Navzdory původnímu plánu musí Adu zastavit!

Lily se připravila na to, co může uvidět, a pomalu otevřela dveře. Nicméně když vešla do salonku, prudce se zarazila.

Ada ležela na pohovce, ve svůdné póze se pohodlně opírala o polštáře a Heath seděl u jejích nohou a v dlaních držel její nahé i hodidlo. Střevíc a punčocha ležely pohozeny na koberci. Něžně Adé masíroval kotník skoro stejně, jako to dělal jí ve svém kočáře lo odpoledne, kdy Winifred pořádala zahradní slavnost.

Lily pocítila prudké zklamání spolu s přívalem žárlivosti. Hlasité si odkašlala, aby na sebe upoutala jejich pozornost.

Ada k ní vzhlédla. ‚Ach, slečna Loringová. Vás jsem tady nečekala."

Lily se přinutila k úsměvu. „Měla jsem se s lordem Claybornem setkat v jedenáct, ale zdržela jsem se."

Všimla si, že Heatha to, že je přistihla při činu, vůbec nevyvedlo z míry. Dokonce při jejím příchodu ani nevstal, jak by měl učinit každý správný gentleman.

„Copak se stalo? Snad nejste zraněná?" zeptala se Lily s předstíraným údivem.

„Nu, vlastně už ani ne. Bolestivě jsem si podvrtla kotník, ale lord Claybourne je tak šikovný, že mě té bolesti zbavil." Ada koketně zamrkala. Je to pro dívku radost mít tak galantního zachránce."

„Ano," pronesla Lily jízlivě. „Lord Claybourne je skutečný hrdina."

A zdá se, že má ze své nové role skutečnou radost, pomyslela si Lily. „Zavolám Ellen, aby vám přinesla studený obklad."

Když se vydala k ozdobné šňůře, aby zazvonila, Heath ji zarazil. „Ať obklad přinese do ložnice slečny Shawové. Nemůže chodit, a tak ji tam odnesu."

„Ach, děkuji, lorde," vydechla Ada zastřeným hlasem. „Nevím, jak bych dopadla, kdybyste mě nezachránil."

„Přece vás nemohu nechat trpět," řekl s chlácholivým úsměvem.

I když Lily vzteky skřípala zuby, nemohla udělat nic jiného než vyhovět jeho žádosti. Právě když služebná Ellen vešla do místnosti, Heath vzal Adu do náruče a usmíval se na ni, zatímco ona se mu zbožně tiskla k hrudi.

Když vyšel se svým břemenem ze salonku, Lily rychle zadala Ellen instrukce, popadla zapomenutý střevíc a punčochu a pospíchala za Heathem.

Adina ložnice se nacházela v druhém poschodí, až na konci chodby. Lily se podařilo dostat ke dveřím dřív než Heath, aby mu je otevřela. Donesl kurtizánu dovnitř a opatrně ji položil na postel Ada ho přesto dál držela kolem krku a něco mu šeptala do ucha, Heath se rozesmál.

Lily si uvědomila, že tiše skřípe zuby, a když Heath od kurti/a ny poodstoupil a galantně se rozloučil, s úlevou si oddychla.

Když se ocitli na chodbě, překvapilo ji, že ji Heath chytil za lo ket a podrážděně zamumlal: „Kde můžeme být sami, anděli?"

Lily se na něho úsečně podívala. Skoro se zdálo, že se zlobí. „V přijímacím pokoji."

„Dobře," řekl úsečně.

Lily nechápala, co mohlo probudit jeho hněv. Když vešli do pokoje a Heath za nimi vztekle zabouchl dveře, ostražitě se na něho podívala. Po včerejší noci s ním nechtěla být sama.

Nicméně on na včerejší noc zcela zřejmě nemyslel. Zabodl do ní pronikavý pohled, chvíli ji mlčky pozoroval a pak došel těsné k ní. Navzdory zastrašující póze její tělo reagovalo zcela nesmyslně. Když stál tak blízko vedle ní, stěží mohla dýchat, natož myslet.

„Pobízela jsi Adu, aby mě sváděla, že ano?" zeptal se Heath ostrým tónem. Když mlčela, na čelisti mu vztekle zaškubaly svaly. „Nepokoušej se zapírat, drahá. Ada se mi se vším svěřila."

Lily udiveně otevřela oči. „Přesvědčil jsi ji, aby ti to řekla, že ano? Ty jsi to z ní vymámil."

„Bylo mi to hned jasné."

‚Ale jak jsi to mohl vědět?"

„Byla až přespříliš vstřícná. Naučil jsem se, že když se ženy ke mně takhle chovají, vždy něco chtějí."

„Ach, já jsem zapomněla," reagovala Lily. „Zeny ti vždy padají k nohám. Takže ten okázalý zájem o její zraněný kotník byl jen přetvářkou?"

„Přesně tak. Její kotník je v naprostém pořádku."

Když si Lily vzpomněla, jak se před malou chvílí trápila žárlivostí, zlostně zaťala pěsti. Heath předstíral zájem o krásnou kurtizánu jen proto, aby jí dal lekci.

„Takže to, že jsi Adu pobídla, aby se mě pokusila svést, přiznáváš. Stále však nemohu pochopit *proč."*

„Myslím, že to je zřejmé," odsekla Lily.

„Podle Ady ses chtěla přesvědčit, jestli nejsem stejný jako tvůj

otec."

„Částečně ano."

Najednou se mu zablýsklo v očích. „Už to chápu. Myslela sis, že mé předhodíš jiné ženě a zbavíš se mě. Zatraceně, Lily."

Lily sebou škubla. Bylo očividné, že se Heath snaží ovládnout svůj hněv. „Co sis k čertu myslela? Ze mě může svést? Ze bych mohl chtít ženu, jako je ona, když toužím po tobě?"

Lily vyděšené couvla. „Vlastně ano. Myslela jsem si, že když ukojí tvou tělesnou touhu, už o mě nebudeš mít zájem."

„Lily..." V zoufalém gestu si vjel prsty do vlasů. „Vždyť já po lobě nechci jen sex. Chci, aby ses stala mou ženou. Kdyby mě zajímalo jen milování, našel bych si tucet ochotných žen, které by mi rády vyhověly."

Já vím," řekla Lily tiše.

„Pokud bych chtěl milenku, jsem dostatečné schopný najít si ji sám. Nepotřebuji tvou pomoc. A rozhodně nestojím o tvé pletichy."

Lily došla k pohovce a nešťastné se na ni posadila. „Omlouvám se. Nikdy jsem Adě neměla dovolit, aby se tě pokusila svést. Kromě toho jsem nevzala v úvahu, jaké riziko podstupuje. Ada má teď nového patrona, a kdyby se dozvěděl, co udělala, jistě by ji odvrhl."

„Tak proto jsi nás přerušila?" zeptal se Heath tiše. „Protože ses bála, že si zkazí šanci na lepší život?"

„Hmm..., ne tak docela."

„Tak proč?"

Lily se podívala Heathovi do očí. „Nechtěla jsem..., abys ji líbal."

Chvíli na ni mlčky hleděl a pak se tvrdá linka kolem jeho úst rozplynula. „Ty jsi žárlila."

Lily cítila, jak se jí do tváří hrne nachová barva. „Ano."

Heath se posadil vedle ní na pohovku. „Zřejmě bych měl být polichocen. Učinil jsem pokrok, když jsem v tobě probudil žárlivost."

Pobavený tón jeho hlasu Lily popudil. Jen se neoddávej planým nadějím. Stále si tě nemíním vzít."

Cítila, jak ji zkoumavě pozoruje. „Přiznáváš, že jsi žárlila, ale stále nechceš přijmout mou žádost o ruku? To nedává žádný smysl. Proč se tolik bráníš představě, že by sis mě mohla vzít, Lily?"

„Už jsem ti to řekla."

„Protože tví rodiče nebyli šťastní. To přece neznamená, že l.il dopadneme i my."

Lily pokrčila rameny a podívala se na něho. „Kdybys celé děl ství musel snášet jejich hádky, taky bys do ženění nebyl tak divý."

Jeho oči ji pálily jako dva uhlíky. „Takže ty si myslíš, že **naše** manželství by bylo stejné jako jejich?"

„Já... nevím," řekla Lily. „Ale nemíním to riskovat. Nechci byl celý zbytek života nešťastná, jako byla má matka."

Heath se na ni upřeně podíval. „Znovu mě srovnáváš se svým otcem." Když Lily mlčela, Heath tiše zasténal. „Co jen tvé matce mohl udělat, že tě to tolik poznamenalo?"

Lily ztěžka polkla a žaludek se jí sevřel starou bolestí. „Nechci o tom mluvit."

„Zatraceně, Lily! Jak se mohu snažit nebýt jako tvůj otec, když ani nevím, co udělal?"

„Dobře tedy..." Bolestí se jí sevřelo hrdlo. „Když to musíš vědět, zbil ji! Nejdříve ji tloukl pěstmi, a když spadla na zem, kopal do ní, dokud nekřičela bolestí. Nemohla jsem to snést. *Nemohla!* Proto jsem popadla nůž a řekla jsem otci, že jestli na ni ještě sáhne, tak ho zabiju. Myslela jsem to vážně. Kdyby ji ještě jednou kopl, *zabila* bych ho. Tohle jsi chtěl slyšet?"

Heath ji tiše pozoroval. Lily mu hleděla do očí, vzteky měla zaťaté pěsti, ale neuhnula pohledem. Ztěžka lapala po dechu, hrdlo se jí svíralo bolestí a do očí se jí draly slzy.

Najednou jeho výraz zněžněl a ona v jeho oříškově hnědých očích četla pochopení.

Lily polkla a odvrátila zrak. Nechtěla Heathovy sympatie, jeho lítost. Nepotřebovala jeho něžné doteky. Když ji však vzal za bradu a natočil tak, aby mu viděla do očí, nebránila se.

„Takže tys bránila svou matku před násilím svého otce," řekl něžným tónem.

Lily jen mlčky přikývla. Když konečně promluvila, v hlase se jí odrážely slzy. „Bohužel jsem ji neuchránila. O rok později si matka našla milence, který jí pomohl snést všechnu tu bolest, a pak byla vyhnána ze svého domu, a dokonce i ze země. Ale to ty už přece víš. O tom skandálu mluvila celá Anglie."

Heath natáhl ruku a něžně ji pohladil po tváři. Já bych tě nikdy neuhodil, Lily. *Nikdy.* Nikdy bych se k žádné ženě nechoval hrubě, a to i kdyby mě provokovala."

Pozorovala jeho tvář a najednou věděla, že Heath by jí fyzicky nikdy neublížil..., ale co jejímu srdci?

„Přesto nikdy žádnému muži nedovolím, aby měl nade mnou lakovou moc. Kdybych si tě vzala, podle práva bych se stala tvým majetkem, a kdybys mě chtěl někdy zbít, nebo dokonce zabít, neměla bych nikde zastání."

Heath reflexivně zaťal pěsti. Představa, že by Lily mohl ublížit, ho naplňovala zlostí. Přesto se ovládl a něžné ji pohladil po tváři.

Když viděl její velké oči, které přetékaly slzami, nejraději by jejího otce vytáhl z hrobu a potrestal ho za to, co udělal své ženě a dceři.

Alespoň teď už věděl, odkud pramení Lilyina touha po nezávislosti. Její odhodlání řídit svůj vlastní osud. Dokonce pochopil její tvrdohlavé odsuzování všech mužů, kteří musí být stejní jako její otec. Se svou hořkou zkušeností nemůže věřit, že by někdo mohl být jiný.

Když sklouzl rukou níže a něžně začal třít její hrdlo, ztuhla a odtáhla se.

„Prosím, omluv mě..." Hřbetem ruky si z očí setřela slzy a odhodlaně vstala. Se zaťatými pěstmi se podívala dolů na Heatha. Je mi líto, že jsem tě rozzlobila, když jsem Adě dovolila, aby tě sváděla, ale možná to bylo dobře. Ted už víš, proč se nikdy nestanu tvou ženou."

Po těch slovech se otočila, opustila místnost a nechala ho samotného jen s jeho myšlenkami.

Heath tam dlouho seděl a přemýšlel, co má dělat. Nejprve ze všeho ji musí přesvědčit, že je zcela jiný než její otec nebo ostatní muži, kteří se svými ženami zacházejí jako se svým majetkem a uplatňují na nich násilí.

Heath zaťal zuby. Nedokázal se zbavit toho nešťastného výrazu, který viděl v Lilyiných očích, když se mu svěřila, že vyhrožovala svému otci zabitím, aby tak ochránila svou matku. Tentýž pohled u ní viděl minulý týden, když se stal svědkem toho, jak z domu vyháněla **0**'Rourka. A ještě předtím, když se vrhla mezi bandu otrapů, kteří bili bezbranného psa.

Rovněž to vysvětlovalo, proč jí tolik záleželo na tom, aby kandl dáti, které pozval na jejich večírek, měli laskavou a vlídnou pova hu. A proč se pohoršovala nad nespravedlností života, který mladí dívky donutil k tomu, aby se prodávaly na ulici, a proč je vzala pod svá ochranná křídla. A proč dvěma z nich pomohla utéct před pro stitucí a našla jim slušné zaměstnání.

Lily vždy chránila slabé a bezbranné, což Heatha naplňovalo něhou a láskou.

Avšak teprve když slyšel, co udělal její otec, a v jejích očíc' spatřil bolest, kterou prožívala, pochopil, před jak těžkým úkolem se ocitl, když se rozhodl přesvědčit ji, aby se stala jeho manželkou. Nikdy se nepřestane bránit, poněvadž se bojí, že by se vydala na milost muži, milenci či snad manželovi.

Bude jí muset dokázat, že jemu může důvěřovat. Byla jako divoké zvířátko, vystrašená, opatrná, nedůvěřivá. Potřebovala lásku, něžnost a věrnost.

Vlastně s tím začal už minulou noc, když ji jen něžně držel v náruči. Vsadil by polovinu svého jmění, že Lily před ním s žádným mužem nikdy neměla tak blízký vztah.

Nicméně ani on nikdy necítil nic tak silného a věděl, že tento cit je velmi vzácný.

Heath na chvíli zavřel oči a připomenul si vůni jejího nahého těla, které se tak důvěrně tisklo k jeho. Věděl, že v Lily dokáže probudit potlačovanou vášeň, ale on chtěl víc. Mnohem víc. Nestačilo mu jen ovládat její tělo.

Chtěl, aby se Lily stala jeho manželkou.

Dosáhnout tohoto cíle však nebude lehké. Ona sama se musí rozhodnout, že se chce stát jeho ženou. Nemůže ji k tomu nutit. Vezme si ho za muže jen tehdy, jestliže *ona sama bude chtít.*

Pravděpodobně se tak stane jen tehdy, pokud ho bude milovat natolik silně, aby překonala svůj vlastní strach.

Což znamená, že v ní musí probudit lásku.

Heath se zamračil. Využití sexuálních dovedností zřejmě nebude lim pravým způsobem, jak ji získat. Už vůbec ne, když jí neustále hrozí manželstvím. Dokud bude mít pocit, že ji pronásleduje, nikdy mu nedovolí, aby prolomil hradbu její obrany. Co kdyby se stáhl? Co kdyby o ni přestal usilovat? Navíc z toho plynou i další výhody. Každé ráno se probouzel bolavý touhou, kterou nemohl ukojit. A pokaždé, když Lily políbil, když se jí dotkl, laskal ji, to bylo stále horší a horší. Kdyby s ní měl strávit ještě jednu noc, hladit ji, laskat její krásné tělo a nesmět se **s** ní pomilovat, nebyl si jistý, zda by se dokázal držet dál. Zřejmě by podlehl své touze a zmocnil se jí.

Ale pokud se stáhne, snad se mu podaří ukáznit své tělo a znovu se naučí zvládat svou touhu.

Rozhodně se zdálo, že vyhnout se jakýmkoliv intimnostem **s** Lily je velmi rozumný krok. Dá jí čas, aby si všechno náležité přebrala, a přestane na ni tlačit.

Mezitím využije příležitosti, aby Lily dokázal, že si zaslouží její důvěru a respekt. Přesvědčí ji o svých kladných vlastnostech a ukáže jí, že je naprosto jiný než její otec.

12

Je to zvláštní, ale zdá se, že se Heath vzdal.

Lily své přítelkyni Fanny

Když Lily následující den o Heathovi neslyšela, udivilo ji to. Chodíval na návštěvu tak pravidelně, že nečekala změnu. Avšak ve středu se také neukázal, a dokonce jí ani neposlal zprávu.

Neslyšela o něm ani ve čtvrtek a byla překvapená, když se dozvěděla, že pozval Fleur a Chantel večer do divadla, přičemž o ní nepadlo ani slovo.

Bude je doprovázet i lord Poole. Vikomt se od pondělního večera prakticky stal jejich dalším nájemníkem, což Lily hřálo u srdce.

Poněvadž Lily předtím odmítla Heathovo pozvání do divadla, mohla jen stěží protestovat, že ji tentokrát nepozval. Když však přijel vyzvednout kurtizány, stěží s ní prohodil slovo.

Chantel a Fleur byly příliš rozrušené nadcházejícím večerem, takže si toho ani nevšimly. Vesele se chichotaly a najednou se zdálo, že je jich plný dům.

Když Lily řekly, aby je nečekala, protože po představení půjdou na večeři do jednoho módního klubu, a odešly, v domě se rozhostilo tíživé ticho.

Lily měla špatnou náladu, a proto se vydala do přijímacího pokoje, aby zde našla něco na čtení. Teď, když bylo po večírku, měla spoustu volného času. Na žádost několika dívek ještě stále dávala hodiny vybraného chování, ale poněvadž si mnohé z nich našly urozeného patrona, výuka už nebyla tak intenzivní.

Lily si všimla, že na stole leží rozečtené noviny, a začala jimi listovat. Fleur a Chantel odebíraly ranní i večerní vydání, protože rády pročítaly společenské rubriky, aby věděly, co se kde děje. Za luzných okolností by se Lily se zájmem začetla do dění v parlamentu či do zpráv ze světa, ale dneska to bylo jiné.

Místo toho musela neustále myslet na to, zda o ni Heath přestal mít zájem. Možná, že když zjistil, že si ho skutečně nikdy nevezme, /tratila pro něho hra své kouzlo.

Kupodivu místo toho, aby cítila úlevu, prožívala zklamání. Měla by být šťastná, že se ho konečně zbavila.

Její lítost je zcela jistě jen dočasná, utěšovala se Lily. Je pochopitelné, že se najednou cítí osaměle, ale brzy si zase zvykne. Nicméně nemohla popřít, že jí poslední dva dny chyběl. Scházelo jí jeho škádlení, provokování a svádění...

Lily zatřásla hlavou a rázně se rozhodla, že takovým myšlenkám musí učinit přítrž. Není důvod, aby se Heathem dále zaobírala. Přesto by ji zajímalo, zda to byla právě jejich vášnivá noc, která mu otevřela oči, a on o ni přestal usilovat. Od Fanny a z ostatních zdrojů věděla, že muž v posteli potřebuje nalézt uvolnění. Zřejmě byla příliš nezkušená, příliš panenská, než aby takovému muži, jako je Heath, dokázala přinést rozkoš.

I tak bylo překvapivé, že se tak dlouho dokázal ovládat. Když si Lily vzpomněla na jeho slova, že si dokáže najít milenku sám, bez její pomoci, zamračila se. Možná že tak učiní teď, když pochopil, že ona mu za jeho snahu nestojí.

Představa toho, jak se Heath miluje s jinou ženou, způsobila, že se jí zatmělo před očima a již tak špatná nálada klesla pod bod mrazu.

V duchu se za své myšlenky pokárala, odložila noviny a vstala. Raději si zajde do ložnice pro knihu, kterou dostala od Heatha. Už ji jednou přečetla, ale neměla dost času, aby se jí věnovala do hloubky. Vyprávění o domorodých kmenech bylo vskutku tak zajímavé, jak Heath sliboval.

Jakmile však vyšla do prvního patra, uslyšela něčí pláč. Vydala se za zvukem a ten ji dovedl k otevřeným dveřím ložnice, kterou sdílela Peg Wallaceová ještě se dvěma přítelkyněmi.

Ke svému překvapení zde našla Peg, jak sedí na jedné z postelí a objímá vzlykající mladou ženu - šlo o Betty Dunstonovou, jednu z těch, které si na večírku nenašly patrona.

Betty naříkala tak usedavě, až se z toho Lily svíralo srdce.

Když vstoupila do místnosti, Peg k ní vzhlédla a v očích měli smutek. „Omlouvám se, že jsme vás vyrušily, slečno Loringová. Měla jsem zavřít dveře."

Je Betty zraněná?" zeptala se Lily tiše.

Peg se ušklíbla, zatímco Betty vydala další nešťastný vzlyk a tvář zabořila hlouběji do přítelkynina ramene. „Dalo by se to tak říct," podotkla Peg suše. „Betty čeká dítě."

Lily zaváhala. S něčím takovým neměla žádné zkušenosti. „Mohu nějak pomoct?"

Peg zakroutila hlavou. „Pochybuji, slečno Loringová. Na to jste příliš fajnová dáma. Ale děkujeme za vaši nabídku," dodala Peg rychle.

Lily se posadila vedle Betty a chlácholivě ji pohladila po rameni. ‚Alespoň mi řekni, co tě tak rozplakalo."

Betty několikrát zavzlykala a kapesníkem, který držela zmačkaný v ruce, si otřela uplakané tváře. Já jen..., že nevím..., co mám dělat. Vždyť já to dítě neuživím. Oba bychom umřeli hlady. Jakmile se mi zvětší břicho, nebudu moct pracovat."

Lily věděla, že Betty už dva roky pracuje v blízkém klubu pro gentlemany, který nebyl ničím jiným než lepším nevěstincem. Byla dcerou zahradníka z velkého panství v Dorsetshiru. Když ji svedl tamější lokaj, otec ji vyhnal z domu, a tak přijela do Londýna. Než se odhodlala k tomu, aby v nevěstinci prodávala své tělo, málem umřela hlady. A teď další rána.

„Co otec dítěte?" zeptala se Lily. „Nepomůže ti?" Betty znovu usedavě zavzlykala. „Vždyť já ani nevím, kdo jím je. Může to být kdokoli z tuctu lidí. Mí zákazníci nepatří k těm, kterým by záleželo na nějakém bastardovi."

Lily si uvědomila, jak byla její otázka naivní, a kousla se do jazyka. Nevěděla, co má říct.

Betty pokračovala v naříkání: „Nebudu mít čím zaplatit nájem a slečna Deleeová mě vyhodí na ulici. Nevím, kam půjdu, co budu dělat..."

„Nic takového neudělá, Betty," zamumlala Lily.

‚Ale i kdyby mi tu dovolila zůstat, co udělám s dítětem? Jak se o něho postarám?"

Když se znovu rozplakala, Peg tiše řekla: „Betty ví, že bude muset co nejdříve zajít za porodní bábou, aby jí od dítěte pomohla. Proto tolik pláče."

Když si Lily uvědomila, co tím Peg myslí, sevřel se jí žaludek.

„Ty to dítě chceš, Betty?"

„Ano..., i když nevím, kdo je jeho otec. Jenže nevím, jak to mám udělat. Nemohu jít zpátky na ulici. Nechci, aby mé dítě poznalo, jaké to je, když se vám žaludek svírá hlady tak, že máte dojem, že omdlíte. Když si představím, že by tolik trpělo a nakonec umřelo... *Nemohu* to udělat, slečno Loringová. Raději se ho zbavím hned teď."

Když Betty začala znovu plakat, Lily ji něžně pohladila po zádech. Srdce se jí svíralo bolestí a věděla, že musí tomu děvčeti nějak pomoct.

„Betty, musíš přestat plakat. Poslouchej mě. Ještě sice nevím jak, ale nějaké řešení najdeme. Mám přítelkyni, která by ti snad pomohla. Najdeme způsob, jak to udělat, aby sis dítě mohla nechat, a přitom jste oba neumřeli hlady."

Betty nedůvěřivě vzhlédla. ‚Ach, slečno Loringová, vy myslíte, že by to skutečně šlo?"

Jsem si tím jistá," řekla Lily přesvědčivě. „Když nic jiného, dám ti nějaké peníze, abys dítě mohla vychovat."

‚Ach, slečno Loringová," vydechla Betty. „Vy jste *anděl*. Nikdo není tak laskavý jako vy. Nemohu po vás však chtít, abyste mě vydržovala. Mohu pracovat. Chtěla bych najít způsob, jak si vydělat na živobytí."

Lily se dívala do uplakané tváře a pochopila, že dívka nechce charitu, ale nezávislost. Stejně jako sestry Loringovy.

„Pak ti musíme najít vhodné zaměstnání," řekla Lily. „Co by ti vyhovovalo nejlépe?"

„Umím pěstovat květiny. Než jsem odešla do Londýna, často jsem pomáhala svému otci."

„Dobře, uvidím, co se dá dělat. Ale teď se opláchni a na chvíli si odpočiň. Pláč dítěti nedělá dobře."

„‚Já vím." Betty přestala naříkat a znovu se utřela do kapesníku. „Ale nemohu odpočívat. Musím se co nejrychleji vrátit do práce. Když se opozdím, madam mě vyhodí a pak to bude ještě horší."

Lily se zamračila a zakroutila hlavou. „S dítětem do práce nemůžeš. Ne, Betty, ty se do klubu už nevrátíš. Zítra dáš výpověď, ale teď si musíš lehnout a odpočinout si. O budoucnost se nestrachuj. Jakmile něco vymyslím, dám ti vědět."

Do očí zarudlých pláčem znovu vhrkly slzy. „Děkuji vám, slečno Loringová. Nevím, jak se vám odvděčím..."

„To přece nemusíš, drahá. Nedělám nic jiného, než co pro mě a mé sestry kdysi udělala jedna velmi laskavá dáma," řekla Lily a myslela tím Winifred, která jim poskytla finanční pomoc na otevření Freemantlovy školy pro mladé dívky. Jen se snažím její dobrotu šířit dál."

Lily poplácala Betty po rameni, vstala a měla se k odchodu. Vtom ji však zastavil tichý Pegin hlas. „Slečno Loringová?"

„Ano?"

Peg váhavě vstala a se sklopeným zrakem se Lily zeptala: „Myslíte si, že by bylo možné, kdyby vaše přítelkyně našla vhodnou práci i pro mě?"

Lily se na Peg zkoumavě zadívala. Její životní příběh byl podobný jako ten Bettyin. Obě děvčata se ocitla na ulici, rozdíl byl jen v tom, že Peg dříve pracovala ve velkém domě jako pokojská. Když ji její pán v opilosti přitiskl do kouta a proti její vůli ji políbil, přistihla je její paní a bez milosti ji propustila. Jelikož bez vhodných referencí Peg nemohla najít žádnou jinou úctyhodnou práci, skončila jako tanečnice v opeře, kam však nebyla přijata pro své taneční umění, ale pro svou krásu.

Pegin dotaz však Lily udivil, protože si právě našla bohatého a vlivného patrona.

„Myslela jsem, že jsi se sirem Robertem spokojená," řekla Lily pomalu.

„To opravdu ano, slečno Loringová. Chci tím říct..., že sir Robert je mnohem lepší patron, než v jakého jsem kdy mohla doufat. Ale... ve skutečnosti nechci být jeho milenkou. Vlastně se mi to protiví," řekla tichým hlasem. „Než se ze mě stala prodejná holka, byla jsem slušné děvče... Občas se mi chce umřít."

Lily měla dojem, jako by jí někdo do srdce vrazil dýku. Vždy si myslela, že Peg je jen přehnaně plachá, ne že je tolik nešťastná.

„To jsem nevěděla, Peg," zamumlala Lily. „Omlouvám se, že jsem tě povzbuzovala, ať navštěvuješ mé hodiny a připravuješ se na večírek. Myslela jsem, že právě to chceš."

„Ach, ne, slečno Loringová ..... tohle jsem nechtěla! Nechci, abyste si myslela, že si vaší snahy nevážím nebo že vám za ni nejsem vděčná. To skutečně jsem. Pokud si už musím vydělávat na zádech, pak raději s urozeným a laskavým gentlemanem. Vy jste pro nás pro všechny požehnáním z nebes. Kdybych však s tímto hříšným způsobem života mohla skončit, bez váhání bych to udělala. A kdybyste mi mohla pomoct..., byla bych vám nadosmrti vděčná."

Lily na malou chvíli nemohla promluvit, protože se jí hrdlo sevřelo bolestí nad osudem nešťastných dívek. Jejich život byl neustálý boj. Neměly rodinu, budoucnost, žádnou naději na štěstí. Ale ona to může změnit.

„Samozřejmě že ti pomohu, Peg," prohlásila Lily dojatým hlasem. „Udělám pro tebe všechno, co bude v mých silách."

Peg se váhavě usmála. „Nedávno jsem se naučila něco moc užitečného, slečno. Často totiž svým kolegyním tanečnicím přešívám jejich kostýmy. Možná bych se mohla uplatnit v nějakém módním salóně jako švadlena."

„Ano, slečno Loringová," přidala se Betty. „Peg má skvělý vkus. Kdykoliv má čas, navrhuje si své vlastní modely. Může vám je ukázat na papíře."

„To jsem nevěděla," řekla Lily.

Peg zrudla. „No, nemám žádné školy, ale navrhla jsem i šaty pro slečnu Deleeovou, ze kterých měla velkou radost." „Něco vymyslím, slibuji."

Když Lily vešla do své ložnice a posadila se na postel, začala uvažovat, jak by Betty a Peg mohla pomoct. Věděla, že udělá vše, co bude v jejích silách.

Tragédie však byla v tom, že po celém Londýně je spousta dal-lích nešťastných dívek, které mají stejný nebo podobný osud. Jsou to mladé ženy bez rodiny a bez přátel, které byly donuceny k po tupnému způsobu života.

Lily napadlo, že by měla přijít na to, jak těm nešťastnicím pomoci Mělo by existovat místo, kde by byly v bezpečí a kde by se naučily řemeslu, které by jim zajistilo lepší způsob obživy, než je prostituce.

Nejdříve ze všeho však musí pomoct svým dvěma přítelkyním

Nepochybovala o tom, že pro Peg najde vhodné zaměstnání, ale s Betty, která čeká dítě, to bude problém.

Měla by se poradit s Chantel a Fleur - a to hned. Čím dříve pro dívky najde vhodná místa, tím lépe. Budou moci začít nový živol a vzdát se toho, který se jim tolik příčí.

Nicméně postarší kurtizány se ještě nevrátily z opery s lordem Claybournem a lordem Poolem. A Basil byl se svými přáteli a kolegy ve své oblíbené taverně. Po úspěšném večírku se Basil vrátil ke svému dřívějšímu způsobu života, poněvadž jeho pomoc už nebyla zapotřebí.

Požádat Winifred, aby pomohla Betty, by zřejmé bylo marné. Bohatá vdova sympatizovala s pracující třídou, poněvadž sama pocházela ze stejných poměrů. K velkému jmění se jejich rodina dopracovala díky úspěšnému podnikání jejího otce a Winifred nikdy nebyla skoupá na to, aby svými penězi pomohla těm, kteří neměli tolik štěstí jako ona. Tentokrát by jí však řekla, ať se o pomoc obrátí na lorda Claybourna.

Možná by o pomoc mohla požádat Marcuse. Ted už není jen její bývalý poručník, ale švagr. Jenže Marcus toho pro ni už udělal více než dost tím, že na Danvers Hall zaměstnal dvě dívky, které tam poslala minulý měsíc.

„Ty víš, co musíš udělat," říkala si Lily sama pro sebe. Nervózně si skousla spodni ret. Ačkoliv Heatha nechce o nic žádat, aby mu nemusela být zavázaná, je to její poslední naděje.

Jako bohatý šlechtic má Heath jisté možnosti, na které ona nikdy nedosáhne, jako například několik panství a nespočet služebnictva. Navíc ochotně poskytl domov nebohé feně. Možná totéž udělá pro bezradnou ženu a její nevinné dítě.

Jak její sestra nedávno poukázala, Heath se nezdá být typickým sobeckým aristokratem, který se stará jen o svůj prospěch. Ačkoliv v jejím případě jeho laskavost pramení jen z touhy po výhře.

Lily se rozhodla, že než o cokoliv požádá, musí najít vhodný argument, kterým by ho přesvědčila.

O tři hodiny později, když očekávala, že se jeho kočár objeví před domem, sešla dolů do vstupní haly, posadila se na židli pro lokaje a krátila si čas čtením novin.

Jakmile uslyšela zvuk blížícího se kočáru, přehodila si přes ramena šálu a vyšla ven.

Měla štěstí. Skutečně to byl lord Claybourne, který domů dovezl její dvě přítelkyně. Sice už byla tma, ale kočár osvětlovaly lucerny, takže mohla vidět jeho vysokou postavu, jak stojí na chodníku a loučí se se svými hosty.

Poněvadž bylo zřejmé, že je nemíní doprovodit do domu, Lily sešla ze schodů a vydala se jeho směrem.

Jako první si jí všiml lord Poole. ‚Ach, slečna Loringová, nečekal jsem, že vás ještě dnes večer uvidím. Představení bylo skvělé. Měla jste jít s námi."

Chantel sice svému obdivovateli vysvětlila, že se Lily nechce ukazovat na veřejnosti, aby na sebe zbytečně neupoutala pozornost, jenže postarší vikomt byl v poněkud podnapilém stavu, takže na to zřejmě zapomněl.

Lily zamumlala něco na omluvu a obrátila se k lordu Claybour-novi, který ji pozoroval s tázavě povytaženým obočím. „Děje se něco, slečno Loringová?"

„Potřebovala bych si s vámi promluvit v soukromí, lorde." Po chvilce váhání přikývl. „Samozřejmě. Půjdeme dovnitř nebo se chcete posadit do mého kočáru?"

Lily se podívala na kočár, a když si vzpomněla, co se v něm odehrálo naposledy, když se spolu ocitli sami, zrudla. „Raději půjdeme do domu."

Když šli za dvěma kurtizánami a lordem Poolem dovnitř, Fleur prohlásila: „Pokud bys nás potřebovala, budeme v našem přijímacím pokoji, drahá."

Lily přikývla a vedla Heatha do nejbližšího salonku.

„Mohu vám nabídnout trochu vína?" zeptala se, když za nimi zavřel dveře.

Heath ji zkoumavě pozoroval. „Proč tak formálně, anděli?" „Zřejmě to je proto, že jsem tak nervózní."

„Ty jsi nervózní?"

„Ano," odvětila Lily a ignorovala jeho pobavený tón.,, Jde o velmi důležitou záležitost. Abys věděl..., chtěla jsem tě požádal o jednu velkou laskavost."

Heath se na Lily zamyšleně podíval a pak slova pomalu zopakoval, jako by nemohl uvěřit vlastním uším. „Ty mě chceš požádal o laskavost?"

‚Ano, i když se netýká mé osoby."
Heath se suše pousmál. Jako vždycky."
„Nechtěl by ses posadit?"
„Raději zůstanu stát. K čemu to zbytečné zdráhání, Lily? Co ode mě potřebuješ?"
Lily usoudila, že pro ni bude snadnější, když bude sedět, a tak došla k proutěné židli. Jedna má žákyně se dostala do komplikované situace. Pamatuješ si na Betty Dunstovou?"
„Roztomilá, černé vlasy, modré oči?"
Lily neudivilo, že si Heath zapamatoval tak hezkou tvářičku. „Ano, to je Betty. Bohužel čeká dítě."
Když mu Lily v krátkosti vypověděla celý příběh, znovu se rozčílila nad nespravedlností života. Mladá dívka byla vyhozena na ulici, kde jí nezbylo nic jiného než se živit prostitucí, a nakonec otěhotněla s jedním ze svých mnoha klientů.
„Není to její chyba," řekla Lily tiše. „Chce si to dítě nechat, i když neví, jak je oba uživí."
Naštěstí se zdálo, že Heath její žádost bere vážně.
„Betty se chce provdat, aby se dítě nenarodilo jako bastard?" zeptal se. „Bylo by to jedno z nejlepších řešení."
Lily zaváhala, poněvadž taková možnost ji ani nenapadla. „Vlastně nevím. Ale řekla bych, že po manželství netouží," dodala. „Být uvězněná v nešťastném svazku je téměř totéž jako její nynější situace, jestli ne horší."
Heath se letmo pousmál. Jsem si dobře vědom tvého názoru na sňatek z rozumu, drahá, ale Betty se na to může dívat jinak."
„Řekla mi, že si chce na živobytí vydělat prací. Její otec byl zahradníkem na velkém panství a ona tvrdí, že mu často pomáhala a že rostlinám rozumí. Napadlo mě, že bys pro ni mohl najít práci na jednom ze svých panství, kde bude moct v bezpečí vychovávat své dítě. Dítěti bude mnohem lépe na venkově než tady v Londýně."
K její velké úlevě Heath přikývl. „Hospodyně na mém rodinném panství se jí zcela jistě ujme, ale nejdříve si chci s Betty promluvit osobně, abych se ujistil, co skutečně chce."
„Děkuji ti!" vykřikla Lily a vstala. „Hned ji přivedu..."
Heath ji vzal za ruku. „Není důvod, abys ji budila tak pozdě v noci. Nemusíš se bát. Postarám se o ni." Naklonil hlavu a podíval se na Lily. „Uvědomuješ si, že to znamená další bod v můj prospěch?"
„Předpokládala jsem to, ale za záchranu Betty a jejího dítěte se to vyplatí."
„Dobře tedy," zamumlal. „Pokud je to vše, co ode mě chceš..."
Heath se jí podíval přes rameno ke dveřím, jako by se chystal odejít, ale Lily si uvědomila, že chce, aby zůstal. Neměla v plánu svěřovat se mu i s Peginou prosbou, ale byl to způsob, jak ho zdržet.
Je tady ještě něco," řekla se zatajeným dechem.
V očekávání se na ni podíval. ‚Ano?"
„Týká se to další žákyně..., ale všechno je trochu jinak."
Když Heath zdvořile čekal na vysvětlenou, Lily vyhrkla: „Říkal jsi, že jsi v minulosti měl spoustu milenek, tak jsem si myslela, že bys mohl znát majitelky módních salónů, které navštěvovaly."
„Prosím?" Nechápavě se na ni podíval.
Lily cítila, jak se jí do tváří hrne nachová barva. „No..., Peg Wal-laceová je se svým životem kurtizány nespokojená, a i když získala bohatého patrona, chtěla by se živit počestným způsobem. Proto jsem jí slíbila, že jí najdu zaměstnání v některém z módních salónů. Napadlo mě, že když jsi utratil spoustu peněz za šaty pro své milenky, možná se s některou z majitelek salónu znáš a mohl bys ji přesvědčit, aby Peg přijala jako svou pomocnici."
Když Heath stále mlčel, Lily dodala: „Marcuse se na jeho bývalé milenky ptát nemohu, to jistě chápeš."
„Zato mě ano? Mám být snad poctěn?"
Lily se na něho nesměle usmála. „To asi ne. Jen jsem chtěla Arabellu uchránit před nepříjemnými úvahami o minulosti jejího manžela. Jsi jediný gentleman, který má podobné zkušenosti a ji hož mohu o něco takového požádat."
Heath se pomalu usmál a nevěřícně zakroutil hlavou. „Ty nič vskutku nikdy nepřestaneš udivovat, drahá."
Jeho reakce Lily přivedla do rozpaků. „Dobře tedy, prosím, za pomeň, že jsem se o tom zmínila. Najdu Peg nějaké jiné místo... I když modistka, která mně a sestrám navrhovala nové šaty, je poněkud příliš upjatá, než aby zaměstnala bývalou kurtizánu. Ale zeptám se Fannyiny švadleny. Problém je v tom, že ta většinou šije pro tanečnice a operní pěvkyně a já jsem chtěla, aby Peg za svým dosavadním životem udělala tlustou čáru..." „Uvidím, co se dá dělat," přerušil ji Heath. Lily se na něho nedůvěřivě podívala. „Takže Peg pomůžeš?" „Ano, pokud to půjde, tak ano. Jenže nikdy jsem si modistek nevšímal. Nicméně promluvím o tom s Eleanor Pierceovou. Ta jistě bude nějaké znát."
Lily se zamračila. Marcusovu mladší sestru poznala na Arabel-lině svatbě. Byla to příjemná a krásná mladá dívka, která se oblékala podle poslední módy. Rovněž to však byla urozená a bohatá dáma.
„Lady Eleanor?" řekla Lily skepticky. „Té na osudu kurtizány jistě nebude záležet."
Jen se nepleť," ujišťoval ji Heath. „Eleanor nemá ráda nespravedlnost. Zeptám se jí hned zítra ráno, až ji uvidím."
„Vy máte zítra ráno schůzku?" zeptala se Lily. Zajímalo by ji, jaký má Heath k lady Eleanor vztah.
‚Ano. Jedeme na projížďku do parku. Pravidelně jí dělám doprovod zvláště teď, když Marcus většinu času tráví na Danvers Hall. Je to skvělá jezdkyně, i když ne tak dobrá a zkušená jako ty."
Lily by se k nim ráda přidala, jenže pokud se Heathovi chtěla vyhnout, pochopitelně to nepřicházelo v úvahu. Pocit žárlivosti, který ji zaplavil, byl zcela jistě způsoben tím, že ona musela zůstat doma. Jistě to nemělo nic společného s faktem, že Heath a Marcusova sestra by byli skvělý pár. Ani ji nezajímalo, co dělá ve svém volném čase, když se jí nedvoří.
Jediné, na čem jí záleželo, bylo to, co může udělat pro její přítelkyně kurtizány.
„Pak ti budu velmi vděčná," řekla Heathovi. „I když si myslím, že to na ni neudělá valný dojem."
„Mýlíš se. Bude zcela jistě nadšená tvou snahou pomoci Peg. Takže je to všechno?"
Lily si uvědomila, že se Heath nemůže dočkat, až bude pryč. „Chtěla bych ti poděkovat..."
Já o tvé díky nestojím, Lily," řekl Heath tiše.
Poté se uklonil, vyšel z místnosti a nechal Lily o samotě jen s jejími protichůdnými pocity. Na jednu stranu mu byla vděčná, že tak ochotné souhlasil pomoct jejím přítelkyním, ale na druhou stranu ji mrzelo, že v její společnosti nechtěl zůstat o chvíli déle.

„Samozřejmě že jí pomůžu," řekla lady Eleanor, jakmile jí Heath vysvětlil, co po ní požaduje. „Dokonce už o jedné švadleně vím. Shodou okolností pro mě navrhla právě tyhle jezdecké šaty."
Heath se podíval na Eleanor, která jela vedle něho. Měla na sobě módní smaragdově zelené šaty, které dodávaly její půvabné postavě na dokonalosti. „Vypadáš opravdu skvěle," řekl znalecky.
Marcusova mladší sestra se usmála. „Děkuji za milou poklonu, ale ta patří madame Gautierové. Nejenže je skvělá švadlena, ale má i vkus. Právě minulý týden se mi zmiňovala, že by potřebovala další pomocnice. Pokud bude Peg dobrá, madame ji zcela jistě přijme. Domluvím jim schůzku a zmíním se, že ti na osudu té dívky záleží."
Heath se usmál. „Věděl jsem, že s tebou mohu počítat, drahá."
Eleanor zatřásla hlavou. „Není to nic v porovnání s tím, co pro ty dívky dělá slečna Loringová. Řekla bych, že její laskavost je vskutku pozoruhodná. I když znám její přítelkyni, slečnu Blanchardovou, která stojí za několika charitativními akcemi, netušila jsem, že právě Lily je takovou bojovnicí za ženská práva."
Rovněž Heath obdivoval Lilyinu dobrotu. Když si vzpomněl, jak jí z očí sršely blesky hněvu, když mluvila o nebohých ženách donucených k prostituci, uvědomil si, že to je jen další důkaz její laskavé povahy.
„Lily se mi o slečně Blanchardové také zmiňovala," prohodil Heath.

„Možná bych se slečny Blanchardové mohla zeptat, zda bych nemohla být nějak užitečná," řekla Eleanor zamyšleně, než se podívala na Heatha. „Znamená to snad, že jsi se slečnou Loringovou pokročil dál?"

Heath pokrčil rameny. „Snad ano."

„Snad ano?" Černovlasá kráska po něm šlehla zamračeným pohledem. „To je všechno, co mi řekneš? Jak jen můžeš být tak krutý? Umírám zvědavostí, abych se dozvěděla, kdy tě konečm uvidím šťastného."

Heath se musel usmát. Živá lištička Eleanor byla jako jeho sestra, kterou nikdy neměl. Znal ji od narození a už jako malá si ho dokázala omotat kolem prstu.

Z mnoha důvodů mu připomínala Lily. Obě byly mladé a okouzlující dámy, tvrdohlavé, nezávislé a velmi dobrosrdečné. Ve svých dvaceti byla Eleanor o rok mladší než Lily, ale s hrou na dvoření měla mnohem více zkušeností. K nelibosti své tety lady Beldonové už dvakrát zrušila zasnoubení.

Jakmile se v mém případě něco změní, budeš první, kdo se o tom dozví," řekl Heath.

„To nezní zrovna dvakrát slibně. Víš jistě, že nepotřebuješ mou pomoc? Drewovi jsem také poradila, jak získat Roslyn."

„Na někoho, kdo odehnal dva snoubence, máš s dohazováním skvělé výsledky."

Eleanor se usmála. „To, že jsem sama svobodná, přece ještě neznamená, že nemohu pomoct skutečné lásce."

„Ach, ano. Jsi nenapravitelná romantická."

„To tedy jsem. A právě proto jsem zrušila zásnuby. Ani jeden z mých snoubenců mě nemiloval tak, jak bych si přála. Nicméně Marcus a Drew našli skutečnou lásku, tak proč bys ji nemohl najít ity?"

Na takovou otázku Heath neměl odpověď. Ještě nikdy pro žádnou ženu neztratil srdce, ale představa, že by v něm Lily mohla probudit něžný cit, byla více než lákavá. Napadlo ho, zda by se mu podařilo, aby milovala i ona jeho...

„Možná by ses měla zaměřit sama na sebe a nestarat se tolik o druhé," utrousil zachmuřeně.

Eleanor protáhla obličej. „Čekala jsem, že řekneš něco takového. Přesto stále nemohu pochopit, že zrovna ty se hodláš dobrovolně oženit."

Vlastně to nechápal ani on sám. Ještě donedávna byl zapřísáhlým starým mládencem, který zasvětil svůj život nevázanosti, svo-bodě a dobrodružství. Rozhodně neuvažoval o tom, že by svůj život spojil s nějakou ženou jen proto, aby zplodil pokračovatele starého rodu. Když však poznal Lily, najednou mu nepřipadalo tak nesmyslné, že by se dobrovolně uvěznil do svazku manželského, pokud by jeho žalářníkem byla právě ona.

„Dokážu však pochopit, co tě na slečně Loringové tolik přitahuje," pokračovala Eleanor. ‚A podle toho, co o ní vím, byste byli skvělý pár. Připadáte mi naprosto stejní."

Heath si uvědomil, že to je pravda. Dokud nepoznal Lily, nikdy nedoufal, že kdy najde ženu, která mu bude tolik vyhovovat.

Jeho vlastní rodiče si nebyli podobní povahou ani vizáží. Jeho matka byla veselá, okouzlující a neustále se smála, zatímco otec byl zamlklý, strohý a vždy trochu podivínský. Po smrti lady Claybournové se jeho podivínství ještě prohloubilo.

Jako dítě Heath svou matku miloval, i když se mnohem více než o něho starala o své vlastní potěšení. Vůbec ne jako Lily, která se zajímá o všechny, jen o sebe ne.

Ať už Lily miluje či ne, chce ji jako svou ženu. Nejen proto, aby mu porodila dědice, jak původně plánoval. Nejen proto, aby nebyl sám a aby se potěšil v posteli, ačkoliv to byl jeden z mnoha důvodů, proč si ji chtěl vzít.

Chtěl Lily pro ni samotnou. Pro její veselost, náruživost, vášeň k životu. Lily v něm probouzela to, co ještě žádná jiná.

Je však nerozumné prohlubovat své city, pokud ona hodlá uzamknout své srdce před sebemenší možností milovat. Poprvé v životě poznal ženu, jejíž obranu nedokázal překonat. Chtěl, aby jejich sňatek byl něčím mnohem víc než chladným spojením z rozumu, které uzavřeli jeho rodiče.

Rovněž se jí chtěl náležitě dvořit. Chtěl, aby je spolu viděli na veřejnosti, aby jezdili do parku jako s Eleanor, aby navštěvovali divadlo, operu a zahradní slavnosti. Aby mu byly poskytnuly drobné intimnosti, které jsou povoleny všem nápadníkům. Nejvíce ze všeho chtěl Lily získat jen pro sebe.

Zdálo se však, že na to si ještě bude muset počkat. Zatraceně, možná udělal chybu, když se Lily přestal dvořit. Chtěl jí dát čas, aby si uvědomila, co k němu skutečně cítí, a doufal, že pokud na ni nebude tolik naléhat, snad se přestane bránit. J en teď se zdálo, že jeho strategie nemá žádoucí efekt.

Heath ze sebe setřásl smutek a obrátil pozornost ke své púviili né společnici. I když si byli s Eleanor velmi blízcí, nechtěl s ní u déle probírat své city k Lily.

„Ty mě taky překvapuješ, Eleanor," řekl, aby změnil téma ho voru. „Odkdy dáváš přednost hlemýždímu tempu a planým řečem o manželství před pořádně rychlou jízdou?"

„Máš pravdu," odvětila Eleanor a popadla otěže.

„Dáme si závod kolem jezera?" vyzval ji.

„Do toho!" vykřikla Eleanor a prudce pobídla koně, přičemž ne chala překvapeného Heatha v prachu za sebou. Další věc, v níž se podobala Lily

Odpoledne se Heath zastavil za Lily, aby ji informoval o rozho voru s Eleanor. Schůzka Peg a madame Gautierové byla dohodnutá na následující den ráno. Když Peg zavolali do přijímacího pokoje a ona uslyšela, že má šanci získat slušné místo v módním salonu, byla štěstím celá bez sebe a vděčně Heathovi děkovala.

Zato Betty zprvu reagovala poněkud nejisté. Když se jí Heath vyptával na její plány do budoucna, dívka byla nervózní, zamlklá a koktala: „Ano, pane, jednou bych se chtěla vdát. Ano, chtěla bych se vrátit na venkov, protože vím, že pro dítě to tam je nejlepší. Nicméně teď bych ze všeho nejvíce chtěla bezpečný domov pro sebe a pro své dítě, abych se nemusela bát, že znovu skončím na ulici." Když jí pak Heath nabídl azyl u své staré hospodyně na rodovém panství, Betty na něho dlouze mlčky hleděla a pak propukla v srdceryvný pláč.

Lily ji okamžitě objala kolem ramen a začala ji konejšit, nicméně dívka její útěchu odmítla, padla na kolena a vrhla se Heathovi k nohám.

‚Ach, Milosti!" vzlykala a začala Heathovi dychtivě líbat ruku. „Jste hotový světec, stejně jako slečna Loringová. Slibuji, že svého rozhodnutí nebudete litovat. Jednou vám všechno vrátím."

Heath, který byl z jejích projevů díků celý nesvůj, vzal dívku za ramena, něžněji donutil vstát a ujistil ji, že žádnou náhradu nečeká, že její práce mu bude dostatečnou odměnou.

Když Betty po chvíli celá šťastná opustila místnost, Lily se na něho dojatě podívala.

„Nevím, jak bych ti mohla poděkovat, Heathe," zamumlala vděčně.

Heath se začal ztrácet v pohledu jejích tmavých očí a musel se ***ze*** všech sil ovládat, aby k ní nepřiskočil a nezačal ji líbat. Místo toho jen pokrčil rameny.

„Tím se netrap. Vždyť jsem toho zase tolik neudělal."

„Ale samozřejmě že udělal. Vždyť jsi jí i jejímu dítěti zachránil život." Lily zaváhala. „Taková laskavost je velmi vzácná, zvláště pak u šlechticů."

Heath se pobaveně usmál. Ještě ze mě uděláš lidumila," řekl, aby zlehčil situaci.

Lily naklonila hlavu a zamyšleně se na něho podívala. „To vůbec není špatný nápad. Jen si představ, Heathe, kolika lidem bys díky svému velkému bohatství mohl pomoct. Na světě je spousta bídy a nespravedlnosti... A už vůbec nemluvím o tom, jak velký pocit uspokojení by ti taková práce přinesla."

Heath si uvědomil, že jemu k uspokojení stačí její obdiv. Když se na něho Lily dívala takovým způsobem, klidně by se pro ni vzdal celého svého bohatství.

Když si Heath představil sám sebe, jak se věnuje chudým lidem a sirotkům, v duchu zakroutil hlavou, ale sdílet s Lily její cíle mu kupodivu připadalo zajímavé. Obvinila ho, že si chce hrát na hrdinu, a měla pravdu. V jejích očích by skutečně chtěl být hrdinou. Chtěl dostat šanci zabít pro ni draka.

„Zůstaneš na čaj?" zeptala se něžným hlasem. Původně to neměl v plánu, ale teď nedokázal odmítnout. Zatímco ho Lily vedla do přijímacího pokoje, v uších mu zněla její slova o tom, kolika lidem by mohl pomoct.

Něco takového ho dříve ani nenapadlo. Zřejmě to bylo tím, že se zabýval jen sám sebou.

Možná je načase, aby svůj život přehodnotil a změnil. Když viděl Lilyinu snahu pomoct slabým a bezmocným, nemohl jinak než se ptát, jaké jsou jeho cíle a hodnoty.

Narodil se do bohaté a vážené rodiny a všechen majetek a privilegia mu padly do klína, aniž by se o to sám přičinil. Jeho matka ho rozmazlovala a vychovávala ho k tomu, aby se stejně jako oni soustředil jen sám na sebe a na svůj vlastní prospěch.

Když mu matka v deseti letech zemřela, vložil všechen svů] smutek do vzdoru proti otci a při sebemenší příležitosti se stavěl do opozice proti jeho diktátu, i když občas tak činil jen z principu. Nezodpovědně překračoval hranice slušného chování a při čel ných dobrodružstvích se lehkovážně dostával do nebezpečí, jei ohrožovalo jeho život.

Roky mu pomalu přibývaly, ale on se stále neměnil. Bral život jako hru a jeho hlavní starostí byla vlastní rozkoš a radost. Soustředil se jen na to, aby se nepodobal svému otci, který byl vždy vážný, upjatý a zachmuřený.

Lilyina přízeň byla v jeho životě první věc, za kterou musel bojovat - a možná právě to mu otevřelo oči. Díky snaze zalíbit se jí a získat její srdce se začal zajímat i o jiné lidi, a ne jen sám o sebe. Probouzela v něm touhu, aby se stal lepším člověkem, aby si ji zasloužil.

Až se vrátí domů, napíše Tess Blanchardové a zeptá se jí, jak by mohl pomoci její charitě...

V přijímacím pokoji s Fleur a Chantel seděla i Fanny. Zeny se bavily tichým hlasem, ale když Heath vešel s Lily do přijímacího pokoje, náhle utichly.

Lily spatřila tvář své přítelkyně a ztuhla. Fanny měla spodní ret podlitý krví a na bělostné pokožce se zcela jasně značily stopy po prstech.

„Dobrotivý bože, Fanny, co se ti stalo?" vykřikla Lily zděšeně. Fanny zahanbeně sklonila hlavu. „To nic není, Lily, skutečně." Jak to myslíš? Někdo tě zbil!"

„Tak to nebylo... Mick si jen neuvědomil, jak je silný." Lily zaťala pěsti, udělal krok dopředu a Heath věděl, že je jen kousek od výbuchu.

13

Rozhodně si ho nemíním vzít, ale musím přiznat, že představa toho, že bych se stala jeho milenkou, mi připadá velmi lákavá.

z dopisu Lily své přítelkyni Tess Blanchardové

„Mick **0**'Rourke?" zeptala se Lily. „To on ti to udělal, Fanny?"

Heath viděl, jak sebou Fanny škubla. ‚Ano, ale pochybuji, že mi chtěl ublížit. Když jsem znovu odmítla jeho nabídku, že by se stal mým patronem, rozzlobil se a snažil se mě políbit."

„Samozřejmě že ti chtěl ublížit!" namítla Lily. „Ten mizera napadl Fleur, když ho minulý týden vyhodila z domu..."

„Protože ho nazvala nevychovaným spratkem. Mick se vždycky rozčílí, když má dojem, že někdo napadá jeho původ."

„*Mně* zase rozčílí, když vidím, jak muž napadá mnohem slabší ženu!"

Já vím, Lily," řekla Fanny chlácholivě. Jenže on nic jiného nezná. Vyrostl v londýnské stoce, a když něco chtěl, musel to získat tvrdými pěstmi. Pro něho pojem slušné chování znamená něco jiného než pro nás."

Heath cítil, jak mu tuhne čelist, zatímco Lily nevěřícně zírala na Fanny. „Ty toho mizeru snad ještě budeš hájit? Nemohu uvěřit vlastním uším!"

„Ne," řekla Fanny klidně. Jen se ti snažím objasnit jeho pohled na věc."

Jeho pohled na věc mě vůbec nezajímá! Neměl žádné právo n| to, aby ti takhle ublížil."

Fanny se bolestné usmála. „Mick si to nemyslí. Je přesvědčen\ o tom, že ho odmítám, protože mi jeho peníze nejsou dost dobré, což není tak docela pravda. To, co nesnáším, je jeho touha něko ho vlastnit. Ale na mně teď skutečně nezáleží. Bojím se o Fleur a Chantel. Mick vyhrožuje, že už nebude čekat a nechá je vsadil do vězení pro dlužníky. Šla jsem za ním do jeho klubu, abych bj požádala o strpení, ale nechce se mnou o tom ani mluvit."

„Nu, pak bude muset mluvit se mnou!" prohlásila Lily a prudce se obrátila ke dveřím. „*Donutím* ho, aby se mnou mluvil."

Heath jí vstoupil do cesty. „Lily, co chceš dělat?"

„Půjdu do jeho hráčského klubu a promluvím si s ním."

„To neuděláš."

Jak to zatraceně myslíš?" zeptala se Lily zlostně. Měla zaťaté pěsti a nebyla schopná rozumně uvažovat.

„Myslím to tak, že tam půjdu já. Mě bude brát rozhodně vážněji než tebe."

Nejdříve se zdálo, že s ním Lily nesouhlasí, ale pak se zarazila, jako by si uvědomila, že má pravdu.

„Tentokrát klidně můžeš zasunout svůj meč, anděli. Slibuji, že to s ním vyřídím."

Lily ho váhavě pozorovala a zvažovala, zda má přijmout jeho pomoc. Jenže tebe se to skutečně netýká."

„Už ano. Nebojuj se mnou, Lily. Nemůžeš vyhrát."

„Slibuješ, že **0**'Rourka zastavíš, aby Fanny víckrát neublížil?"

„Máš mé čestné slovo."

Když Lily po chvíli konečně přikývla, usmál se, natáhl ruku a upravil kadeř tmavých vlasů, která jí spadla do obličeje.

Přesně tohle si přál. Chtěl přece pro Lily zabít draka. Příležitost se naskytla dřív, než by kdy doufal.

Hráčský klub **0**'Rourka se nacházel na ulici Bond Street, nedaleko Fannyina domu. Když Heath vešel dovnitř, uvítal ho podsaditý sluha. **0**'Rourke seděl za stolem ve své kanceláři.

Se svými rozcuchanými hnědými vlasy a robustní postavou se čímsi podobal výtržníkům, kteří minulý týden bili na ulici bezmocného psa.

Když uviděl markýze, ve tváři se mu zračilo překvapení a ostražitost, ale přesto zdvořile vstal.

„Lorde Claybourne, čemu vděčím za takovou návštěvu?" zeptal se.

„Vidím, že víte, kdo jsem."

„Pochopitelně. Je mou povinností znát všechny urozené muže Londýna." Zaváhal. ‚A taky jsem vás minulý týden viděl v domě u těch dvou bab."

„U dvou bab?" Heath povytáhl obočí.

„Fleur a Chantel. Když jsem odcházel, právě jste stál na schodech."

„Myslíte tehdy, když jste byl vyhozen?"

0'Rourkova tvář zbrunátněla, ale ovládl se a ukázal na místo naproti svému stolu. „Nechcete se posadit, Milosti?"

„Děkuji, ale nechci. Dlouho se nezdržím."

Heath si neodložil ani klobouk a vycházkovou hůl, kterou si **0**'Rourke ostražitě prohlížel. „Hádám, že znám důvod vaší návštěvy, lorde."

„Skutečně?"

„Přišel jste kvůli těm ženským."

„Částečně. Především mě však zajímá vaše surové zacházení se slečnou Irwinovou."

Majitel hráčského klubu se zamračil. Jak to myslíte? Na Fanny jsem v životě nevztáhl ruku."

„Opravdu? Rozbil jste jí ret a na krku a na bradě má modřiny po

vašich prstech."
0'Rourke se zatvářil překvapeně. ‚Ale to jsem nechtěl. Nikdy
bych jí neublížil. Vždyť já Fanny miluji."
„Máte zvláštní způsob, jak dokazovat lásku." „Zřejmě máte pravdu. Ale co je vám do toho, lorde?" Muž se zatvářil pochybovačně. „Není teď pod vaší ochranou, že ne?"
Jestli tím myslíte, zda jsem využil jejích služeb, pak ne. Ale přesto nedovolím, aby jí někdo ubližoval. Slečna Irwinová je přítelkyně mé přítelkyně."
0'Rourke přikývl, jako by mu bylo vše jasné. „Tak to je? Jste celý žhavý do té malé záškodnice, která mě minulý týden napadla."
Heath se nad označením, jaké užil pro Lily, musel v duchu po usmát. Jednou si tuhle záškodnici hodlám vzít za ženu, a jeliko blaho jejích přítelkyň je pro ní velmi důležité, stejně tak je tomu i pro mě."
„To ona vás poslala?"
„Ne, jsem tady dobrovolně." Heath se chladně usmál. „Můžete se považovat za šťastlivce, že jsem jí zabránil v tom, aby vás navštívila osobně. Prahne po vaší krvi."
‚A vy ne?"
„Řekněme, že já se spokojím s varováním. Pokud slečně Irwi-nové ještě jednou zkřivíte třeba jen vlásek na hlavě, budete se ml zodpovídat."
Majitel hráčského klubu se očividně zalekl. „Co tím máte na mysli, lorde? Chtěl byste mě vyzvat na souboj? Když uvážíme, že jste jedním z nejlepších šermířů v Londýně, nebylo by to férové."
„Dovoluji si říct, že jsem nejlepší v celé Anglii," podotkl Heath. ‚A také jsem docela dobrý střelec." Vlastně nikdy neminul cíl, jak **0**'Rourke dobře věděl.
Muž se ostražitě podíval na markýzovu vycházkovou hůl. „Pokud se nemýlím, tak tam máte ukrytou dýku."
„Nikdy nechodím neozbrojen."
Já přece nejsem váš nepřítel, lorde."
„Pokud se i nadále budete špatně chovat ke slečně Irwinové, pak se jím stanete."
0'Rourke zaťal zuby. „Chcete mi naznačit, že bychom se jednoho dne mohli za úsvitu setkat za městem?"
„To je jedna možnost," odpověděl Heath. „Nebo použiju další alternativu. Stačí mé jediné slovo a vy budete muset zavřít svůj klub a táhnout o žebrácké holi."
„Vezmete mi mou živnost?"
„Pokud budu muset, pak ano. S muži, kteří ubližují ženám, nemám příliš slitování." Heath se na chvíli odmlčel a pak dodal: „Pověst hráčského klubu je velmi křehká záležitost, jistě se mnou souhlasíte, pane **0**'Rourku, že ano? Stačí slůvko o nečestné hře a..."
„Zkrachuju."
„Přesně tak."
Bylo znát, že je vzteky celý bez sebe, ale ovládl se. „Co po mně ledy chcete, lorde Claybourne?"
„Už jsem vám to řekl. Držet se dál od slečny Irwinové." „Dobře, budu!" vyštěkl.
„Také chci, abyste stáhl své obvinění proti jejím přítelkyním." „Proč bych to měl zatraceně dělat? Ten dluh je naprosto legální."
„Legální možná, ale rozhodně ne čestný. Nalákal jste je ke svým hráčským stolům a uvalil na ně takový dluh, o němž jste věděl, že ho nebudou schopny nikdy zaplatit. Přestože jde o závratnou sumu, co nevidět vám všechno splatí. Pokud ne, učiním to já sám."
0'Rourke zakroutil hlavou. Já nechci vaše prachy, lorde."
„Tak co potom chcete?"
„Fanny. Chci Fanny."
Heath si přece jen sedl do nabízeného křesla. Něco takového mohl čekat. „Nechtěl byste mi to vysvětlit?"
0'Rourke se ušklíbl. „Ztratil jsem pro ni hlavu hned od první chvíle, kdy jsem ji uviděl. Vlastně jsem byl jejím prvním ochráncem."
Jenže ona vás nemiluje."
Muž se jízlivě pousmál. „Přesně tak. Když jsem jí nabídl, že z ní udělám počestnou ženu a vezmu si ji, jen se mi vysmála. Bylo jí šestnáct a chtěla život, který jsem jí tehdy nemohl dát. Ted jsem bohatý jako nějaký baron a mohu jí koupit, co jen bude chtít, ale ona mé stejně nechce. Řekla mi, že by si mě nevzala, ani kdyby měla umřít hlady. Myslí si o sobě, že je pro mě příliš dobrá."
„Takže jste ten dluh mínil použít jako záminku, aby se k vám vrátila," mumlal Heath zamyšleně.
‚Ano. Na těch penězích mi nesejde. Ani bych ty dvě staré vykopávky neposlal do vězení, ale rozhodně nechci, abyste ten dluh za ně zaplatil. Pokud to uděláte, už mi nezbude žádná naděje, že bych Fanny přemluvil, aby si mě vzala."
Heath krátce přikývl. Poněvadž byl sám v podobné situaci, dokázal s ním sympatizovat, ale rozhodně to neznamenalo, že by jeho chování schvaloval.
„Připadáte mi jako rozumný člověk, lorde," pokračoval **0**'Rourke prosebně. „Snad se nějak dohodneme."
„Věřím, že ano, poněvadž mé podmínky jsou jasné."
„Víckrát už Fanny neublížím, máte mé slovo."
„Dobře, a pokud hodláte nadále usilovat o její ruku, vynechejte z toho její přítelkyně. Ještě dnes Fleur a Chantel napíšete, že **na** splátku dluhu počkáte, jak dlouho budou potřebovat."
„Dobře, Milosti," řekl **0**'Rourke váhavě. „Zřejmě nemám na výběr."
Heath se usmál. „Přesně tak, pane **0**'Rourku. Jsem rád, že jste tak chápavý obchodník."

Když Lily dostala od Heatha zprávu, že je všechno vyřešené, nemohla si pomoct, ale cítila zklamání. Chtěla toho surovce krutě potrestat, ale zdálo se, že Heath ho nechal vyklouznout jen s vlažným varováním.
Nicméně o hodinu později, když Fleur a Chantel obdržely od **0**'Rourka omluvný dopis, v němž tvrdil, že hluboce lituje toho, že je tolik vylekal, a že na okamžité splátce dluhu samozřejmé netrvá, Lily byla konečně spokojená.
Vlastně byla Heathovi vděčná, že její přítelkyně zachránil před vězením pro dlužníky a že se postavil proti **0**'Rourkovi, aby ochránil Fanny. Ještě víc mu byla vděčná za to, co udělal pro Peg a Betty. Když viděla, jak něžně utěšoval plačící prostitutku, málem jí dojetím roztálo srdce. Heath dívce slíbil, že ve svém novém domově bude v bezpečí, a Lily jeho slovu věřila.
Nicméně zřejmě o projevy díků nijak zvlášť nestál, poněvadž odmítl Fleuřino pozvání na večeři. Lily ho podezřívala, že důvodem jeho odmítnutí je právě ona, poněvadž se jí už delší dobu záměrně vyhýbal.
A zatímco ji jeho svádění kdysi znervózňovalo, teď byla celá ne-svá kvůli možnému důvodu, proč se jí tak nečekaně vzdal - Heath má milenku. Ta představa začala Lily opravdu znepokojovat. Kdykoliv si řekla, co asi Heath ve svém volném čase dělá, okamžitě ho v duchu uviděla v náručí nějaké naparfémované dámy, jak uspokojuje její i své tělesné touhy přesně tak, jak činil s ní... A možná to dělá právě teď
Lily nebyla schopná potlačit své bujné představy, které ji pronásledovaly celou noc a nedaly jí spát. V sobotu ráno usoudila, že si bude muset promluvit s někým, kdo by ji snad mohl pochopit.
Právě proto Lily pozvala Tess, jež obchodně přijela do Londýna, aby s ní posvačila.
Seděly v malé zahradě za domem, kde byly před slunečními paprsky chráněny větvemi jilmů.
Lily své přítelkyni začala vyprávět o laskavosti lorda Claybourna a netrvalo dlouho a svěřila se jí se svými obavami ohledně pravděpodobné milenky.
Tess se zdála být překvapená. „Myslela jsem, že právě to jsi chtěla. Aby tě konečně přestal pronásledovat a našel si jiný objekt touhy."
„To ano," tvrdila Lily. „Chci tím říct, že jsem skutečně ráda, že už si mé nechce vzít za manželku."
„Tak co tě teda trápí?"
„Nevím to přesně." Lily pokrčila rameny. „Možná jen tady už nemám co dělat. Nicméně cítím jako svou povinnost zůstat zde, dokud mé přítelkyně nesplatí svůj dluh a nebudou zase v bezpečí. Roslynina svatba s Ardenem se bude konat v Londýně v kostele St.George, takže i proto tady samozřejmě

musím setrvat. Navíc ještě stále není dořešená ta záležitost ohledně hry, kterou s lordem Claybournem hrajeme. Před dvěma týdny jsme se domluvili, že v pondělí se rozhodne. Včera získal další bod za to, že jednu naši dívku přijal do svého domu v Kentu, takže teď má devět bodů a k vítězství mu schází jen jeden. Jenže tak se mi zdá, že najednou ho naše hra už nezajímá."

„To tě trápí? Ty ses do něho zamilovala a nechceš vaši hru dotáhnout do konce?"

Lily zaváhala, *zamilovala* je trochu silné slovo, to se určitě nestalo. Ale musím přiznat, že k němu cítím jistou náklonnost."

Když se odmlčela, Tess na ni upřela zkoumavý pohled. „Není tady ještě něco, co bys mi chtěla říct, Lily? Čím tě tak okouzlil? Líbal tě snad?"

Lily zaváhala, nicméně Tess ji znala až příliš dobře. „Něco mnohem intimnějšího než jen líbal." „Mnohem intimnějšího?" „Ano. A líbilo se mi to."

Tess se zamračila. „Nechceš mi snad říct, že jste se milovali?"

„Ne. Jsem ještě stále panna. Nechtěl pokračovat, dokud mu neslíbím, že se stanu jeho ženou. Pravda je však taková..., že jsem chtěla, aby nikdy nepřestal, Tess," zašeptala Lily. „Claybournc řekl, že nebudu chtít zůstat celý život starou pannou, a měl pravdu. Chci vědět, jaké to je odevzdat se muži, odevzdat se *jemu*. Chci poznat vášeň a rozkoš."

„Stejně tak i já," řekla Tess s povzdechnutím.

Lily se na ni zkoumavé zadívala. „Chtěla bys poznat, jaké to je se milovat?"

„Ano, často jsem o tom přemýšlela a jednou se to dokonce i málem stalo. Nicméně mé skrupule mi v tom zabránily a teď mi nezbývá než toho litovat."

Tess se ušklíbla. „Richard chtěl, abych se mu odevzdala ještě předtím, než půjde do války, ale já jsem se chtěla uchránit pro svatební noc a odmítla jsem. Lituji toho víc, než si vůbec umíš představit, Lily. Kéž bych jen nebyla tak hloupá a užila si naše společné chvíle, když jsem ještě měla šanci."

Lily vzala přítelkyni za ruku. „Ach, Tess, omlouvám se. Jsem tak krutá. Mluvím před tebou o vášni a milování, když tvůj snoubenec je mrtvý. Prosím, odpusť mi mou neomalenost."

Tess se usmála. „Nemám ti co odpouštět, drahá. Stalo se to už před dvěma lety a já se déle nemohu utápět ve smutku a sebelítosti. Pochopila jsem, že navzdory této ztrátě musím jít dál."

‚Ano, to musíš," souhlasila Lily. „Také doufám, že ses nevzdala své naděje na manželství a děti."

„Ne. Chci manžela a děti, i když jsem Richarda upřímně milovala." Zadívala se kamsi do dálky. „Nevím, zda ještě někdy budu schopná tolik milovat. Říká se, že skutečná láska přichází jen jednou..." Tess se najednou podívala zpátky na Lily. „Ale dost o mně. Právě teď se jedná o tvou budoucnost. Co přesně chceš, Lily? Víš to?"

Lily se smutně usmála. „Nu, pokud mám být upřímná..., chtěla bych, aby se lord Claybourne stal mým milencem."

Tess zaváhala. „Neuvažuješ o tom, že by ses za něho provdala?"

„Ne, to rozhodně ne. Jsi šokovaná, Tess?"

„To ani ne, jen nevím, zda sis uvědomila možné následky."

Lily si povzdychla. ‚Já vím. Je nespravedlivé, že muži mohou mít milenek, kolik se jim jen zachce, a ženu může zničit třeba jen jediná indiskrétnost."

„Máš pravdu," souhlasila Tess. Jenže takhle to na světě chodí."

„Přesto, kdybych měla naději, že svůj románek udržím v tajnosti, neváhala bych. Jelikož se nikdy nehodlám vdát, je mi jedno, že ztratím svou nevinnost."

„To ti věřím."

„Navíc románek s Claybournem nebude mít dlouhého trvání - tím jsem si jistá. Nehrozí mi, že bych se do něho bláznivé zamilovala a nechtěla, aby mě opustil."

„Copak by to bylo tak strašné, kdyby ses do něho zamilovala?"

„Ano, bylo," odpověděla Lily zaníceně. Nikdy nechtěla zažít bolest, kterou může způsobit láska. Nikdy nechtěla být k žádnému muži připoutána pevnými okovy tak něžného citu. Až příliš dlouho byla svědkem utrpení, kterým prošla její matka. Ze začátku manželství jejich otce hluboce milovala, ale kam to potom došlo.

Lily zakroutila hlavou. Nejvíce ze všeho ji mrzelo to, že své matce nemohla pomoct. Ale může zachránit sebe. Jediné, co musí udělat, je držet své city pevně na uzdě.

Aférka s Heathem nemusí být ničím jiným než krátkodobou známostí, v níž oběma jde jen o fyzickou rozkoš. Může tak ukojit svou touhu po vzrušení a vášni. Navíc, milování s Heathem ji zcela jistě konečně zbaví utrpení, které poslední dny zažívá. Pokud bude v posteli s ní, nebude muset hledat ukojení v náručí jiné ženy.

Co je však nejdůležitější, pokud se stane jeho milenkou, Heath přestane naléhat, aby se stala jeho ženou, a to i když vyhraje jejich hru, a tím možnost oficiálně se jí dvořit. Konečně uvidí, že je odhodlaná i k tomu nejdramatičtějšímu kroku.

Její myšlenky přerušil Tessin hlas. „Občas je moudřejší následovat své srdce, Lily, ne hlavu." „V tomto případě ne."

„Nu, jestli chceš, aby se Claybourne stal tvým milencem, zřejmě bys měla začít jednat. Pokud jsem se něco naučila, pak to, že život je příliš krátký, než abys seděla v koutě a nechala ho, aby tě jen tak míjel."

Lily se svou přítelkyní naprosto souhlasila. Je čas, aby koneční' vzala osud do svých rukou.

Navzdory svému rozhodnutí jí však chybělo dostatek zkušc ností.

„Věc se má tak, Tess, že nevím, jak bych měla začít. Fanny o pi moc požádat nemohu, protože ta by mi řekla, ať si lorda Claybour-na vezmu. Dokonce ani nevím, jak mám zařídit, abych s ním bý sama. A kde?"

„To nebude problém," odpověděla Tess. „Můžeš využít můj pokoj v hotelu Darnley. Je to velmi klidné a diskrétní místo. Vezmeš si závoj a budeš předstírat, že jsi vdova."

Lily věděla, že Tess v hotelu Darnley pobývá vždy, když v Londýně musí zůstat přes noc.

„Takže další otázka je *kdy,"* dodala Tess zamyšleně.

Lily našpulila rty. Jejich hra končí za necelé tři dny, ale ona nechce čekat tak dlouho. Jenže jak jen se s Heathem setká, když on se jí záměrně vyhýbá? V pondělí bude zcela jistě u Marcuse, kde se koná večeře na počest snoubenců, nicméně...

„V pondělí večer bude u Marcuse. Přijdeš tam, že ano, Tess?"

„Ano, to bych si nenechala ujít."

„Mám v plánu tam po večeři zůstat a strávit tam noc, abychom měly se sestrami ještě chvíli jen samy pro sebe," dodala Lily.

„Pak to musí být ještě před pondělkem. Třeba dnes."

Představa, že by dnešní noc měla strávit s Heathem, ji poněkud rozechvěla. Jenže jak ho přesvědčím, aby přišel za mnou do hotelu?"

„Něco už vymyslíme," řekla Tess. „Nesmíme však zapomínat na to, že bys mohla otěhotnět. Jsou tady jisté metody... Snad by ti mohla poradit některá z tvých přítelkyň."

Lily se zamračila. Na něco takového ani nepomyslela, i když Betty byla jasným důkazem toho, kam až podobné intimnosti mohou dojít. Jenže... Jak o tom vlastně víš, Tess?"

Přítelkyně zrudla rozpaky. „Podobný rozhovor jsem totiž měla s Fanny. Chtěla jsem se ujistit, že pokud bych si našla milence, bylo by to bezpečné."

Lily nemohla uvěřit vlastním uším. Tess, která byla ztělesněním dámy, měla stejně hříšné myšlenky jako ona. Co ji však zcela vyvedlo z míry, byla její další slova.

„Pokud by tě lord Claybourne nechtěl zneuctít, musíš být připravena svést ho."

Lily ohromené vydechla. Její údiv nepramenil z toho, že by měla Heatha svést, ale že to navrhla právě Tess.

Ulevilo se jí však, že se konečně rozhodla. Stane se Heatho-vou milenkou, i když to zřejmě bude znamenat, že ho bude muset svést.

Přemýšlela, jak asi bude reagovat, když svůdcem pro tentokrát

nebude on, ale ona.

Lily se pobaveně usmála. Nebylo lehké představit si samu sebe jako odvážnou ženu, která jde za svým cílem, a Heatha jako nevinnou kořist. Možná právě proto to bude ještě zajímavější.

14

Svést ho bylo mnohem obtížnější, než jsem si myslela. Lord Claybourne je velmi tvrdohlavý muž.

Lily své přítelkyni Tess Blanchardové

ily seděla v hotelovém pokoji a čekala na Heatha. Žaludek měla jako na vodě a ruce se jí nervózně třásly. Napsala mu hned po svačině a uvedla, že se s ním musí sejít a že ho tady bude čekat v deset hodin večer. Nevěděla však, zda přijde.

Seděla u malého stolku poblíž krbu, kde měla prostřenou večeři, ale dívala se ke dveřím. Na jídlo neměla ani pomyšlení. Až příliš se soustředila na rozestlanou postel v rohu místnosti, než aby mohla polknout třeba jen jediné sousto.

Když se ozvalo tiché zaklepání, Lily sebou trhla a ochraptělým hlasem příchozího vyzvala, aby vešel dál. Najednou jí vyschlo v ústech a srdce jí začalo bušit jako o závod ještě dřív, než Heath vešel do místnosti a zavřel za sebou dveře.

Lily si uvědomila, že mu to ve večerním oblečení nesmírné sluší. Měl na sobě kabát z burgundského plátna, vyšívanou vestu a šedé saténové kalhoty. Pohledem přelétl její hedvábné šaty a zastavil se u závoje, který si vzala, aby ji nikdo nepoznal.

„Proč jsi se mnou chtěla mluvit právě tady, anděli?"

Lily si sundala závoj a usmála se. „Chtěla jsem ti poděkovat za tvou laskavost. Včera jsi odmítl Fleuřino pozvání na večeři."

„Měl jsem už něco domluvené."

‚Ach tak," řekla Lily. „Takže to nebylo tak, že by ses mi chtěl vyhnout?"

„Ne. Marcusova teta pořádala hudební recitál a já jsem slíbil, že se tam ukážu."

Lily tázavě povytáhla obočí. „Předpokládám, že tam byla i lady Kleanor."

„Samozřejmě. Lady Beldonová je nejen její teta, ale i její garde-dáma. Eleanor u ní žije."

‚A dnes večer? Nemáš nic důležitého?"

Heath se zamračil. „Byl jsem v klubu. Proč té to zajímá, drahá?"

Jen jsem zvědavá."

„Mě by spíše zajímalo, co děláš sama tady v hotelu? Ví o tom tvé přítelkyně?"

Lily zakroutila hlavou. „Ne, asi jsem se jim o tom zapomněla zmínit. Fleur si zřejmě myslí, že jsem u Marcuse a pomáhám Ro-slyn s přípravami na svatbu." Uličnicky se usmála. Jenže Roslyn mou pomoc nepotřebuje. Vlastně mě tam ani nechce, protože se bojí, abych jí její svatbu s vévodou nezačala rozmlouvat. Neposadíš se?" dodala Lily a ukázala na prázdnou židli u stolu.

I když si ji Heath stále měřil ostražitým pohledem, alespoň se přiblížil ke stolu. „Nemám hlad."

Já ano. Jsem tak nervózní, že jsem celý večer nemohla pozřít

ani sousto."

Zdálo se však, že Heath její pocity nesdílí. Právě naopak, vypadal netrpělivě a lhostejně. „Proč nepřejdeš k jádru věci, Lily? Co tady zatraceně děláš?"

Lily ztěžka polkla. „Mám pro tebe návrh."

Jaký návrh?"

Lily cítila, jak se jí chvěje spodní ret. „Vím, že obvykle takové věci navrhují gentlemani, ale... Chci se stát tvou milenkou." Heath se zamračil. „Cože?"

‚Ano. Měl jsi pravdu. Skutečně nechci zůstat celý život panna. Je to tvoje vina. Dal jsi mi okusit vášeň a já teď chci poznat víc."

„Nemůžeš si myslet, že se s tebou budu milovat," odvětil. Jsi dáma."

„To je pravda," řekla Lily a usmála se. Jenže ty jsi zřejmě zapomněl, že mě role dámy nikdy příliš nelákala. Tvrdil jsi, že mě chceš ve své posteli."

„Ano, ale jako svou manželku, ne milenku." Heath se zarazil „Co to má znamenat, Lily? Tvé další intriky? Moc dobře víš, že až se Fleur a Chantel dozvědí, že jsem tě zneuctil, vezmou mi **bod** Tak proto to děláš?"

Lily zakroutila hlavou. „Ne. Fleur a Chantel se to nikdy nedozvědí. Nemá to co dělat s naší hrou. Tohle se týká vášně." Lily po malu vstala. „Chci tě, Heathe. Chci, aby ses stal mým milencem."

„Znáš mé podmínky, Lily."

Zamyšleně našpulila rty. „Tess mě varovala, že tě zřejmě budu muset svést."

Heath udiveně povytáhl jedno tmavé obočí, ale jinak se ani nepohnul.

„Doufala jsem ale, že to nebude tak těžké." Zatímco mluvila, zvedla ruce, z účesu si vytáhla ozdobné spony a těžké kadeře si nechala spadnout na ramena. Byla si vědoma toho, že Heath sleduje každý její pohyb.

„Chceš mě, Heathe?" zeptala se svůdným hlasem.

„Ty moc dobře víš, že ano."

‚A já chci zase tebe. Tak v čem je problém? Chci se stát tvou milenkou."

Jenže já se s tebou nebudu milovat, dokud se nestaneš mou ženou."

„Proč?"

„Nebudu riskovat, že otěhotníš."

„Ach tak, jenže já mám řešení. Bylo mi řečeno, že nejlépe pomáhá houbička nasátá brandy. Peg mi jednu dala." Heath dál mlčky stál jako socha.

Lily se sklonila a postupně si vyzula střevíce. Pak sáhla za sebe a uvolnila si háčky na šatech. Když hedvábnou látku nechala sklouznout na zem, zůstala jen v tenké košilce a hedvábných punčochách.

Heathovy planoucí oči se upřely na její ňadra a Lily cítila, jak jí celým tělem projelo prudké vzrušení. Pod tenkou košilkou se jasně rýsovaly tmavé dvorce zdobené pevnými hroty bradavek, a když pohledem sklouzl níže, Lily věděla, že vidí hebké chmýří jejího ženství. Vášeň v jeho pohledu se nedala přehlédnout, a to Lily povzbudilo.

Nenucené se sklonila, uvolnila podvazky a pomalu si stáhla hedvábné punčochy.

„Lily, přestaň," rozkázal zastřeným hlasem.

„Ty víš, že nepřestanu," namítla Lily. „Když se se mnou nechceš milovat dobrovolně, musím tě k tomu donutit."

Když Heath stále mlčel, přešla přes pokoj a ztlumila světlo lampy. Pak v tichosti došla ke dveřím, zamkla je a vytáhla klíč.

Obrátila se k Heathovi a provokativně mávala klíčem nad hlavou. Jestli chceš odejít, budeš mi ho muset vzít."

„Lily..." V jeho hlase se zračil nesouhlas a pohoršení. Nicméně nevypadal, že by chtěl odejít. Místo toho stál na miste a dychtivě sledoval každý její pohyb.

Lily viděla, že jeho oči potemněly touhou. To jí dodalo odvahy, která jí až doposud chyběla. Klíč odhodila na podlahu ke svým šatům, přistoupila k Heathovi a začala mu rozvazovat nákrčník.

„Lily, k čertu s tebou..."
Tiše se zasmála. „Můžeš mi nadávat, jak jen je ti libo, stejně neustoupím."
Její smích ho vzrušoval víc než cokoliv jiného. Pozoroval Lily, když mu z krku stahovala nákrčník. Na rtech měla hravý úsměv a její oči byly plné nevinnosti a touhy.
Ten pohled Heatha vzrušil ještě dřív, než rukou sklouzla po jeho hrudi dolů a zastavila se na ztopořeném mužství.
„Skutečně si myslíš, že mi můžeš odolat?" zamumlala Lily škádlivě. „Chceš to zkusit?"
Její velké oči jiskřily smíchem a touhou. Heath si uvědomil, že když tvrdila, že ho chce, nelhala. To vědomí ho vzrušilo dokonce ještě víc než její doteky.
„Chápu, že svádění je umění," řekla Lily, když mu klekla k nohám. „Také vím, že ty jsi hotový umělec. Doufám však, že mi odpustíš, že nebudu tak zručná jako ty."
Když rozepnula knoflíky u kalhot a uvolnila jeho ztopořené mužství, Heath znovu tiše zaklel. „Lily..., já nejsem z kamene."
„V to doufám," zamumlala a prsty opatrně obkroužila okolo pevné hřídele. .Ačkoliv jsi pevný jako žula."
Pak ho začala hladit... Prsty pomalu přejížděla nahoru a dolu po dlouhém údu, něžně se dotýkala citlivé hlavičky, v dlani potél kávala velká varlata.
Heath stál se zaťatými zuby a jen ztěžka jí odolával. Takovou Lily ještě neznal. Zcela převzala kontrolu nad situací, hladila ho a dráždila. Byla pevně rozhodnutá ho svést.
„Dělám to správně?" zeptala se Lily nevinně a vzhlédla k němu. „Možná bys mi mohl poradit, abych ti neublížila."
Heath zaťal pěsti podél těla a vší silou se snažil odolat, nicméně Lilyino erotické dráždění ho připravovalo o rozum. Když se naklonila blíže a rty přitiskla na horký hrot, dychtivě sebou trhl.
Tiše zaklel a se zaťatými zuby už nedokázal vnímat nic než jen její horké rty, které se obkroužily okolo mučivě ztopořeného penisu, a hbitý jazyk, jenž dráždil špičku touhou tepajícího mužství. Prudká vlna vzrušení roztříštila poslední obranu.
Prsty vjel do husté záplavy hebkých vlasů, zavřel oči a nechal svou představivost, aby ho unášela někam daleko, do říše snů a milenců. Cítil, jak jeho pevný hrot proniká do její vstřícné hebkosti, jak ho svírá a pojímá celou jeho délku...
Heath věděl, že ještě chvíli a exploduje. Popadl Lily za ramena a vytáhl ji nahoru.
Spokojený úsměv na její tváři mu nedával jinou možnost než ji sevřít v náruči a začít ji hladově líbat. Už nemohl přestat.
Vlastně to ani nechtěl, uvědomil si Heath, když dychtivě pil z jejich rtů a jazykem prozkoumával hebké zákoutí sladkých úst. Zdálo se, že jeho strategie byla nakonec úspěšná. Lily za ním přišla sama. Nejen že se mu nabídla, ale ještě ho svedla - což byl velký krok kupředu. Heath se rozhodl, že tentokrát ji jejich bitvu nechá vyhrát.
Věděl, že jednou Lily bude jeho, a to nejen v posteli. Ačkoliv ještě nesouhlasila s tím, že si ho vezme, brzy tak učiní. Když se s ní dnes v noci pomiluje, jen jí pomůže rychleji se rozhodnout.
Heath věděl, že nesmí pospíchat. Ačkoliv se celý chvěl touhou, něžně ji od sebe odstrčil, svlékl jí košilku a kousek poodstoupil, aby si ji prohlédl.
V měkkém světle lampy vypadala jako krásný sen. Líbeznou tvář lemovala záplava kaštanových vlasů, která jí halila ramena, zatímco její pokožka žhnula zlatavým nádechem. Její dychtivý pohled ho vzrušoval, nicméně smyslné tělo ho připravovalo o rozum. Její plná pevná ňadra, úzký pas, měkce klenuté boky, štíhlá stehna... Toužil se dotknout každičkého kousku jejího těla, okusit ho a polaskat jazykem. Přesto se ovládl a nechal Lily, aby ho svlékla.
Když byl zcela nahý, přistoupila blíže do jeho náruče. Zdálo se, že všechno její pobavení náhle zmizelo. Místo toho se na něho dívala vážným pohledem a rukama hladově klouzala po jeho těle, jako by se ho nemohla nabažit, což jen povzbudilo Heathovu touhu.
Natáhl ruce a vzal do dlaní plnost jejích ňader. Lily tiše vydechla, ale když mezi prsty sevřel napjaté bradavky, slastně zasténala. Její nahá pokožka ho sváděla, aby se jí dotýkal, ale chtěl ještě víc. Mnohem víc.
„Pojď," řekl Heath zastřeným hlasem a vzal ji za ruku.
Dovedl ji k posteli, lehl si zády na bílé prostěradlo a přitáhl ji na sebe, kde ji nechal, aby znovu převzala iniciativu. Když ho Lily začala vášnivě líbat na bradu, krk a nahou hruď, její hebké vlasy ho hladily jako tekuté hedvábí.
Heath se utápěl v její vášnivé reakci, hltal její vzdechy a oddával se horkým polibkům, když vtom Lily ztuhla a zvedla hlavu.
„Heathe..., vím, že nejsem tak zkušená jako ostatní ženy, s nimiž jsi byl," začala, než ji prudce zarazil.
„Tiše," zastavil ji s něžným úsměvem. „Máš přesně tolik zkušeností, kolik potřebuješ."
A žádná jiná žena už dlouho nebyla, dodal Heath v duchu. Od té doby, co ji políbil na seníku ve stájích, pro něho existovala jen Lily. Byla tak žhavá a živoucí, mnohem smyslnější než kterákoliv jiná žena, jakou kdy poznal.
Jediným pohybem se překulil nad ni a zadíval se jí do očí, které ho přitahovaly jako světlo nočního motýla. Byl okouzlený jejím žárem a něžností, jejími rty a vášnivou smyslností... Bože, tolik ji chtěl. Nesmí však zapomínat, že je ještě stále panna.
Prsty pomalu klouzal po nahém těle, až se dostal mezi štíhlá stehna, kde mezi hebkými chloupky vyhledal citlivé místo jejího ženství. Byla vlhká a připravená, a to dokonce předtím, než začal bříškem palce něžně mnout zduřelou bliznu ženské rozkoše.
Pod jeho rukama se chvěla rozkoší a vypínala se mu v ústrety, ale když se sklonil, aby ji políbil, tentokrát to byla právě ona, kdo ho zastavil.
„Heathe, houbička..., je na nočním stolku."
Varovná slova pronikla kamsi hluboko do zastřené mysli a donutila ho uvažovat.
Přikývl, posadil se na posteli a sáhl po malém váčku, který ukrýval několik houbiček. Jednu z nich vzal a navlhčil tekutinou z přiložené lahvičky. Pak se naklonil, prsty opatrně rozevřel okvětní plátky Lilyina ženství a houbičku pomalu vsunul dovnitř vlhké štěrbinky.
Lily se zhluboka nadechla a celá se napjala, ale když na ni Heath tiše promluvil, aby ji uklidnil, důvěřivě se na něho podívala a znovu se uvolnila.
Heath ji překryl svým tělem, nadzvedl se na lokty a dlouhý penis umístil přímo do kolébky jejího ženství.
„Teď ti možná ublížím," varoval ji lítostivě.
Usmála se, natáhla ruku a pohladila ho po tváři. „To je v pořádku," zašeptala.
S pohledem upřeným do hlubokých očí se pomalu, velmi pomalu nořil do chvějícího se těla.
Lily zatajila dech, ale nevydala ani hlásku. Heath opatrně přitlačil a kousek po kousku vnikal stále hlouběji a hlouběji.
Jakmile na milované tváři spatřil náznak strachu, ihned přestal a něžnými polibky zasypal její oči, čelo, tváře, rty, aby tak zmírnil bolest, která přicházela zároveň se slastí a rozkoší. Po chvíli, když se její tělo uvolnilo a ona začala pravidelně dýchat, znovu klouzal dál, dokud nebyl zcela ponořený v její hebkosti.
Byla úzká, pevná, vlhká a obklopovala ho jako hebký samet. Pro Heatha to znamenalo nadpozemské blaho, ale pro ni ještě ne, jak si po chvíli uvědomil. Jakmile do Lily zcela pronikl a naplnil ji svou pevností, zatajila dech a nehýbala se.
Po několika vteřinách však její tělo opět zvláčnělo, jako by bolest a nezvyklý pocit najednou zmizely. Když uběhlo několik dalších okamžiků, opatrně pohnula boky.
Je to lepší?" zeptal se Heath.
Letmý úsměv na jejích rtech mu sdělil, co chtěl slyšet, a to ještě dřív, než promluvila. „Mnohem lepší."
Heath se začal pomalu pohybovat. Vyklouzl z její hebkosti a pak se znovu opatrně ponořil. Netrvalo dlouho a ucítil, jak se Lily začíná chvět vzrušením a vycházet mu v ústrety.
Její instinktivní reakce v něm probudila vášnivou vlnu touhy. Chtěl do ní prudce vnikat znovu a znovu, ale držel se zpátky. Místo toho zvolil pomalé, konejšivé tempo, pomalu a sladce jí poskytoval rozkoš a miloval se s ní s nesmírnou něhou a opatrností.
Lilyina pokožka teď žhnula vášní, a když jeho úd pomalu napínal citlivou pokožku, přerývaně a ztěžka lapala po dechu, kroutila se pod ním a nehty mu zarývala do pevných zad.

Heath musel zatnout zuby, aby se dokázal ovládnout a nepoddal se zcela své vášni. Jakmile se však Lily ocitla na pokraji vyvrcholení, zrychlil tempo a dychtivě se ukájel její vstřícností.
Najednou se prudce vyklenula a hlasitě vykřikla přímo do jeho úst. Heath se zoufale snažil využít všechny své zkušenosti, aby svůj chtíč udržel na uzdě a prodloužil její extázi, která v křečovitých vlnách otřásla štíhlým tělem.
Nicméně její vášnivá reakce byla víc, než mohl snést. Naposledy vnikl do její slastné hebkosti a rovněž jeho zachvátilo bouřlivé uvolnění. Se zastřeným výkřikem dal Lily okusit touhu, kterou k ní cítil od prvního okamžiku, co ji spatřil.
Jakmile bouře utichla, leželi vedle sebe, malátní a ohromení. Heath se překulil na stranu, vzal Lily do náruče, pevně ji k sobě přitiskl a konejšil ji svými polibky a něžným hlazením.
Uspokojení, které cítil, bylo až neskutečné. Konečně byla jeho. Ted mu patřila. Stvrdili své spojení a nebylo cesty zpět. Vlastně o ní přemýšlel jako o své nevěstě.
Heath se dmul pýchou a štěstím.
Udivovalo ho však, jak prudce a vášnivě na ni reagoval. Ještě nikdy nepocítil nic tak silného a opojného. Nikdy jeho žilami ne-proudil takový žár a bezbřehá rozkoš, která ho zcela ovládla a podmanila si ho.

Byl si jistý, že Lily cítila totéž. Dychtivě mu vycházela vstříc a odevzdávala se mu s vášní, která jí byla vlastní.

Kdykoliv přejel jazykem po citlivém místě, zachvěla se, a kdy ho vzal mezi rty a začal něžně sát, vyklenula se mu v ústretj a ochraptěle zasténala. Nicméně Heath nikam nepospíchal a slasl ně se věnoval hostině prostřené mezi jejími stehny.
O chvíli později do ní vklouzl horkým jazykem. Lily ohromeni zalapala po dechu a ztuhla.

Jeho rty jí nestačily. Chtěla víc, mnohem víc. Chtěla, aby ji n;i plnil svým pevným mužstvím a ukojil touhu, která pulzovala celým jejím tělem.

„Heathe, prosím..., vezmi si mě."
Heath se spokojeně usmál, vzal jednu navlhčenou houbičku a vsunul ji dovnitř vlhkého ženství.
Pak Lily ucítila pevnost jeho mužství a spokojeně si oddychla. Nedokázala myslet na nic jiného, než na vzrušující okamžik, kdy do ní konečně pronikne, kdy ji zcela naplní a dlouhými a jistými pohyby ji přivede na vrchol rozkoše. Cítila, jak vrchol jeho penisu pomalu proniká do jejího roztouženého těla...
Náhle se však Heath zarazil a naklonil se tak, aby jí viděl do očí. V nekonečných hlubinách jeho hnědých očí se zračilo něco primitivního a silného.
S pohledem stále upřeným hluboko do jejích očí do ní pomalu, velice pomalu vnikl. Lily omámeně zalapala po dechu a blaženě vzdychla. Napínal ji a roztahoval, ale ona necítila bolest, jen slast a příslib rozkoše.
Heath se sklonil a překryl ji svým tělem. Do dlaní vzal obě hebké polokoule bělostných ňader, a zatímco do ní prudce přirážel, hnětl je a dráždil něžnými doteky svých prstů.
Kdykoliv se vysunul, aby se znovu ponořil do hebké vlhkosti, zaplavila oba vlna intenzivní rozkoše a zachvěli se.
Lily cítila, jak se jí svírá srdce. V Heathových hnědých očích viděla touhu a zvláštní cit, který nedokázala pojmenovat. Jeho vášeň ji rozpalovala a rozechvívala každičkou částečku jejího těla.
Prudce se k němu vyklenula a hladově mu vyšla v ústrety. Netrvalo dlouho a jejich těla se sladila do společného rytmu. Lilyiny tiché vzdechy se změnily v hlasité výkřiky. Slyšela, jak ji pobízí, aby se nebránila a zcela se oddala rozkoši, která pohltila její tělo, duši i rozum. Přirážel do ní stále rychleji a rychleji.
Lily však chtěla stále víc a víc. Měla dojem, že se ho nikdy nedokáže nabažit. Jako v horečkách házela hlavou ze strany na stranu a bezmocně volala jeho jméno.
Najednou se křečovitě vyklenula a s hlasitým výkřikem zabořila zuby do pevné hradby svalů na jeho nahých ramenou. Celé její lělo zachvátila bouřlivá exploze vášnivého vyvrcholeni.
Heath ji okamžitě následoval. Zaklonil hlavu a naposledy do ní prudce vnikl. Pak ochraptěle vykřikl a zaplavil Lily silou svého orgasmu.
Lily se k němu přimknula a dychtivě přijímala všechen žár a vášeň, které z něho doslova prýštily.
Pak Heath klesl na její tělo a společně se oddávali slastným vlnám rozkoše, které je pomalu opouštěly.
Když Heath zvedl hlavu, Lily ještě stále cítila poslední záchvěv slasti. Nadzvedl se na rukách a zkoumavě se ji zadíval do očí.
„Neublížil jsem ti?" vydechl.
„Ne," řekla zastřeným hlasem a zasněně se usmála. „Vůbec ne." „To je dobře." Objal ji kolem ramen a přitiskl ji k sobě. Pak ji vzal do náruče a odnesl ji k posteli, kde ji opatrně položil.
Když si lehl vedle ní a přitiskl si ji do náruče, srdce se mu svíralo něžným citem. Po bouřlivém orgasmu stále ztěžka oddechoval a nedokázal pochopit, co přesně se mezi nimi stalo. Něco tak silného ještě nikdy nezažil.
Žádné ženě se zatím nepodařilo zničit jeho smysl pro realitu, až Lily. Když se do ní ponořil a ucítil, jak ho obklopuje a svírá, roztříštil se na tisíc drobných kousků.
Rovněž věděl, že Lily prožívala svou vášeň stejně intenzivně jako on. Byla divoká, zběsilá a nezkrotná.
Když uslyšel Lilyin tichý vzdech, přitiskl si ji blíže k sobě. Přesné po tomhle toužil. Držet Lily v náručí horkou a unavenou po jejich milování. Na hrudi cítil tlukot jejího srdce, které bilo ve stejném rytmu jako to jeho.
Stačila jediná vzpomínka na slast, která ho pohlcovala, když pronikl do jejího drobného těla, a zaplavila ho radost. Připadalo mu, jako by byli jeden pro druhého stvořeni.
Bylo to pro něho něco zcela nového. Nikdy netoužil být připoutaný k jediné ženě, nicméně Lily všechno změnila.
Od první chvíle, co ji spatřil, byl naprosto jiný člověk. K Lily cítil naprosto něco jiného než k ostatním ženám. Byla všechno, co chtěl, po čem toužil.
Než potkal Lily, nikdy by ho ani nenapadlo, že by někoho potřeboval. Až když poznal, že jen s ní je skutečně šťastný, že Lily je **jeho** součástí, uvědomil si, co mu celý život scházelo a co hledal.
Nespokojil se jen s tím, aby jí byl po boku a sdílel její živni Toužil zakusit stejnou vášeň a intenzitu, kterou měla Lily v srdci.
Když si uvědomil, jaké pocity v něm probouzí, letmo se **po**usmál. Byl to pocit vlastnictví a něha. Bázeň a úcta. Potřeba neustále ji opečovávat. Byla to láska.
Heath si ohromeně uvědomil, že je do Lily zamilovaný. Jeho prvotní touha po ní mohla začít jako výzva, ale netrvalo dlouho a hluboce se do ní zamiloval.
Úsměv na jeho tváři se náhle rozplynul. Lily se stále bránila stát se jeho ženou. Bude ji muset nějak přesvědčit, že jejich manželství je nevyhnutelné.

V duchu si slíbil, že zdvojnásobí své úsilí. Chtěl, aby ho Lily milovala stejně silně, jako on miloval ji.

Věděl, že ještě není připravená na to, aby mu odevzdala své srdce. Nicméně před malou chvílí, když se jí díval hluboko do jejích očí, v tmavých hlubinách spatřil něco křehkého, nepatrný záblesk naděje. Pak je však oba strhla vášeň a pohltila je bezbřehou rozkoší.

V jedné věci však má jisto, pomyslel si, když ji něžně objal. Nikdy jí nedovolí odejít.

Nikdy. „Teď mi snad už uvěříš, když ti řeknu, že jsi neobyčejně vášnivá žena," zamumlal se rty přitisknutými do jejích vlasů.
Lily ho políbila na nahé rameno. „Myslím, že mi připisuješ příliá velké zásluhy. To ty jsi prvotřídní milovník."
Heath se zastřeně zasmál. „Nebude trvat dlouho a také se staneš prvotřídní milovnicí."
Lily si docela dobře dovedla představit, že by mohl mít pravdu. Chtěla se s ním zase milovat. Vášnivé ukojení bylo přesně tak úchvatné, jak Heath sliboval.
Když ji teď pevně držel v náruči a něžně ji hladil po tváři, Lily zavřela oči a slastně si vychutnávala intimnost chvíle.
Najednou v hrdle ucítila podivnou tíseň, která se dostavila s důvěrně známou bolestí a strachem.

Tohle se nikdy nesmí stát, varovala se v duchu. Nesmí dovolil, aby Heathova něžnost prolomila její obranu. Chce jen jeho vášeň, nic víc.
Lily se rozhodla, že musí přetrhnout kouzlo, kterým ji omámil, a odtáhla se od něho.
„Tak," prohodila nenucené a raději uhnula pohledem. „Když teď uznáváš mé schopnosti, znamená to, že zvážíš, zda budu tvou milenkou?"

15

Mou nabídku stát se jeho milenkou naprosto odmítl.

Lily své přítelkyni Fanny

L*ily* cítila, jak Heath ztuhl. Veškerá jeho něha se rozplynula a měřil si ji zkoumavým pohledem.
„To nemůžeš myslet vážně," odpověděl po chvíli. „Naprosto vážně. Proč ne?"
Heath se zamračil, posadil se a záda si podepřel polštářem. „Copak jsi dočista přišla o rozum?"
Lily se na něho zamračila. Jsem naprosto schopná zdravého uvažování. Nechápu, co se ti na té představě nelíbí. Copak jsem nebyla dobrá?"
„Lily, k čertu s tebou..."
„Tvé klení je zcela zbytečné." Lehla si na bok a opřela se o loket. „Chci být tvou *chére amie,* Heathe."
Rozhodně zakroutil hlavou a pak promluvil káravým hlasem, jako by napomínal neposlušné dítě. Jenže já tě jako svou milenku nechci, drahá. Nespokojím se s ničím méně než s manželstvím."
Jenže já se nikdy nevdám..., zvláště ne po dnešní noci. Ted už vím, jaké to je milovat se s tebou. Je to ještě lepší, než jsi tvrdil. Jsem přesvědčená o tom, že je mnohem lepší být tvou milenkou než manželkou."
„Ne, to není," řekl Heath. „A je hanebné, že něco takového vůbec navrhuješ."
Lily tázavě povytáhla obočí. „Hanebné? Proč? Myslela jsem, že to je dokonalé řešení naší společné vášně."

Napřímila se a klekla si vedle něho na postel. Heathův pohled okamžitě sklouzl dolů k nahým ňadrům, a když pokračovala, prudce se zvedl.
„Milenka má oproti manželce spoustu výhod, Heathe. Především je nezávislá. Pokud budu chtít náš vztah ukončit, mohu tak svobodně učinit stejně jako ty. Nebudeš ke mně ničím vázán a nebudeš se o mě muset starat."
„Věř mi, když ti říkám, že k tobě chci být vázán a chci se o tebe starat."
„Takže ty o mé nabídce nebudeš ani uvažovat?" „Ne, rozhodně nebudu."
Po těch slovech Heath vstal z postele a odebral se k toaletnímu stolku, kde namočil ručník a omyl si mužství. Když se nahý vrátil zpátky k posteli, Lily nemohla odtrhnout zrak od jeho krásné postavy, dokud jí neřekl, ať si lehne na záda.

Lily cítila, jak jí tvář zalévá ruměnec, ale přesto mu dovolila, aby jí ze stehen smyl stopy svého sémě a panenskou krev. Když se Heath dotkl citlivého místa mezi štíhlými stehny, Lily sebou škubla, ale jeho pohyby byly neosobní, bez sebemenšího náznaku vzrušení.

Stejný byl i tón jeho hlasu. „Doufám, že svůj návrh nemyslíš vážně, Lily. Kdyby ses stala mou milenkou, ztratila bys jakýkoliv respekt."
„Samozřejmě že bychom náš vztah museli držet v tajnosti."

„Dlouho by se nám to nepodařilo a do té doby bychom se museli chovat jako zloději. Nesměla bys se mnou nikam chodit a nikdo by nás nesměl vidět. Musela by ses schovávat za závoj tak, jak jsi to udělala dnes."
Heath se posadil na okraj postele. „Nespokojím se s několika ukradenými hodinami. Jaký by to byl život? Jakou bychom měli budoucnost? Rozhodně bychom spolu nemohli mít děti."
„Na to jsem zapomněla," zamumlala Lily a neochotně se mu podívala do očí. „Ty chceš dědice."
Jednou ano. Co ty, Lily? Chceš mi snad říct, že nechceš děti?"
Něco takového říct nemohla, ale její touha po vlastních dětech nebyla tak silná, aby překonala strach z manželství. „Ne, pokud to znamená, že se musím provdat."
Pozorně se na ni zadíval. „Proč tak náhlá změna? Proč ses rozhodla stát se mou milenkou ještě před koncem hry?"
Lily si uvědomila, že s ní mluví naprosto vážně. „Pravda je taková, že nechci, abys měl jinou milenku."
Chvíli ji mlčky pozoroval. Já žádnou jinou milenku nechci. Chci jen tebe."
„To říkáš teď, ale jakmile tě manželství omrzí, pak zcela jistě změníš názor."
Heath zaťal zuby. „Nemá cenu, abych se s tebou dohadoval či ti skládal sliby věrnosti, když mi stejně nevěříš."
‚Ani já se s tebou nechci dohadovat, Heathe. Chci tě jen přesvědčit, abys mě poslouchal." Lily se něžně usmála a prstem se dotkla jeho rtů. Já vím, že bude trvat dlouho, než se naučím, jak uspokojit muže tvých zkušeností a tvého apetitu, ale budu se opravdu snažit. Můžeš mě naučit všemu, co potřebuji znát."
„Ty jsi mě už uspokojila, Lily. Zcela jistě bys byla tou nejlepší milenkou, jakou jsem kdy poznal. Ale nemám zájem."
Prsty sklouzla dolů a lehce se dotkla jeho mužství. „Pak mi alespoň dovol, abych ti vyjádřila svou vděčnost za tvou velkorysost..., za to, že jsi pomohl mým přítelkyním."
Heath ji pevně popadl za zápěstí a odstrčil ji stranou. V očích se mu zračila skutečná zlost. „Na něco takového ti ani nebudu odpovídat."
Prudce vstal, popadl své oblečení a začal se oblékat.
„Ty odcházíš?" zeptala se Lily zklamaně.
„Ano, a stejně tak i ty." Sklonil se, zvedl její šaty a hodil jí je na postel. „Obleč se."
Lily si v rozpacích přitiskla šaty k nahé hrudi. ‚Ale já jsem doufala, že tady spolu strávíme noc."
„Na něco takového nemáme právo. Nejsme manželé."
„Heathe..., chci se s tebou zase milovat."

Střelil po ní odmítavým pohledem. Je mi naprosto jedno, co chceš. Už se tě nikdy ani nedotknu."

Lily obrátila oči ke stropu. „Už jsi mě připravil o nevinnost. Je naprosto jedno, kolikrát se budeme milovat."
„To si povíme zítra. Ráno budeš celá bolavá."

Lily se podívala ke stolu, kde ležela netknutá večeře. „Snad bj chom alespoň mohli povečeřet. Nelíbí se mi představa, že by | všechno to jídlo mělo vyhodit."
„Vrátí to do kuchyně a sni to personál. Obleč se, Lily. Zavezu tě domů."

Lily konečně pochopila, že ho nepřesvědčí, a vstala z posli-I' „Dobře tedy. Ale domů teď nemůžu."

‚Ani mě nenapadne, abych tě odvezl k Marcusovi. Kdyby zjishl. co jsme udělali, vykuchal by mě zaživa."

„Heathe...," začala, než ji přerušil.

‚Je konec, Lily. Oblékni se."

Natáhla na sebe šaty a s rozporuplnými myšlenkami si začali zapínat háčky. Večer skončil naprostým fiaskem..., kromě toho, že se stala ženou a Heath byl na několik kouzelných chvil jejím ml lencem.

Lily se v duchu usmála. Věděla, že toho nikdy nebude litoval. I když on zřejmě ano.

Nicméně ona se nevzdá. Heath už ji zná dostatečně dlouho, aby věděl, že ji jedna prohra neodradí. Brzy bude jeho milenkou. Musí si jen promyslet, jak ho přesvědčí.

Lily byla ráda, když Heath v kočáře konečně přerušil napjaté ticho.

„Zastavím se za tebou zítra odpoledne. V jednu hodinu, pokud ti to bude vyhovovat."

Na chvíli uvažovala, že odmítne, ale byla by tak jen sama proti sobě. „Dobře, v jednu hodinu."

„Oblékni si plášť a závoj. Pojedeme se projet."

„Ano?" zeptala se Lily zvědavě.

„Chci ti něco ukázat."

Heath jí odmítl sdělit cokoliv bližšího. Pomohl jí z kočáru a doprovodil ji k zadnímu vchodu do nájemního domu. Když jí suše popřál dobrou noc a čekal, až vejde do domu, Lily cítila zklamání. Nejvíce ji však překvapovala jeho nečekaná zlost. Ta a pak pocit, že ho hluboce zklamala.

Pokud si Lily myslela, že se dostane nepozorovaně do své ložnice, pak se mýlila. Právě když vystupovala po zadním schodišti pro

služebnictvo, všimla si, že se k ní blíží Fanny.

Kupodivu hned za ní kráčel Basil.

„Mohla bych s tebou na chvíli mluvit, Lily?" řekla

Fanny. „Ano, samozřejmě."

Basil se zastavil. ‚Asi vás nechám o samotě. Pokud

mě budeš potřebovat, Fanny, jsem ti k službám."

„Děkuji ti, Basile," odpověděla Fanny s letmým úsměvem. Jsem ráda, že jsme si promluvili."
Když se na ni Basil rovněž usmál, Lily měla dojem, jako by na ni spiklenecky mrkl. Rozhodně mezi nimi bylo stále podivné napětí, ale Lily už necítila podráždění, které je dříve oba obklopovalo. Zřejmě už spolu nebyli na kordy, alespoň ne v tuto chvíli. Než se Basil otočil a vydal se do svého pokoje, Lily si v jeho pohledu všimla touhy a dychtivosti.
Poté se Lily vydala za svou přítelkyní do přijímacího pokoje.
„Co tady děláš, Fanny?" zeptala se, když se posadily do křesel. „Myslela jsem, že v sobotu večer míváš práci."
„Přišla jsem za tebou, ale ty jsi tady nebyla," řekla Fanny vyčítavě.
Lily zaváhala, neboť nechtěla přiznat, kde byla. „Copak ti nestačila Fleur a Chantel?"
Jsou s lordem
Poolem. Oslavují."
„Oslavují?"
Fanny přikývla. „Zdá se, že lord Poole se rozhodl obnovit s Chantel jejich starou známost, a tak zaplatí celý třicetitisícový dluh."
„To je skvělé!" vykřikla Lily. „To znamená, že už jim nehrozí vězení."
„Ano," řekla Fanny zachmuřeně. „Přesto se Mick stále nehodlá smířit s tím, že si ho nevezmu. Dnes odpoledne byl u mě doma a nabídl mi celý svůj majetek výměnou za to, že se stanu jeho ženou. Když jsem odmítla, byl naprosto zničený."
Lily se naklonila dopředu. „Doufám, že ti zase neublížil?"
„Ne, tentokrát se choval jako dokonalý gentleman."
Lily se zadívala na svou přítelkyni. Stopy po prstech už zmizely, ale Fanny se stále zdála být rozrušená.
,,Ale...?" pobídla ji Lily.
Fanny se ušklíbla. „Mick prostě odmítl odejít z mého domu. Tak jsem odešla já. Dnes večer jsem měla dělat doprovod jedno mu pruskému velvyslanci. Mick mě připravil o hezké peníze. Jestli to tak půjde dál, připraví mě o mou živnost - což má zcela jisti" v úmyslu."

Lily se zamračila. „On se tě snaží donutit, aby ses za něho provdala?"

„Myslím, že on by to tak nenazval." Fanny si povzdychla. „Mám ho opravdu ráda, ale provdat se za něho nechci. Vždyť mi nevyho voval dokonce ani jako můj patron. Je až příliš majetnický." Fanny se najednou zamračila. ‚Ale co je s tebou, Lily? Bylo mi řečeno, že dnešní noc strávíš se svými sestrami v domě lorda Danverse. Dovedeš si představit můj údiv, když jsem té uviděla, jak se zadním vchodem vkrádáš do domu?"

‚Já jsem se *nevkrádala,"* namítla Lily. ‚Jen jsem nechtěla, aby někdo věděl, že jsem se vrátila poněkud předčasně."

„Byla jsi s Claybournem, že ano?" Když se na ni Lily překvapeně podívala, Fanny se jízlivě usmála. „Před chvílí jsem jeho kočár viděla projíždět naší ulicí."

„Snad jsem tím nespáchala žádný zločin, Fanny." Její přítelkyně si povzdychla. „Ne, ale bojím se o tebe. Co jsi s ním dělala, Lily? Nachová barva tvých tváří svědčí o tom, že jste došli mnohem dál než jen k dvoření. Milovali jste se, že ano?"

„Nu..., ano," přiznala Lily, poněvadž nechtěla lhát. „Dnes to bylo poprvé. Ale nemusíš se bát, možná se to nebude opakovat. Nabídla jsem mu, že se stanu jeho milenkou, aby už konečně přestal myslet na ženění, ale on mě odmítl."

„Ach, Lily." Zdálo se, že Fanny je více překvapená než pohoršená.

Lily se ušklíbla. „Co na tom záleží, Fanny? Ty jistě chápeš mou touhu po nezávislosti. Pokud se stanu jeho milenkou, budu mít svobodu, které bych jako jeho žena nikdy nedosáhla."

Já vím. Nicméně cítím vinu za to, že jsem tě svedla ze správné cesty. Měla jsem na tebe až příliš velký vliv. Nebýt našeho přátelství, nikdy bys Claybournovi něco tak skandálního nenabídla."

Lily byla překvapená. „Ty se rozhodně nemáš z čeho vinit. Nicméně nechápu, kdy ses stala tak škrobenou a upjatou."

„Když jsi dostala tak příšerný nápad, že půjdeš v mých šlépějích. Věř mi, Lily. Nelíbilo by se ti být milenkou jakéhokoliv muže. Takový život bys rozhodně nechtěla."

„Nenavrhuji, že se budu prodávat, Fanny. Jen chci určit hranice našeho vztahu."

„I tak si myslím, že děláš velkou chybu."

Lily zamyšleně hleděla do krásné tváře své přítelkyně. V jejím hlase se zračilo rozhořčení a smutek. Lily si vzpomněla, že právě nedávno mluvila o tom, jak je osamělá...

„Fanny, drahá, co tě trápí?"

Fanny si skousla vrchní ret, jako by chtěla zabránit pláči. Když se jí však oči stejně zalily slzami, Lily k ní přiskočila a objala ji.

‚Ale jdi. Co jsem řekla tak strašného, že tě to rozplakalo?"

„To... není tím, co jsi řekla." Fanny si hřbetem ruky rychle stírala slzy. „To nic, skutečně. Jen jsem nějaká lítostivá."

„Proč, Fanny? Protože jsi osamělá?"

Fanny přikývla. ‚Asi ano. A taky asi proto, co se děje s Mickem. Kdybych byla moudrá, pak bych jeho nabídku k sňatku přijala."

„To přece nemůžeš myslet vážné? Chceš mi říct, že podle tebe je sňatek s tím surovcem rozumný?"

„Kdybych byla Mickova žena, alespoň bych byla finančně zabezpečená."

Lily se zamračila. „Cítíš se zranitelná, protože jsi všechny své úspory vydala za první splátku dluhu."

„Možná ano, ale také jsem si uvědomila, jaký bude můj život, až zestárnu a ztratím svou krásu. Na Covent Garden denně vidím vysloužilé prostitutky, jak žebrají o trochu peněz, aby neumřely hlady." Fanny se zachvěla. „Nechci skončit jako ony."

„Ale s tebou to je přece něco úplně jiného. Jsi hvězdou celého Londýna."

„Ano, teď ano. Jenže Fleur a Chantel na tom byly stejně a podívej se, jak dopadly. Jsou tak samy. Pravda..., Chantel teď má lorda Poola, ale kdoví na jak dlouho." Fanny popotáhla. „Na stará kolena nebudu mít vůbec nikoho. Celá má rodina a bývalí přátelé mé odsoudili..., samozřejmě až na tebe a tvé sestry."

Lily se bolestí svíralo srdce. „Moc dobře víš, že nás budeš um vždycky. A ještě máš další blízké přítelkyně. Vždyť Fleur a Chanli I jsou jako tvá rodina."

„Ano, jsou ted má rodina. Jenže to není totéž jako mít man/' i a děti."

„Ty bys chtěla manžela a děti?" zeptala se Lily udiveně. Chvíli trvalo, než Fanny odpověděla. „Asi ano, Lily. Snažila jsem se sama sebe přesvědčit, že jsem se svým životem spokojená, ala chci víc. Přeji si být jen s jediným mužem. S manželem, který ntf bude milovat. Líbí se mi nezávazný život, ale kvůli skutečné last i bych se ho bez váhání vzdala."

Lily nevěděla, co na to říct. Fanny o lásce vždy mluvila jako o slabosti, ale možná že si to vyžadovala její profese. Vždyť kurti/a na si nemůže dovolit ten luxus, aby se zamilovala.

Naštěstí nemusela nijak reagovat, protože Fanny se suše usmála. „Možná za to může ta kniha, kterou píšu. Už jsem ti říkala, že můj nakladatel je přímo nadšený?"

Lily málem zapomněla, že Fanny píše knihu. „Ne, říkala jsi, žfl dodělávåš poslední úpravy," zamumlala.

„*Rady pro mladé dámy, jak získat manžela* od anonymní dámy," recitovala Fanny. Rty se jí pokroutily do smutného úsměvu. „Dáma tedy už rozhodně nejsem a také mi připadá arogantní, někomu radit, jak se provdat, když sama jsem to nedokázala."

Lily sevřela Fannyinu ruku. Jsi na sebe až příliš tvrdá. Roslyn jsi dala skvělé rady, jak probudit mužskou touhu, a díky tomu se teď provdá za vévodu z Ardenu."

Jenže s tím, že se do sebe zamilovali, jsem neměla nic společného. Arden ztratil hlavu kvůli Roslynině odvaze a její laskavosti, nemluvě o její kráse."

Jedno jsem pochopila. Prostě ses dostala do deprese, a proto se oddáváš sebelítosti. Musíme najít způsob, jak tě zbavit tvé melancholie. Jakého manžela by sis představovala, Fanny?" Fanny se nechápavě podívala na svou přítelkyni. „Prosím?" „Možná bys mohla využít svých vlastních rad a ulovit si toho správného muže. Jsem ochotná ti s tím pomoct."

Fanny udiveně povytáhla obočí. „Ty, Lily? *Ty* jsi ochotná pomoct mi s tím, abych se provdala?"

Lily se usmála. Já vím, je to proti všem mým zásadám. Nemůžu Ir však vidět tak nešťastnou." Na chvíli se odmlčela. „Co takhle Hasil?"

Fanny se zamračila. „Co je s ním?"

„Měla jsi ho vždycky ráda, a to bez ohledu na to, že jste poslední dobou měli neshody."

„Nikdy jsem ho neměla ráda tolik, abych se za něj *provdala,* dobrotivý bože! Zbláznila ses? Basil je ten nejnesnesitelnější mužský na celém světě."

„Když je s tebou, tak ano. Nicméně jsem přesvědčená, že se lak chová jen proto, aby upoutal tvou pozornost. Jinak bys ho totiž naprosto ignorovala."

Fanny zakroutila hlavou. „Basil je takový, protože to je Basil. Rozhodně v něm neprobouzím žádnou touhu..." Na chvíli se odmlčela. „Nebo snad ano?"

„Nu, mně se tedy nesvěřuje, ale vím, jak se na tebe občas dívá, když si toho nejsi vědoma. Řekla bych, že kdybys mu dala jen náznak naděje, líbal by zemi, po které kráčíš."

Fanny hleděla na Lily, jako by ji něco takového nikdy nenapadlo. „Copak ty k němu nic necítíš?" zeptala se Lily. „Vím jistě, že jsi v jeho společnosti ráda. Když pro nic jiného, tak kvůli vzpomínkám na dětství. Ty a Basil jste byli nerozluční přátelé."

„Máš pravdu. Opravdu jsem v jeho společnosti ráda," řekla Fanny zamyšleně. „S Basilem mohu být sama sebou. On se na mě nedívá jako na hlavní cenu nebo jako na zboží, které je na prodej."

Lily souhlasila. Po Fanny toužila polovina mužů v Londýně, ale Basil byl jiný. Ten nevzhlížel jen k její kráse a smyslnosti. „Má tě rád jako lidskou bytost."

„Ano," řekla Fanny. „Se všemi svými patrony musím být vždy vtipná, pohotová, neustále s nimi musím flirtovat." ‚Ale s Basilem můžeš být taková, jaká skutečně jsi." Fanny se letmo usmála. „Máš pravdu. S ním můžu být tvrdohlavá a temperamentní, jak se mi jen zachce. Ale to jen proto, že mu na mně příliš nezáleží."

Jsem přesvědčená, že záleží," ujišťovala ji Lily. „Musíš se mýlit. Basil si o mně myslí jen to nejhorší. Jedno vím jistě, rozhodně neschvaluje to, co dělám."

„Protože žárlí na všechny ty muže, kterým se věnuješ. Ale I by ses své profese vzdala..." Lily nechala myšlenku vyznít. „Kil bys věděla, že tě Basil skutečně miluje, Fanny, provdala by za něj?"

Fanny se zamyslela. „Zřejmě ano." Pak však rychle dodnlii „Myslet si, že mě Basil miluje, je naprostá hloupost. Navíc, jisl< In chci jen proto, že on nechce mě."

Jenže on tě chce, Fanny. Pokud to nevidíš, tak já ano." Lily si pomyslela, že by to byla dokonalá ukázka toho, že i protiklady přitahují. Fanny byla veselá a živá, milovala život a rozkoš, kdežto Basil byl většinou vážný, zádumčivý a mlčenlivý. „I'M nejmenším by vyléčil tvou samotu."

Fanny se hořce usmála. „Možná ano, protože bychom se ni ustale hádali. Ne, Lily. To by neklapalo. Basila si nikdy nevezmu Z jeho příjmu bychom stejně jen živořili. Moc dobře víš, že jsem velmi náročná. Vždyť to je jen úředníček, který si stěží vydělá na suchý chleba."

„Ale má ambice a plány, Fanny. Jeho budoucnost nevypadá lak špatně. Možná získá místo tajemníka u nějakého šlechtice, který ho zasvětí do politiky. Neustále vznikají nové zákony. Ti, kdo ty zákony píší, se musí vyznat v našem právním systému. Proč by se zde neuplatnil Basil? Jako tajemník by měl mnohem vyšší plat než jako úředník."

„Zřejmě ano." Fanny našpulila rty. Jenže ne tolik, aby uspokojil náročnou manželku. Ne, sňatek s ním nepřichází v úvahu. Byla by to chyba."

Já si to nemyslím," namítla Lily. Jednou jistě změníš názor, ale to je teď jedno. Důležité je, aby sis uvědomila, co pro tebe Basil znamená."

„Když nic jiného, možná by mi opravdu mohl zlepšit náladu," uznala Fanny. Pak se však zarazila. Jak je možné, že jsme tak radikálně změnily téma hovoru, Lily? Mluvily jsme o tobě a lordu Claybournovi."

Já bych raději zůstala u tebe a Basila," řekla Lily. „Stále si myslím, že bys měla o markýzově nabídce vážně uvažovat. Lepší partii jen tak nenajdeš."

To je zřejmě pravda, pomyslela si Lily a odmlčela se. Heath byl kut ečně nejlepším kandidátem na manžela, jakého si mohla před-.1 ;ivit. Rozhodně se k sobě skvěle hodí. Kdyby jen nebyla rozhodnul;!, že se nikdy neprovdá...

„Nalejme si čistého vína, Lily," pokračovala Fanny. „V jeho spo-li řnosti ti je zcela očividně dobře. Jak je to s milováním? Líbí se ti, Když se tě dotýká a líbá tě?"

Lily musela uznat, že jeho společnost je opravdu velmi příjemná. A co se týče milování, o tom není pochyb. Ještě nikdy nepoznala takovou rozkoš, jakou jí dával Heath. Nemohla popřít ani to, že Be jí líbila intimní blízkost, kterou k němu dnes v noci cítila.

Rovněž s ním poznala sílu svého ženství. Heath nebyl dominantní, pánovitý ani sobecký milenec. Místo toho jí dal volnost, o níž věděla, že se dostává jen málo ženám.

Probudil v ní její vášeň a smyslnost. Naučil ji přijímat rozkoš, ale i dávat. Dal jí pocítit radost z odevzdání se muži. Její vášnivost se utápěla v jeho vlastní. Lily si najednou uvědomila, že se už nebojí jeho něžností...

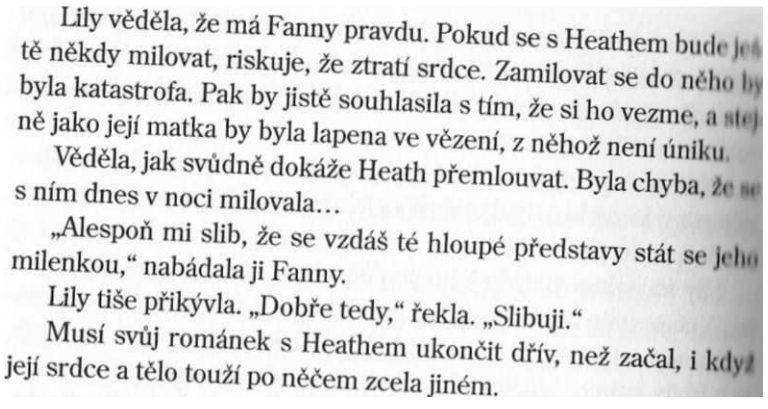
Z jejího tichého rozjímání ji vytrhl Fannyin hlas. „Claybourne by jako tvůj manžel uspokojil mnohem víc než jen tvé fyzické potřeby, Lily. S ním bys měla jistou budoucnost. Věř mi, nechtěla bys zůstat na stará kolena sama."

Přesně to jí nedávno tvrdila Winiřred. „Můžeš upřímně říct, že jsi šťastná?" tlačila na ni Fanny. Rozhodně nebyla *nešťastná.* Občas se cítila tak trochu... prázdná. Lily se zamračila. Skutečně se cítí prázdná? Ne, samozřejmě že ne. Vždyť vede plný a uspokojivý život.

Jsem se svým životem naprosto spokojená," řekla nakonec. Fanny si povzdychla. „Dobrá, pak se snaž, aby se ti lord Claybourne nedostal pod kůži, drahá. Vášeň vede k lásce. Pokud nechceš riskovat, že pro něj ztratíš srdce, raději s ním přeruš veškeré intimnosti."

Lily se zamračila. Jenže já nemám na výběr. Je velmi pravděpodobné, že vyhraje naši hru, a pokud se tak stane, pak jsem souhlasila s tím, že se mi může oficiálně dvořit."

„Ale to přece neznamená, že s ním musíš sdílet jeho postel. Bylo by velkou chybou v tom pokračovat."

Lily věděla, že má Fanny pravdu. Pokud se s Heathem bude jeá
tě někdy milovat, riskuje, že ztratí srdce. Zamilovat se do něho by
byla katastrofa. Pak by jistě souhlasila s tím, že si ho vezme, a stej
ně jako její matka by byla lapena ve vězení, z něhož není úniku.
Věděla, jak svůdně dokáže Heath přemlouvat. Byla chyba, že se
s ním dnes v noci milovala…
„Alespoň mi slib, že se vzdáš té hloupé představy stát se jeho
milenkou," nabádala ji Fanny.
Lily tiše přikývla. „Dobře tedy," řekla. „Slibuji."
Musí svůj románek s Heathem ukončit dřív, než začal, i když
její srdce a tělo touží po něčem zcela jiném.

přicházejícím do kajuty skrze nevelká okýnka Lily uviděla ma stůl, na němž ležela mapa.

Když Heath za nimi zavřel dveře, zvedla závoj a tázavé ,i něho podívala. „Chceš mě napínat donekonečna nebo už mi k ..... ně řekneš, co to má znamenat?"

„Chtěl jsem ti ukázat tuto loď, protože to je můj dárek pro l< I >. Lily zamrkala. „Ty mi chceš dát lod?"

Heath došel k malému psacímu stolu v rohu místnosti, olc\ 11 i jednu z přihrádek a vytáhl silný stoh dokumentů. „Tohle je snili >n va o prodeji, Lily. Byla podepsána před dvěma dny. Podívej se na fl a dozvíš se, že majitelem téhle lodi jsi ty."

Když jí podal smlouvu, Lily si ji pročetla a zjistila, že je skuttV ně uvedená jako majitelka. Ale před dvěma dny? Ale pokud tomu tak

16

Měla jsi pravdu, Fanny. Intimnost s ním je až příliš nebezpečná. Musím to ukončit dřív, než bude pozdě.

Lily své přítelkyni Fanny

elikož Heath druhého dne odpoledne odmítl prozradit cíl jejich cesty, Lily netušila, kam jedou, dokud neuslyšela křik racků B neucítila vůni soli a ryb. Když vykoukla z okna, uviděla Temži.

K velkému údivu si uvědomila, že ji zavezl do londýnských doků.

Heath neustále mlčel, dokud nezastavili na nábřeží před velkou dvoustěžňovou brigantinou.

„Chceš se vydat na cestu?" zeptala se Lily, když jí pomáhal vystoupit z kočáru.

„Ne hned," odpověděl Heath.

Slunce se sice schovávalo za mraky, ale byl příjemně teplý den, a když ji Heath vedl po lodním můstku na palubu, jejím závojem třepetal teplý větřík. Zdálo se, že loď je prázdná.

„Kde je posádka?"

„Na odpoledne dostali volno. Kromě dvou strážných tady jsme sami."

Lily zvědavě následovala Heatha přes leštěnou dubovou podlahu k otvoru do podpalubí a po žebříku sestoupala do úzké chodby. Vedl ji do kajuty pro pasažéry, která byla velmi okázale zařízená. Mahagonové stěny byly zdobeny leštěnou mosazí a pohodlné lůžko v rohu místnosti pokrýval brokátový přehoz. V matném světle

skutečně bylo, Heath se musel o koupi zajímat mnohem dřív i zřejmě ještě před uzavřením jejich dohody. Lily nemohla uvěřil, !i to myslí vážně.

„Lod?" opakovala a podívala se na něho. „Nápadníci svým vyvn leným obvykle dávají menší dárky jako knihu nebo květiny. Tohli je příliš."

Spokojené se usmál. *,^ephyr* nebyl až tak drahý. Jelikož mam v lodním průmyslu dobré známé, koupil jsem ho za slušnou cenu Jistě jsem se ti už zmínil, že jsem finančně podporoval několik vé deckých výprav."

Lily se jízlivě usmála. „Ať už jsi za něj zaplatil cokoliv, je to ne vhodné, Heathe. Já vím, že pro tebe cena není rozhodující. Také vím, že

to děláš jen proto, abys získal poslední bod, a stal se tak vítězem naší hry."

„Mýlíš se, anděli. Kvůli hře to nedělám."

„Ne? Tak tedy proč?"

‚Abych ti ukázal, že rozumím tvé touze po nezávislosti. Říkala jsi, že jsi vždy toužila po dobrodružství. Tohle je tvá šance."

Když na něho Lily jen mlčky hleděla, Heath dodal: „Srdcem jsem stejný dobrodruh jako ty, Lily, proto tě dokážu pochopit. Ted, když máš svou loď, můžeš plout, kam tě jen napadne. Můžeš se plavit kolem světa a navštívit místa, o nichž jsi vždy snila."

Lily si připadala jako ve snu. Pohledem vyhledala jeho tvář a zamračila se.

„Říkala jsi přece, že toužíš po dobrodružném životě," pobídl ji I leath, kdy stále mlčela.

„Kdysi ano," přiznala Lily. Jenže to bylo dávno. Ještě předtím, než jsem přijela do Londýna."

„Takže ses takového života vzdala?"

Lily pokrčila rameny. „Uvědomila jsem si, že se musím rozhodnout, co je pro mě důležitější. Cestování si už nebudu moct dovolit, protože jsem se rozhodla všechen svůj majetek věnovat na pomoc nešťastným ženám, které se nechtějí živit prostitucí, ale nic jiného jim nezbývá. Vlastně jsem přemýšlela, že otevřu dům pro chudé feny a svobodné matky. Doufám, že jim tak pomohu ulehčit je-|ich břímě a zachráním je od života prostitutek, kterým opovrhují. I když mě mé žákyně už nepotřebují, je tady spousta jiných nešťastných osudů a ubohých žen, kterým mohu pomoci."

„To máš pravdu," řekl Heath a zamyšleně si ji prohlížel. Jenže to neznamená, že se musíš vzdát svého snu o dobrodružství, Lily. Jako má žena budeš mít jedno i druhé. Můžeš pomáhat nebohým ženám i cestovat. Je to jedna z mnoha výhod, které plynou ze sňatku se mnou."

Lily se hořce zasmála. Jenže jsi zapomněl na nevýhody. Nejdříve bych se za tebe musela provdat."

Heath pokýval hlavou. „Přijetí mého daru není podmíněno tím, že musíš souhlasit s mou žádostí o ruku. I když bych tě na cestách velice rád doprovázel, záleží to jen na tobě."

Zvedla smlouvu o prodeji. „Takže mi chceš říct, že tímhle se mě nesnažíš donutit, abych se za tebe provdala?"

„Ne. Je to tak, jak jsem řekl. Nabízím ti způsob, jak si splnit své sny. Přiznávám, že jsem ti zároveň chtěl ukázat, že naše manželství by mohlo být jedno velké dobrodružství a že tvůj strach ze ztráty svobody je zcela neopodstatněný. Jako má žena nebudeš trpět pod nadvládou tyranského manžela. Pokud budeš chtít, můžeš si klidně žít svůj vlastní život."

Lily se dlouze odmlčela. „Ty víš, že něco takového od tebe nemohu přijmout. Stala bych se tak tvou velkou dlužnicí."

Heath pokrčil rameny. „Rozhodnutí je jen na tobě, drahá. Pokud budeš chtít, můžeš *Zephyr* prodat a výtěžek věnovat na charitu slečny Blanchardové. Nebo otevřít svůj domov pro ženy v nouzi."

Lily ztěžka polkla. V hrdle znovu pocítila palčivou bolesl. 11 štědrost a laskavost ji dojímaly a zároveň děsily.

Heath chápal její sny. Než poznala ženy v nájemním domě, |i |ln největším přáním bylo procestovat celý svět. Stále toužila po dob rodružství a jeho nabídka byla velmi lákavá.

Jako by četl její myšlenky, Heath ji vzal za ruku a zavedl i i ki stolu s mapou, kde se před ní rozprostíral celý svět. „Kam bys |i 11 jako první?"

Lily se váhavě podívala dolů na mapu. Přímo před ní leží lit Francie. A Itálie. Španělsko. Alpy a mnoho dalších míst, které l> chtěla navštívit. Během dlouhé války s Napoleonem byla tato nu i i nebezpečná, ale teď...

„Tam všude tě mohu vzít," zamumlal Heath svůdným hlasem

Lily zasněně klouzala prstem po mapě a obkreslila linku Středo zemí. Konečně by mohla vidět všechny ty krásy, o nichž zatím jen četla. Azurové moře. Oslepující slunce. Zlaté pláže. Palmy lehce se pohupující v teplém vánku.

„Děkuji, ale ne," řekla nakonec s lehkým povzdechem.

Když Heathovi vrátila smlouvu, položil ji na stůl. Pak natáhl ruku, jedním škubnutím jí rozvázal stuhy pod kloboukem a sundal jí ho i se závojem.

Lily se na něho podezřívavě podívala. „Heathe..., co to děláš?"

„Svlékám tě."

Lily ztuhla. „Přece jsi říkal, že se mě už nikdy nedotkneš." Líně se usmál a z účesu jí vytáhl ozdobné spony. „Změnil jsem názor."

Po zádech jí přejel mráz. „Nechceš přece riskovat, že bych otěhotněla?"

„To rozhodně ne." Z náprsní kapsy vytáhl malý váček, v němž byly houbičky od Peg.
„Včera jsem si je vzal s sebou," řekl Heath.

Srdce jí začalo divoce tlouct. „Znamená to, že sis to rozmyslel a chceš, abych se stala tvou milenkou?"

„Ne, ale můžeš být mou milenkou i jako má žena. Můžeš být vášnivá a nespoutaná, jak jen budeš chtít..., a zároveň počestná."

„Heathe...," začala se bránit, ale on uchopil její tvář do dlaní a něžně a dlouze ji políbil.

„Chci se s tebou milovat na mapě světa, Lily. Jistě chápeš, co to /uamená."
Nemohla odpovědět, poněvadž se jí hrdlo sevřelo dojetím.
Prsty jí vjel do vlasů a rozpustil jí je po ramenou.

„Chci ti ukázat, jaké naše manželství může být," zamumlal. .Jakou v něm nalezneš rozkoš."

Stál a čekal na její rozhodnutí. V hnědých očích se mu leskly zlaté střípky. Lily cítila, jak se jí začíná zmocňovat bolestná touha. Věděla, že ji Heath sem vzal se zcela zřejmými úmysly. Rovněž věděla, že už by se s ním nikdy neměla milovat. Fanny měla pravdu. Musí jejich vztah ukončit dřív, než udělá něco tak bláhového, že se do něho zamiluje. Heath jí byl den ode dne dražší, a když ji vzal na palubu lodi a ukázal jí svůj dar, její náklonnost jen vzrostla.

Lily se s vypětím všech sil od něho odtáhla a couvla. „Nemyslím si, že by to bylo moudré."

Heath udělal krok dopředu. „Odkdy se řídíš rozumem? Chceš mě, Lily. Stejně jako já chci tebe."

To byla zcela jistě pravda. Stačilo, aby se na Heatha podívala, a doslova hořela touhou.

Pak ji políbil a ona zapomněla na celý svět. Lily se rukama zapřela do jeho hrudi a snažila se odolat jeho kouzlu, ale marně.

Snad se nic nestane, když se ještě jednou budeme milovat, řekla si v duchu. Jen jednou. Naposledy...

Heath ucítil, že její odpor slábne, pevně ji k sobě přitiskl a políbil. Lily si odevzdaně povzdychla a jeho polibek opětovala.

Chvíli se zdálo, že je s její reakcí spokojený, ale pak ji přestal líbat a začal ji svlékat. Jeho prsty zkušené rozepnuly háčky na šatech, sundaly je i spodní prádlo a zbylé části oblečení, až před ním stála zcela nahá.

„Snad nikdy mě nepřestane udivovat, jak jsi krásná," řekl zastřeným hlasem.

Lily cítila, jak doslova hoří touhou a dychtivostí. Hladově sledovala, jak se Heath zbavuje svého šatstva.

Když byl konečně nahý, opíjela se krásou jeho dokonalého atletického těla. Jakmile však spatřila dlouhý a ztopořený úd, zachvěla se vzrušením.

Heath se k ní začal přibližovat a ona si všimla, že mu oči i temněly touhou. Zastavil se jen nepatrný kousek od ní. Srdi bilo jako na poplach a hrdlo se jí svíralo. Stál tak blízko, že cítila i ho žár.

Zvedl ruce a bříšky palců lehce přejel přes citlivé hroty rťi/i vých bradavek. Lily ohromeně zalapala po dechu. Bylo až k nevíří jak snadno ji dokázal vzrušit.

„Podívej se, jak tvé bradavky ztuhly a zvětšily se." Nemusela se dívat, protože to cítila. Celé její tělo ji zradilo adfl slova žadonilo o pohlazení.

Jenže i ona se ho chtěla dotýkat. Lily se dlaněmi opřela o sval natou mužnou hrud. Jeho pokožka byla hladká a horká, rýsovaly se pod ní pevné svaly. Vtom ji Heath k sobě přitiskl, ona se bradav kami dotkla jeho hrudi a na břiše ucítila pevnost živoucího vzruší ní. Dotek pevného hladkého údu ji celou rozechvěl.

Lily zatajila dech, a když ji Heath zvedl do náruče a posadil || na stůl tváří k sobě, nic nenamítala. Poslušně si lehla na leštěnou desku, kde byla rozložena mapa světa.

Pergamenový papír ji chladil, nicméně Heathův dychtivý po hled ji rozpaloval a zbavoval ji rozumu.

Lily si nervózně olízla rty. Ležela tady nahá a vystavovala se jeho nestoudnému zkoumání. Žár jeho očí ji rozechvíval stejně jako jeho varování: „Chci se s tebou mazlit a dráždit tě, Lily. Chci ti způsobit takovou rozkoš, jakou nebudeš schopná snést."

Postavil se mezi její roztažená stehna a začal se mazlit s oblými ňadry. Hnětl je a dráždil růžové bradavky, dokud se nepodobaly tvrdým drahokamům.

Lily slastně zavřela oči a oddala se touze, která pulzovala celým jejím tělem. Když rukama něžně klouzal po jejím smyslném těle, dychtivě se vyklenula a přijímala jeho něžnosti.

Heath se sklonil, přitiskl své rty k jejím a začal ji vášnivě líbat. Jazykem pronikal do její smyslnosti a rukama dál pokračoval v slastném dráždění plných prsou a citlivých bradavek.

Lilyiny smysly naplňovala jeho chuť, jeho vůně, jeho doteky. Celá se chvěla touhou po jeho něžnostech..., po polibcích s vůní erotiky..., po pevnosti jeho těla, které ji tisklo ke stolu..., po dlouhém a horkém údu, který by do ní pronikal a naplňoval její duši.

Hrud se jí svírala podivnou bolestí. Jediné, na co dokázala myslit, byl Heathův horký úd.

Když ji přestal líbat a rty sklouzl dolů po štíhlém hrdle, znovu se zachvěla vzrušením. Vzal její ňadra do dlaní, mírně je nadzvedl a citlivé hroty touhou zduřelých bradavek pokryl horkými polibky.

Lily omámeně vydechla a Heath zvedl hlavu. „Chceš, abych tě sál?"

„Ano," vydechla Lily. Prsty vjela do záplavy jeho hebkých vlasů a dychtivě si ho přitiskla zpátky ke svým prsům.

K její velké úlevě ji Heath ochotně uposlechl, vzal jeden hrot mezi rty a vášnivě ho vtáhl do svých horkých úst.

Lily cítila, jak jí celým tělem projela vlna vzrušení. Přivřela oči a blaženě se odevzdala rozkoši, kterou jí způsobovaly jeho rty i ruce.

O chvíli později si uvědomila, že rukou vklouzl mezi její štíhlá stehna a opatrně jí roztáhl nohy. Majetnicky uchopil její ženství do dlaně a prsty se začal probírat vlhkými chloupky. Když našel, co hledal, bříškem palce přitlačil na hebký pupen touhy a jedním dlouhým prstem vklouzl do úzké štěrbinky.

Lily se zachvěla očekáváním.

„Heathe, prosím..."

Cítila, jak jí v žilách pulzuje horká krev.

Jak si přeješ, lásko."

Vyklouzl z její hebkosti a jediným pohybem se dostal mezi její roztažená stehna. Sklonil se k plochému bříšku, pokryl ho horkými polibky a pomalu začal klouzat níže a stále níže. Když se jeho rty dotkly samotného středu jejího ženství, zachvěla se a vykřikla.

‚Ano, anděli, chci tě slyšet."

Jeho hlas nebyl víc než jen zastřeným šepotem, který však po chvíli utichl, poněvadž se věnoval malému uzlíčku touhy ukrytému mezi okvětními plátky vonných růží.

Lily zalapala po dechu a oběma rukama ho popadla za hlavu, aby si ho dychtivě přitiskla mezi nohy. Zatímco hebce olizoval a dráždil lepkavou bliznu nadpozemské rozkoše, rukama nepřestával hníst hebké obliny jejích ňader a prsty svíral citlivé hroty růžových bradavek.

Kdykoliv přejel jazykem po citlivém místě, zachvěla se, a kd] ho vzal mezi rty a začal něžně sát, vyklenula se mu v ústrcl a ochraptěle zasténala. Nicméně Heath nikam nepospíchal a ski i ně se věnoval hostině prostřené mezi jejími stehny.

O chvíli později do ní vklouzl horkým jazykem. Lily ohromím zalapala po dechu a ztuhla.

Jeho rty jí nestačily. Chtěla víc, mnohem víc. Chtěla, aby ji ni plnil svým pevným mužstvím a ukojil touhu, která pulzovala celým jejím tělem.

„Heathe, prosím..., vezmi si mě."

Heath se spokojeně usmál, vzal jednu navlhčenou houbičku a vsunul ji dovnitř vlhkého ženství.

Pak Lily ucítila pevnost jeho mužství a spokojeně si oddychla. Nedokázala myslet na nic jiného, než na vzrušující okamžik, kdy do ní konečně pronikne, kdy ji zcela naplní a dlouhými a jistými pohyby ji přivede na vrchol rozkoše. Cítila, jak vrchol jeho penisu pomalu proniká do jejího roztouženého těla...

Náhle se však Heath zarazil a naklonil se tak, aby jí viděl do očí. V nekonečných hlubinách jeho hnědých očí se zračilo něco primitivního a silného.

S pohledem stále upřeným hluboko do jejích očí do ní pomalu, velice pomalu vnikl. Lily omámeně zalapala po dechu a blaženě vzdychla. Napínal ji a roztahoval, ale ona necítila bolest, jen slast a příslib rozkoše.

Heath se sklonil a překryl ji svým tělem. Do dlaní vzal obě hebké polokoule bělostných ňader, a zatímco do ní prudce přirážel, hnětl je a dráždil něžnými doteky svých prstů.

Kdykoliv se vysunul, aby se znovu ponořil do hebké vlhkosti, zaplavila oba vlna intenzivní rozkoše a zachvěli se.

Lily cítila, jak se jí svírá srdce. V Heathových hnědých očích viděla touhu a zvláštní cit, který nedokázala pojmenovat. Jeho vášeň ji rozpalovala a rozechvívala každičkou částečku jejího těla.

Prudce se k němu vyklenula a hladově mu vyšla v ústrety. Netrvalo dlouho a jejich těla se sladila do společného rytmu. Lilyiny tiché vzdechy se změnily v hlasité výkřiky. Slyšela, jak ji pobízí, aby se nebránila a zcela se oddala rozkoši, která pohltila její tělo, duši i rozum. Přirážel do ní stále rychleji a rychleji.

Lily však chtěla stále víc a víc. Měla dojem, že se ho nikdy nedokáže nabažit. Jako v horečkách házela hlavou ze strany na stranu a bezmocně volala jeho jméno.

Najednou se křečovitě vyklenula a s hlasitým výkřikem zabořila zuby do pevné hradby svalů na jeho nahých ramenou. Celé její tělo zachvátila bouřlivá exploze vášnivého vyvrcholení.

Heath ji okamžitě následoval. Zaklonil hlavu a naposledy do ni prudce vnikl. Pak ochraptěle vykřikl a zaplavil Lily silou svého orgasmu.

Lily se k němu přimknula a dychtivě přijímala všechen žár a vášeň, které z něho doslova prýštily.

Pak Heath klesl na její tělo a společně se oddávali slastným vlnám rozkoše, které je pomalu opouštěly.

Když Heath zvedl hlavu, Lily ještě stále cítila poslední záchvěv slasti. Nadzvedl se na rukách a zkoumavě se jí zadíval do očí.

„Neublížil jsem ti?" vydechl.

„Ne," řekla zastřeným hlasem a zasněně se usmála. „Vůbec ne." „To je dobře." Objal ji kolem ramen a přitiskl ji k sobě. Pak ji vzal do náruče a odnesl ji k posteli, kde ji opatrně položil.

Když si lehl vedle ní a přitiskl si ji do náruče, srdce se mu svíralo něžným citem. Po bouřlivém orgasmu stále ztěžka oddechoval a nedokázal pochopit, co přesně se mezi nimi stalo. Něco tak silného ještě nikdy nezažil.

Žádné ženě se zatím nepodařilo zničit jeho smysl pro realitu, až Lily. Když se do ní ponořil a ucítil, jak ho obklopuje a svírá, roztříštil se na tisíc drobných kousků.

Rovněž věděl, že Lily prožívala svou vášeň stejně intenzivně jako on. Byla divoká, zběsilá a nezkrotná.

Když uslyšel Lilyin tichý vzdech, přitiskl si ji blíže k sobě. Přesně po tomhle toužil. Držet Lily v náručí horkou a unavenou po jejich milování. Na hrudi cítil tlukot jejího srdce, které bilo ve stejném rytmu jako to jeho.

Stačila jediná vzpomínka na slast, která ho pohlcovala, když pronikl do jejího drobného těla, a zaplavila ho radost. Připadalo mu, jako by byli jeden pro druhého stvořeni.

Bylo to pro něho něco zcela nového. Nikdy netoužil být připoutaný k jediné ženě, nicméně Lily všechno změnila.

17

Děsím se toho, že vyhrál naši sázku, protože tak dostal další tři měsíce, kdy se mi smí dvořit. Jak jen dokážu tak dlouho odolávat?

Lily své přítelkyni Fanny

Přesně podle očekávání, když se Lily ten večer svěřila s Hea-thovým novým dárkem, Fleur a Chantel nebyly jeho romantickým gestem jen potěšeny, ale ohromeny. Vždyť kolik nápadníků obdaruje svou vyvolenou lodí?

Kurtizány nadšeně přisoudily lordu Claybournovi poslední chybějící bod a vyhlásily ho vítězem, což v Lily probudilo záchvěv paniky. Představa toho, že se jí Heath bude další tři měsíce dvořit, ji děsila, poněvadž si nebyla jistá, že mu dokáže odolat.

Posledních čtrnáct dní ji jen utvrdilo v tom, jak je slabá. Bylo jedno, jak zoufale se Lily snažila obrnit proti jeho svodům a nedopustit, aby prolomil bariéru, kterou si vybudovala kolem svého srdce, bála se, že prohrála mnohem více než jen hloupou hru.

Nechtěla se do Heatha zamilovat a být v pokušení přijmout jeho žádost o ruku.

Ačkoliv vyhrál, bude ho muset nějak přesvědčit, že o něho nestojí nejen jako o manžela, ale ani jako o milence.

Pokud si ho však má udržet dále od těla, nesmí připustit, aby se s ním znovu ocitla o samotě. Moc dobře věděla, kam by to vedlo. Dopadlo by to stejně jako dneska na lodi.

Nicméně pokud se má zachovat čestně, každý den bude muset strávit alespoň část svého času v jeho společnosti, a to hned od zítřka, kdy Marcus pořádá večeři pro Roslyn a jejího vévodu.

V zoufalé snaze získat společníka se hned po večeři vydala n Basilem a požádala ho, aby jí zítra dělal doprovod.

Bohužel Basil se na ni díval, jako by přišla o rozum. „Moc dobu víš, že já o takové večeře a podobné záležitosti nestojím."

„Ano, já vím," přiznala Lily. Jenže já nechci zůstat s lordem Claybournem sama."

„Proč ne?"

„Protože bych mohla udělat něco, čeho bych po zbytek života litovala. Prosím, Basile, musíš mi pomoct," prosila Lily. „Nebude to tak strašné. Jediné, co budeš muset udělat, je zůstat celý večer po mém boku."

Basil se na ni podíval stejně nedůvěřivě, jako když byli ještě děti a Lily se ho snažila přemluvit k nějaké riskantní lumpárně. Pak si však odevzdaně povzdychl. „Dobře tedy, ale budeš mou dlužnicí, Lily."

„Ano, samozřejmě, co jen budeš chtít. Jsi skutečný gentleman."

Vděčně políbila Basila na tvář, bez dalšího otálení se obrátila a vydala se do svého pokoje. Musí Marcusovi poslat zprávu, aby k večeři očekával ještě jednoho hosta. Také bude muset promyslet strategii, jak si udržet Heatha co nejdál od těla.

Lily si v duchu přísahala, že ho zítra večer bude ignorovat a chovat se k němu zcela lhostejně. Pokud bude okolnostmi donucena reagovat na jeho zdvořilosti, učiní tak chladně a nudně. Nebude se usmívat a rozhodně Heathovi nedovolí, aby ji vyprovokoval, jak to má ve zvyku.

Přesto se následujícího dne obávala. Jejím jediným spojencem bude Basil, poněvadž pokud se týká lásky a manželství, sestry budou zcela jistě na Heathově straně. Lily měla v plánu po večeři zůstat na noc v Marcusově domě, aby mohla být se svými sestrami a aby ráno s Arabellou pomohly Roslyn do svatebních šatů.

Lily celé odpoledne strávila balením zavazadla. V pět hodin ji přijel vyzvednout Marcusův kočár.

Roslyn a Arabella dorazily krátce před ní a Lily byla ráda, že jí rozruch v pokojích pomohl alespoň na chvíli přestat myslet na Heatha.

Rozhodně nechtěla říct ani udělat něco, čím by mohla zkazit Roslyn radost. Jejich prostřední sestra doslova zářila štěstím, což ji činilo ještě krásnější než obvykle. Proto, když přišla řeč na její pobyt v Londýně, Lily se ani slůvkem nezmínila o svých potížích s nechtěným ctitelem. Kdykoliv se rozhovor stočil k lordu Claybour-novi, rychle začala o něčem jiném, aby změnila téma konverzace.

Naštěstí za chvíli dorazil Basil. Lily ho přivítala a uvedla do salonu, kde se společnost sešla předtím, než začala večeře. Měla dost času, aby Basilovi připomněla jeho slib, že jí celý večer zůstane po boku.

Když se k nim přidala Arabella s Marcusem v doprovodu Roslyn a Ardena, Lily oběma gentlemanům představila Basila a vysvětlila jim, že pan Eddowes je jejich dobrý přítel z dětství. Netrvalo dlouho a Arabella i Roslyn začaly vzpomínat na dávné časy v Hampshiru.

Chvíli nato se objevila lady Freemantlová. Lily rychle odvedla Basila stranou, přičemž předstírala, že obdivuje portrét od Gains-borougha, aby se tak vyhnula případným Winifrediným machinacím. Jedním očkem však neustále sledovala hlavní vchod a nervózně čekala, kdy dorazí krásný markýz.

Jeho přítomnost si uvědomila ihned, jakmile vešel do salonu. Zdálo se, jako by Heathova široká ramena zaplnila celou místnost, zatímco jeho přitažlivost mámila všechny její ženské smysly. Když se jejich pohledy střetly a Lily si všimla úsměvu, který se mu objevil na tváři, najednou měla pocit, jako by byli jediní lidé na celém světě.

Bylo skoro nemožné odtrhnout od něho zrak a stejně tak spokojit se jen s chladným kývnutím hlavy, když se k ní vydal, aby ji pozdravil. Přesto to nakonec dokázala. Na jeho otázky odpovídala jen jednoslabičně a při první příležitosti se obrátila k ostatním hostům, přičemž s sebou neustále táhla Basila.

Následujících deset minut zpovídala svého budoucího švagra o jeho plánech navštívit hrad Arden v Kentu ještě předtím, než se s Roslyn vydají na svatební cestu. Poté chtěl vévoda vzít svou mladou paní do Paříže, odkud měli projet celou Francii a navštívit dům bývalé lady Loringové, která zde žila se svým francouzským manželem. Ačkoliv se Lily ze všech sil snažila soustředit na plánovanou sestřinu svatební cestu, neustále si uvědomovala Heathovu přítomnost a přesně věděla, kde se v jakou chvíli nachází.

Pak dorazila Marcusova sestra lady Eleanor spolu se svou b tou lady Beldonovou. Černovlasá kráska důvěrně políbila Marcusi na tvář a hned poté vyhledala Heatha, kterého přivítala se stejnou srdečností.

Lily věděla, že cítit ostré bodnutí žárlivosti je zcela nesmyslní přesto si nemohla pomoci. Zvláště když lady Eleanor zůstala vedle Heatha a mile se na něho usmívala.

Lily si vzpomněla na svůj dokonalý plán a přinutila se obral il pozornost k Basilovi. Předstírala, že visí na každém jeho slovu. Poněkud ji vyvedlo z míry, když k nim lady Eleanor přivedla Heatha a pak se jí jakýmsi zázrakem podařilo odvést Basila stranou a nechat Lily o samotě s mužem, kterému se zoufale snažila vyhnout.

„Mohu tě doprovodit ke stolu?" zeptal se Heath.

„To je od tebe hezké," odvětila Lily zdvořilým tónem, „ale už se mi nabídl Basil. Stejně u stolu nebudeme sedět vedle sebe."

„Zřejmě ses o to postarala, že?"

„Nu..., ano."

„Potom se zase já postarám o to, abychom zítra na svatbě seděli vedle sebe."

Jenže já jsem to už slíbila Basilovi," řekla Lily spěšně.

Heath povytáhl obočí. „Máš dvě strany, ne? Já budu po tvé pravici a on se může posadit nalevo. Řekl bych, že jsem si toto privilegium zasloužil. Fleur mě informovala, že mě prohlásily za vítěze."

„Ano, to ano," uznala Lily sklesle.

„Bude to poprvé, kdy se spolu ukážeme na veřejnosti. Připadá mi to jako ruka osudu, že to bude právě na svatbě."

„Nepůjdeme **spolu,'**[1] podotkla Lily podrážděné. Já pojedu v kočáře se svými sestrami."

„Tak jako na svatbě tvé nejstarší sestry. Pamatuji si tu chvíli, když jsi přijela. Uhranula jsi mě svým smíchem." Heath se usmál.
„Skutečně? Já si ani nepamatuji, že bych té tam viděla," lhala Lily.

V očích se mu pobaveně zablýsklo. „Ted jsi mě zranila, drahá. To jsem tak přehlédnutelný?"
Všechno jenom ne přehlédnutelný, pomyslela si Lily a snažila se ignorovat rozesmáté střípky zlata, které mu tančily v hnědých očích.

Jenom mi neříkej, že jsi zapomněla na náš první polibek nahoře na seníku nebo na některý další."

„Mlčte, lorde!" zasyčela Lily a rychle se rozhlédla, jestli je někdo neslyšel.

„Takže jsme zpátky u lorda? Čím jsem si to zasloužil?" „Nevím, co je na tom špatného? Jsme přece ve společnosti, ne?" „Domluvili jsme se, že v soukromí mi budeš říkat křestním jménem."

Lily se znepokojeně rozhlédla kolem sebe, aby našla Basila. „Doufáš, že tě Eddowes přijde zachránit?" zeptal se Heath. Jako co tady vlastně je? Jako tvůj ochránce?" „Dalo by se to tak říct," odvětila Lily. „Zdá se, že ho máš ráda."
„To skutečně mám. Znali jsme se už jako malé děti."

Heath natáhl ruku, aby ji vzal za bradu a natočil ji zpátky k sobě. „Myslel jsem, že mě máš taky ráda."

Ač se snažila sebevíc, nedokázala lhát. „Proti své vůli," zamumlala a podívala se mu přímo do očí. „Ale to, že jsem si tě oblíbila, ještě neznamená, že se za tebe provdám a strávím s tebou zbytek života."

„Opravdu sis mě oblíbila, drahá?" zeptal se Heath něžným tónem.

Lily vystrčila bradu. „Zřejmě jsi mě špatné pochopil. Samozřejmě jen jako přítele, nic víc."
„Myslím, že jsme něco mnohem víc než jen přátelé. Milovali
jsme se, pamatuješ?"
„Přestaň!" zašeptala Lily zděšeně.

Naštěstí se právě objevil Marcusův lokaj a oznámil, že se podává večeře.

Ještě větší štěstí bylo, že se k ní Heath toho večera už víckrát nepřiblížil. Místo toho většinu času strávil s lady Eleanor - což byl nečekaný zvrat událostí, který se však Lily vůbec nelíbil.
Obraz toho, jak se ti dva spolu baví a smějí, se jí pevně vryl do paměti a nemohla se ho zbavit ani v noci, když se převracela v posteli a nedokázala usnout.

Následujícího rána Lily vstala unavená a s kruhy pod očima, ale když s Arabellou vešly do Roslyniny ložnice, aby jí pomohly okoupat se a obléct do svatebních šatů, snažila se být milá avewll Nebylo to až tak těžké, poněvadž Roslyn dobrou náladu došlo vyzařovala. Přesto Lily cítila smutek, neboť ztrácela svou poslední sestru.

Roslyn si její melancholie všimla a snažila se ji utěšit. „Lily vím, že bys byla raději, kdybych se nevdávala, ale já Drewa skutečně miluji. Miluji ho víc, než jsem si kdy myslela, že je vůbec možné."

„To je na tobě vidět," vložila se do rozhovoru Arabella a mile na Roslyn usmála. „Dá se to vyčíst ze způsobu, jakým se na něho díváš. A přesně tak zbožně se zase on dívá na tebe. Je to pozoi u hodné vidět cynického vévodu z Ardenu, jak ti k nohám skládá sví srdce."

„Pokud jsi šťastná, nic proti tvé svatbě nenamítám, Roslyn," řek la Lily se sevřeným hrdlem.

Jsem, skutečně. Jediné, co si teď přeji, abys stejné štěstí našla i ty s mužem tak skvělým, jako je Drew."
S **mužem tak skvělým, jako je Heath,** napadlo Lily. S **mužem, který je něžný, laskavý, šlechetný, silný...**
Na malou chvíli Lily napadlo, jaké by to bylo, kdyby ona byla nevěstou a nemohla se dočkat, až Heathovi řekne ano. Jistě to bude tím, že v noci špatně spala a teď je unavená.

Prudce zavrtěla hlavou a pokusila se usmát. „Tvá a má představa o štěstí se poněkud liší, Roslyn. Já bych jako manželka nikdy nebyla spokojená. Musím však říct, že ti závidím tvou cestu do Paříže. Od Ardena je hezké, že se zastavíte u matky."
„Skutečně. Dobře ví, jak je to pro mě důležité." Roslyn potřásla hlavou. „Řekla bych, že si s matkou rozumíme lépe než Drew s tou svou. Také musím říct, že jsem moc ráda, že vévodkyně po svatbě zůstane tady v Londýně."

Lily svou sestru chápala, poněvadž slyšela o tom, jak je vévodkyně z Ardenu chladná a povýšená. „Vévoda mi včera řekl, že se ještě před svatební cestou zastavíte na hradě Arden."
‚Ano. Drew se chce chvíli zdržet na rodinném sídle, a tak dal své matce ultimátum - vévodkyně slíbila, že se po dobu našeho pobytu v Kentu bude držet stranou."

Arabella chápavě přikývla. „Naštěstí s ní většinou nebudeš muset bydlet pod jednou střechou."

„Přesně tak," souhlasila Roslyn. „Drew má tady v Londýně tolik závazků, že většinu roku stejně zůstaneme ve městě."
‚Ale teď nechrme toho klábosení, musíme se pustit do práce, jinak přijdeš pozdě na svou vlastní svatbu. Nechceš přece nechat svého ženicha čekat před oltářem. Lily, zazvoň na služebnou, aby přišla Roslyn učesat. Mohly bychom to sice udělat samy, tak jako vždycky, ale dneska tady bude příliš mnoho důležitých hostů, než abychom si mohly dovolit něco zanedbat. Musíš vypadat jako skutečná vévodkyně."

Když dorazily do kostela, Lily konstatovala, že je tady skutečně mnoho důležitých hostů. Na svatbu se sešla snad celá londýnská společnost. Většina z nich dávala najevo své překvapení z toho, že těžko polapitelný vévoda z Ardenu dobrovolné strká hlavu do chomoutu, a to se slečnou Roslyn Loringovou, jejíž rodina měla skandální minulost.
Barokní krása kostela dodávala slavnostnímu dni noblesu a vážnost. Roslyn byla snad ta nejkrásnější nevěsta a Arden ten nejza-milovanější ženich. Mnozí si připadali jako v pohádce se šťastným koncem.
Lily se většinu času snažila zklidnit své rozjitřené nervy. Až příliš si uvědomovala Heathovu blízkost, protože se posadil hned vedle ní, a také jí bylo jasné, že svatební hosté začnou spřádat fantazie o tom, že v Loringově rodině bude zanedlouho třetí svatba.
S Heathem mluvila méně než obvykle, a to nejen proto, že se ho snažila odradit od jeho marné snahy získat její ruku, ale poněvadž měla sevřené hrdlo. Když obřad skončil a ona šla pogratulovat šťastné nevěstě a ženichovi, v očích ji pálily slzy.
Mlčky se přidala k ostatním hostům, kteří se sešli před kostelem, a spolu s nimi sledovala novopečený manželský pár, jak nasedá do kočáru zdobeného saténovými mašlemi a kyticemi růží.
Heath stál vedle Lily a rovněž i on pozoroval, jak se kočár začíná vzdalovat. Basil zmizel kdesi v davu, ale Lily si jeho nepřítomnosti až doteď nepovšimla. Fanny, která čekala na svůj vlastní kočár, se bavila s Arabellou.

Lily se podívala na Heatha a ztěžka polkla. „Nu," zamumlala staženým hrdlem, „doufám, že jsem pro dnešek splnila svou povin nost a strávila ve tvé společnosti dostatek času."
Heath se na ni jen dlouze podíval. Pak ji k jejímu velkému pře kvapení vzal za loket a odvedl ji zpátky do kostela.
Lily se ohromené nechala vést dlouhou chodbou, až došli kí dveřím do postranní místnosti. Heath ji strčil dovnitř, vešel za nl a zavřel za nimi dveře.
„Přesně to je ten problém, Lily, že ano? Ty mě vidíš jen jako závazek."

Lily se na něho nejisté podívala. Nechápala, co tady vlastně dělají. „Když se ptáš..., tak ano. Jelikož jsi vyhrál sázku, jsem povinna oficiálně snášet tvé dvoření. Souhlasila jsem, takže své slovo samozřejmé dodržím."

„Ale raději by ses vařila v horkém oleji." „No, kdybych měla být upřímná..." Heath se ironicky ušklíbl. „Copak jsi někdy jiná?" „Tak už si to přiznej, Heathe," řekla Lily a snažila se mluvit klidným tónem. „Vždyť tvé dvoření nemá žádný význam. Už ti přece musí být jasné, že si tě nikdy nevezmu. Navíc jsem přesvědčená, že ty o mě ve skutečnosti ani nestojíš."
Jenže to se hluboce mýlíš, Lily." Pozoroval ji pronikavým pohledem. „Chci se s tebou oženit, a to víc než cokoliv jiného..., protože jsem se do tebe zamiloval."
Lily zalapala po dechu. „To nemůžeš myslet vážně."

„Samozřejmě že to myslím vážné. Miluji tě, Lily." Zoufalství, které cítila, se změnilo v paniku. Jak jen má udržet své srdce v bezpečí, když jí říká takové něžné věci?
„Ty mě nemiluješ, Heathe! Nemůžeš. Vždyť mě neznáš déle než dva týdny."
„Ne, znám tě mnohem déle. Copak si nepamatuješ, kdy jsme se poprvé setkali? Hned od první chvíle jsem věděl, že jsi neobyčejná. Ze budeme dokonalý pár."
„Ale láska?" Lily zoufale zakroutila hlavou. Nemohla uvěřit tomu, že by ji Heath skutečně miloval. „To prostě není možné."
Podíval se jí přímo do očí. „Chceš vědět, proč jsem se do tebe zamiloval? Protože jsi živá, vášnivá a plná energie. Vedle tebe cítím, v konečně žiju. Naplňuješ mě radostí a touhou. S tebou po boku se li šim na každičký nový den, jako by to bylo velké dobrodružství. Proto tě miluji."
Tiše si povzdychl. „Čekal jsem na tebe celý svůj život, Lily, I když jsem to nevěděl. Když jsem tě konečně našel, neměl jsem jinou možnost než se do tebe zamilovat."
Lily zaplavilo čisté zoufalství. Nesmí poslouchat jeho slova. Jsou až příliš svůdná. Příliš nebezpečná. Mohla by ztratit srdce.
Musí se co nejrychleji vzpamatovat a vrátit se na pevnou půdu.
„Chceš mě za ženu, protože toužíš po dědici," pronesla.
„Ne. Kdysi jsem si myslel, že bych se spokojil s manželstvím z rozumu, protože se k sobě dokonale hodíme, ale mýlil jsem se. Abych byl šťastný, potřebuji tvou lásku. Chci s tebou mít rodinu, děti. Budoucnost. Nejvíce ze všeho však chci, abys mě milovala. Nežádám tě o to ihned. Vím, že to není možné. Jen doufám, že se časem do mě snad zamiluješ. Teď se spokojím jen s tím, že mi dáš šanci."
Heath přistoupil blíže, zvedl ruku a pohladil ji po tváři. „Probouzíš ve mně touhu, o které jsem ani nevěděl, že existuje, Lily. Doufám, že stejnou touhu probouzím i já v tobě. Budu ti dobrým manželem."
Lilyin pohled se bezmocně utápěl v jeho. Chtěla protestovat. Srdce se jí svíralo něhou a dojetím, nicméně věděla, že něco takového jí může přinést jen bolest a utrpení...
Když Lily tvrdohlavě odmítla projevit něžné city a odhodlaně ustoupila stranou, Heath si povzdychl. „Nebudu tě k ničemu nutit, Lily. Pokud spolu máme být šťastni, musíš si mě chtít vzít ze své vlastní vůle. Protože se mnou chceš strávit zbytek života. Protože si nedokážeš představit, že by to mělo být jinak. Přesně to cítím já k tobě, Lily. Nedovedu si představit, že bych měl žít bez tebe."
‚A já si zase nedovedu představit, že bych měla žít s tebou, Heathe," řekla Lily zoufale. „Dobře víš, že se nechci nikdy vdát."
„Protože se bojíš, že bych ti mohl ublížit." Jeho pohled byl upřený do jejích očí. „Nemohu ti zaručit, že se to nikdy nestane. Mohu ti jen přísahat, že tě nikdy nezradím ani neopustím. Nemohu tě však nutit k tomu, abys mi věřila, stejně jako tě nemohu přinutit k tomu, abys mě milovala."
Lily pevně sevřela prsty v pěst. „Nevěřím, že mě skutečně nu luješ," opakovala zarputile. „Šlechtic tvého ražení se nedokáže milovat."
Heath se letmo usmál. „Zkus to říct Marcusovi a Drewovi." Lily si uvědomila, že šlápla vedle, a zoufale se snažila zachránil „I kdyby ses do mě skutečně zamiloval, nikdy mi nemůžeš slíbil, že mi budeš věrný. Můj otec měl během manželství hned několik milenek a ty bys mohl být stejný jako on. Nemohu ti věřit, že by se« vzdal svých záletů jen pro mé blaho."
V Heathových očích se zračily protichůdné emoce. Lily si všimla, že se musí ovládat, aby nevybuchl, a když odpověděl, jeho hlas zněl drsně a cize. „I když nevěříš mému čestnému slovu, měla bys mít více důvěry v sama sebe. Snad žádný muž, který by okusil vášeň, již jsi mu schopná dát v posteli, by už nikdy nemyslel na žádnou jinou. Věrnost je jedna z věcí, kterou ti mohu zaručit."
Lily znovu zakroutila hlavou. Je jedno, jak hodně budeš přísa hat, Heathe. Stejně ti nikdy neuvěřím."
Svaly na čelisti mu zaškubaly a Heath si v zoufalém gestu prsty pročísl vlasy. ‚Až budeš stará a opuštěná, budeš litovat, že ti tolik záleželo na nezávislosti. Přece nechceš celý život zůstat stará panna."
Lily tvrdohlavě vystrčila bradu. „Nabízela jsem ti, že se stanu tvou milenkou, ale ty jsi mě odmítl."
„Protože mi tělesná rozkoš nestačí. A jsem si jistý, že ani tobě ne. Mohu ti to dokázat."
Lily se na něho nechápavě podívala. Jak?"
Heath přistoupil blíže, zvedl ruku a vzal její levé ňadro do dlaně. Lily sebou trhla a prudce se mu vyškubla, nicméně její bradavka po letmém doteku ihned ztuhla a tělo začalo reagovat. Otočila se a v zoufalé snaze se rozběhla ke dveřím.
Už sahala po klice, když ji Heath zezadu popadl kolem pasu a přitáhl zpátky k sobě. I přes látku šatů cítila pevnost jeho svalů a horkost ztopořeného mužství.
Jeho hlas klesl do chraptivého šepotu. „Skutečně chceš, abych ti to ukázal, sladká Lily?" „Ne..."
„Myslím, že bych měl." Pevně se přitiskl k jejímu tělu a dlouhým údem se třel o hebký zadeček. „Měl bych si tě vzít takhle... /ezadu, aniž bych ti viděl do tváře."

Když jí vykasal sukni a Lily na stehnech ucítila chladivý závan vzduchu, ztuhla. Nemohla uvěřit, že by Heath udělal něco takového. Copak je možné, aby se s ní miloval v kostele?

Ačkoliv byla jeho činem šokována, nedokázala se ani hnout ,ı mlčky mu dovolila, aby jí kolenem něžně roztáhl nohy a rukama sklouzl po oblinách zadečku.

Když pak ucítila, jak se jeho dlouhé prsty s rozkoší probírají hebkými plátky citlivého ženství, omámeně vydechla, a když bříškem prstu krouživým pohybem přejel po vlhké blizně její rozkoše, zachvěla se a pevně zaťala zuby. Bylo ostudné, jak hodně po něm loužila.
Pak prstem lehce vklouzl do úzké štěrbinky a Lily se málem
podlomila kolena.
Zadečkem se zoufale přitiskla k jeho ruce a pevně sevřela kliku
dveří, jako by na tom závisel její život.
Přesto si však uvědomovala, že má Heath pravdu. Tělesná rozkoš jí nestačí. Jeho doteky byly cizí, vypočítavé, bez jakékoliv vášně. Kde se poděl ten něžný milenec, po němž tolik touží?
Když promluvil, byl i jeho hlas cizí a vzdálený. ‚Ačkoliv bych mohl, takhle si tě vzít nechci, lásko. Kdybych toužil jen po neosobním sexu bez tváře a bez jména, mohl bych ho mít s každou jinou."
Heath z ní vytáhl prst a spustil sukni na zem. Lily se zachvěla zklamáním a hanbou, nicméně se zdálo, že Heath s ní ještě neskončil.
Pevně se k ní přitiskl a horkými rty vyhledal její ucho. „Mohl bych tě přinutit křičet rozkoší, Lily, ale nakonec by došlo jen ke spojení našich těl. Já však chci tvé srdce. Tvou duši."
Lily cítila, jak se jí bolestí sevřelo srdce a do očí jí vytryskly slzy. Pevně se kousla do rtu, protože nechtěla začít plakat, jenže Heath pokračoval.
„Chci jen tebe, Lily," opakoval. „Nechci žádnou jinou ženu, žádnou milenku ani manželku. Jsem však připraven respektovat tvé přání. I když mě to bude bolet, pokud si mě nechceš vzít, půjdu ti z cesty."

Něžněji chytil za ramena, odstrčil ji ode dveří, otevřel je a [1] na chodbu. Pak se k ní ještě jednou otočil a jeho oči byly tmavé |al noc a vášnivé jako oheň.
„To, co je mezi námi, je velmi vzácné, Lily. Jen hlupák bj ti mohl zahodit. Nikdy jsem si o tobě nemyslel, že jsi hloupá, ale *mo* ná jsem se mýlil."
Nechal ji tam stát zmatenou a opuštěnou. Lily byla zklamaní zničená a cítila se ublížené.
To však bylo samozřejmě nesmyslné, protože Heath jí přci • nemohl ublížit. Když však odcházel, v očích cítila horké slzy.
Náhle si uvědomila svou slabost a vztekle si dupla. Nebude pil kat kvůli muži, jak to tak často dělávala její matka. Koneckonců, k pláči nemá žádný důvod. Stalo se přesně to, co chtěla. Heath ji konečně nechal na pokoji.
Udělala dobře, že odmítla jeho žádost o ruku a že nevěřila jel n> vyznání lásky. Teď sice cítí bolest, ale ta se nemůže vyrovnat utrpe ní, které by zcela jistě okusila, kdyby se do něho zamilovala.
Lily si hřbetem ruky otřela oči, zatřásla hlavou a vydala se hledat Basila.
„Kde jsi zatraceně byla?" zeptal se, když ho našla před kostelem. „Chtěla jsi, abych byl neustále s tebou..."
„To je teď už jedno. Byl bys tak hodný a odvezl mě domů?"
Basil se na ni udiveně podíval. „Co se stalo, Lily? Ty jsi plakala?"

„Ano, protože je mi smutno, že jsem ztratila i svou druhou sestru. Ale nic se neděje, skutečně. Všechno je v naprostém pořádku."

Celou cestu do Fannyina nájemního domu Lily v duchu přesvědčovala sama sebe, že říká pravdu.

Když kočár konečně zastavil a ve dveřích se objevila Ellen, která jim spěchala naproti, Lily si uvědomila, že se stalo něco špatného.

„Ach, slečno Loringová, slečna Deleeová s vámi chce ihned mluvit!"

„Co se stalo, Ellen?" zeptala se Lily.

„To přesně nevím, ale zřejmě to má co dělat se slečnou Irwinovou."

„Kde je slečna Deleeová?" „V přijímacím pokoji."

Jdu hned za ní," řekla Lily a rychle se rozběhla dovnitř.

Pospíchala po schodišti s Basilem v zádech. Když dorazili do přijímacího pokoje, našli Chantel zhroucenou v křesle a Fleur, jak přechází po místnosti. Na pohovce seděla ještě jedna žena a tvář

měla pokrytou slzami.

Lily si uvědomila, že to je Fannyina komorná Joana Taitová.

„Díky bohu, že jsi tady, Lily!" vykřikla Chantel.

„Kde je lord Claybourne?" dožadovala se Fleur. „Potřebujeme

jeho pomoc!"

„Proč?" zeptala se Lily nechápavě. „Co se stalo?"

„Ten mizerný 0'Rourke unesl Fanny a my potřebujeme Clay-bourna, aby ji zachránil!"

18

Lord Claybourne je neuvěřitelně odvážný a smělý. Je to opravdový hrdina.

Lily své přítelkyni Fanny

„Unesl Fanny?" opakovala Lily s útrobami sevřenými strachy.

„Ano," ujistila ji Chantel. „Ten ďábel ji unesl za bílého dne. Taitová všechno viděla."

Lily se proto obrátila k uplakané ženě. „Řekněte mi, co přesné se stalo. Vy jste viděla, jak slečnu Irwinovou unesli?"

Joana Taitová polkla slzy a přikývla. „Ano. Stalo se to právě před chvílí, když se slečna Irwinová vrátila ze svatebního obřadu. Na cestě před domem na ni čekal kočár, ve kterém seděl pan 0'Rour-ke. Viděla jsem ho z okna v prvním patře, když jeho lokaj otevřel dveře. Vtom se objevili jeho dva poskoci, popadli slečnu Irwinovou, strčili ji dovnitř a kočár odjel pryč přímo před mýma očima." „Nenastoupila dovnitř sama?" zeptala se Lily, aby se ujistila. „Ne, slečno Loringová. Slyšela jsem, jak křičí o pomoc."

Basil zaťal pěsti. „Ten parchant. Jestli jí ublíží, přísahám, že ho zabiju."

Stejný pocit měla i Lily. Když si představila, co právě teď Mick 0'Rourke může dělat s Fanny, mísil se v ní hněv se strachem. „Kdy přesně se to stalo?"

‚Asi před dvaceti minutami. Běžela jsem hned za vámi. Nevěděla jsem, kam jinam bych měla jít."

Když se komorná znovu rozplakala, Chantel ji chlácholivé poplácala po rameni. „Udělala jste dobře. Lord Claybourne nám jistě pomůže."

Já na nikoho nebudu čekat," prohlásil Basil, otočil se a dlouhým krokem vyrazil ke dveřím.

„Basile, stůj!" vykřikla Lily. „Nemůžeš jít jen tak. Potřebujeme plán."

„Můj plán je najít 0'Rourka a vyrazit z něho duši."

Lily zakroutila hlavou. „Mají pravdu. Musíme to říct lordu Clay-bournovi. Ten nám jistě pomůže." I když si nebyla jistá, zda jim Heath po jejich nepříjemném setkání v kostele pomůže rád, věděla, že je jistě nenechá na holičkách a že je jediný, kdo si s 0'Rourkem bude vědět rady.

Basil si to však zřejmě nemyslel. Jdi pro něho, Lily. Já zatím prohledám 0'Rourkův klub a najdu Fanny."

Jistě není tak hloupý, aby ji vzal právě tam. Ne když ví, že to je první místo, kde ji budeme hledat."

‚Ale je to nejlepší místo, odkud začít," trval Basil na svém. „Najdi Claybourna a přijďte tam za mnou. Musím Fanny zachránit z těch jeho pařátů," zavrčel Basil a vyšel z místnosti.

„Budu potřebovat tvůj kočár," řekla Lily k Fleur.

Joana Taitová zvedla hlavu. „Před domem na mě čeká drožka, slečno Loringová. Vezměte šiji. Bude to rychlejší."

„Děkuji, vezmu si ji," řekla Lily a rovněž i ona vyběhla na chodbu.

Rozhodla se, že nejdříve zajede k Heathovi domů. A pokud tam nebude, prohledá všechny pánské kluby. Možná bude s Marcu-sem.

O chvíli později Lily zjistila, že Heathův dům na Bedfordském náměstí je velice honosný a elegantní. Stejně tak i jeho lokaj, který na Lily shlížel shůry a ohrnoval nad ní nos, když se představila a řekla, že chce mluvit s markýzem.

Věděla, že pro mladou dámu se nesluší, aby navštívila domov starého mládence, zvláště když neměla závoj, který by skryl její identitu. Nicméně její hlas byl zřejmě tak naléhavý, že ji povýšený lokaj uvedl do salonu a požádal ji, aby počkala, než dojde pro lorda Claybourna.

K Lilyině velké úlevě se krátce poté objevil Heath.

„Díky bohu," zamumlala, když si uvědomila, jak ráda ho vidi Sundal si kabát a nákrčník, ale ještě stále měl na sobě svátci nj košili a kalhoty.

Když mu Lily v rychlosti řekla o tom, co se stalo, zamračil se.

„Varoval jsem ho...," řekl Heath nebezpečně.

„Basil se vydal do jeho klubu, aby se ujistil, zda Fanny není pni vě tam, ale nejsem si jistá, zda to k něčemu bude. Prosím, Heathc, pomůžeš nám zachránit Fanny?"

Netrpělivě se na ni podíval. „To se mě skutečně musíš ptát?" Prudce se obrátil a dlouhým krokem odcházel z místnosti.

„Kam jdeš?" zeptala se Lily a pospíchala za ním.

„Pro zbraně."

„Venku na mě čeká drožka."

„Dobře. Bude to rychlejší, než kdybychom čekali na můj kočár. Jdi ven a počkej tam na mě, Lily."

Lily byla vděčná, že ani na chvíli nezaváhal, a vrátila se do drožky. Zanedlouho se vedle ní objevil Heath. Vzal si kabát, ale nákrčník nechal doma. V jedné ruce držel malou skříňku, v níž zřejmě byly pistole, a v druhé pochvu s rapírem, který Lily znala z jejich tréninku v šermu.

Spolu s ním z domu vyběhli dva sluhové, kteří naskočili dozadu na drožku.

Jedeme," rozkázal Heath, když se posadil vedle Lily.

Když otevřel skříňku z leštěného dřeva, Lily uviděla, že jsou v ní skutečně pistole, nicméně v dlouhé pochvě se skrýval ostrý rapír, který se ani v nejmenším nepodobal tomu tupému s ochranným hrotem, jejž používali při tréninku.

Cestou na Bond Street Heath zkontroloval a nabil pistole. Celou dobu mlčky seděl se zaťatými zuby a chladně vyhlížel ven z okna.

Lily se snažila nenechat se jeho mlčením vyvést z míry. Nemůže se přece zaobírat svými vlastními pocity, když je v nebezpečí její přítelkyně.

Když drožka konečně zpomalila a zastavila před nevelkým zděným domem, který zřejmě byl 0'Rourkovým hráčským klubem, řekla: „Chci jít s tebou."

Heath zaváhal, ale pak přikývl. „Dobře, ale necháš vše na mné."

Sotva vystoupili z drožky, uslyšeli od hlavních dveří křik. Když I .ily vzhlédla, uviděla, jak Basila bez zbytečných ceremonií vyhodili z klubu na chodník. Ještě ani nestačil přistát na žulovém dláždění, když se za ním s bouchnutím zavřely dveře.

Lily vyděšeně vykřikla a rozběhla se mu na pomoc, ale on ji nepotřeboval. Vyskočil na nohy a se zaťatými pěstmi zuřivě hleděl na dveře. Z nosu mu tekla krev a pod očima měl modřinu.

Rozběhl by se zpátky do klubu, ale Heath ho popadl za rameno a zabránil mu v tom. „Zůstaňte tady, Eddowesi. Pistole jsou mnohem přesvědčivější než pěsti."

Basil se podíval na dvě nabité pistole a sklesle řekl: „Fanny tady není. Ani ten mizera. Ale ti zatracení prevíti mi nechtějí říct, kde je najdu."

„Možná to řeknou mně," odvětil Heath a vydal se ke dveřím. Lily ho ihned následovala. Nedovolí, aby někdo tloukl její přátele. Byla rozhodnutá vrhnout se na násilníky holýma rukama.

Dveře se otevřely ihned, jakmile na ně Heath zabušil. Stál v nich podsaditý lokaj, na tváři měl výhrůžný výraz a zatínal pěsti, jako by čekal, že se Basil vrátí. Když však uviděl pistoli, která mířila přímo na jeho hrud, v očích se mu objevil strach.

Heath se podíval na Lily, z kapsy vytáhl kapesník, podal jí ho a řekl: „Co kdybys spolu s panem Eddowesem počkala v kočáru?" navrhl. „Dlouho se tady nezdržím."

Pak se ledově usmál na lokaje a pistolí kývl dovnitř. Sluha poslušně couvl, Heath vešel za ním a zavřel dveře.

Basil hlasitě klel a na hlavy násilníků posílal hromy a blesky. Lily by nejraději udělala totéž, ale věděla, že ho musí uklidnit a ošetřit mu poraněnou tvář.

V duchu se ujišťovala, že Heathovi může věřit, že to zvládne lépe než oni. Pobídla Basila, aby se posadil do kočáru, a sama se usadila vedle něho. Přesto se o Heatha stále strachovala. Nechtěla ani pomyslet na to, v jakém je nebezpečí, i když má s sebou zbraň.

Následujících nekonečných pět minut Lily úzkostně vyhlížela z okna a snažila se ošetřit krvácející tvář svého přítele, přičemž ho ujišťovala, že lord Claybourne jistě zjistí, kde Fanny hledat.

Její důvěra byla zakrátko odměněna. Když se Heath objevil, neměl na sobě ani škrábanec. Zadal kočímu adresu a pak se posadil k Basilovi a Lily.

„Přesvědčil jsem ho, aby mi řekl, kam 0'Rourke odjel," vysvětlil Heath, když se kočár rozjel udaným směrem. „Ukázalo se, že si nedávno nechal postavit soukromou rezidenci v Marylebonu a včera tam poslal několik svých sloužících, aby dům připravili k obývání. Řekl, že několik dnů bude pryč."

Lily věděla, že Marylebone je čtvrt na sever od Londýna, nedaleko od Heathova domu.

„Takže ty si myslíš, že Fanny bude právě tam?" zeptala se.

„Zdá se to pravděpodobné."

‚Jak ji zachráníme?" dožadoval se Basil.

Heath se obrátil na mladého muže. „Byl bych rád, kdybyste to nechal na mně."

Basil zaťal pěsti. „Ne, lorde, to nemohu. Kdyby se Fanny něco stalo, nikdy bych si neodpustil, že jsem stál stranou a jen čekal." Jeho hlas se změnil v drsný šepot. „Už tak je to dost špatné, když si představím, co jí ten parchant mohl udělat."

„Pokud ano, pak za to zaplatí," řekl Heath. „Existuje však možnost, že si komorná všechno špatně vyložila."

„Velmi **malá** možnost," zamumlala Lily. ‚Je mnohem pravděpodobnější, že 0'Rourke je skutečně násilník."

„Souhlasím," odpověděl Heath. „A právě proto se musíme mít na pozoru. Podle všeho je dům v klidné čtvrti, proto musíme zastavit opodál a dojít pěšky. Není třeba 0'Rourka informovat, že jsme dorazili."

Basil se zamračil. „Vy chcete jen tak zaklepat na dveře?"

„To je obvyklý způsob, jak vcházím do cizího domu," řekl Heath suše. „Tentokrát však nemíním klepat. Prostě vejdu dovnitř a překvapím ho."

„Co když bude zamčeno?" „Pak rozbiju okno."

„Uvědomuješ si, že 0'Rourke může mít v domě celou armádu ozbrojených sloužících?" varovala ho Lily.

„Ano," odpověděl Heath. „Proto musíme být ozbrojeni. Já půjdu hlavním vchodem a mí dva muži zezadu, aby nám nikdo neunikl."

Basil se stále tvářil nedůvěřivé. „Nemohu uvěřit, že jen tak vejdete do domu, jako byste přišel na odpolední čaj."

Heath povytáhl obočí. „Chcete, abych se tam prostřílel? Jenže tak bych mohl ublížit nevinným, třeba i Fanny."

Lily svou odpovědí zcela přesvědčil, a dokonce i Basil pomalu

přikývl.

Jak chcete, lorde, ale půjdu s vámi," trval na svém. Já také," dodala Lily.

Heath se ušklíbl a zamračeně si ji prohlížel. „Nepochybuji o tom, že jsi odvážná, drahá, ale přesto bych byl raději, kdybys zůstala v kočáru. Vystavuješ se nebezpečí..."

„Takže to, že si tady hraješ na hrdinu, je v pořádku, ale já, protože jsem ženská, mám sedět v kočáru?"

Jen nechci, aby ti ublížili. Z takové představy se mi dělá zle." Jeho přiznání Lily sice trochu zviklalo, ale ne tolik, aby se vzdala. „Heathe, Fanny je má přítelkyně, a pokud má potíže, chci ji zachránit. Nezůstanu stranou jako neužitečná ozdoba. Kromě toho, třeba budeš potřebovat víc lidí než jen své dva sloužící."

Heath si rezignovaně povzdychl. „Dobře tedy, ale budeš dělat přesně to, co ti řeknu. Vy oba."

„Ano, samozřejmě," řekla Lily spěšně, aby si to nerozmyslel. „Basil také," dodala, když Basil mlčel. „Řekni lordu Claybournovi, že uděláš, co nám řekne."

„Dobře, udělám," souhlasil Basil zachmuřeně. Heath jim začal vysvětlovat svůj plán a Lily bedlivě naslouchala každému jeho slovu. Rozhodně nechtěla Fanny uvrhnout do ještě většího nebezpečí, než v jakém už byla.

Když kočár začal zpomalovat, Lily se sevřely útroby. Pomalu projížděli širokou ulicí, podél níž stály honosné domy. Většinou se jednalo o novostavby, které dávaly na odiv bohatství svých majitelů.

Když kočí zastavil, seskočil dolů a otevřel dveře, aby cestující mohli vystoupit. „Číslo dvanáct je hned tamhle, Vaše Milosti."

Lily pohledem sledovala mužův prst. Elegantní dům s terasou zářil bílými štukami. Jeho klasická výzdoba a korintské sloupy prozrazovaly, že ho navrhl John Nash, který byl oblíbeným architektem prince regenta a bohatých šlechticů.

Heath přikývl, dvě nabité pistole podal svým mužům, jednu I la silovi a poslední si nechal pro sebe. Lily dostala ostrý rapír. Kdy! začala proti výběru zbraní protestovat, Heath ji ujistil, že může zú stat v kočáře. Aby ji uchlácholil, vysvětlil jí, že rapírem se múze bránit lépe než pistolí a že on nebude mít čas, aby na ni dával pozor.

Lily nezbývalo nic jiného než slíbit, že celou dobu bude stát za ním, kde bude v bezpečí.

Počkala, dokud Heathovi muži s Basilem v tichosti nezmizeli k zadní části domu. Pak mlčky následovala Heatha k hlavnímu vchodu.

Dveře byly kupodivu odemčené. 0'Rourke je zřejmé tak brzy nečekal.

Když jí Heath ukázal, aby zůstala za ním, Lily ho poslechla a sledovala, jak opatrně otevřel dveře dokořán. Nakoukla mu přes rameno a viděla, že vstupní hala zeje prázdnotou.

Nicméně jakmile Heath vešel dovnitř, z levé strany se ozval křik. Takže přece jen 0'Rourke není tak hloupý a postavil tady stráže.

K Heathovi se blížil urostlý hromotluk, který kolem sebe mával zaťatými pěstmi, ale Lily upoutal pohyb nahoře na schodech.

„Heathe, nahoře!" vykřikla chvíli předtím, než muž zamířil na Heatha pistolí a vystřelil.

Hrdlo se jí sevřelo hrůzou, ale Heath naštěstí stačil uskočit dřív, než ho kulka srazila k zemi. K Lilyině velké úlevě s hvizdotem proletěla kolem jeho hlavy a zabořila se do zdi.

Heath však na nic nečekal. Namířil a zasáhl muže na schodišti. Ten vykřikl, popadl se za rameno a bolestí se zhroutil na zem.

Lily pevně sevřela rukojeť svého kordu a vydala se za Heathem do domu. V tu chvíli k nim však doběhl hromotluk, který vší silou vrazil do Heatha.

Lily zděšeně sledovala, jak se oba muži svalili na podlahu a jak Heathovi z ruky vyletěla prázdná pistole. Když se podsaditý chlápek dostal na kolena a vší silou udeřil Heatha do obličeje, ten se převalil na bok a hbitě vyskočil na nohy. Stejně tak učinil i druhý muž a znovu zaútočil, ačkoliv tentokrát se jeho pěsti setkaly s Heahovými.

Lily pozvedla rapír a zoufale vyrazila kupředu, aby Heathovi pomohla, nicméně oba muži se pohybovali tak rychle, že hrozilo, že by místo útočníka mohla zasáhnout Heatha.

Bylo otřesné sledovat dva muže, jak do sebe bijí holými pěstmi. Zdálo se, že to nebude mít konce. Oba ztěžka oddychovali a bojovali ze všech sil, které byly očividně vyrovnané. Jedna rána však padla rovnou na Heathovu bradu a srazila ho k zemi.

Lily vykřikla a pocítila takovou bolest, jako by hromotluk zasáhl ji. Znovu jí bylo šestnáct a viděla svého otce, jak surově bije matku. Srdce jí tlouklo až v krku a nemohla se ani nadechnout.

Jenže už nebyla tou bezbrannou dívkou. Lily se vzpamatovala, zlostně vykřikla a s rapírem v ruce se vrhla na muže, který tloukl Heatha. Chlápek sebou vyděšeně cukl a měl co dělat, aby se vyhnul ostrému hrotu.

Heath tak dostal čas, který potřeboval, aby se znovu postavil na nohy. Tiše zaklel a pustil se do zuřivého útoku. Dobře mířenou ranou srazil strážce k zemi.

Vtom Lily uslyšela ohlušující střelnou ránu někde zezadu z domu. Na chvíli ztuhla a podívala se na Heatha, co má dělat. Jdi!" vykřikl, zatímco se jeho soupeř škrábal na nohy. Lily poslechla. Heath měl ještě stále plné ruce práce, ale zdálo se, že boj vyhraje, zatímco Basil a Fanny mohli být v nesnázích.

Strach o své přátele Lily pobízel kupředu. Než však stačila doběhnout ke dveřím, které zřejmě vedly do knihovny, uslyšela za

nimi hluk zápasu.

Vběhla dovnitř a ztuhla. Podle zápachu střelného prachu předpokládala, že Basil na 0'Rourka vystřelil, ale minul, a teď se oba muži do sebe pustili holýma rukama.

Bohužel, Basil opět prohrával. V rohu místnosti stála Fanny a vyděšeně sledovala, jak necvičenými pěstmi buší do statného 0'Rourka.

Než mohla Lily zasáhnout, 0'Rourke se napřáhl, praštil Basila do brady a mrštil jím přes celou místnost. Když Basil narazil na hranu dubového stolu a s bolestivým zasupěním padl k zemi, 0'Rourke popadl Fanny a táhl ji k otevřeným francouzským dveřím.

Lily vtrhla do místnosti a vykřikla, aby okamžitě zůstal stát.

O'Rourke ztuhl a zamračeně se na ni podíval přes rameno. Fanny však nepustil.

Místo toho popadl nejbližší věc, kterou byla bronzová soška nějakého řeckého boha, a vší silou jí mrštil po Lily. Ačkoliv se Lily snažila letícímu předmětu vyhnout, nebyla bohužel dost rychlá a soška ji praštila do ramene.

Bolestí sice málem upustila rapír, nicméně zaměstnala 0'Rourka natolik, aby se mu Fanny stačila vytrhnout a zaútočit na něho. Kopla ho do holeně tak silně, až hlasitě vykřikl a chytil se za pohmožděnou nohu.

Její chytrá reakce dala Lily čas, aby se vzpamatovala. Zvedla rapír a švihla jím tak šikovně, že jeho rukojeť praštila 0'Rourka do hlavy a ten se bezvládně svalil na měkký koberec.

Lily se rozběhla k roztřesené Fanny a pevně ji objala. Když o chvíli později do místnosti vtrhl Heath, obě se napolo smály a napolo plakaly.

Jakmile Lily uviděla, že je Heath v bezpečí, ulevilo se jí ještě víc. Stále ztěžka lapal po dechu a byl celý potlučený, ale žil, a to bylo to nejdůležitější.

Nejraději by se k němu rozběhla, objala ho a ošetřila mu rány, jenže Fanny ji potřebovala víc než on.

Proto se jen usmála, a když se na ni Heath tázavě podíval, řekla: „My s Fanny jsme v pořádku." Pak hlavou kývla k ležící postavě. „Zato o něm se to říct nedá."

Heath přistoupil k bezvládnému tělu a sklonil se, aby ho zkontroloval. „Žije," řekl.

„Ano, jen jsem ho omráčila."

„Připomeň mi, abych se s tebou nikdy nepouštěl do boje."

Než mohla odpovědět, z druhé strany místnosti se ozvalo tiché zasténání. Basil se probíral z bezvědomí.

Fanny i Lily si ho všimly a obě se k němu rozběhly. Jedna k němu poklekla po jeho pravé straně a druhá po levé. Heath zůstal stát kousek opodál.

Basil otevřel oči, rozhlédl se kolem sebe, ale pak svůj zrak upřel na Fannyinu tvář.

„Fanny..., jsi v pořádku?" zeptal se tichým hlasem.

‚Ano," řekla s něžným úsměvem. „Vlastně bych řekla, že jsem na tom o mnoho lépe než ty."

,,A kdeje 0'Rourke?"

„Právě teď je duchem nepřítomen. Zachránil jsi mě, Basile," dodala Fanny dojatě.

,,Já těžko," namítl Basil. „0'Rourke mě uspal."

„Ale ne, zachránil jsi mě. Bojoval jsi s ním a zabránil jsi mu, aby se mě zmocnil."

Basil pevně zaťal zuby. Zřejmě se zlobil sám na sebe, že 0'Rourka nepřepral. Když se však pokusil vstát, bolestí zasténal a rukama se chytil za hlavu.

„Zůstaň ležet," vybízela ho Fanny a položila si jeho hlavu do klína.

Lily se nad Basilem svíralo srdce. Byl celý dotlučený, bolavý, se zraněnou pýchou. Aby ho rozptýlila, zeptala se Fanny, co se přesně stalo. „Tvá komorná tvrdí, že tě 0'Rourke unesl."

„Taky že ano," potvrdila Fanny a rty sevřela do tenké linky. „Strčil mě do kočáru a donutil, abych s ním odjela."

„Ublížil ti?" zeptala se Lily.

„Nijak vážně, mám jen několik modřin," odvětila Fanny. „Nemyslím si, že by mi Mick chtěl ublížit. Tvrdil, že mi chce ukázat krásný dům, který postavil jen pro mě..." Rukou ukázala okolo sebe. „Tohle by měla být má zlatá klec. Mick měl v úmyslu mě tady zavřít, dokud nebudu souhlasit s tím, že si ho vezmu. Dokonce si už obstaral zvláštní povolení a podplatil kněze, který nás měl oddat."

„Přece by sis toho parchanta nemohla nikdy vzít!" vykřikl Basil.

„Věř mi, nemohla," ujistila ho Fanny a něžně ho pohladila po čele.

Zdálo se, že Basil je jejím gestem ohromený, protože ji vzal zezadu za krk a přitáhl ji k sobě, aby jí vtiskl dlouhý, nečekaný polibek.

Fanny se zarazila, ale jen na chvíli, pak se k Basilovi přitiskla a opětovala jeho polibek s takovou intenzitou, až bolestí zasyčel, poněvadž Fanny zapomněla na jeho roztržený ret.

Rychle se odtáhla a zahanbeně sklopila zrak.

Lily, která byla zcela zaujatá dojemnou scénou, najednou ucítila, jak jí Heath z ruky bere rapír, a udiveně se na něho podívala. Vtom si všimla, že se 0'Rourke probírá k životu.

Postavila se a následovala Heatha k omámenému muži. Heath poklekl vedle 0'Rourka, popadl ho za rameno a prudce s ním zatřásl. 0'Rourke po chvíli malátně otevřel oči a opřel o loket.

Zatřásl hlavou a podíval se na Heatha. Pak si však všiml Lily a vyslal k ní nenávistný pohled. „Vždyť mě málem zabila."

Heath se ušklíbl. „To klidně mohla, ale jak vidím, tak jste to nakonec přežil. Měl jste mě brát vážně a myslet na má slova."

„Ach, to jsem skutečně měl, Vaše Milosti. Jenže získat Fanny mi připadalo dostatečně lákavé, abych pro ni riskoval dokonce

i svůj život."

Hořce se podíval přes místnost, kde stále klečela Fanny a v klíně držela Basilovu hlavu. „Myslel jsem, že ji přesvědčím. Že pochopí, že až si mě vezme, pak se do mě zamiluje." 0'Rourke se naposledy toužebně zadíval na Fanny a ve tváři se mu zračila bolest. Jenže teď vím, že jsem se mýlil."

Heath se na něho upřeně podíval. „Říkal jsem vám, že jestli na ni ještě jednou vztáhnete ruku, ponesete následky, pamatujete?"

0'Rourke neochotně přikývl. „Ano, pamatuji. Takže co se mnou uděláte?"

„Předám vás policii. Pokud budete mít štěstí, třeba vás nepověsí a skončíte jen v Newgateském žaláři."

Heath podal rapír Lily, pomohl muži na nohy a jeho nákrčníkem mu spoutal ruce za záda. 0'Rourke se nebránil. Všechna bojovnost z něho vyprchala.

Když Heath skončil, obrátil se k Lily a tiše řekl: „Vezmi si drožku a zavez Fanny a Eddowese domů."

„Co budeš dělat ty?" zeptala se Lily.
Já nechám připravit 0'Rourkův kočár a zavezu ho na policii."
„Dobře."
Když zvedla zrak, zůstala nehnuté stát a s bolestí v srdci zírala na krvácející ránu na Heathově tváři. „Heathe, jsi zraněný."
Zvedla ruku a chtěla ho něžně pohladit, ale Heath uhnul a vyhnul se jejímu doteku. „To nevadí."
Vtom se objevili Heathovi muži se zprávou, že všichni ostatní mizerové utekli. Když zjistili, že proti nim stojí převaha, opustili svého zaměstnavatele a vzali do zaječích.
Heath předal vězně svým mužům, kteří ho vyvedli z místnosti. 0'Rourke odešel se sklopenou hlavou, aniž by se ještě naposledy
podíval na Fanny.
Když byl konečně pryč, Lily se soustředila na Heathovo zranění. Vykasala si lem sukně a ze spodničky utrhla dlouhý pruh plátna.

„Tady," řekla a podávala ho Heathovi. „Kapesník jsi mi dal pro Basila."

K Lilyinu velkému překvapení Heath znovu couvl, jako by nemohl snést její dotek. Přesto od ní převzal plátno a přitiskl si ho na krvácející ránu. „Běž raději za Eddowesem, Lily. Ten tě potřebuje víc než já."
Jeho chladný tón Lily zarazil. Mlčky se dívala na Heatha a snažila se skrýt své zmatené pocity. Byla mu vděčná, že jí pomohl, když ho zoufale potřebovala. Uvědomovala si, že kvůli její přítelkyni riskoval vlastní život. Rovněž cítila úlevu z toho, že z boje vyšel jen se škrábnutím, nicméně srdce se jí svíralo bolestí nad chladným přístupem, s jakým s ní jednal.
Lily mu chtěla ještě něco říct, ale Heath se otočil a bez dalšího slova odešel z místnosti. Nechal ji tam stát s pocitem, jako by jí někdo ostrým hrotem proklál srdce.

19

Nikdy jsem si nemyslela, že mě jeho ztráta bude tolik bolet.

Lily své přítelkyni Fanny

Když Fleur a Chantel uviděly Fanny, byly štěstím celé bez sebe - a projevovaly velkou starost ohledně Basilova zranění. Postarší kurtizány kolem něho poletovaly snad ještě víc než kolem Fanny. Oba je usadily ve svém pohodlném přijímacím pokoji a Ba-sila zahrnuly prachovými polštáři, horkým čajem a štědrou dávkou brandy.

Jelikož Basila jejich přílišný zájem očividně uváděl do rozpaků, přejala starost o jeho blaho Fanny. Ošetřila mu rány a ovázala je čistým obvazem.

Basil její něžnou péči přijímal s vděkem, přesto se však zdál stále nesvůj. Zřejmé si myslel, že ho jeho zranění ve Fannyiných očích činí slabým a méněcenným, ačkoliv ona i kurtizány neustále vychvalovaly jeho statečnost a hrdinství.

I Lily byla na Basila velmi hrdá, ačkoliv to nedávala tolik najevo. Ještě stále byla otřesená právě prožitým nebezpečím a stále se nemohla vzpamatovat z faktu, že Heath kvůli její přítelkyni riskoval život. Zoufale ho chtěla vidět, aby se ujistila, že je skutečně v pořádku. Věděla však, že k tomu má i jiný důvod. Pravda byla taková, že se nedokázala smířit s tím, jak se rozešli.

Po zbytek dne Lily dělala Basilovi společnost. Aby rozptýlila jeho i sebe, předčítala mu z nejnovější sbírky Byronových epic-kých básní, nicméně celou dobu letmo pokukovala po dveřích, zda se v nich neobjeví Heath.

Když však konečně dorazil, aby zkontroloval Fanny a ujistil ji, **že** 0'Rourke je ve vězení, Lily neměla příležitost být s ním sama, poněvadž ho Fanny požádala o soukromý rozhovor.

Společně opustili přijímací pokoj, a když se Fanny vrátila, Heath s ní už nebyl.

„Lord Claybourne už odešel?" zeptala se Chantel zklamaně. „Chtěly jsme ho požádat, aby zůstal na večeři. Vždyť jsme mu ještě ani pořádně nepoděkovaly."

„Ano, Jeho Milost odešla," odpověděla Fanny. „Mám vám vyřídit jeho omluvu, ale má ještě něco na práci."

Lily cítila, jak jí pokleslo srdce. Přesně věděla, proč Heath odešel, aniž by se rozloučil: vyhýbal se jí.

Aniž by přemýšlela o vhodnosti svého činu, vyskočila z křesla a rozběhla se za ním.

Když Lily dorazila na schodiště, viděla, že v hale po Heathovi není ani památka, proto rychle zdolala schodiště a vyběhla před dům.

Právě nasedal do svého kočáru. Jakmile uviděl, že k němu Lily běží, na chvíli ztuhl, ale pak se otočil a šel jí naproti. Dokonce i z dálky Lily viděla, že v jeho tváři není ani náznak vřelé emoce.

Lily zůstala bezradně stát a nevěděla, jak má reagovat na ten zvláštní chlad v jeho pohledu. Alespoň že rána na jeho tváři se teď, když byla vyčištěná a už nekrvácela, nezdála tak vážná.

Když už se tíživé mlčení zdálo nesnesitelné, Lily hlesla: „Ani jsi nám nedal šanci, abychom ti poděkovaly za záchranu Fanny."

Heath se smutně pousmál. „Už jsem ti několikrát říkal, Lily, že o tvé díky nestojím."

„Nu, ale stejně je máš. Zachránil jsi mou přítelkyni a já jsem ti za to velmi vděčná."

„Fanny mi už poděkovala. Teď, pokud to je všechno..." S kývnutím hlavy udělal krok dozadu, jako by se chystal k odchodu.

Lily zmateně natáhla ruku a chytila ho za předloktí, aby ho zastavila. „Copak ty skutečně odcházíš?"

„Mám snad nějaký důvod, abych zůstal, Lily?"

Ten nepříjemný svíravý pocit v žaludku se ještě zvýšil, zvláště když jeho hlas klesl do ochraptělého šepotu. Je přece jasné, že je konec, Lily. Nemohu tě přinutit, abys mi věřila. Nemohu tě přinutil abys mě milovala. Proto se vzdávám a odcházím."

Když mlčky pozorovala jeho tvář, Heath dodal: „To je přesně to, co jsi chtěla. Můžeš být ráda, protože jsem se rozhodl vyslyše! tvé přání."

Jenže ona vůbec nebyla ráda! Nechtěla, aby odešel. Představa toho, že ho možná už nikdy neuvidí, byla víc, než dokázala snést. „Heathe, prosím..., nechci..."

„Dost. Už není co dodat."

Neústupnost v jeho hlase jí sevřela srdce. Pak se Heath otočil a znovu nechal Lily stát a pozorovat ho, jak odchází. Tentokrát věděla, že to je naposled.

Odejít od Lily byla nejtěžší věc v životě, kterou musel udělat. Dokonce sem ani nechtěl jít a rozhodně s ní nechtěl mluvit o samotě.

Jeho pocity balancovaly na tenkém ledě a on si nebyl jistý, jestli dokáže ovládnout své primitivní pudy. Chtěl ji popadnout za ramena a zatřást s ní tak, až dostane rozum. Chtěl ji přinutit, aby konečně souhlasila s tím, že si ho vezme. Chtěl ji držet v objetí, chránit ji a milovat se sní...

Neudělal to, protože se bál. Bál se, že mu Lily nikdy nedá šanci milovat ji tak, jak si zaslouží.

Věřila, že manželství je pro ženu jen vězení a že láskaje předem odsouzena k zániku.

Sžíralo ho, že Lily nedokázal přesvědčit o tom, že mu může věřit. Právě proto musel odejít. Pokud ji nebude k ničemu tlačit, Lily nebude mít důvod vracet se k otázce manželství a znovu ho odmítnout.

Hrál největší hazard svého života, ale věděl, že ji musí nechat, aby se sama rozhodla, co skutečně chce.
Když si vzpomněl na bolest, kterou v jejích velkých očích před chvílí viděl, pocítil naději. Zdálo se, že je skutečně smutná.
Bude však jeho odchod dostatečným podnětem ke změně jejího názoru?
Zoufale si přál, aby tomu tak bylo. Dnešní záchrana její přítelkyně Heatha jen ujistila v tom, co už dávno věděl: že se k sobě s Lily skvěle hodí. Stála mu po boku a čelila nebezpečí bez jediného mrknutí oka. Jeho krásná bojovnice byla úchvatná žena, kterou chtěl vedle sebe po zbytek života.
Nemohl však vědět, co k němu Lily skutečně cítí. Co když ho nedokáže milovat tak, jak miluje on ji?
Proto se rozhodl pro novou strategii. Nebyl si však jistý, zda bude fungovat.
Nicméně teď má před sebou jiný úkol. Fanny ho před chvílí požádala, aby Micka neposílal do žaláře, ale dal mu ještě jednu příležitost. Mick jí prý nikdy nechtěl ublížit. Chtěl ji jen uvěznit v překrásném domě, který pro ni nechal postavit. Fanny k němu cítila něco jako nostalgii, která však nebyla tak velká, aby se za něho provdala, jak chtěl.
Nebude ho žalovat za únos, když Mick slíbí, že ji už nikdy nebude obtěžovat. Ano, věděla, že to už jednou slíbil, ale tentokrát si byla jistá, že konečně pochopil, že jeho láska není opětovaná a ani nikdy nebude.
Pokud bude souhlasit, vyhne se soudu, a zachrání se tak přinejmenším před roky tvrdého žaláře, pokud ne před deportací, nebo dokonce pověšením.
Fanny požádala Heatha, aby ji zítra doprovodil do Newgate, aby si se svým bývalým milencem mohla promluvit.
Heath to samozřejmě slíbil, ne však proto, že by s jejím návrhem souhlasil, ale protože nechtěl, aby do vězení šla sama a udělala něco, čeho by pak mohla litovat. Musí se ujistit, že 0'Rourke tentokrát dodrží dané slovo.

Další probděná noc přinesla Lily bolest hlavy a kruhy pod očima. Špatná nálada, s níž se probudila, ji neopustila celé ráno, a dokonce ani odpoledne. Nájemní dům byl po včerejším rozrušení neobvykle tichý, ale když ji Fleur a Chantel pozvaly, ať se s nimi jde na Bond Street projít po obchodech, zdvořile odmítla.
Lily seděla v knihovně a snažila se číst, ale zanedlouho si uvědomila, že soustředit se na natištěné stránky je zhola nemožné. V hlavě měla příliš velký zmatek.
Když ji odpoledne vyhledala Peg Wallaceová, Lily ještě stále bojovala se špatnou náladou.
Dívka přímo překypovala štěstím. „Přišla jsem vám poděkoval, slečno Loringová. Madam Gautierová mi nabídla místo své asistentky a dala mi takový plat, že už nemusím pracovat v opeře. Včera jsem dala výpověď."
„To je skvělé, Peg," reagovala Lily vřele.„ Jsem tak ráda."
„A Betty Dunstová mi psala, že její zaměstnání u lorda Clay-bourna je neuvěřitelně nádherné. To jsou její vlastní slova. Pracuje jako zahradnice ve skleníku. Jste skutečný anděl, slečno Loringová."
Lily se usmála. „Nejsem žádný anděl, Peg. Jen jsem chtěla, abyste obě měly lepší život."
„A to se vám také podařilo. Ještě nikdo nám tolik nepomohl jako vy. Vy **jste** anděl a taky Jeho Milost. Mohla byste mu za mě poděkovat?"
Lilyin úsměv se rozplynul. „Až ho uvidím, určitě mu to řeknu."
Pokud ho ještě někdy uvidím, dodala v duchu, když Peg odešla.
Lily však nevěděla, co bude dál. Byla si jistá jedině tím, že ji kvůli Heathovu odchodu bolí u srdce. Ještě to nebyl ani den a už jí scházel.
Lily si nešťastně povzdychla. Pokud se cítí mizerně po tak krátké době, jaké to asi bude za týden nebo za měsíc?
Jenže Heath jí nedal na výběr. Její jediná šance byla přijmout jeho nabídku k sňatku, a to nemohla riskovat.
Nicméně co udělá se svou budoucností, to byla otázka, na kterou neznala odpověď.
Od dětství chtěla cestovat a poznávat nové světy. Toužila uniknout do světa vzrušení a dobrodružství. Ted se však rozhodla pro něco jiného. Založí dům pro ženy v nouzi.
To, že bude mladým dívkám pomáhat uniknout z bídy a vyhnout se prostituci, jí snad poskytne dostatečné uspokojení. Až dosud vedla plytký a neužitečný život, ale teď má šanci udělat něco, co má skutečný smysl. I když to zřejmě nevyplní prázdnotu, která naplnila její srdce.
Další otázka je, kde bude žít. Nemůže zůstat navěky tady v nájemním domě spolu s Chantel a Fleur. Vlastně už nebyl důvod, aby tady zůstávala, neboť její přítelkyně byly před 0'Rourkem a jeho vyhrožováním v bezpečí.
Vrátit se zpátky na Danvers Hall a žít tam s Marcusem a Ara-bellou se jí zrovna nechtělo, i když věděla, že by ji oba srdečně uvítali. Lily však byla přesvědčená, že novopečený manželský pár si zaslouží trochu soukromí.
Snad by se mohla nastěhovat k Tess. Ve svém domě v Chiswic-ku má volný pokoj. Chiswick byl dostatečně blízko Londýna, aby odtud mohla začít plánovat nový dům. Poklidný život na vesnici by jí snad mohl pomoct zotavit se ze zlomeného srdce...
Ano, je to tak, přiznala si Lily a zavřela oči. Skutečně má zlomené srdce. A to všechno jen kvůli Heathovi.
Lily vzdorovitě zakroutila hlavou. Neměla to dopustit. Neměla se přimknout k muži, který ji ani nechtěl. Ted se jí svírá srdce touhou po jeho přátelství, po jeho blízkosti, po jeho dotycích...
Ne, musí se vzpamatovat a získat kontrolu nad svými city. Nesmí se utápět v bolesti a neustále se trápit vzpomínkami na Heatha. Musí začít znovu. Musí se ponořit do práce, která jí nedovolí zbytečně marnit čas hloupým mukáním a sebelítostí.
Lily vyskočila z křesla a vyšla z místnosti. Sbalí se a hned ráno se odstěhuje do Chiswicku.
Právě vešla do vstupní haly, když se střetla s Fleur a Chantel, které se vracely z nákupů. Lily odmítla jejich pozvání na čaj a odebrala se do svého pokoje, kde začala balit.
Ke své velké nelibosti však zjistila, že na Heatha pořád nemůže přestat myslet.
O chvíli později na její otevřené dveře zaklepal Basil, a aniž by čekal, až ho pozve dál, vešel dovnitř.
„Ženy! Nikdy je nepochopím!" vykřikl a posadil se na volnou židli.
„Co se děje?" zeptala se Lily znepokojeně. Basil se svou oteklou a potlučenou tváří vypadal vskutku politováníhodně a jeho zamračený výraz výsledný dojem ještě stupňoval.
„Fanny! Je zatraceně tvrdohlavá a nerozumná."
„Co udělala?" zeptala se Lily.
„Byla za mnou v práci, prý aby zkontrolovala má zranění. Ve skutečnosti však přišla jen proto, aby mi to řekla dřív, než se to dozvím od někoho jiného."
„Co ti přišla říct? Mohl bys mi konečně vysvětlit, co se děje?"
Basil se předklonil, prsty si vjel do vlasů a škubal jimi tak, jako by si je chtěl vyrvat z hlavy.
„Fanny souhlasila, že stáhne žalobu na 0'Rourka, pokud vrátí třicet tisíc lordu Poolovi, jí jejich deset, které mu dala zpočátku, a navíc Fleur a Chantel dá dvacet tisíc, aby byly na stará kolena zabezpečené."
Lily na něho zírala a nevěřila vlastním uším. „Chceš mi tím říct, že 0'Rourka za její únos neodsoudí?"
„Přesně o tom mluvím!" hartusil Basil. „Ten parchant bude zítra ráno propuštěn. Claybourne to už všechno zařídil."
„On nechá 0'Rourka jen tak jít?" opakovala Lily nedůvěřivě.
„Ano. Fanny ho k tomu přemluvila. Obtočila si ho kolem prstu tak jako všechny ostatní."
„Ale 0'Rourke ji ohrožoval na životě! A jeho sluha skoro zabil lorda Claybourna!"
„To já všechno vím! Jenže Fanny tvrdí, že dostal lekci, a on se zapřísáhl, že všechno zaplatí. Jestli se chceš zeptat, co si o tom myslím, tak mám pocit, že Fanny je do toho mizery zamilovaná. Nic jiného mě nenapadá."
Hořkost v Basilově hlase se nedala přehlédnout. Lily věděla, že je skutečně rozčilený a zklamaný. Tolik si přál vidět, jak majitel hráčského klubu za své zločiny zaplatí.
Lily chápala Basilovu bolest. Před dvěma týdny by to asi nedokázala, ale teď ano. Během posledních čtrnácti dnů se stala mnohem citlivější, poněvadž její milostná aférka s Heathem jí otevřela oči a naučila ji sympatizovat se zamilovanými.
„Je mi to moc líto, Basile," řekla Lily tiše. Já však nevěřím, že to Fanny udělala proto, že ho miluje."
„Tak proč?" Otázka byla zoufalou prosbou o vysvětlení. „Podle mě chtěla zabezpečit své přítelkyně. Dvacet tisíc je slušné bohatství. Pokud Fleur a Chantel budou rozumné a nezačnou příliš rozhazovat, budou zabezpečené až do konce života. Fanny se tak už nebude muset strachovat o jejich blahobyt."

„Jak by mohly peníze vyvážit to, co ten mizera udělal?" Basil nešťastně zakroutil hlavou. „Zatraceně, mám toho dost! Už déle nemohu zůstávat v její blízkosti."

„Co chceš udělat, Basile?" zeptala se Lily vyděšeně.

„Vrátím se do Hampshiru. Zítra dám výpověď"

Lily chvíli zaváhala. „Takže ty odjedeš z Londýna?"

„Ano!" procedil skrze zuby. „Už tady nezůstanu! Je to ode mě hloupé, takhle se trýznit. Fanny měnikdy nebude milovat. Musím se s tím naučit žít."

„Ty ji miluješ?"

Basil na ni zničeně pohlédl. „Ano, jsem hlupák. Miluji ji už celé roky. Proč si myslíš, že jsem přijel do Londýna? Chtěl jsem se ujistit, že je v bezpečí a šťastná. Chtěl jsem jí být nablízku. Jenže déle už to nevydržím. Nesnesu představu, že je s jinými muži."

„Myslím, že by ses neměl vzdávat, Basile," řekla Lily dojatě. „Proč ne? Co mi ještě zbývá?"

„Protože já vím, že Fanny na tobě velice záleží." Basil potřásl hlavou. „Bere mě jako svého bratra, tak jako ty. Nemiluje mě jako muže. Nikdy si mě nevezme."

„Basile, věř mi, Fannyiny city k tobě jsou naprosto vzdálené bratrským. Tím jsem si absolutně jistá." Basil se na ni upřeně podíval. „Skutečně?"

‚Ano. Řekla mi to minulý týden, a to bylo ještě předtím, než jsi kvůli ní riskoval život. Jsem si jistá, že tvůj hrdinský čin ji ještě utvrdil v tom, co k tobě cítí."

„Opravdu si to myslíš?" zeptal se, jako by si nedovolil ani doufat. „Skutečně," odpověděla Lily. „Fanny si jistě uvědomila, že máš určité stránky povahy, které dosud neviděla."

Basil se zarazil. „To tedy mám. Možná jednu nebo dvě." Lily se usmála. „Samozřejmě že ano. A co se týče manželství, řekla bych, že Fanny se na to dívá spíše prakticky. Myslí si, že bys je nedokázal uživit. Pokud ovšem už nebude muset podporovat své přítelkyně, a navíc dostane zpět svých deset tisíc, bude dostatečně zabezpečená, aby se nemusela bát, že zemře hlady. Kdyby sis našel zaměstnání s vyšším příjmem... Nu, pak by vaše manželství nebylo nemožné."

Když se mu v očích objevil slabý náznak naděje, Lily ještě přitlačila: „Pokud teď odejdeš, Basile, nikdy nezjistíš, co by se mezi tebou a Fanny mohlo stát. Musíš tady zůstat, i když to je bolestné."

Basil pomalu přikývl. „Asi máš pravdu."

„To tedy mám," ujistila ho Lily.

Basii se opřel do židle a zamyslel se. Vtom si všiml zavazadel a hromady šatů poskládaných na posteli.

Zamračil se a podíval se na Lily. „Proč zatraceně balíš?"

Otázka Lily připomněla její vlastní bolest, ale přesto se snažila mluvit vyrovnaným hlasem. „Ráno se vracím do Chiswicku. Zůstanu u Tess."

„Ty odjíždíš z Londýna?"

Lily pokrčila rameny. „Proč ne? Udělala jsem všechno, co jsem měla. Není důvod, proč bych tady měla zůstávat."

„Právě jsi mi řekla, abych neodjížděl," řekl Basii pomalu. „Myslím si, že by ses měla řídit vlastními radami."

Lily uhnula pohledem. „To je něco zcela jiného." Cítila, že ji Basii upřeně pozoruje. „Skutečně, Lily? Já si myslím, že naše příběhy si jsou podobnější, než chceš přiznat."

Obrátila se a sedla si na postel. V duchu si musela přiznat, že má Basii pravdu. Měla by zůstat.

Nemůže Heatha jen tak opustit. Neunesla by to.

Kousla se do chvějícího se rtu a upřeně zírala dolů na koberec.

Když stále mlčela, Basii pokračoval: „Co cítíš k lordu Claybournovi, Lily?"

Co k němu cítí? Jak má odpovědět? Všechno to je tak složité... a přitom tak jednoduché.

„Ale no tak, svěř se mi. Vždyť já jsem před tebou odhalil celou svou duši."

Mlčky přikývla. Basii byl její blízký přítel a ona mu nemůže lhát. Ona Heatha miluje.

Je do něho zoufale a beznadějně zamilovaná.

Stalo se to, aniž by si toho sama všimla. Zeď, kterou si postavila kolem srdce, aby ho chránila, se zbořila a ona zůstala nechráněná a zranitelná.

Nakonec se do svého neústupného ctitele zamilovala.

Výraz na její tváři Basila zřejmě uspokojil, protože řekl: „Pokud ho miluješ, měla bys přijmout jeho žádost o ruku."

Pevně zaťala pěsti. „Nikdy jsem si nemyslela, že se někdy vdám," zamumlala ochraptěle.

Ještě před týdnem by na něco takového ani nepomyslela.

„Všichni muži nejsou suroví jako tvůj otec," řekl Basii klidně.

Lily zvedla hlavu a zadívala se mu do očí. Basil znal její největší obavy. Byl jí po boku vždy, když se její rodiče začali hádat a ona se utíkala schovat do stájí nebo se jako s větrem o závod prohánělа po pastvinách ve snaze zapomenout. Byl to právě on, kdo jí poskytl útěchu poté, co svému otci vyhrožovala, že ho zabije.

Já vím," špitla Lily.

„Claybourne není jako 0'Rourke, i když ví, jak použít své pěsti." To byla pravda. Heath nebyl žádný surovec. Byl to silný muž, který své schopnosti využíval opatrně a moudře a jen tehdy, když to bylo zapotřebí.

A někdy je násilí nutné, pomyslela si Lily, když si vzpomněla na uspokojení, které cítila, když omráčila 0'Rourka, a zabránila mu tak, aby se zmocnil Fanny. Přesně tohle měla udělat otci, když tloukl její matku...

„Tak čeho se pak bojíš?" zeptal se Basil. „Claybourne není ten typ muže, který by bil ženu, a ty to víš."

Lily musela uznat, že to ví. Heath by jí nikdy fyzicky neublížil. Byl vždy tak něžný a citlivý. Tak ochranitelský, tak velkorysý.

Ale co její city? Co kdyby si ho vzala? Pak by mu patřila její duše, srdce i její tělo.

Nicméně Basil se stále upíral k fyzické stránce věci. „Vždyť ty bys přeprala skoro každého muže, Lily," řekl se smutným úsměvem. „Ne jako já. Ty nejsi žádný slaboch."

Lily se na něho upřeně podívala. „Basile, ty rozhodně nejsi žádný slaboch. Claybourne má za sebou celé roky tréninku."

Basil váhavě přikývl. „Možná máš pravdu. Trénuje šerm i box."

„Ano. A kdybys ty měl možnost a vedl zahálčivý život aristokratů, také bys to dělal. Kromě toho, na koni jezdíš skoro stejné tak dobře jako on a jsi velmi chytrý a vzdělaný."

Zdálo se, že Basila její slova potěšila. „Stejně tak jako ty, Lily. Dokonale se k němu hodíš."

Lily odvrátila zrak. „To nepopírám."

„Co ti potom brání, aby ses za něho provdala? Bude ti dobrým manželem."

Ani to nemohla popřít. „Bojíš se, že neopětuje tvé city?"

Lily ztěžka polkla. „Ano, bojím. Heath řekl, že mě miluje, ale co když to nemyslel vážně? Vždyť ani srdečné vyznání lásky nemusí být upřímné. Copak jsi zapomněl na Arabellina prvního snoubence?"

Jenže Claybourne není stejný jako ten zmetek," řekl Basil rozhodně. „Pochybuji, že by ti řekl, že té miluje, kdyby to nebyla pravda." Basil se na chvíli odmlčel. „Chceš, aby tě miloval, Lily?"

„Více než cokoliv jiného," řekla tiše.

Kdysi si myslela, že chce jen Heathovu vášeň, ale nebyla to pravda. Chce jeho lásku. Chce ji tolik, až to bolí. Lily si přitiskla ruce k srdci.

Basil vstal. „Nu, Lily, nezbývá nic jiného, než abys přemohla svůj strach. Musíš se rozhodnout, zda manželství s Claybournem stojí za to, abys kvůli němu riskovala."

Pak ji nechal napospas jejím zmateným myšlenkám. Lily mlčky hleděla před sebe.

Má v sobě tolik odvahy, aby Heathovi uvěřila?

Ale copak má nějakou jinou možnost? I když jí manželství s ním může přinést bolest, být bez něho je mnohem horší.

Od jejich včerejšího rozchodu se cítí osaměleji než jindy. Tolik jí schází.

Konečně pochopila, že měl Heath pravdu. Staropanenství by bylo chabou variantou toho, co by mohla mít. Nechtěla být sama a opuštěná. Prázdná. Nechtěla se cítit tak jako teď.

Je tady ještě mnoho dalších důvodů, proč by měla jeho žádost vyslyšet. O většině z nich se ji snažil celou tu dobu přesvědčit.

Pokud nebudou svoji, nikdy nebudou mít soukromí, po kterém tolik toužila. Byli by nuceni se schovávat a museli by krást drahocenné minuly svého štěstí. Nikdy by nemohli mít děti a rodinu.

Vášeň by byla to jediné, co by jim zůstalo. A vášeň, i když je sebesilnější, ke štěstí nestačí. I v tom měl Heath pravdu.

Pokud se stane jeho ženou, Heath ji přece najednou nezačne kontrolovat, manipulovat s ní a rozhodovat o jejím životě. Ne, pokud ji skutečně miluje. Místo toho bude její manžel, její partner, společník a milenec.

A pokud ona skutečně miluje jeho, pokud mu skutečné důvěřuje, pak musí překonat svůj strach a riskovat společný život.

Není pochyb o tom, že ho miluje. Heath jí ukázal svět, o němž doposud ani netušila. Probudil v ní touhu po společné budoucnosti. Dotkl se něčeho citlivého, co měla ukryté v hlubinách duše.

Vedle tebe cítím, že konečně žiju, řekl jí včera. **Naplňuješ mě radostí a touhou. S tebou po boku se těším na každičký den, jako by to bylo velké dobrodružství.**

Přesně to cítí ona k němu.

Ano, je připravená. Je připravená riskovat a provdat se za Hea-tha. Je připravená uvěřit jeho lásce.

Obrátila hlavu a podívala se na hodiny na krbové římse. Přemýšlela, kde právě teď může být. Musí ho vidět a vyznat se mu ze svých citů.

Zřejmě ho bude muset přemlouvat, aby jí odpustil. Při jejich posledním setkání byl chladný a odtažitý. Musí mu však ukázat, že lituje toho, že jí tak dlouho trvalo, než přišla k rozumu a pochopila, co skutečně chce...

„Lily?" Chantelin hlas ji vytrhl z myšlenek.

Lily vzhlédla a uviděla, že Chantel vešla do její ložnice. Byla bledá a něco tiskla k hrudi.

Noviny, uvědomila si Lily. „Co se děje?" zeptala se.

„Tohle musíš vidět..."

Chantel přešla místnost a podávala jí noviny. Jednalo se o večerní vydání a bylo otevřené na stránce se společenskými rubrikami. „Tady," řekla Chantel a ukázala na oznámení.

Markýz z Claybournu oznamuje své zasnoubení s lady Eleanor Pierceovou, sestrou lorda Danverse a neteří vikomtky Beldonové. Svatební obřad se bude konat příští měsíc na rodinném panství.

Noviny vypadly z Lilyiných roztřesených prstů a z tváře se jí vytratila veškerá barva. Zoufale se snažila popadnout dech a říkala si, že to musí být nějaký omyl. To přece nemůže být pravda...

„Nechápu to," řekla Chantel. „Myslela jsem si, že lord Claybourne si chce vzít tebe, Lily." „To já také," vydechla.

„Vždyť přece vyhrál. Získal tak právo na to, aby se ti dvořil. Proč potom oznamuje, že si bere někoho jiného?"

Lily znala odpověď. Protože ho tolikrát odmítla. Ted za to zaplatí. Heath se rozhodl, že ji už nechce.

Po zádech jí přejel mráz. Ožení se s krásnou a urozenou Mar-cusovou sestrou.

Musel lady Eleanor požádat o ruku včera večer nebo dnes ráno. Jedině tak by stihl podat ohlášení do dnešních večerních novin.

Lily si třesoucí ruce přitiskla ke rtům, aby utlumila bolestný výkřik, který se jí dral z hrudi. Za všechno může vinit jedině sama sebe. Odmítla Heathovu žádost o ruku tolikrát, až konečně usoudil, že to myslí vážně.

Přestal o ni usilovat, přesně jak ji varoval.

Lily pevně zavřela oči. Realita na ni dolehla tak silné, že ji nemohla snést. Vlastní hloupostí si navždy zničila naději na šťastný život.

Jak jen bude bez Heatha žít? Jak to dokáže?

„Chceš slyšet hořkou ironii?" zašeptala zoufale. „Když jsem se konečně rozhodla vyslyšet své vlastní srdce, je už příliš pozdě."

Byla tolik rozhodnutá nikdy mu neuvěřit, nikdy mu nedat svou lásku, až ho ztratila. **Dobrotivé nebe...**

Lily zoufale zakroutila hlavou. To nemůže být pravda! Bez boje se Heatha nevzdá!

Rozhodně vstala z postele.

„Kam jdeš?" zeptala se Chantel.

„Bojovat o lorda Claybourna," řekla Lily vášnivě. „Heath si lady Eleanor nevezme! Vezme si jedině **mě!"**

20

Je světlem mého života. Teď už to vím.

Lily své přítelkyni Fanny

Lily pospíchala do Heathova domu, když však k němu dorazila, na cestě před ním stál dámský dvojkolák, do něhož byl zapražen pár krásných grošáků.

Lily si pomyslela, že kočár zřejmě patří Heathově snoubence lady Eleanor, vystoupila z pronajaté drožky, došla k hlavním dveřím a prudce zabušila.

Claybournův sluha ji naštěstí poznal a bez zbytečných řečí ji pustil do domu. Tentokrát ji však uvedl do pánovy pracovny.

Ve velkém koženém křesle tam seděla lady Eleanor a četla. Nohy měla pohodlně natažené před sebe, jako by tady byla paní domu.

Lily zaváhala a v první chvíli ji napadlo, zda by se raději neměla otočit a utéct dřív, než si jí někdo všimne. Vtom však lokaj oznámil její příchod a ona už neměla na výběr.

Heath seděl za velkým stolem a něco psal. Když Lily vešla dovnitř, zvedl hlavu a zkoumavě si ji prohlížel. Z výrazu jeho tváře nedokázala vyčíst, co si myslí, protože byl stejně chladný a odtažitý jako včera.

Kdyby to bylo možné, Lilyino srdce by kleslo ještě níž.

Jen stěží si uvědomovala slova lady Eleanor. „Slečno Loringová, jak ráda vás zase vidím."

Lily se vzpamatovala, zamumlala zdvořilou odpověď a uklonila se. Okamžitě se však podívala zpátky na Heatha. „Mohla bych s vámi mluvit o samotě, lorde?"

Heath pokrčil širokými rameny. „Proč o samotě? Pochybuji, že mi chcete říct něco, o čem by Eleanor nemohla vědět, slečno Lo-ringová."

Lily se na něho dívala se směsicí hněvu a zoufalství. „Dočetla jsem se o vašem zasnoubení," řekla konečně.

Kjejímu velkému údivu za něho odpověděla lady Eleanor. „Máte snad proti našemu zasnoubení nějaké námitky, slečno Loringová?"

„Ano..., to mám." Podívala se na tmavovlasou krásku a pevně zaťala pěsti. „Nemůžete si ho vzít, lady Eleanor. Už dal slovo jiné."

Eleanor tázavě povytáhla obočí. „Takže ty jsi mi lhal, Heathe? Kdo je ta šťastná?"
Já," vyhrkla Lily.
Eleanor se vítězoslavně usmála a podívala se na Heatha. „Vidíš, říkala jsem ti to. Takže mi dlužíš toho svého úchvatného hřebce."
Heath rychle přikývl. „Cokoliv si budeš přát, drahá," souhlasil, aniž by z Lily spustil zrak. ‚Ale teď, pokud by ti to nevadilo..."
Eleanor se hlasitě zasmála. „Dobře, dobře. Poznám, když jsem na obtíž. Raději vás dva nechám o samotě."
Eleanor vstala, vzala si svou knihu a taštičku a bez dalšího slova opouštěla místnost. Když však procházela kolem Lily, vřele se na ni usmála a zašeptala: „Hodně štěstí," jako by to skutečně myslela vážně.
Lily se nechápavě podívala na Heatha. Ten vstal, ale zůstal za stolem. Se srdcem v krku udělala krok dopředu.
„Co tím myslela, že ti to říkala?" zeptala se Lily nejisté. „Na tom nezáleží. Proč jsi tady, Lily?"
Jeho tón jí to rozhodně neusnadňoval. ,,Abych ukončila tvé zasnoubení. Nemůžeš si přece vzít lady Eleanor."
„Proč ne?"
„Protože chci být tvou ženou."
Heath se dlouze odmlčel. „Skutečně? Co tě k tomu vede? Kdykoliv jsem tě žádal o ruku, vždy jsi odmítla."
Já vím." Lily hlasitě polkla. Jenže jsem si uvědomila..., že tě miluji, Heathe."
Výraz jeho tváře se nezměnil, jen jeho pohled zostražitěl. „Nejsem si jistý, zda to bude stačit, Lily." „Ne?" divila se rozechvělým hlasem.
„Přece jsem ti říkal, že potřebuji, abys mi věřila."
Jenže já ti věřím, Heathe." Hlas sice vycházel z jejích úst, ale jako by jí nepatřil. „Teď už vím, že se tě nemusím bát. Ty bys mi nikdy záměrně neublížil."
Jeho výraz poněkud zněžněl. „Takže jsi to konečně pochopila."
Lily přikývla. „Byla jsem blázen, teď už to vím. Měl jsi pravdu. To, co k sobě cítíme, je vzácné. Něco takového se člověku přihodí jen jednou za život. Nechci to zničit jen proto, že se bojím."
„Skutečně to od tebe bylo hloupé."
Já vím. Včera..." Na chvíli zaváhala, ale pak pokračovala: „Včera jsi mi řekl, že mě miluješ. Miluješ mě tolik, abys mi dal ještě jednu šanci?"
Její srdce tálo ve vřelosti jeho pohledu. „Zjistil jsem, že když jsi nervózní, jsi přímo neodolatelná, lásko."
Já nejsem nervózní. Jsem vyděšená, že jsem přišla příliš pozdě."
„Tohle má být tvá žádost o ruku?" zeptal se a vyšel zpoza stolu.
„Ano."
Heath zamyšleně našpulil rty. „Pak to musíš říct, Lily. Myslím, že mám na to nárok. Jsi na řadě."
V jeho očích byla něha a pobavení. Lily si uvědomila, že si její pokání skvěle užívá. Jenže si to zaslouží. „Chceš, abych před tebou poklekla na kolena?"
„Ne, to nemusíš. Stačí jen požádat."
„Budeš tak laskav a vezmeš si mě, Heathe?"
„Proč bych měl?"
„Protože tě upřímně miluji a nechci bez tebe žít." Stále ji upřeně pozoroval. „Myslel jsem si, že tvá nezávislost ti je nadevše."
„Byla. Jenže nezávislost mi je k ničemu, když se mi srdce svírá bolestí. Kdybych tě ztratila, můj život by byl prázdný a pustý." Lily se mu odhodlané podívala do očí. „Chci tě za manžela, Heathe. Chci s tebou strávit zbytek svého života jako tvá žena."
Konečně přikývl. „Tvou nabídku přijímám."
Úlevou se jí málem podlomila kolena, a když Heath udělal krok dopředu, objal ji a políbil, skutečně se tak stalo.
Jeho rty se jí dotýkaly neuvěřitelně něžně a hebce. Chutnal tak důvěrně známě a tak... Nicméně Heath se odtáhl dřív, než k němu mohla vztáhnout ruce.
Obrátil se ke stolu, vzal z něho nějaký dokument a podal jí ho. Lily ho vzala a začal číst.
Bylo to speciální povolení k sňatku, kde stálo Heathovo a její jméno.
Lily se na něho udiveně podívala. „To nechápu. Myslela jsem, že ses zasnoubil s lady Eleanor."
Heath se zatvářil jako nevinnost sama. „Protože jsem chtěl, aby sis to myslela. Jenže to oznámení nebylo opravdové."
„Ne?"
„Ne. Dostala jsi jeho jedinou kopii. Vydavatel **The Star** je můj přítel, a tak mi nedalo moc práce ho přesvědčit, aby vytiskl jediné noviny, v nichž bylo oznámení o mém a Eleanořině zasnoubení. Vím, jak tvé přítelkyně rády čtou články o společnosti, a tak jsem doufal, že ho nepřehlédnou a hned tě budou informovat."
Lily na Heatha chvíli nevěřícně hleděla. Pak položila povolení na stůl a ruce založila v bok. „Takže ty jsi mě podvedl, abych si myslela, že si chceš vzít lady Eleanor? Ach, to bylo od tebe nehezké, podlé a nízké!" zlobila se Lily. „Málem jsem z toho měla smrt."
Heath se jen pobaveně usmíval. „V lásce a ve válce je povoleno vše, lásko. To ty jsi mě vystrašila k smrti, protože jsem si myslel, že si mě nikdy nevezmeš."
„Tak jsi **předstíral,** že si chceš vzít jinou?"
„Už jsem nevěděl, co mám dělat. Nic na tebe neplatilo. Tak jsem si řekl, když tě nedokážu přivést k rozumu já, pak žárlivost možná ano. Eleanor byla tak milá, že se uvolila hrát tu komedii se mnou."
Lily mu zabořila ukazovák do hrudi. „Ty jsi velký lhář a mizera, Heathe Griffine!"
V sebeobraně ji vzal za zápěstí a odstrčil jí ruku stranou. Jeho oči se vpíjely do těch jejích. „Nedala jsi mi na výběr, ty malá tvrdohlavá bojovnice. Co jsem měl dělat? Mé vyznání lásky v tobě probudilo jen paniku. Nemohl jsem tě přinutit, aby sis mě vzala. Musela jsi to chtít ty sama."
Vzal ji za ruku, zvedl si ji ke rtům a něžně ji políbil na konečky prstů. „Nikdy bych ti však nedovolil odejít, Lily. Příliš tě miluji na to, abych tvé ne bral jako odpověď."
Lily v jeho očích viděla upřímnost a něhu a její hněv se náhle rozplynul. Najednou měla pocit, jako by zase mohla svobodně dýchat. Nakonec Heatha přece jen neztratila. Miloval ji a byl ochoten odpustit jí její tvrdohlavost.
„Stejně jsi podvodník," zamumlala, nicméně na rtech jí tančil spokojený úsměv.
Rovněž Heath se usmál. „Možná, ale to jen dokazuje, jak moc té miluji. Kdyby mi na tobě tolik nezáleželo, myslíš, že bych si tak komplikoval život?"
„Zřejmě ne," připustila Lily. „Takže ti asi budu muset odpustit."
Natáhl ruku a něžně ji pohladil po tváři. „Tak ty si mě tedy vezmeš?"
Když v hnědých hlubinách jeho očí viděla ryzí lásku, srdce se jí sevřelo dojetím a štěstím. „Ano, Heathe. Vezmu si tě, a ráda."
„Díky bohu. Už jsem pomalu ztrácel naději." Objal ji kolem ramen a něžně sevřel v pevných pažích. „Nedokázal bych bez tebe žít, Lily. Ted, když vím, co je to štěstí, nikdy bych bez tebe nemohl být šťastný." Tiše se zasmál. „Dokud jsem tě nepotkal, myslel jsem si, že je můj život dokonalý. Až do té doby jsem si neuvědomil, co všechno mi schází. Od našeho prvního polibku ve stáji se ze mě stal jiný muž."
Totéž cítila i Lily k Heathovi. Naplnil prázdné místo v jejím srdci i v životě.
Spokojeně se opřela o jeho silné paže a najednou měla pocit, jako by tam patřila odjakživa, jako by konečné bylo všechno v pořádku. Jsem moc ráda, že jsi to jen tak nevzdal."
„Už bys mohla vědět, že jsem stejně tvrdohlavý jako ty. To je jen další důkaz, jak se k sobě hodíme." Na chvíli se odmlčel. „Změnila jsi mě, Lily..."
„Změnila?" Lily se na něho nechápavě podívala.
Jen kvůli tobě jsem si byl schopný přiznat několik nepříjemných věcí. Především to, že pokud chci získat tvou lásku, nejdříve si ji musím zasloužit."
Lily ho stále nechápala. Odtáhla se a podívala se mu do tváře.
Heathův výraz byl nezvykle vážný. Jistě víš, že se mi vždy všechno dařilo, a to až příliš snadno. Když jsem cokoliv chtěl, nikdy jsem o to nemusel usilovat. Pak jsem potkal tebe. Byla jsi jediná věc, kterou jsem nezískal jen pouhým lusknutím prstu. Musel jsem bojovat i o to, abych ti mohl být nablízku."

Podíval se jí do očí. ‚A tak jsem tě vlastně lépe poznal, Lily. Uviděl jsem tvé odhodlání. Uviděl jsem, jak vášnivě obhajuješ své přátele. Musel jsem se za sebe stydět, anděli. Až do té doby pro mě život nebyl ničím jiným než hrou. Nikdy jsem příliš o nikom druhém neuvažoval. O svých sloužících, o mladých dívkách, které byly přinuceny k prostituci. Ale díky tobě jsem si uvědomil, že život není jen zábava a že se svým bohatstvím a schopnostmi mohu pomoci těm, kteří neměli tolik štěstí jako já."

„Už jsi s tím začal," řekla Lily upřímně. „Peg a Betty jsi umožnil nový a lepší život."

„To nestačí. V budoucnu s tím chci pokračovat. Už jsem začal s podporou charity Tess Blanchardové. Také ti chci pomoct se založením domu pro nemajetné a opuštěné ženy, aby se nemusely živit prostitucí."

‚Ach, Heathe..." Lily cítila, jak jí taje srdce. „Tohle přece nemusíš dělat."

„Ano, musím. Chci ti být dobrým manželem, Lily. Chci sdílet tvou vášeň i tvé starosti."

„Nepochybuji o tom, že budeš tím nejlepším manželem na světě." Lily se na něho škádlivě usmála a objala ho kolem krku. „Moc dobře vím, že nejsi jen prostopášný floutek, jako je většina šlechticů."

Ušklíbl se. Jsem rád, že si to myslíš."

„Také souhlasím, že se k sobě skvěle hodíme. Jsi neohrožený, odvážný a milující. Přesně tyhle vlastnosti na muži obdivuji a trvám na tom, aby je měl můj manžel."

„To jsem měl pak velké štěstí."

Lily náhle zvážněla. „Ne, štěstí jsem měla já, Heathe. Nevím, jestli si tě zasloužím, ale upřímně tě miluji a budu dělat vše, co bude v mých silách, abych ti byla dobrou ženou."

„O tom ani na chvíli nepochybuji, drahá."

Do očí se mu vrátily šibalské jiskřičky. „Miluji tě, Lily. Nikdy tě nepřestanu milovat."

Lily povytáhla jedno obočí. ‚A co když tě začnu nudit?" „To se nestane ani za milion let."

Heath sklonil hlavu a svá slova stvrdil vášnivým polibkem.

Se šťastným povzdechem Lily jeho polibek opětovala stejně vášnivě a hladově. Bylo to tak dávno, kdy ji naposledy líbal a dotýkal sejí. Celé její tělo hořelo touhou.

K její velké nelibosti se však Heath najednou odtáhl, popadl ji za ruce a sundal si je z krku. „Ne tak rychle, lásko. Než se oddáme vášni, musíme se na něčem domluvit."

„Domluvit se? A na čem?"

„Například, kdy přesně se vezmeme."

Lily se zamračila, nicméně nechala Heatha, aby ji dovedl k pohovce. „To je úplně jedno," řekla, když se oba posadili.

Jenže mně to jedno není. Chci, aby to bylo co nejdřív. Co takhle tento týden..., než si to zase rozmyslíš."

Usmála se na něho. „Slibuji, že si to nerozmyslím."

Jenže já to nechci riskovat. Trváš na velké svatbě, jakou měla tvá sestra?"

Jen to ne." Lily s úsměvem předstírala zděšení. „Raději bych všechny ty peníze, co by to stálo, dala na náš dům pro ženy v nouzi. Totéž platí ohledně svatebních darů. Nemusíš mi dávat tak přehnaně drahé dárky, jako je loď, Heathe."

„Dobře, žádné přehnaně drahé dárky..., jen co přijmeš **Zephyr** jako důkaz mé lásky."

„Myslím, že se nechám přesvědčit. Nejsem zase tak tvrdohlavá, jak si myslíš, zvláště když si docela dobře dovedu představit, jak na ní společně obeplujeme svět. Kdysi jsem snila o životě plném dobrodružství, ale teď už vím, že mám před sebou mnohem důležitější úkol, a to pomáhat bezbranným a nešťastným."

„Naštěstí jako bohatá markýza si můžeš splnit oba své sny."

‚Ano," souhlasila Lily se smíchem. „To vlastně můžu."

„Kdykoliv budeš mít pocit, že z našeho manželství musíš utéct, nasedneš na loď a popluješ, kam jen ti bude libo. Můžeš mě opustit, kdy jen budeš chtít a z jakéhokoliv důvodu."

Lilyin výraz zvážněl. „Tak proto jsi mi ji dal," řekla pomalu. „Ne abys získal další bod v naší hře, ale abys mě ujistil, že mohu kdykoliv utéct. Že jsem volná."

„Ano, drahá," odpověděl Heath.

Zamilovaně se mu podívala do očí. Jenže já pochybuji, že budu chtít někdy utéct, Heathe. Bez tebe nikdy nikam nepopluju. Ale děkuji ti."

„Není zač. Ale ted," řekl, aby změnil téma hovoru, „kam poplujeme nejdříve? Jako svatební cestu bych navrhoval Středozemní moře. Pokud budeš chtít, můžeme navštívit tvou matku."

‚Ach, Heathe, to bych ráda. Vždy jsem chtěla vidět Francii. A Itálii a Španělsko..."

„Cokoliv si bude má krásná nevěsta přát," řekl galantně.

Sklonil se a něžně ji políbil.

„Takže jsme domluveni?" zeptal se Heath. „Vezmeme se v sobotu. Obřad může být na lodi."

„Sobota mi vyhovuje. To ještě stačím odvolat Roslyn a Ardena z jejich svatební cesty. Stejně ještě budou v Kentu, takže jim to jistě nebude vadit. Chci, aby na mé svatbě byly mé sestry, Heathe. A taky Winifred a Tess. A samozřejmě Fanny. A Fleur a Chantel."

„Ty dvě nesmí chybět, protože nás prakticky daly dohromady. Já bych rád pozval i Eleanor."

Lily se zamyslela. „Pokud si na tebe nebude činit žádné nároky, je vítaná."

Heath se pousmál. „K tomu, abys žárlila na Eleanor, nemáš ani ten nejmenší důvod, i když přiznávám, že jsem polichocen. Pokud jí dáš šanci, jsem si jistý, že z vás budou dobré přítelkyně."

„Vždy jsem měla lady Eleanor v oblibě, ale když jsem se dozvěděla, že jste zasnoubeni, chtěla jsem jí zakroutit krkem."

„Tebe by mi nikdo nikdy nenahradil, má překrásná bojovnice."

„To je dobře," řekla Lily pevně, „protože já se o tebe nemíním s nikým dělit."

Heath se na ni zkoumavě podíval.,, Já jen doufám, že nemám důvod žárlit na tvého přítele Eddowese?"

„Na Basila?" Lily málem vyprskla smíchy. „To tedy rozhodně nemáš. Basil je jako můj bratr. Kromě toho je až po uši zamilovaný do Fanny."

„Když jsem viděl, jak ochotně kvůli ní riskuje život, napadlo mé to."

„Doufám, že se jim podaří překonat obtíže a najdou společné štěstí," řekla Lily tiše.

„Ale copak?" zeptal se Heath pobavené. Jen mi neříkej, že bys jim chtěla nějak pomoct? Snad se z tebe nakonec nestane dohazovačka?"

Lily cítila, jak rudne. „Rozhodně teď už chápu Winifredinu snahu dát dohromady páry, které se k sobě hodí a mohly by být šťastné."

Heath se zasmál. „Řekl bych, že ses změnila stejně jako já."

„Zřejmě máš pravdu."

Lily si zasněně povzdychla a opřela si hlavu o Heathovo rameno. To láska ji změnila a ona věřila, že k lepšímu. Ochranná zeď okolo jejího srdce se zřítila, a to díky Heathovu usilovnému dvoření. Krok za krokem prolamoval její obranu, až neměla jinou šanci než se nechat dobýt. Tolik ho miluje.

Snad nikdo není tak šťastný jako ona. Má lásku úchvatného muže a příslib skvělé budoucnosti.

Zvedla k němu tvář a Heath ji něžně políbil. Jeho rty se zmocnily jejích a byly stále naléhavější a vášnivější. Lily cítila, jak se všechny její smysly utápějí v planoucím polibku a jak celá hoří.

Když však k Heathovi pozvedla ruce a chtěla mu rozvázat nákrčník, chytil ji za ruce a zastavil ji. „Co si myslíš, že děláš, lásko?"

„Chci se s tebou milovat," řekla zastřeným hlasem. „Myslela jsem, že bych ti mohla dát svůj svatební dar. Sebe."

„To je dar, kterého si budu vždy vážit, ale mohu ho přijmout až po svatbě."

„Heathe," řekla Lily netrpělivě a zároveň prosebně.

„Chci to stejně silně jako ty, ale nedovolím ti, abys mě svedla, dokud nebudeme manželé."

„Kdežto já se svést klidně nechám."

„Do soboty se budeš muset spokojit s polibky."
Jen s polibky?" Lily zklamaně našpulila rty. „Moc dobře víš, že čekat až do svatební noci bude hotové utrpení."

V oříškově hnědých očích se objevily čtverácké jiskřičky. „Slibuji, že se ti čekání vyplatí."
„Skutečně?" Zvedla ruku a špičkou prstu svůdně přejela po jeho spodním rtu, nicméně Heath se nenechal přesvědčit.
„Po svatbě budeme mít spoustu času," trval na svém.
„Dobře tedy," řekla Lily nakonec. „Ale nezapomeň, co jsi mi slíbil."
„Nezapomenu, lásko. Do té doby tě přesvědčím, jak jsem vynalézavý," řekl a k Lilyině velkému překvapení jí rozpustil vlasy a nechal jí je spadnout na ramena.
Když se k ní sklonil, aby se zmocnil jejích úst, Lily se usmála a ochotně se oddala Heathovým polibkům a jeho laskání.

Epilog

Měla jsi pravdu, drahá Fanny. Mé štěstí je v manželství s lordem Claybournem. Ceká mě život plný lásky s tím nejúžasnějším mužem, jakého znám. Co bych ještě mohla chtít?

Lily své přítelkyni Fanny

Tvé štěstí mě hřeje u srdce, má drahá Lily. Pokud má kniha bude úspěšná, výtěžek z ní bude dostatečný, abych i já našla své štěstí a provdala se. Kdo ví? Možná ze mě nakonec bude spisovatelka. Vždyť jen osudy tebe a tvých sester stačí na úchvatný román.

Fanny své přítelkyni Lily

LONDÝN, SRPEN 1817

Na palubě lodi **Zephyr** Heath pozoroval svou překrásnou nevěstu s láskou a pýchou. Lily vypadala ve společnosti své rodiny a přátel neuvěřitelně šťastná. Velké tmavé oči jí zářily smíchem a vzrušením.
Jak ty její planoucí oči miloval. Jak chtěl políbit ta překrásná ústa...
Ačkoliv se nemohl dočkat, až bude mít svou nevěstu jen sám pro sebe, bude muset počkat, dokud z paluby lodi neodejdou svatební hosté. Nicméně právě teď se zdálo, že to nemají v úmyslu.

Popíjeli šampaňské, smáli se, gratulovali novopečenému páru a dělili se o příhody z vlastních svateb.
Obřad byl v porovnání s honosnou Drewovou svatbou, která se konala jen před několika málo dny, prostou záležitostí. Stejně tak hostina, kterou podávali přímo na palubě lodi, byla docela skromná, ne jako obrovská svatební snídaně a ples na Danvers Hall, jenž následoval po Marcusově svatbě před dvěma měsíci.
Lily se však zdála být naprosto spokojená. Svatební slib, který jim posvětil farář z Chiswicku, byl podle ní dokonalý, a skromná oslava na palubě lodi v londýnských docích jen zvyšovala její netrpělivost, těšila se až konečně vyplují na svatební cestu.
K Heathově velkému pobavení jeho mladá žena odmítla vypít více než jednu skleničku šampaňského s vysvětlením, že nechce opakovat své nestoudné chování, když ji poprvé na seníku políbil. Ačkoliv to některé hosty pohoršovalo, Lily se rozhodla zůstat naprosto střízlivá.
Samozřejmě tady nechyběly Fleur a Chantel v doprovodu Fan-ny a Basila. Postarší kurtizány se netajily s tím, že právě díky nim to všechno takhle šťastně dopadlo, zatímco lady Freemantlová tvrdila, že to je především její zásluha.
„Ty moc dobře víš, drahá Lily, že jsem vždy chtěla jen tvé štěstí," prohlásila Winifred svým zvučným hlasem.
Já vím, Winifred," řekla Lily a srdečně svou přítelkyni objala. „Proto jsem ti prominula to tvé neustálé dohazování."
„Pf!" odfrkla si Winifred. „Nemáš mi co promíjet, mladá dámo. Nebýt toho, že jsem lorda Claybourna poslala za tebou do Hamp-shiru, kam jsi mi tvrdila, že odjíždíš, mohu říct, že bys teď ještě stále byla s největší pravděpodobností svobodná. Tvá lest a tvrdohlavost ho vyprovokovaly k zoufalým činům."
„Přiznávám," řekla Lily se smíchem.
Rozhlédla se kolem sebe a pohledem vyhledala Heatha. Když ho uviděla kousek od sebe, šťastně se na něho usmála.
Její úsměv na Heatha působil jako kouzlo. Bylo to stejné, jako by ho Amor trefil svým šípem přímo do srdce. Když se jejich pohledy střetly, projela jím tak silná vlna něhy, že se mu málem podlomila kolena.
Vtom k němu přistoupili Drew a Marcus.
„Takže teď jsi konečně jedním z nás," utrousil Marcus pobaveným hlasem a poplácal Heatha po rameni. „Pokud si dobře vzpomínám, nebyly to ani tři měsíce, co jsi vášnivě tvrdil, že manželství by jen omezilo tvou svobodu."
Heath se usmál. „Měl jsi pravdu, starý příteli. Stačilo jen potkat
tu pravou."
„Všichni tři jsme dostali lekci," dodal Drew suše, nicméně po jeho starém cynismu nebylo ani památky. „Stejně je zvláštní, že jsme v tak krátké době všichni našli své štěstí a že jsme si vzali sestry."
Když se všichni tři gentlemani otočili, aby obdivovali půvabné sestry Loringové, Heath věděl, že city jeho přátel jsou stejně silné jako ty jeho.
„Nicméně já jsem za svou nevěstu musel tvrdě bojovat," připomenul Heath. „Trvalo mi nekonečně dlouho, než jsem Lily přesvědčil, abych její mohl jen dvořit."
Je velké štěstí, Heathe, že jsi to nevzdal," přerušila je lady Eleanor, když se postavila vedle svého bratra. „Ty a Lily jste pro sebe jako stvoření."
Heath souhlasně přikývl. „Musím ti poděkovat za pomoc. To, že jsi byla ochotná předstírat naše zasnoubení, Lily konečně otevřelo oči."
Marcus se pobaveně usmál a dobrosrdečně objal svou sestru. ‚Ale copak to slyším, Nell? Třetí zasnoubení?"
„Už to tak vypadá. Jenže tohle trvalo jen pár hodin."
Marcus se podíval na Heatha. „Doufám, že jsi byl s tím oznámením diskrétní?"
Jak jinak? Vydavatel a tiskař mi přísahali, že budou mlčet jako hrob. Taky za to dostali slušnou odměnu."
„To je dobře," odvětil Marcus. „Kdyby na veřejnost vyšla zpráva o Eleanořině dalším zasnoubení, okamžitě by se to rozneslo a její šance na manželství by se tím jen snížila. A pokud vím, tak má sestřička není jako Lily, aby chtěla až do smrti zůstat starou pannou, není to tak?"
Eleanor přikývla. „Přesně tak, drahý bratře. Doufám, že jednou také najdu pravou lásku jako ty, Marcus a Heath. Rozhodně se nevzdávám. Brzy vyjde kniha slečny Irwinové, ve které prý radí mladým dámám, jak ulovit toho pravého muže. Snad mi pomůže najít můj ideální protějšek."
Lady Freemantlová zaslechla jejich rozhovor a zavolala na ni: „Pokud potřebujete pomoc, lady Eleanor, jsem přesně ta, kterou hledáte."
„Děkuji, lady," řekla Eleanor se smíchem. „Budu na vás pamatovat."
Do rozhovoru se přidala i Fanny. „Lady Eleanor, byla bych ráda, kdybyste si mou knihu přečetla ještě dřív, než vyjde. Pokud se vám mé rady budou zdát užitečné, můžete ji doporučit svým přítelkyním."
„Bude mi potěšením, slečno Irwinová."
„Děkuji. Doufám, že výtěžek z knihy bude dostatečný, abych se mohla věnovat dalšímu psaní."

Když se Fanny podívala na Basila, jehož tvář ještě stále hrála všemi barvami, jejich zamilovaný pohled Lily jen utvrdil v tom, že oba doufají ve společnou budoucnost. Heath jí slíbil, že se jim samozřejmě pokusí pomoct a začne s tím, že pro Basila najde mnohem lépe placené místo. Už teď věděl o třech, které přicházely v úvahu.
Basil vypadal jako tajemník nějakého urozeného šlechtice. Obě postarší kurtizány si ho vzaly do parády a proměnily jeho vzhled chudého učence v moderního gentlemana. V dokonale padnoucím kabátě a kvalitních botách Basilovi stouplo sebevědomí a on se teď nosil mnohem jistěji než jako obyčejný úředník.
Dav se nepatrně rozestoupil, aby Tess mohla přijít blíže k Heathovi. „Chtěla bych vám poděkovat za vaši velkorysost, lorde Claybourne. Naše charita je ráda, že má tak štědrého patrona. Snad vás potěším tím, že jsem našla dům, který by snad mohl vyhovovat vašim potřebám."
„Cože?" vmísila se do hovoru Winifred. „Ale vždyť vy už máte dům - a hned několik."
„Chceme otevřít dům pro ženy v nouzi," vysvětlovala Lily. „Dům, kde zoufalé dívky najdou útočiště a naučí se rozličným dovednostem, které jim pomohou najít si slušné zaměstnání."
„To je skvělé!" vykřikla Winifred a pochvalně se podívala na Heatha.
„To není má zásluha," bránil se Heath a vzal Lily za ruku. „S tím nápadem přišla má krásná nevěsta."
Jenže ty jsi můj nápad uskutečnil," řekla Lily s úsměvem.
Když se rozproudila živá konverzace, Heath se naklonil ke své mladé ženě a zašeptal tak, aby to slyšela jen ona: „Tohle z mužů dělá láska, ženo. Snaží se své vyvolené splnit každé přání ještě dřív, než ho jen vysloví, a klidně se kvůli ní pustí do boje i s devítihlavý-mi draky."
Lilyiny oči přetékaly smíchem. „Nabízíš mi, že kvůli mně porazíš draka, manželi?"
„Pokud by to bylo zapotřebí. I když si myslím, že ty bys to zvládla za nás za oba."
„Beru to jako kompliment."
„Přesně tak jsem to i myslel," řekl Heath a letmo ji políbil na temeno hlavy.
Pochopitelně že jsem to myslel jako kompliment, pomyslel si Heath a s láskou pozoroval svou rozkošnou ženu, která nad jeho důvěrným gestem zrudla rozpaky. Vůbec nic by na ní neměnil, především pak její vášnivou povahu.
Winifred si všimla Lilyiných růžových tváří a upozornila všechny ostatní, že dnešní den patří především lordu a lady Claybourno-vým. „Myslím, že bychom měli odejít a poskytnout našim dvěma zamilovaným trochu soukromí," řekla svým osobitým způsobem.
Heath s ní souhlasil, ale přesto uběhla ještě skoro hodina, než se společnost začala loučit.
Svatební hosté odcházeli jeden po druhém a každý přál Lily i Heathovi mnoho štěstí. Poslední zbyly Arabella a Roslyn. Když ji její sestry objaly, v Lilyiných očích se kupodivu objevily slzy.
„Prosím, neplač," nabádala ji Roslyn, „nebo začnu taky plakat."
„Nesmysl," řekla Arabella. „Žádná z nás nemá k pláči ani ten nejmenší důvod. Přece se nebučíme. Za dva týdny se sejdeme u naší matky."
Rovněž Arabella a Marcus plánovali cestu do Francie, aby se tři sestry znovu setkaly se svou matkou.
Já vím," hlesla Lily a hřbetem ruky si otřela osamělou slzičku.
Pak stála na palubě a sledovala, jak si její sestry odvádějí jejich manželé.
Ještě pořád jsi smutná, že se tvé sestry provdaly?" zeptal se Heath.
Lily se usmála. „Ne, teď už ne. To jen že všechny začínáme nový život. Ale když tě mám vedle sebe, tak nemůžu být smutná."
Sledovala, jak se kočáry rozjely a pomalu mizely v dálce. Nicméně Heath pozoroval ji. Často si Lily představoval na palubě této lodi, jak tam stojí a ve vlasech se jí odrážejí paprsky zapadajícího slunce.
Když se Heath naklonil a políbil ji na temeno hlavy, Lily se na něho zamilovaně podívala. „Nemusíš se strachovat o mé štěstí, Heathe. Nemohla bych být šťastnější. Vím, že naše svatební cesta bude první z mnoha úžasných dobrodružství, které na nás čekají."
„To tedy ano."
Objal Lily kolem ramen. „Víš, co si myslím?" „Ne, drahý."
„Že láska je to největší dobrodružství ze všech." „Velice ráda s tebou souhlasím."
Uvěznil její okouzlující úsměv svými rty a přitiskl si ji k sobě. Bylo to tak dávno, kdy ji naposledy objímal.
„Půjdeme dolů do naší kajuty, má paní?" zamumlal Heath s pohledem upřeným do jejích očí.
Lily škádlivě povytáhla obočí. „Ano? Co máš v plánu?"
„Mám v plánu svést svou nevěstu. Slíbil jsem ti, že se čekání vyplatí, pamatuješ?"
Jako jeden člověk se pustili přes palubu. Srdce jim bubnovala netrpělivostí a vzrušením. Lily nechala Heatha, aby šel první a vedl ji.
V okamžiku, kdy za nimi zavřel dveře, vrhli se jeden druhému do náruče.
„Konečně," zamumlal Heath a líbal Lily stejně vášnivě jako ona jeho. Reagovala na každičký jeho dotek, na každý polibek. Chtěla však víc, mnohem víc.
Když ze sebe začali strhávat šaty, byli jako dva blázni... a pak tam stáli konečně nazí.
Heathovy oči přetékaly touhou a láskou. Společně klesli do hedvábných podušek a jejich těla se spojila v jedno. Heath se ponořil do jejího hebkého těla a oba je zaplavila vlna něhy a vášně.
Lily se zachvěla. Hluboko uvnitř ní pulzoval silný cit - štěstí tak čisté a ryzí, že měla dojem, jako by ji naplňovalo samo slunce. Hořela láskou a radostí. A když se její tělo roztříštilo na tisíce drobných kousíčků, vzala Heatha s sebou.
Když bylo po všem, vzájemně se objímali a užívali si svého štěstí.
Konečně Heath zamumlal: „Zatraceně, představoval jsem si to trochu jinak. Mělo to být pomalé a vzrušující svádění."
Lily se smyslně protáhla. „Však to byla jen předehra."
Oba se rozesmáli a znovu se začali líbat. Pak se Heath překulil na bok, přitiskl Lily k sobě a věnoval jí neobyčejnou péči.
„Cekání se opravdu vyplatilo," zamumlal Heath po nekonečně dlouhé době. „Nikdy jsem netušil, že fyzické ukojení mezi manželi je tak dokonalé."
„Hmmm," souhlasila Lily ospale.
Měl pravdu. Jejich vášnivé milování manžela s manželkou bylo mnohem více uspokojující, než když byli ještě milenci.
Lily ležela přitisknutá k Heathově hrudi a najednou ji něco napadlo. Vlastně je teď k Heathovi připoutaná, a přitom si nikdy nepřipadala tak volná.
Ke svému velkému překvapení našla svobodu v náručí svého muže. Naučil ji, že mu může věřit. Naučil ji síle lásky.
Ted už nepochybovala o tom, že jejich štěstí přetrvá navěky. Heath byl její manžel, její přítel a milenec. Muž, který svým úsměvem řídil tlukot jejího srdce.
Lily něžně přitiskla rty na nahou pokožku mužné hrudi. Nic jí dosud v životě nepřipadalo tak přirozené jako právě tohle gesto. A když ji Heath objal, blaženě si povzdychla a oddávala se hřejivému vědomí, že je milovaná. Miloval ji. Hluboce a upřímně.
Žádná žena nemohla chtít víc.
„Už jsem ti řekla, jak jsem ti za tvou vytrvalost vděčná?" zamumlala Lily a zvedla hlavu, aby Heathovi viděla do očí.
„Posledních několik minut ne, ženo. Co kdybys mi to řekla ještě jednou?"
„Děkuji ti, Heathe. Jsem ti neskonale vděčná, že ses nevzdal. Ještě víc, že jsi mě naučil milovat."
Povytáhl obočí. „Několikrát jsem ti řekl, že o tvou vděčnost nestojím..., ale v tomto případě, přijímám."
Heath se na svou ženu zamilovaně usmál a něžně ji pohladil. „Ale teď, má krásná nevěsto, co kdybych pokračoval ve svádění, jak jsem ti slíbil?"
Lily se pousmála. „Možná bychom se měli vsadit, kdo koho kolikrát svede."
„Souhlasím," řekl Heath a sklonil své rty k jejím. „Ale varuji tě, andělí, míním vyhrát."
Jinak bych to ani nechtěla," řekla Lily a ochotně se přimkla ke svému manželovi.

Skvělá zpráva pro všechny příznivkyně Nicole Jordán! Knihou Svést nevěstu měla tato série původně končit, ale autorka vyslyšela prosby čtenářek, a tak se můžeme těšit na další příběh
NAPRAVIT HŘÍŠNÍKA
Když se Eleanor Pierceová zasnoubila s okouzlujícím vikomtem Damonem Staffordem, pociťovala čiré štěstí. Nemělo to však trvat dlouho: Damon se objevil na veřejnosti se svou bývalou milenkou, a to bylo na zamilovanou Eleanor příliš. Věděla sice, že Damon je její osudová láska, ale přesto zrušila zasnoubení, smířená i s tím, že se už nikdy neprovdá a stane se z ní stará panna.
Pokořený vikomt odjíždí na dva roky do Ameriky, aby po návratu zjistil, že Eleanor stále miluje - a že se o ni mezitím začal ucházet italský šlechtic. Tentokrát je ovšem Damon pevně rozhodnut bojovat o Eleanořino srdce a vyjít z toho boje jako vítěz. Po prvním vášnivém polibku si i Eleanor uvědomí, že Damona stále miluje.

Vše jako by spělo k dobrému konci, ale osud má jiné plány. Eleanořin cizokrajný ctitel má totiž jakéhosi záhadného nepřítele, který mu usiluje o život - a ohrožuje tím i Eleanor. Podaří se Damonovi ochránit milovanou ženu před nebezpečím a zároveň si zachovat přízeň jejího srdce?
Román Napravit hříšníka vyjde sice až na podzim roku 2010, ale již dnes si jej můžete objednat na dobírku přímo v nakladatelství. Velmi rádi Vám také zašleme ediční plán doplněný o nabídku vydaných titulů.

DOMINO, Na Hradbách 3, 702 00 Ostrava, tel: 596 127 644, tel/fax: 596 127 571, mobil: 736 538 393 e-mail: domino@dominoknihy.cz
www.dominoknihy.cz